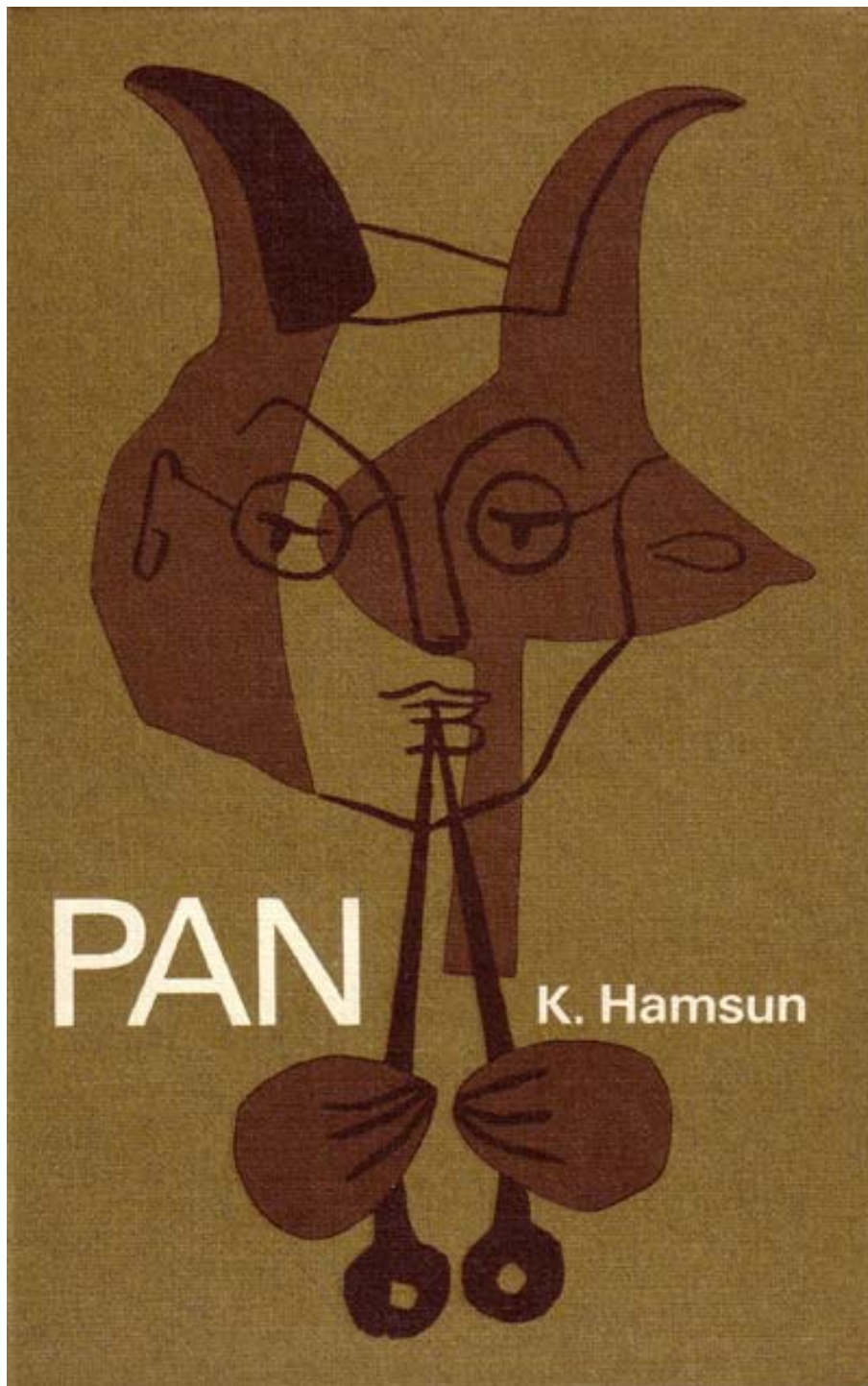

Норвежский язык с Кнутом Гамсуном

Knut Hamsun

Pan

Книгу адаптировал Алексей Медведев

Метод чтения Ильи Франка

I

I de siste dager (в последние дни) har jeg tænkt og tænkt (я думал и думал = я все думаю и думаю) på Nordlandssommerens evige dag (о бесконечном: «вечном» дне северного лета: «лета на севере страны»; *nord: север + land — страна + sommer — лето*). Jeg sitter her (я сижу здесь) og tænker på den (и думаю о нем = о дне) og på en hytte som jeg bodde i (и о домике, в котором я жил) og på skogen bak hytten (и о лесе за домиком; *hytte — загородный домик, дача*) og jeg gir mig til å skrive noget ned (и я отдаюсь /данному занятию/ = принимаюсь записывать кое-что) for å forkorte tiden (чтобы скоротать время) og for min fornøielses skyld (и для собственного удовольствия; «моего удовольствия ради»; *fornøielse — удовольствие*).

I de siste dager har jeg tænkt og tænkt på Nordlandssommerens evige dag. Jeg sitter her og tænker på den og på en hytte som jeg bodde i og på skogen bak hytten og jeg gir mig til å skrive noget ned for å forkorte tiden og for min fornøielses skyld.

Tiden er meget lang (время идет медленно), jeg får den ikke til å gå så hastig som jeg vil (я не могу заставить его идти так быстро, как я хочу; *få — получать; заставлять*) skjønt jeg ikke sørger over noget og skjønt jeg lever det lystigste liv (хотя я не горюю ни о чем и живу самой веселой жизнью). Jeg er vel tilfreds med alt og mine trediva år er ingen alder (я очень доволен всем и мои тридцать лет — никакой не возраст = совсем немного).

Tiden er meget lang, jeg får den ikke til å gå så hastig som jeg vil skjønt jeg ikke sørger over noget og skjønt jeg lever det lystigste liv. Jeg er vel tilfreds med alt og mine trediva år er ingen alder.

For nogen dager siden (несколько дней назад) fikk jeg tilsendt et par fuglefjær langsveis fra (получил я /присланными/ пару птичьих перьев издалека), fra et menneske som ikke skyldte mig dem (от человека, который не должен был мне их /присылать/; *skyldte* — *быть должным*), men to grønne fjær i et kronet ark postpapir forseglet (но два зеленых пера в гербовой: «с коронами» почтовой бумаге) med oblat (запечатанной облаткой). Det fornøiet mig også å se to så djævelsk grønne fuglefjær (мне также доставляло удовольствие видеть два таких: «чертовски» зеленых пера). Og ellers (а так) har jeg ingen anden plage (нет у меня никакого другого беспокойства = ничто меня не мучит) end nu og da (разве что время от времени) litt gigt i min venstre fot (немного болит левая нога; *gigt* — *боль в суставе, артрит*) efter et gammelt skudsår som nu for laenge siden er lægt (после старой /огнестрельной/ раны, которая уже давно с тех пор залечена; *nu* — *сейчас*; *siden* — *с тех пор*).

For nogen dager siden fikk jeg tilsendt et par fuglefjær langsveis fra, fra et menneske som ikke skyldte mig dem, men to grønne fjær i et kronet ark postpapir forseglet med oblat. Det fornøiet mig også å se to så djævelsk grønne fuglefjær. Og ellers har jeg ingen anden plage end nu og da litt gigt i min venstre fot efter et gammelt skudsår som nu for laenge siden er lægt.

Jeg husker at for to år siden gik tiden meget hurtig (я помню, что два года назад время шло намного быстрее), uten sammenligning (без сомнения: «без сравнения» meget hurtigere end nu (намного быстрее, чем сейчас), det var forbi med en sommer inden jeg visste av det (/мимо/ пролетало лето, а я и не замечал: «не знал» этого; *vite* — *знать*, *visste* — *знал*). Det var for to år siden, i 1855 (это было два года назад, в 1855), jeg vil skrive om det for min fornøielses skyld (я хочу написать об этом собственного: «моего» удовольствия ради), det hændte mig noget eller jeg drømte det (/может быть/ это случилось со мной, а может: «или» мне приснилось /это/).

Jeg husker at for to år siden gik tiden meget hurtig, uten sammenligning meget hurtigere end nu, det var forbi med en sommer inden jeg visste av det. Det var for to år siden, i 1855, jeg vil skrive om det for min fornøielses skyld, det hændte mig noget eller jeg drømte det.

Nu har jeg glemt mange ting (теперь я забыл многие вещи) som hører disse oplevelser til (которые связаны с теми событиями; *høre til* — принадлежать), fordi jeg næsten ikke har tænkt på dem siden (потому, что я почти не думал о них с тех пор); men jeg husker at nætterne var meget lyse (но я помню, что ночи были очень светлыми). Mange ting forekom mig også så fordreiede (многие вещи казались мне такими непонятными: «запутанными»), året hadde tolv måneder (/хотя/ в году было /все тех же/ двенадцать месяцев), men nat blev dag og aldrig var det en stjerne å se på himlen (но ночь превращалась: «становилась» в день и никогда не было ни единой звездочки /увидеть/ на небе).

Nu har jeg glemt mange ting som hører disse oplevelser til fordi jeg næsten ikke har tænkt på dem siden; men jeg husker at nætterne var meget lyse. Mange ting forekom mig også så fordreiede, året hadde tolv måneder, men nat blev dag og aldrig var det en stjerne å se på himlen.

Og de folk jeg møtte var særegne (и люди, которых я встречал /там/, были особенные) og av en anden natur end folk jeg kjendte fra før (не такой: «другой» породы, как те, которых я знал раньше); nu og da var en nat nok (порой было достаточно одной ночи) til å få dem til å springe ut fra barn av (чтобы они превратились: «распустились» из детей) i al deres herlighet, modne og fuldt voksne (в прекрасных: «во всей своей красе» зрелых и полностью взрослых /людей/). Det var ingen troldom heri (не было никакого колдовства в этом), men jeg hadde ikke oplevet det før (но я никогда не видел такого раньше; *opleve* — испытывать, переживать). O nei (о нет).

Og de folk jeg møtte var særegne og av en anden natur end folk jeg kjendte fra før; nu og da var en nat nok til å få dem til å springe ut fra barn av i al deres herlighet, modne og fuldt voksne. Det var ingen troldom heri, men jeg hadde ikke oplevet det før. O nei.

I et stort, hvitmalet hjem nede ved sjøen (в большом, белом доме /внизу/ у моря; *hvitmalet* — *hvit* белый + *male* красить — покрашенный белой краской) traf jeg et menneske som for en kort tid sysselsatte mine tanker (встретил я человека, который на короткое время овладел моими мыслями; *sysselsette* — *gi* давать работу, занять). Jeg husker hende ikke mere til stadighet (я не вспоминаю ее больше /постоянно/; *til stadighet* — *постоянно, непрерывно*: «к постоянству»; *stadig* — *постоянный, устойчивый*), ikke nu (уже нет: «не теперь»), nei jeg har ganske glemt hende (нет, я совсем забыл ее); men jeg tænker derimot på alt det andet (но я думаю, напротив, обо всем другом = остальном), på sjøfuglenes skrik (о крике морских птиц; *sjøfugl*: *sjø* — море + *fugl* — птица), på min jagt i skogene (о моей охоте в лесу: «в лесах»), mine nætter, alle sommerens varme timer (/о/ моих ночах, /обо/ всех летних жарких часах).

I et stort, hvitmalet hjem nede ved sjøen traf jeg et menneske som for en kort tid sysselsatte mine tanker. Jeg husker hende ikke mere til stadighet, ikke nu, nei jeg har ganske glemt hende; men jeg tænker derimot på alt det andet, på sjøfuglenes skrik, på min jagt i skogene, mine nætter, alle sommerens varme timer.

Det var forresten endog ved et rent tilfælde (это была к тому же /еще/ чистая случайность) at jeg lærte å kjende hende (что я познакомился с ней; *lære å kjende* — *познакомиться с кем-либо, узнать кого-либо*) og uten dette tilfælde (a

без этой случайности) vilde hun ikke ha været i mine tanker en dag (ее не было бы в моих мыслях ни дня = я бы не думал о ней ни дня).

Det var forresten endog ved et rent tilfælde at jeg lærte å kjende hende og uten dette tilfælde vilde hun ikke ha været i mine tanker en dag.

Fra min hytte (из моего домика) kunde jeg se et virvar av øer og holmer og skjær (мог я видеть хаос островов и островков, и скал), litt av sjøen (кусочек: «немного» моря), nogen blånende fjældtinder (несколько голубых горных вершин; *blå* — голубой, *blånende* — голубеющий), og bak hytten lå skogen (а позади дома лежал лес), en uhyre skog (бескрайний: «огромный» лес).

Fra min hytte kunde jeg se et virvar av øer og holmer og skjær, litt av sjøen, nogen blånende fjældtinder, og bak hytten lå skogen, en uhyre skog.

Jeg blev fuld av glæde og tak ved duften av røtter og løv (я радовался: «был полон радости» запаху корней и листьев), av den fete os av furuen (густому: «жирному» запаху сосновой смолы; *os* — чад, дым), som minder om lukten av marv (который напоминает запах мякоти); først i skogen kom alt indeni mig i stilhet (только в лесу все внутри меня успокаивалось: «приходило в состояние покоя»; *først* — первый, сначала; *komme i stilhet* — успокаиваться, затихать: «приходить в покой, тишину»), min sjæl blev egal og fuld av magt (моя душа становилась спокойной: «ровной» и полной сил; *magt* — сила, власть).

Jeg blev fuld av glæde og tak ved duften av røtter og løv, av den fete os av furuen, som minder om lukten av marv; først i skogen kom alt indeni mig i stilhet, min sjæl blev egal og fuld av magt.

Jeg gikk dag etter dag i åsene med Æsop ved min side (я ходил в горы с Эзопом вместе; *ved side* — *рядом*: «возле бока», *side* — *сторона*; *ås* — *гребень горы*) og jeg ønsket intet heller (и я не хотел ничего другого) end å få vedbli å gå der dag etter dag (только: «чем» продолжать ходить там день за днем), skjønt det endnu lå sne (хотя /там/ еще лежал снег) og bløt sørpe over den halve mark (и мягкая слякоть местами: «на половине земли»). Min eneste kamerat var Æsop (моим единственным товарищем был Эзоп); nu har jeg Cora (теперь есть у меня Кора; *ha* — *иметь*), men dengang hadde jeg Æsop (а тогда у меня был /только/ Эзоп), min hund som jeg senere skjøt (моя собака, которую я позже застрелил).

Jeg gikk dag etter dag i åsene med Æsop ved min side og jeg ønsket intet heller end å få vedbli å gå der dag etter dag, skjønt det endnu lå sne og bløt sørpe over den halve mark. Min eneste kamerat var Æsop; nu har jeg Cora, men dengang hadde jeg Æsop, min hund som jeg senere skjøt.

Ofte om aftenen (часто вечером) når jeg kom hjem igjen til hytten etter min jakt (когда я шел домой = подходил к домику после /моей/ охоты) kunde min lune hjemmefølelse gjennomrisle mig fra øverst til nederst (могло /мое/ теплое чувство дома пробирать: «протекало» меня с верху до низу; *lun* — *теплый, уютный*; *gjennomrisle*: *gjennem* — *сквозь* + *risle* — *струиться, течь*) ja bringe mit indre i kjære rystninger (/да/ заставляло /все/ внутри меня радостно дрожать: «приводило мою душу в милые содрогания»; *bring* — *приносить, приводить*, *kjære* — *дорогой, желанный*), og jeg gikk og pratet med Æsop (и я шел и разговаривал с Эзопом) om hvor godt vi hadde det (о том, как хорошо мы жили; *ha det godt* — *хорошо поживать*: «иметь это хорошо»).

Ofte om aftenen når jeg kom hjem igjen til hytten etter min jakt kunde min lune hjemmefølelse gjennomrisle mig fra øverst til nederst, ja bringe mit indre i kjære rystninger, og jeg gikk og pratet med Æsop om hvor godt vi hadde det.

Så, nu gjør vi ild op (ну, теперь мы разведем огонь) og steker os en fugl her på gruen, sa jeg (и поджарим /нам/ птицу на очаге, сказал я; *gruve* — шахта, ямка), hvad mener du om det (что ты думаешь об этом; *мене* — думать, полагать)? Og når alt det var gjort (а когда все это было готово: «сделано») og vi begge hadde spist (и мы /оба/ поели) krøp Æsop bort til sin plass bak gruen (забирался Эзоп на свое место за очагом) mens jeg tændte pipen (в то время как я зажигал трубку) og la mig bort på briksen for en stund (и ложился на топчан /на немного/) og lyttet til det døde sus i skogen (и прислушивался к глухому: «мертвому» шороху леса).

Så, nu gjør vi ild op og steker os en fugl her på gruen, sa jeg, hvad mener du om det? Og når alt det var gjort og vi begge hadde spist krøp Æsop bort til sin plass bak gruen mens jeg tændte pipen og la mig bort på briksen for en stund og lyttet til det døde sus i skogen.

Det var en svak drot i luften (было легкое дыхание: «тяга» воздуха = слегка дуло), vinden bar ned mot hytten (ветер дул в направлении дома; *bære* — нести, *bar* — нес) og jeg kunde tydelig høre årfuglens hutren langt bak i åsen (и я мог отчетливо слышать, как токуют тетерева далеко /позади/ на горе; *hutre* — дрожь, дрожать, трястись от холода). Ellers var alt stille (а в остальном было все спокойно).

Det var en svak drot i luften, vinden bar ned mot hytten og jeg kunde tydelig høre årfuglens hutren langt bak i åsen. Ellers var alt stille.

Og mangen gang (и много раз) sovnet jeg ind der jeg lå (засыпал я там, где лежал), i fulde klær (во всей одежде), rund (прямо так; *rund* — круглый, вокруг), som jeg stod og gik (как я стоял или шел = прямо как был), og vaknet

ikke igjen (и не просыпался /снова/) før sjøfuglene var begyndt å skrike (до тех пор, пока морские птицы не начинали кричать).

Når jeg da så ut av vinduet (когда я выглянул: «посмотрел из» в окно) kunde jeg skimte handelsstedets store hvite bygninger (я смог различить большие белые здания торговой площади: «торгового места»), Sirilunds brygger (пристани Сирилунна), kramboden hvor jeg kjøpte mit brød (лавку, где я покупал /мой/ хлеб), og jeg blev liggende en stund (и я /так и/ лежал некоторое время: «оставался лежащим») forundret over (удивляясь тому) at jeg befandt mig her (что я находился здесь) i en hytte i Nordland в домике в Нурланне /на севере страны/), i kanten av en skog (на окраине леса).

Og mangen gang sovnet jeg ind der jeg lå, i fulde klær, rund, som jeg stod og gik, og vaknet ikke igjen før sjøfuglene var begyndt å skrike.

Når jeg da så ut av vinduet kunde jeg skimte handelsstedets store hvite bygninger, Sirilunds brygger, kramboden hvor jeg kjøpte mit brød, og jeg blev liggende en stund forundret over at jeg befandt mig her i en hytte i Nordland, i kanten av en skog.

Så rystet Æsop sin lange smale krop (потом Эзоп вытягивал свое длинное худое тело) borte ved gruen (/там/ у очага; *ryste* — *трясти, мотать*), det klirret i dens halsbånd (звенел его ошейник: «звенело в его ошейнике»), den gapte og logret (он зевал и вилял хвостом), og jeg sprang op efter disse tre, fire timers søvn (я вскакивал после этих трех-четырех часового сна), uthvilet og fuld av glæde over alt, alt (отдохнувший и радующийся: «полный радости» всему: «обо всем, всем»).

Således gik mangen nat (так проходило много ночей).

Så rystet Æsop sin lange smale krop borte ved gruen, det klirret i dens halsbånd, den gapte og logret, og jeg sprang op efter disse tre, fire timers søvn, uthvilet og fuld av glæde over alt, alt.

Således gik mangel nat.

II

Det kan regne og storme (может идти дождь и дуть сильный ветер = бывает дождь и буря), det er ikke derpå det kommer an (не в этом дело, не это важно), ofte kan en liten glæde bemægtige sig en (часто беспричинная: «небольшая» радость овладевает человеком/овладевает тобой; *bemægtige sig* — *завладеть*) på en regnveirsdag (в такую дождливую погоду: «в дождливой погоды день») og få en til å gå avsides (и заставляет его/тебя отвлекаться от всего: «идти в сторону»; *avsides* — *в стороне, удаленно*) med sin lykke (в своей радости; *lykke* — *счастье*).

Det kan regne og storme, det er ikke derpå det kommer an, ofte kan en liten glæde bemægtige sig en på en regnveirsdag og få en til å gå avsides med sin lykke.

Man stiller sig da op (человек /тогда/ встает) og gir sig til å se ret frem (начинает смотреть прямо вперед; *gi sig til* — *начинать*), nu og da ler man tyst (иногда он смеется тихо) og ser sig omkring (и осматривается вокруг). Hvad tænker man på (о чем думает он)? En klar rute i et vindu (о чистом оконном стекле), en solstråle i ruten (о солнечном луче в окне), en utsigt til en liten bæk (о виде на маленький ручей) og kanskje til en blå rift på himlen (или, может, о голубой прорехе в облаках: «небе»). Det behøver ikke å være mer (нет необходимости в /чем-то/ большем = а больше ничего и не нужно).

Man stiller sig da op og gir sig til å se ret frem, nu og da ler man tyst og ser sig omkring. Hvad tænker man på? En klar rute i et vindu, en solstråle i ruten,

en utsigt til en liten bæk og kanskje til en blå rift på himlen. Det behøver ikke å være mere.

Til andre tider (а в другие времена = в другой раз) kan selv usædvanlige oplevelser (могут даже необычные события) ikke formå (не быть в состоянии) å rykke en (вывести человека) ut av en jævn og fattig stemning (из тихого: «ровного» и угнетенного: «бедного» состояния духа/настроения); midt i en ballsal kan man sitte sikker (и бальном зале можно сидеть уныло: «уверенно»), likegyldig og upåvirket (безразлично и непричастно). For det (ибо это = потому что) er ens eget indre som er (наше собственное внутреннее состояние) sorgens eller glædens kilde (и бед и радостей источник = источник наших бед и радостей).

Til andre tider kan selv usædvanlige oplevelser ikke formå å rykke en ut av en jævn og fattig stemning; midt i en ballsal kan man sitte sikker, likegyldig og upåvirket. For det er ens eget indre som er sorgens eller glædens kilde.

Jeg husker en bestemt dag (я помню один /определенный/ день). Jeg var kommet ned til kysten (я спустился: «пришел вниз» к берегу). Regnet overrasket mig (дождь застал меня врасплох; *overraske* — удивить, изумить) og jeg gikk ind i et åpent båtnaust (и я вошел в открытый лодочный сарай) og satte mig sålænge (и сидел там все некоторое время). Jeg nynnet litt (я напевал немного; *пунне* — жуужжать, мурлыкать), men uten glæde og uten lyst (но без /особой/ радости и /без/ желания), bare for å fordrive tiden (просто, чтобы провести время = скоротать время).

Jeg husker en bestemt dag. Jeg var kommet ned til kysten. Regnet overrasket mig og jeg gikk ind i et åpent båtnaust og satte mig sålænge. Jeg nynnet litt, men uten glæde og uten lyst, bare for å fordrive tiden.

Æsop var med (Эзоп был с/о мной/), den satte sig til å lytte (он сел, чтобы прислушаться = он сел и прислушался), jeg holder inde med å nynne (я перестал напевать; *holde inde* — *перестать, остановиться*: «задержать внутри») og lytter også (и слушаю тоже), stemmer høres utenfor (голоса слышатся снаружи = снаружи слышатся голоса), folk nærmer sig (люди приближаются). Et tilfælde (случай), et meget naturlig tilfælde (самый обыкновенный случай; *meget* — *много, очень*)! Et selskap på to herrer og en pike (общество из двух мужчин и одной девушки) kom over hals og hode ind til mig (влетели ко мне; *over hals og hode* — *в большой спешке, очень быстро*: «через шею и голову»). De ropte leende til hverandre (они кричали, смеясь, друг другу = они, хохоча, кричали друг дружке):

Æsop var med, den satte sig til å lytte, jeg holder inde med å nynne og lytter også, stemmer høres utenfor, folk nærmer sig. Et tilfælde, et meget naturlig tilfælde! Et selskap på to herrer og en pike kom over hals og hode ind til mig. De ropte leende til hverandre:

Hurtig (скорей)! Her kan vi være i skjul sålænge (здесь можем мы спрятаться пока /дождь/; *skjul* — *укрытие*)!

Jeg reiste mig (я поднялся).

Den ene herre hadde et hvitt, ustivet skjortebryst (на одном из мужчин была белая, накрахмаленная манишка), som nu atpå kjøpet (которая теперь, в придачу) var blitt opbløtt av regnet (была намочена дождем) og hang i poser (и висела мешками = пузырилась); i dette våte skjortebryst (и в этой мокрой манишке) sat en diamantspænde (торчала: «сидела» бриллиантовая булавка).

Han hadde på benene lange, spidse sko (он имел на ногах длинные = на ногах у него были длинные, остроносые туфли) som så noget sprademæssige ut (которые выглядели довольно щегольски; *sprade* — *представлять в выгодном свете, похваляться*).

Hurtig! Her kan vi være i skjul sålænge!

Jeg reiste mig.

Den ene herre hadde et hvitt, ustivet skjortebryst, som nu atpå kjøpet var blitt opbløtt av regnet og hang i poser; i dette våte skjortebryst sat en diamantspænde. Han hadde på benene lange, spidse sko som så noget sprademæssige ut.

Jeg hilste til manden (я поприветствовал мужчину), det var hr. Mack (это был господин Мак), handelsmanden (торговец), jeg kjendte ham igjen (я узнал его; *kjende igjen* — *узнавать: «знать снова»*) fra kramboden hvor jeg hadde kjøpt brød (по мелочной лавке, где я покупал хлеб). Han hadde endog inviteret mig ind i familien engang (он еще приглашал меня к себе: «в семью» однажды) uten at jeg hadde været der endnu (но я не был там еще = но я так и не пришел: «без того, что я побывал там еще»).

Jeg hilste til manden, det var hr. Mack, handelsmanden, jeg kjendte ham igjen fra kramboden hvor jeg hadde kjøpt brød. Han hadde endog inviteret mig ind i familien engang uten at jeg hadde været der endnu.

Ah, kjends folk! (а, знакомые /люди/) sa han da han fik se mig (сказал он, когда увидел меня; *få se* — *взглянуть, увидеть: «получить видеть»*). Vi var på veien ut til møllen (мы были на пути к мельнице = мы шли на мельницу), så måtte vi vende om (но должны были вернуться: «повернуть кругом»). Maken til veir, hvad (ну и погода; *taken* — *подобный*)? Men når kommer De så til Sirilund (но когда вы приедете = придете в Сирилунн), hr. løytnant (господин лейтенант)? Han forestilte den lille sortskjæggede herre (он представил маленького, с черной бородкой, господина), som fulgte med (который следовал с ним = был с ним), en doktor som bodde ved annekskirken (доктора, который жил у соседнего прихода; *annekskirke: anneks* — *пристроенная + церковь* — *kirke*).

Ah, kjends folk! sa han da han fik se mig. Vi var på veien ut til møllen, så måtte vi vende om. Maken til veir, hvad? Men når kommer De så til Sirilund, hr. løytnant? Han forestilte den lille sortskjæggede herre, som fulgte med, en doktor som bodde ved annekskirken.

Piken løftet sløret såvidt op på næsen (девушка подняла вуаль до носа: «настолько высоко, как нос») og gav sig til å snakke dæmpet med Æsop (и начала разговаривать тихо с Эзопом; *dæmpe* — *приглушать, уменьшать*). Jeg la mærke til hendes jakke (я обратил внимание на ее кофту; *legge mærke til* — *заметить, обратить внимание на*), av foret og knaphullerne (по подкладке и петлям; *knaphull* — *петля*: *knapp* — *пуговица* + *hull* — *дырка*) kunde jeg se at den var opfarvet (смог я увидеть = разглядеть, что она была перекрашена). Hr. Mack præsenterte også hende (господин Мак представил также и ее), hun var hans datter og het Edvarda (она была его дочерью и звалась Эдварда = и ее звали Эдварда).

Edvarda gav mig et blik gjennom sløret (Эдварда бросила на меня: «дала мне» взгляд = взглянула на меня сквозь вуаль), så hvisket hun videre med hunden (потом шепталась дальше с собакой) og læste på dens halsbånd (и прочитала /надпись/ на /собачьем/ ошейнике):

Piken løftet sløret såvidt op på næsen og gav sig til å snakke dæmpet med Æsop. Jeg la mærke til hendes jakke, av foret og knaphullerne kunde jeg se at den var opfarvet. Hr. Mack præsenterte også hende, hun var hans datter og het Edvarda.

Edvarda gav mig et blik gjennom sløret, så hvisket hun videre med hunden og læste på dens halsbånd:

Jaså, du heter Æsop du... (вот как, тебя зовут Эзоп) Doktor, hvem var Æsop (доктор, кто /такой/ был Эзоп)? Det eneste jeg husker er (единственное /что/ я

помню) at han forfattet fabler (что он писал басни). Var han ikke frygier (он был не фригиец)? Nei jeg vet ikke (нет, я не знаю).

Et barn, en skolepike (ребенок, школьница). Jeg så på hende (я посмотрел на нее), hun var høi (она была высокой), men uten former (но без форм = не развившаяся), omkring femten, seksten år (примерно пятнадцати, шестнадцати лет; *omkring* — *вокруг, около*), med lange, mørke hænder uten hansker (с длинными, темными руками без перчаток). Hun hadde kanskje i denne ettermiddag (она, может быть, в этот день) slått op i et leksikon (отыскала в лексиконе = энциклопедии; *slå op i* — *отыскивать в словаре, справочнике: «открывать в»*) om Æsop for å ha det på rede hånd (/что-либо/ о Эзопе, чтобы иметь готовым под рукой = блеснуть при случае; *rede* — *готовый*).

Jaså, du heter Æsop du... Doktor, hvem var Æsop? Det eneste jeg husker er at han forfattet fabler. Var han ikke frygier? Nei jeg vet ikke.

Et barn, en skolepike. Jeg så på hende, hun var høi, men uten former, omkring femten, seksten år, med lange, mørke hænder uten hansker. Hun hadde kanskje i denne ettermiddag slått op i et leksikon om Æsop for å ha det på rede hånd.

Hr. Mack spurte mig ut om min jagt (господин Мак расспрашивал меня о моей охоте). Hvad skjøt jeg mest (чего настрелял я больше)? Jeg kunde nårsomhelst (я мог бы в любое время) få en av hans båter til min rådighet (получить одну из его лодок в мое распоряжение), jeg behøvet bare å si til (мне нужно было только сказать). Doktoren sa ikke et ord (доктор не сказал ни /одного/ слова). Da selskapet gik (когда общество ушло = они ушли), blev jeg opmærksom på (я заметил: «стал я внимателен») at doktoren haltet noget og brukte stok (что доктор хромал немного и пользовался тростью; *stok* — *палка, трость*).

Hr. Mack spurte mig ut om min jagt. Hvad skjøt jeg mest? Jeg kunde nårsomhelst få en av hans båter til min rådighet, jeg behøvet bare å si til.

Doktoren sa ikke et ord. Da selskapet gik, blev jeg opmærksom på at doktoren haltet noget og brukte stok.

Jeg vandret hjem (я шел = брел домой) i samme tomme stemning (с тем же пустым = безразличным настроением) som før (что и /было/ раньше) og nynnende av likegyldighet (и напевая от безразличия). Dette møte i båtnaustet (эта встреча в лодочном сарае) gjorde hverken fra eller til på mit sind (не добавила и не отняла /моего/ настроения; *hverken...eller* — ни... ни; *sind* — *настроение, состояние духа*); hvad jeg husket bedst av det hele (что я помнил лучше всего = запомнилось больше всего из этого; *hele* — *все, целое*) var hr. Macks gjennomvåte skjortebryst (так это/ была господина Мака промокшая манишка) hvori det sat en diamantspænde (в которой была: «сидела» бриллиантовая булавка), våt den også og uten større glans (мокрая /она/ тоже и без особото: «большого» блеска).

Jeg vandret hjem i samme tomme stemning som før og nynnende av likegyldighet. Dette møte i båtnaustet gjorde hverken fra eller til på mit sind; hvad jeg husket bedst av det hele var hr. Macks gjennomvåte skjortebryst hvori det sat en diamantspænde, våt den også og uten større glans.

III

Der stod en sten utenfor min hytte (/там/ стоял камень у моего дома; *utenfor* — *снаружи, вне*), en høi, grå sten (высокий, серый камень). Den hadde et uttryk av venligsindethet mot mig (он выражал дружелюбие ко мне = он был приветлив по отношению ко мне; *uttryk* — *выражение*), det var som om den så mig når jeg kom gående (/было так/ как будто он смотрел на меня, когда я подходил) og kjendte mig igjen (и узнавал меня /снова/). Jeg la gjerne min vei forbi denne sten

(я нарочно проходил рядом с этим камнем; *gjærne* — охотно; *legge vei* — прокладывать путь) når jeg gik ut om morgningen (когда я выходил по утрам) og det var likesom (и было /так/, как будто бы) jeg efterlot en god ven dér (я покидал = оставлял хорошего друга /там/) som vilde vente på mig til jeg kom tilbake (который будет ждать меня, пока я /не/ вернусь: «приду назад»).

Der stod en sten utenfor min hytte, en høi, grå sten. Den hadde et uttrykk av venligsindethet mot mig, det var som om den så mig når jeg kom gående og kjendte mig igjen. Jeg la gjærne min vei forbi denne sten når jeg gik ut om morgningen og det var likesom jeg efterlot en god ven dér som vilde vente på mig til jeg kom tilbake.

Og oppe i skogen begyndte jagten (а /вверху/ в лесу начиналась охота). Kanske skjøt jeg noget og kanskje ikke (иногда: «могло быть что» подстреливал я кое-что = какую-либо дичь, а иногда нет)...

Utenfor øerne lå havet i tung ro (за островами лежало море в тяжелом покое = тяжело и спокойно). Jeg stod og så på det mangen gang (я стоял и смотрел на него много раз) fra åserne når jeg var høit tilveirs (с горных вершин, когда я был высоко; *tilveirs* — в воздух, вверх); i stille dager kom skibene næsten ingen vei (в тихие дни корабли не ходили почти никуда = почти не двигались с места), jeg kunde se det samme seil i tre dager (я мог видеть = наблюдать все тот же парус три дня), lite og hvitt som en måse på våndet (маленький и белый, как чайка на воде).

Og oppe i skogen begyndte jagten. Kanske skjøt jeg noget og kanskje ikke... Utenfor øerne lå havet i tung ro. Jeg stod og så på det mangen gang fra åserne når jeg var høit tilveirs; i stille dager kom skibene næsten ingen vei, jeg kunde se det samme seil i tre dager, lite og hvitt som en måse på våndet.

Men kanskje hvis vinden sprang om (но бывало /если/ ветер налетал) kunde fjældene i det fjærne bli næsten borte (горы вдалеке были почти не видны: «стерты»: «становились прочь»), det blev uveir (это была буря), sydveststorm (юго-западный шторм = с юго-запада), et skuespil hvortil jeg var tilskuer (представление, где я был зрителем). Alt stod i røk (все стояло в дыму). Jorden og himlen blandedes sammen (земля и небо смешивались вместе = сливались), havet tumlet sig i forvredne luftdanse (море взвихривалось в диком: «запутанном» воздушном танце), dannet mænd (принимало формы людей; *danne* — образовывать), hester og spjærrede faner (лошадей и разорванных знамен).

Men kanskje hvis vinden sprang om kunde fjældene i det fjærne bli næsten borte, det blev uveir, sydveststorm, et skuespil hvortil jeg var tilskuer. Alt stod i røk. Jorden og himlen blandedes sammen, havet tumlet sig i forvredne luftdanse, dannet mænd, hester og spjærrede faner.

Jeg stod i ly (я стоял в укрытии) under en berghammer (под выступом скалы) og tænkte mig mangehånde ting (и думал о разных = всевозможных вещах), min sjæl var spændt (у меня на душе было тревожно; *spændt* — натянутый, напряженный). Gud vet, taenkte jeg (Бог знает, думал я), hvad jeg idag er vidne til (чему я сегодня свидетель) og hvorfor havet åpner sig for mine øine (и почему море открывается моим глазам)? Kanske skuer jeg i denne stund (может быть, вижу я в данный момент) det indre av jordens hjærne (содержимое земного мозга = мозг мироздания), hvorledes der arbeides (как там идет = идет работа: «работается»), hvorledes alt syder (как /там/ все кипит = бурлит)!

Jeg stod i ly under en berghammer og tænkte mig mangehånde ting, min sjæl var spændt. Gud vet, taenkte jeg, hvad jeg idag er vidne til og hvorfor havet åpner sig for mine øine? Kanske skuer jeg i denne stund det indre av jordens hjærne, hvorledes der arbeides, hvorledes alt syder!

Æsop var urolig (Эзоп был *неспокоен*), nu og da satte den snuten opad (то и дело поднимал он морду вверх) og luktet, veirsyk (и нюхал, *неспокойно* /из-за погоды/; *veir* — *погода*; *syk* — *больной*), dirrende ømfindtlig i benene (дрожа нервно лапами = с нервной дрожью в лапах; *dirre* — *дрожать*; *ømfindtlig* — *чувствительный, легко уязвимый*); da jeg ikke talte til den (когда я не разговаривал с ним) la den sig mellem mine føtter (ложился он между моих ног = жался к моим ногам) og stirret likesom jeg tilhavs (и пристально смотрел, как и я, в море).

Æsop var urolig, nu og da satte den snuten opad og luktet, veirsyk, dirrende ømfindtlig i benene; da jeg ikke talte til den la den sig mellem mine føtter og stirret likesom jeg tilhavs.

Og intet rop (и *никакого крика* = *никаких криков*), intet menneskes ord hørt noget sted (*никаких /человеческих/ слов не слышалось нигде: «ни в каком месте»*), ingenting (ничего), men bare det tunge sus omkring mit hode (а *только* тяжелый гул вокруг меня: «моей головы»). Det lå et skjær langt ute (лежал подводный камень/островок вдали = далеко в море был камень), det lå alene (он лежал одиноко); når sjøen ravet opover dette skjær (когда море = волна накатывала на этот камень; *rave* — *шататься, колебаться, кружить*) steilet den som en vanvittig skrue (вздыхался он, как безумный штопор), nei som en havgud (нет, как морской бог) som reiste sig våt i veiret (который поднимался, мокрый /в воздух/) og så utover verden (и смотрел на мир), fnysende så hårdt og skjaeg stod (фыркающая так, что волосы и борода вставали /дыбом/) som et hjul omkring hans hode (словно колесо вокруг его головы). Så dukket han ned i brændingen igjen (потом нырял он /вниз/ в прибой, в буруны прибоя обратно). Og midt i stormen (и среди этого шторма) slog et lite kulsort dampskib sig ind fra havet (маленький, черный как уголь, пароход прокладывал себе путь из моря; *slå ind* — *въезжать, вдалбливать*; *slå* — *бить*)...

Og intet rop, intet menneskes ord hørtes noget sted, ingenting, men bare det tunge sus omkring mit hode. Det lå et skjær langt ute, det lå alene; når sjøen ravet opover dette skjær steilet den som en vanvittig skrue, nei som en havgud som reiste sig våt i veiret og så utover verden, fnysende så hår og skjaeg stod som et hjul omkring hans hode. Så dukket han ned i brændingen igjen. Og midt i stormen slog et lite kulsort dampskib sig ind fra havet...

Da jeg om eftermiddagen gik ned til bryggen (когда я вечером спустился к пристани) var det lille kulsorte dampskib kommet ind på havnen (маленький черный пароходик уже прибыл в гавань); det var postskibet (это был почтовый пароход). Mange mennesker var tilstede på kaien (много людей было там у причала; *tilstede* — на месте; *være tilstede* — присутствовать) for å iagtta den sjældne gjæst (чтобы посмотреть = поглазеть на редкого гостя; *iagtta* — обращать внимание, внимательно следить: «во внимание брать»; *agt* — внимание), jeg la mærke til (я заметил) at allesammen uten undtakelse hadde blå øine (я заметил, что у всех без исключения были голубые глаза; *allesammen* — все вместе), hvor forskjellige de ellers kunde være (какими бы разными они, в остальном, ни были).

Da jeg om eftermiddagen gik ned til bryggen var det lille kulsorte dampskib kommet ind på havnen; det var postskibet. Mange mennesker var tilstede på kaien for å iagtta den sjældne gjæst, jeg la mærke til at allesammen uten undtakelse hadde blå øine, hvor forskjellige de ellers kunde være.

En ung pike med et hvitt uldtørklæ om hodet (молодая девушка в белом шерстяном платке «вокруг головы»; *uldtørklæ*: *uld* — шерсть + *tørklæ* — платок) stod et stykke borte (стояла чуть в стороне); hun hadde meget mørkt hår (у нее были очень темные волосы) og det hvite tørklæ stak sært av mot håret (и белый платок выделялся особенно = сильно на фоне волос: «против волос»).

Hun så nysgjærrig på mig (она смотрела любопытно = любопытствуя на меня), på min skinddragt (на мою кожаную одежду = куртку), mit gevær (мое ружье); da jeg talte til hende (а когда я заговорил с ней) blev hun forlegen (она стала смущена = она смутилась) og vendte hodet bort (и отвернула голову в сторону, прочь = отвернулась).

En ung pike med et hvitt uldtørklæ om hodet stod et stykke borte; hun hadde meget mørkt hår og det hvite tørklæ stak sært av mot håret. Hun så nysgjærrig på mig, på min skinddragt, mit gevær; da jeg talte til hende blev hun forlegen og vendte hodet bort.

Jeg sa (я сказал): Du burde altid bruke det hvite tørklæ (тебе следует всегда носить: «использовать» этот белый платок), det klær dig (он идет тебе). I det samme (и в это время) sluttet en sværlemmet mand i islandsskjorte sig til hende (крепкий/мощный: «с тяжелыми членами» человек в толстой вязаной куртке: «исландской рубахе» подошел к ней; *slutte sig til* — присоединиться; *lem* — член /тела/), han kaldte hende Eva (он назвал ее Евой). Hun var åpenbart hans datter (она было очевидно его дочерью). Jeg kjendte den sværlemmete mand (я знал этого крепкого человека), det var smeden (это был кузнец), stedets smed (местный кузнец). Han hadde for nogen dager siden (он несколько дней назад) sat ny piston på en av mine børser (приделал новый курок к одному из моих ружей)...

Jeg sa: Du burde altid bruke det hvite tørklæ, det klær dig. I det samme sluttet en sværlemmet mand i islandsskjorte sig til hende, han kaldte hende Eva. Hun var åpenbart hans datter. Jeg kjendte den sværlemmete mand, det var smeden, stedets smed. Han hadde for nogen dager siden sat ny piston på en av mine børser...

Og regn og vind gjorde sit arbejde (дождь и вечер сделали свою работу) og smæltet al sne væk (и растопили весь снег /прочь/). I nogen dager (несколько дней) drev en ufredelig og kold stemning henover jorden (была неприятная: «немирная» и холодная погода: «состояние» /здесь на земле/), rotne grener knak (гнилые ветки трещали) og kråkerne samlet sig i flokker og skrek (а вороны собирались в стаи и кричали).

Og regn og vind gjorde sit arbejde og smæltet al sne væk. I nogen dager drev en ufredelig og kold stemning henover jorden, rotne grener knak og kråkerne samlet sig i flokker og skrek.

Det varte ikke længe (это продолжалось недолго), solen var nær (солнце было близко), en morgen stod den op bak skogen (и однажды утром оно встало = взошло за лесом). Det sætter en søt stripe gjennom mig fra øverst til nederst (восторг: «сладостная вспышка» пронизывает меня с верху до низу; *sætte gjennom* — *проходить сквозь*) når solen står op (когда солнце встает); jeg kaster børsen på akslen (я вскидываю ружье на плечо) under en tyst jubel (с тихим восторгом).

Det varte ikke længe, solen var nær, en morgen stod den op bak skogen. Det sætter en søt stripe gjennom mig fra øverst til nederst når solen står op; jeg kaster børsen på akslen under en tyst jubel.

IV

I denne tid (в это = то время) led jeg ingen nød for vildt (не испытывал я никакого недостатка в дичи; *lide* = *страдать*), jeg skjød hvad jeg vilde (я стрелял /все/, что хотел), en hare, en årre, en rype (зайца, глухаря, куропатку),

og når jeg traf til å være nede ved kysten (и когда я, случилось, был /внизу/ на берегу; *treffe* — *встречать*) og kom inden hold av en eller anden sjøfugl (и подходил близко к какой-либо морской птице; *hold* — *дистанция, расстояние*) skjøt jeg også den (подстреливал я также и ее).

I denne tid led jeg ingen nød for vildt, jeg skjøt hvad jeg vilde, en hare, en årre, en rype, og når jeg traf til å være nede ved kysten og kom inden hold av en eller anden sjøfugl skjøt jeg også den.

Det var gode tider (это были хорошие времена), dagene blev længere (дни стали длиннее) og luften mere skjær (а воздух более чистым), jeg rustet mig for to dager (я вооружался/запасался необходимым на два дня) og drev tilfjælds (и шел в горы), til fjældtinderne (к горным вершинам), jeg traf renlapper (я встречал саамов — оленеводов; *renlapp*: *ren* — *олень* + *lapp* — *саам, лопарь*) og fik ost av dem (получал сыр от них), små fete oster (маленькие жирные сырки) med en urteagtig smak (с травяным вкусом = привкусом; *urt* — *трава, растение*).

Det var gode tider, dagene blev længere og luften mere skjær, jeg rustet mig for to dager og drev tilfjælds, til fjældtinderne, jeg traf renlapper og fik ost av dem, små fete oster med en urteagtig smak.

Jeg var der mere end en gang (я был там больше, чем один раз = одного раза). Når jeg gik hjem igjen (когда я шел домой обратно) skjøt jeg altid en eller anden fugl (подстреливал я всегда какую-нибудь птицу) og ståk i væsken (и совал в сумку). Jeg satte mig og koblet Æsop (я садился и привязывал Эзопа). En mil nedenunder mig (в одной миле внизу подо мной) så jeg havet (виде я море); fjældsiderne var våte (горные склоны были влажными) og sorte av vand (и черными от воды) som rislet nedover dem (которая журчала = стекала /вниз/ по

ним), dryppet og rislet (стекала и журчала) under samme bittelille melodi (/с одной и/ той же тихой мелодией; *bittelille* — крошечный).

Jeg var der mere end en gang. Når jeg gik hjem igjen skjøt jeg alltid en eller anden fugl og ståk i væsken. Jeg satte mig og koblet Æsop. En mil nedenunder mig så jeg havet; fjældsiderne var våte og sorte av vand som rislet nedover dem, dryppet og rislet under samme bittelille melodi.

Disse små melodier (эти маленькие = тихие мелодии) langt inde i fjældene (глубоко внутри гор = в горах) kortet mig mangen stund (скоротали мне много моментов = времени) når jeg sat og så mig om (когда я сидел и смотрел вокруг). Nu risler den lille endeløse tone (вот журчит эта тихая бесконечная песня = мелодия) her i sin ensomhet (здесь в своем одиночестве), tænkte jeg (думал я), og ingen hører den (и никто не слышит ее) og ingen tænker på den (и никто не думает о ней), men allikevel risler den her (но все-таки журчит она здесь) for sig selv hele tiden (себе все время = постоянно), hele tiden (все время)!

Disse små melodier langt inde i fjældene kortet mig mangen stund når jeg sat og så mig om. Nu risler den lille endeløse tone her i sin ensomhet, tænkte jeg, og ingen hører den og ingen tænker på den, men allikevel risler den her for sig selv hele tiden, hele tiden!

Og jeg syntes ikke lenger (и я не думал больше) at fjældet var aldeles øde (что гора полностью = совсем пуста) når jeg hørte denne rislen (когда я слышал это журчание). Av og til hændte noget (время от времени случалось что-нибудь): en torden rystet jorden (гром сотрясет землю = раздастся гром), en klippeblok løsnet (часть скалы оторвется) og styrtet nedover mot havet (и упадет вниз к морю), efterlatende en vei av stenrøk (оставляя за собой дорогу = след из каменной пыли; *røk* — дым); i samme øieblik satte Æsop snuten mot vinden og

veiret (в тот же момент Эзоп поднимал морду, принюхиваясь: «к ветру и воздуху») forundret mot den svidde lukt (удивленный горелому запаху) som den ikke forstod (который он не понимал = не знал, откуда он мог взятсья).

Og jeg syntes ikke lenger at fjældet var aldeles øde når jeg hørte denne rislen. Av og til hendte noget: en torden rystet jorden, en klippeblok løsnet og styrtet nedover mot havet, efterlatende en vei av stenrøk; i samme øieblik satte Æsop snuten mot vinden og veiret forundret mot den svidde lukt som den ikke forstod.

Når snevandet (когда талая вода: «снежная вода») hadde brutt revner i fjældet (размыла трещины в горе) var et skudd eller endog bare et skarpt rop (/было/ одного выстрела или просто громкого крика; *skarp* — *острый, пронзительный*) nok til å rive løs en stor blok (достаточно, чтобы оторвать большую глыбу) og få den til å vælte (и заставить ее падать = сбросить ее вниз; *vælte* — *перевернуть, сбросить*)...

Når snevandet hadde brutt revner i fjældet var et skudd eller endog bare et skarpt rop nok til å rive løs en stor blok og få den til å vælte...

En time kunde gå (так час мог пройти = проходил час), kanskje mer (может, больше), tiden gik så hurtig (время шло так быстро). Jeg avkoblet Æsop (я отвязывал Эзопа; *kobbel* — *свора /ремень, на котором водят борзых/*), kastet væsken over min anden aksel (забрасывал сумку на /мое/ другое плечо) og begav mig hjem (и отправлялся домой). Det hældet med dagen (заканчивался день).

En time kunde gå, kanskje mere, tiden gik så hurtig. Jeg avkoblet Æsop, kastet væsken over min anden aksel og begav mig hjem. Det hældet med dagen.

Nede i skogen (внизу, в лесу) støtte jeg ufravikelig på min gamle kjendte sti (нападал = выходил я неизбежно на мою старую, знакомую тропу), et smalt bånd av en sti (узкую ленту тропы), med de forunderligste svingninger (с удивительными изгибами). Jeg fulgte hver sving (я следовал каждому повороту) og gav mig god tid (давал себе время = не торопился; *gi sig god tid* — *делать неторопливо, неспешно*), det hastet ikke (спешить не было нужды), det var ingen som ventet på mig hjemme (никто не ждал меня дома); fri som en hersker (свободный, как монарх: «властитель» = свободный как ветер) gik jeg der (шел я там) og drev i en fredelig skog (и забредал в тихий: «мирный» лес), akkurat så sagte som jeg vilde (/именно/ так медленно, как я хотел). Alle fugler tidde (все птицы молчали), bare årfuglen spillet langt borte (только тетерев токовал: «играл» далеко), den spillet altid (он токовал всегда = без умолку).

Nede i skogen støtte jeg ufravikelig på min gamle kjendte sti, et smalt bånd av en sti, med de forunderligste svingninger. Jeg fulgte hver sving og gav mig god tid, det hastet ikke, det var ingen som ventet på mig hjemme; fri som en hersker gik jeg der og drev i en fredelig skog, akkurat så sagte som jeg vilde. Alle fugler tidde, bare årfuglen spillet langt borte, den spillet alltid.

Jeg kom ut av skogen (я вышел из леса) og så to mennesker foran mig (и увидел двух людей перед собой), to vandrende mennesker (двоих пеших: «идущих пешком, бредущих» людей), jeg indhentet dem (я нагнал их), den ene var jomfru Edvarda (одним /из этих людей/ была госпожа Эдварда; *jomfru* — *девушка*), jeg kjendte hende og hilste (я узнал ее и поприветствовал); doktoren fulgte hende (доктор сопровождал ее). Jeg måtte vise dem min børs (я должен был показать им мое ружье), de beså mit kompas, min væske (они осмотрели мой компас, мою сумку); jeg indbydde dem til min hytte (я пригласил их в свой домик) og de lovet å komme en dag (и они пообещали прийти однажды = когда-нибудь).

Jeg kom ut av skogen og så to mennesker foran mig, to vandrende mennesker, jeg indhentet dem, den ene var jomfru Edvarda, jeg kjendte hende og hilste; doktoren fulgte hende. Jeg måtte vise dem min børs, de beså mit kompas, min væske; jeg indbydde dem til min hytte og de lovet å komme en dag.

Nu var kvælden inde (ну вот и вечер = вечер наступил). Jeg gik hjem og gjorde ild op (я пришел домой и развел огонь), stekte en fugl (зажарил птицу) og holdt måltid (и поел; *måltid* — прием пищи). Imorgen kom atter en dag (завтра придет = будет снова новый день)...

Stille og tyst allevegne (тихо и бесшумно повсюду). Jeg ligger utover kvælden (я лежу весь вечер; *utover* — там впереди, в сторону, прочь; *utover /om/ kvælden* — весь вечер) og ser ut av vinduet (и смотрю в окно). En féglans hvilte på denne tid (волшебное сияние: «фейное сияние» покоится в это время) over mark og skog (над полем и лесом), solen var gåt under (солнце зашло: «ушло вниз») og farvet horisonten med et fett rødt lys (и окрасило горизонт жирным = густым красным цветом) som stod stille som olje (который стоял спокойно, как масло = как будто нарисованный масляной краской).

Nu var kvælden inde. Jeg gik hjem og gjorde ild op, stekte en fugl og holdt måltid. Imorgen kom atter en dag...

Stille og tyst allevegne. Jeg ligger utover kvælden og ser ut av vinduet. En féglans hvilte på denne tid over mark og skog, solen var gåt under og farvet horisonten med et fett, rødt lys som stod stille som olje.

Himlen var overalt åpen og ren (небо везде было открытым и чистым), jeg stirret ind i dette klare hav (я всматривался в этот ясный океан: «море») og det var som om jeg lå ansigt til ansigt (и казалось, будто я лежал лицом к лицу) med verdens bund (с мировым дном = дном мира) og som om mit hjærte (и словно мое сердце) klappet inderlig imot denne bare bund (стучало

внутренне/глубоко/сердечно в его обнаженное дно) og var hjemme der (и было дома там = и принадлежало ему).

Himlen var overalt åpen og ren, jeg stirret ind i dette klare hav og det var som om jeg lå ansigt til ansigt med verdens bund og som om mit hjærte klappet inderlig imot denne bare bund og var hjemme der.

Gud vet (/одному/ Богу известно: «Бог знает»), tænkte jeg ved mig selv (думал я сам себе: «сам с собой»), hvorfor horisonten klær sig i lila og guld i kvæld (почему горизонт освещается лиловым и золотым сегодня вечером), om det ikke er en fest oppe i verden (нет ли праздника на вершине мира = там на верху), en fest i stor stil (праздник = пир в роскошном стиле; *stor* — *большой, великий*), med musik fra stjærnerne (с музыкой /из/ звезд) og båtfarter nedover floder (и с катанием на лодках /вниз/ по рекам). Det ser så ut (это выглядит так)! Og jeg lukket øinene (и я закрыл глаза) og fulgte med på denne båtfart (и следовал за этой лодочной прогулкой; *fart* — *движение, скорость*) og tanker efter tanker (и мысль за мыслью = мысли одна за другой) seilet gjennom min hjærne (проплывали в моей голове; *gjennem* — *сквозь*; *hjærne* — *мозг*)... Således gik mere end en dag (так шло = продолжалось больше одного дня = не один день).

Gud vet, tænkte jeg ved mig selv, hvorfor horisonten klær sig i lila og guld i kvæld, om det ikke er en fest oppe i verden, en fest i stor stil, med musik fra stjærnerne og båtfarter nedover floder. Det ser så ut! Og jeg lukket øinene og fulgte med på denne båtfart og tanker efter tanker seilet gjennom min hjærne...

Således gik mere end en dag.

Jeg streifet om (я бродил вокруг) og iagttok hvorledes sneen blev til vand (и наблюдал, как снег превращался в воду) og hvorledes isen løsnet (и как лед

ломался = трогался). Mangen dag skjøt jeg ikke engang min bøsse av (много дней не стрелял я ни разу из моего ружья = не разряжал ружья) når jeg allerede hadde mat nok i min hytte (когда = если у меня уже было еды довольно = хватало еды в доме), jeg drev bare omkring i min frihet (я бродил /просто/ вокруг свободно) og lot tiden gå (а время шло: «позволял времени идти»).

Jeg streifet om og iagttok hvorledes sneen blev til vand og hvorledes isen løsnet. Mangen dag skjøt jeg ikke engang min bøsse av når jeg allerede hadde mat nok i min hytte, jeg drev bare omkring i min frihet og lot tiden gå.

Hvorsomhelst jeg vendte mig hen (где бы я ни оглядывался: «ни обращался» = куда ни оглянешься; *hen* — *прочь*) var det like meget å se og høre (было /одинаково много/ что посмотреть и послушать), alting forandredes litt for hver dag (все менялось потихоньку с каждым днем), selv vidjekrat og ener stod og ventet på våren (даже ивняк и можжевельник стояли и ждали весну).

Hvorsomhelst jeg vendte mig hen var det like meget å se og høre, alting forandredes litt for hver dag, selv vidjekrat og ener stod og ventet på våren.

Jeg gik for eksempel ut til møllen (ходил я, например, на мельницу), den lå nediset endnu (она лежала = была подо льдом еще; *is* — *лед*); men jorden var trampet op omkring den (но земля была утоптана вокруг нее) i mange Herrens år (за много /Господних/ лет) og vidnet om at mennesker var kommet (и свидетельствовала, что люди приходили) med kornsækker på ryggen (с мешками на спине; *kornsækk* — *мешок с зерном* — *korn* — *зерно* + *sækk* — *мешок*) og hadde fått dem malet (и его = зерно мололи: «получали его молотым»). Jeg gik som blandt mennesker der (и я шел как будто среди людей там), på veggene (а на стенах) var også mange bokstaver og årstal skåret ind (было множество букв и дат вырезано).

Nuvel (ну ладно)!

Jeg gik for eksempel ut til møllen, den lå nediset endnu; men jorden var trampet op omkring den i mange Herrens år og vidnet om at mennesker var kommet med kornsækker på ryggen og hadde fått dem malet. Jeg gik som blandt mennesker der, på veggene var også mange bokstaver og årstal skåret ind.

Nuvel!

V

Skal jeg skrive mer (следует мне писать больше)? Nei, nei (нет, нет). Bare litt for min fornøielses skyld (только немного собственного удовольствия ради) og fordi det korter mig tiden (и поскольку это укорачивает /мое/ время) å fortælle om hvorledes våren kom (рассказывать, как весна пришла) for to år siden (два года назад) og hvorledes marken så ut (и как земля выглядела; *mark* — *поле, земля*).

Skal jeg skrive mere? Nei, nei. Bare litt for min fornøielses skyld og fordi det korter mig tiden å fortælle om hvorledes våren kom for to år siden og hvorledes marken så ut.

Jorden og havet begyndte å lukte litt (земля и море начинали пахнуть чуть-чуть), det luktet søtlig svovlbrint (пахло сладкой прелью) av det gamle løv som rotnet i skogen (от старой листвы, которая гнила в лесу) og skjorene fløi med kvister i næbbet (и сороки летали с прутиками = веточками в клюве) og bygget reder (и строили гнезда).

Et par dager endnu (пара дней еще), og bækkene svulmet op (и ручьи вспенились; *svulmet op* — *набухать, возвыситься*) og begyndte å skumme (и

начали пениться), en og anden neslesommerfugl såes (и вот несколько крапивниц виднеется = показалась) og fiskerne kom hjem fra sine rorvær (и рыбаки вернулись домой со своих промыслов; *rorvær* — бухта, порт /место сбора рыбаков, участвующих в сезонном лове рыбы в Норвегии/).

Jorden og havet begyndte å lukte litt, det luktet søtlig svovlbrint av det gamle løv som rotnet i skogen og skjorene fløi med kvister i næbbet og bygget reder. Et par dager endnu, og bækkene svulmet op og begyndte å skumme, en og anden neslesommerfugl såes og fiskerne kom hjem fra sine rorvær.

Handelsmandens to jægter (торговых две яхты = баржи) kom fuldlastet med fisk (прибыли, доверху нагруженные рыбой; *fuldlastet*: *fuld* — полный + *laste* — грузить) og ankret utenfor sine tørkeplasser (и стали на якорь возле своих сушилен; *tørke* — сушить; *plass* — место); det blev pludselig liv og røre (стали = появились вдруг жизнь и движение) ute på den største av øerne (/там/ на самом большом острове) hvor fisken skulde tørkes på bergene (где рыба должна была сушиться на холмах). Jeg så alt fra mit vindu (я видел все из моего окна).

Handelsmandens to jægter kom fuldlastet med fisk og ankret utenfor sine tørkeplasser; det blev pludselig liv og røre ute på den største av øerne hvor fisken skulde tørkes på bergene. Jeg så alt fra mit vindu.

Men til hytten nådde ingen støy (но до дома не добирался=не доходил никакой шум), jeg var og blev alene (я /как/ был, /так/ и остался один). Nu og da kom et menneske forbi (иногда проходил человек рядом), jeg så Eva, smedens datter (я видел Еву, кузнеца дочь), hun hadde fått et par fregner over næsen (у нее появилась пара веснушек = выступили веснушки на носу).

Men til hytten nådde ingen støy, jeg var og blev alene. Nu og da kom et menneske forbi, jeg så Eva, smedens datter, hun hadde fått et par fregner over næsen.

Hvor skal du hen (куда собираешься = идешь ты)? spurte jeg (спросил я). I vedskogen (в лес за дровами; *ved* — дрова; *skog* — лес), svarte hun stille (ответила она спокойно). Hun hadde et rep i hånden (она имела веревку в руке = у нее была веревка) til å bære veden i (чтобы нести дрова) og hun hadde sit hvite tørklæ på hodet (и на ней был ее белый платок /на голове/). Jeg så efter hende (я смотрел вслед ей), men hun vendte sig ikke om (но она не обернулась). Så gik det mange dager (затем прошло много дней) inden jeg så nogen igjen (/в которые/ я не видел никого больше).

Hvor skal du hen? spurte jeg.

I vedskogen, svarte hun stille. Hun hadde et rep i hånden til å bære veden i og hun hadde sit hvite tørklæ på hodet. Jeg så efter hende, men hun vendte sig ikke om.

Så gik det mange dager inden jeg så nogen igjen.

Våren trængte på (весна напирала/нажимала) og skogen lysnet (и лес посветлел); det var en stor fornøielse (было большим удовольствием) å iagttå trostene (наблюдать за дроздами), som sat i trætoppene (которые сидели на верхушках деревьев) og stirret mot solen og skrek (пялились на солнце и кричали); stundom var jeg oppe (иногда я был на ногах = вставал) allerede ved totiden om morgningen (уже в два часа утра) for å få del (чтобы принять участие = быть причастным) i den frydefulde stemning (к тому радостному состоянию = настроению) som utgik fra fugler og dyr (которое исходило от птиц и зверей) når solen randt (когда солнце всходило).

Våren trængte på og skogen lysnet; det var en stor fornøielse å iagtta trostene som sat i trætoppene og stirret mot solen og skrek; stundom var jeg oppe allerede ved totiden om morgningen for å få del i den frydefulde stemning som utgik fra fugler og dyr når solen randt.

Våren var vel også kommet til mig (весна также пришла и ко мне) og mit blod banket til sine tider (кровь билась временами: «к своим временам») likesom av fottrin (будто стук шагов; *fot* — *нога /ступня/*). Jeg sat i hytten (я сидел дома) og tænkte på å efterse mine fiskestænger og mine dorger (и думал осмотреть мои удочки и блесны), men jeg rørte ikke en finger (но я не пошевелил пальцем) for å bestille noget (чтобы сделать что-нибудь; *bestille* — *выполнить, заказать*), en glad og dunkel uro (радостное и смутное беспокойство) gik ut og ind av mit hjærte (выходило и входило в мое сердце = бродило в сердце).

Våren var vel også kommet til mig og mit blod banket til sine tider likesom av fottrin. Jeg sat i hytten og tænkte på å efterse mine fiskestænger og mine dorger, men jeg rørte ikke en finger for å bestille noget, en glad og dunkel uro gik ut og ind av mit hjærte.

Så sprang Æsop pludselig op (потом вскочил Эзоп вдруг), blev stående på stive ben (стоял: «был стоящим» на неподвижных ногах) og gav et kort bjæf (и издал короткий лай = коротко тьякнул). Det kom folk til hytten (подошли люди к дому), jeg fik hurtig min lue av hodet (я стянул поскорей /мой/ картуз с головы) og hørte allerede (и слышал уже = как услышал) jomfru Edvardas røst i døren (госпожи Эдварды голос в двери). Venlig og fordringsløst (по-дружески и просто; *fordringsløs* — *непритязательный, простой*) kom hun og doktoren for å besøke mig (пришла она и доктор, чтобы навестить меня) som de hadde sagt (как они сказали).

Så sprang Æsop pludselig op, blev stående på stive ben og gav et kort bjæf. Det kom folk til hytten, jeg fik hurtig min lue av hodet og hørte allerede jomfru Edvardas røst i døren. Venlig og fordringsløst kom hun og doktoren for å besøke mig som de hadde sagt.

Jo han er hjemme (да нет, он дома), hørte jeg hende si (услышал я, как она сказала). Og hun kom frem og rakte mig (она подошла и протянула мне) aldeles på pikemanér (совсем по-девичьи: «на девичий манер») sin hånd (свою руку). Vi var her igår også (мы были здесь вчера тоже), men da var De ikke hjemme (но тогда вас не было дома), forklarte hun (пояснила она).

Jo han er hjemme, hørte jeg hende si. Og hun kom frem og rakte mig aldeles på pikemanér sin hånd. Vi var her igår også, men da var De ikke hjemme, forklarte hun.

Hun satte sig på min briks (она села на мои нары), ovenpå tæppet (поверх одеяла), og så sig om i hytten (и огляделась в доме); doktoren satte sig ved siden av mig (доктор сел рядом со мной) på den lange bänk (на длинную скамью). Vi talte sammen (мы разговаривали /вместе/), vi pratet rigtig væk (мы болтали прямо без умолку; rigtig — прямо, правильно, уверенно), jeg fortalte dem blandt andet (я рассказал им между прочим) om hvad slags dyr det var i skogen (о том, какие: «какого рода» звери были в лесу) og hvilket vildt jeg ikke måtte skyte længer (и какую дичь я не должен был стрелять больше) fordi det var fredet (потому, что она охранялась: «была охраняемой»; frede — сохранять, защищать). Nu var årfuglen fredet (сейчас был глухарь охраняем = теперь запрещается стрелять глухарей).

Hun satte sig på min briks, ovenpå tæppet, og så sig om i hytten; doktoren satte sig ved siden av mig på den lange bänk. Vi talte sammen, vi pratet rigtig væk, jeg fortalte dem blandt andet om hvad slags dyr det var i skogen og

hvilket vildt jeg ikke måtte skyte længer fordi det var fredet. Nu var årfuglen fredet.

Doktoren sa heller ikke nu mange ord (доктор не говорил и сейчас много слов); men da han fik øie på mit krudthorn (когда же его взгляд упал на мою пороховницу; få øie på — увидеть, заметить) hvorpå det stod en Panfigur (на которой стояла фигурка Пана), gav han sig til å forklare myten om Pan (он пустил ся разъяснять миф о Пане).

Men, sa Edvarda pludselig (но, сказала Эдварда вдруг), hvad lever De av (чем живете вы = как выбудете жить) når nu alt vildt er fredet (когда /теперь/ вся живность охраняется = будет запрещена)?

Doktoren sa heller ikke nu mange ord; men da han fik øie på mit krudthorn hvorpå det stod en Panfigur, gav han sig til å forklare myten om Pan. Men, sa Edvarda pludselig, hvad lever De av når nu alt vildt er fredet?

Av fisk (рыбой), svarte jeg (ответил я). Mest av fisk (в основном рыбой). Det blir altid noget til mat (будет всегда что-нибудь поесть; mat — еда).

Men De kan jo komme og spise hos os (но вы же можете приходить и кушать у нас), sa hun (сказала она). Ifjor var det (в прошлом году было это) en englænder som hadde Deres hytte (один англичанин, который жил в вашем домике), han kom også ofte til os og spiste (он приходил /тоже/ часто к нам и ел).

Av fisk, svarte jeg. Mest av fisk. Det blir altid noget til mat.

Men De kan jo komme og spise hos os, sa hun. Ifjor var det en englænder som hadde Deres hytte, han kom også ofte til os og spiste.

Edvarda så på mig (Эдварда посмотрела на меня) og jeg så på hende (а я посмотрел на нее). Jeg følte i dette øieblik (я почувствовал в этот момент) noget røre ved mit hjærte (/как/ что-то пошевелилось = дрогнуло у моего

сердца) som en liten flygtig venlighilsen (словно небольшой короткий дружеский = нежный привета). Det kom av våren og den lyse dag (это /произошло/ из-за весны и ясного дня), jeg har tænkt over det siden (/как/ я думал об этом с тех пор). Jeg beundret desuten (я восхищался, кроме того) hendes buede øienbryn (ее выгнутыми дугами бровями; *bue* — дуга; *выгибать*, *описывать дугу*).

Edvarda så på mig og jeg så på hende. Jeg følte i dette øieblik noget røre ved mit hjærte som en liten flygtig venlighilsen. Det kom av våren og den lyse dag, jeg har tænkt over det siden. Jeg beundret desuten hendes buede øienbryn.

Hun sa nogen ord om min bolig (она сказала несколько слов о моем жилище). Jeg hadde fått veggene behængte (я имел стены увешанными = мои стены были увешаны) med forskjellige skind og fuglevinger (разными шкурами и птичьими крыльями), hytten liknet indvendig (дом походил изнутри) et loddent hi (на волосатую берлогу = логово). Det vakte hendes bifald (это вызывало: «пробудило» ее одобрение = ей это понравилось). Ja, det er et hi (да, это логово), sa hun (сказала она).

Hun sa nogen ord om min bolig. Jeg hadde fått veggene behængte med forskjellige skind og fuglevinger, hytten liknet indvendig et loddent hi. Det vakte hendes bifald. Ja, det er et hi, sa hun.

Jeg hadde intet (я не имел ничего = мне было нечего) å gi de fremmede (подарить гостям: «чужакам») som de kunde ville ha (что бы им хотелось /иметь/: «могли бы хотеть иметь»), jeg taenkte på det (я подумал об этом) og vilde steke en fugl (и захотел поджарить птицу) for løiers skyld (забавы ради = чтобы доставить удовольствие); de skulde få det på jægervis (/что/ они получают ее по — охотничьи), i fingrene (в руки: «в пальцы»). Det kunde være et lite

tidsfordriv (это было бы: «могло бы быть» небольшое развлечение; *tidsfordriv* — *времяпровождение*).

Og jeg stekte den fugl (и я зажарил птицу).

Jeg hadde intet å gi de fremmede som de kunde ville ha, jeg taenkte på det og vilde steke en fugl for løiers skyld; de skulde få det på jægervis, i fingrene. Det kunde være et lite tidsfordriv.

Og jeg stekte den fugl.

Edvarda fortake om englænderen (Эдварда рассказывала про англичанина). Det var en gammel og egen mand (это был старый и чудной человек), han talte høit med sig selv (он разговаривал громко с самим собой). Han var katolik (он был католик) og hvor han stod og gik (и где бы он ни стоял или ни шел) hadde han en liten bønnebok i lommen (имел он = у него был маленький молитвенник в кармане) med sorte og røde bokstaver (с черными и красными буквами).

Han var kanskje irlænder da (он был, наверное, ирландец в таком случае)? spurte doktoren (спросил доктор).

Var han irlænder (был он ирландец)?

Ja ikke sandt (да, не так ли = конечно), når han var katolik (когда = раз он был католик)?

Edvarda fortake om englænderen. Det var en gammel og egen mand, han talte høit med sig selv. Han var katolik og hvor han stod og gik hadde han en liten bønnebok i lommen med sorte og røde bokstaver.

Han var kanskje irlænder da? spurte doktoren.

Var han irlænder?

Ja ikke sandt, når han var katolik?

Edvarda rødmet (Эдварда покраснела), hun stammet og så bort (она запнулась и посмотрела прочь = отвела глаза; *stamme* — *заикаться*):

Nå ja (ну да), kanskje var han irlænder (наверное, он был ирландец).

Fra nu av (с этого момента) mistet hun sin livlighet (она потеряла свою оживленность = стала скучной). Jeg syntes synd i hende (я почувствовал жалость к ней) og vilde gjøre det godt igjen (и захотел сделать это хорошо снова = поправить дело, загладить /сказанное/), jeg sa (я сказал):

Nei naturligvis har De ret (нет, конечно вы правы; *ha ret* — *быть правым*) i at han var englænder (в /том/, что он был англичанин), irlændere reiser ikke i Norge (ирландцы не приезжают в Норвегию; *reise* — *путешествовать, ездить*).

Vi avtalte å ro ut (мы договорились поехать на лодке; *ro* — *грести на лодке*) og bese klipfiskbergene en dag (и посмотреть, как сушат рыбу; *klipfiskberg* — *место для сушки разрезанной трески: klippe* — *резать* + *fisk* — *рыба* + *berg* — *холм*)...

Edvarda rødmet, hun stammet og så bort:

Nå ja, kanskje var han irlænder.

Fra nu av mistet hun sin livlighet. Jeg syntes synd i hende og vilde gjøre det godt igjen, jeg sa:

Nei naturligvis har De ret i at han var englænder, irlændere reiser ikke i Norge.

Vi avtalte å ro ut og bese klipfiskbergene en dag...

Da jeg hadde fulgt mine gjæster (когда я проводил своих гостей) litt på vei (немного по дороге) gik jeg tilbake igjen (пошел = вернулся я обратно /опять/) og satte mig til å arbeide med mine fiskeredskaper (и уселся работать с рыбными снастями). Min hâv hadde hængt over en spiker ved døren (мой сачок висел на гвозде у двери) og flere masker hadde lat skade av rust (и многие ячейки = петли были повреждены ржавчиной: «потерпели повреждение от ржавчины»; *skade* — *повреждение*); jeg kvæsset nogen angler (я заострил несколько крючков), knopet dem (загнул их), eftersom vadene (проверил/осмотрел невод).

Hvor dårlig det gik å bestille noget idag (как трудно /это шло/: «плохо» делать что-либо сегодня)!

Da jeg hadde fulgt mine gjæster litt på vei gik jeg tilbake igjen og satte mig til å arbeide med mine fiskeredskaper. Min hâv hadde hængt over en spiker ved døren og flere masker hadde lat skade av rust; jeg kvæssset nogen angler, knopet dem, efterså vadene. Hvor dårlig det gik å bestille noget idag!

Uvedkommende tanker kom og gik i mit hode (посторонние = ненужные мысли бродили в моей голове), det forekom mig (казалось мне) at jeg hadde gjort en feil (что я совершил ошибку) ved å la jomfru Edvarda (в том, что позволил госпоже Эдварде) bli sittende der på briksen hele tiden (сидеть там на топчане все время) istedetfor å tilby hende plass på bænken (вместо того, чтобы предложить ей место на скамье).

Uvedkommende tanker kom og gik i mit hode, det forekom mig at jeg hadde gjort en feil ved å la jomfru Edvarda bli sittende der på briksen hele tiden istedetfor å tilby hende plass på bænken.

Jeg så pludselig for mig (я представил вдруг себе: «увидел перед собой») hendes brune ansigt og brune hals (ее смуглое лицо и смуглую шею; *brun* — *коричневый; загорелый*); forklædet hadde hun bundet litt ned på maven (передник она повязала чуть ниже пояса) for å bli lang i livet som moten var (чтобы стать длинной в талии = чтобы талия получалась длинная, по моде); det kyske pikeuttryk i hendes tommelfinger (целомудренное девичье выражение у ее большого пальца) virket ømt på mig (действовало нежно на меня = возбуждало нежность) og de par rynker over knoken var fulde av venlighet (и пара складок над суставом были полны приветливости = были очень приветливы). Hun hadde en stor mund som blusset (у нее был большой рот, который пылал).

Jeg så pludselig for mig hendes brune ansigt og brune hals; forklædet hadde hun bundet litt ned på maven for å bli lang i livet som moten var; det kyske pikeuttrykk i hendes tommelfinger virket ømt på mig og de par rynker over knoken var fulde av venlighet. Hun hadde en stor mund som blusset.

Jeg reiste mig (я встал), åpnet døren og lyttet ut (открыл дверь и прислушался). Jeg hørte ingenting (я не слышал ничего) og jeg hadde heller intet å lytte efter (и мне было, к тому же, не к чему прислушиваться). Jeg lukket døren igjen (я закрыл дверь /снова/); Æsop kom frem fra sit leie (Эзоп подошел = поднялся со своей подстилки) og så min uro (и увидел = почувал мою тревогу). Det faldt mig ind (пришло мне в голову) at jeg kunde løpe efter jomfru Edvarda (что я мог бы побежать за госпожой Эдвардой) og be hende om litt silkestråd (и попросить у нее немного шелка; *silkestråd* — шелковая нить: *silke* — шелк + *tråd* — нить) til å sette istand min hån med (чтобы привести в порядок мой сачок); det var intet påfund (это была никакая не выдумка), jeg kunde lægge hån frem (я мог бы расстелить: «положить вперед» сачок) og vise hende de rustede masker (и показать ей проржавевшие ячейки = петли).

Jeg reiste mig, åpnet døren og lyttet ut. Jeg hørte ingenting og jeg hadde heller intet å lytte efter. Jeg lukket døren igjen; Æsop kom frem fra sit leie og så min uro. Det faldt mig ind at jeg kunde løpe efter jomfru Edvarda og be hende om litt silkestråd til å sette istand min hån med; det var intet påfund, jeg kunde lægge hån frem og vise hende de rustede masker.

Jeg var allerede kommet utenfor døren (я уже вышел за дверь) da jeg husket at jeg hadde silkestråd selv (когда я вспомнил, что у меня был шелк у самого), i min fluebok (в моей коробке для мух; *flue* — муха), mere end jeg behøvet endog (больше, чем мне было нужно /даже/). Og jeg gik sagte og motløs ind igjen (и я пошел медленно и уныло /внутри/ обратно; *mot* — мужество, бодрость духа;

-los — лишенный чего-либо) da jeg hadde silketråd selv (так как у меня был шелк у самого).

Et fremmed pust slog mig imøte i hytten (какое-то чужое дыхание ударило меня навстречу = чем-то чужим дохнуло на меня в доме), da jeg trådte ind (когда я шагнул внутрь) var jeg likesom ikke lenger alene der (я как будто не был больше один там).

Jeg var allerede kommet utenfor døren da jeg husket at jeg hadde silketråd selv, i min fluebok, mere end jeg behøvet endog. Og jeg gik sagte og motløs ind igjen da jeg hadde silketråd selv.

Et fremmed pust slog mig imøte i hytten, da jeg trådte ind var jeg likesom ikke lenger alene der.

VI

En mand spurte mig (один человек спросил меня) om jeg ikke skjød mere (не стрелял ли я больше = не бросил ли я охотиться); han hadde ikke hørt et skudd fra mig i åserne (он не слышал ни одного выстрела /от меня/ на вершинах = в горах) skjønt han hadde ligget på vågen (хотя он был: «лежал» в бухте) og fisket i to dager (и рыбачил два дня). Nei jeg hadde intet skutt (нет, я ничего не стрелял), jeg holdt mig hjemme i hytten (я держался = сидел дома) indtil jeg ingen mat hadde mer (до тех пор, пока никакой еды не имел больше = пока еда не кончилась).

En mand spurte mig om jeg ikke skjød mere; han hadde ikke hørt et skudd fra mig i åserne skjønt han hadde ligget på vågen og fisket i to dager. Nei jeg hadde intet skutt, jeg holdt mig hjemme i hytten indtil jeg ingen mat hadde mere.

Den tredje dag gik jeg på jagt (на третий день пошел я на охоту). Skogen var litt grøn (лес был едва зеленый = зеленоватый), det luktet av jorden og av trærne (пахло землей и деревьями), græsløken ståk allerede grøn op (дикий чеснок пробивался, зеленый /вверх/; *stikke* — *прокалывать, протыкать*) av den issvidde mose (сквозь промерзший мох). Jeg var fuld av tanker (я был полон мыслей) og satte mig flere steder (и присаживался во многих местах).

Den tredje dag gik jeg på jagt. Skogen var litt grøn, det luktet av jorden og av trærne, græsløken ståk allerede grøn op av den issvidde mose. Jeg var fuld av tanker og satte mig flere steder.

I tre dager hadde jeg ikke set mere end ett menneske (за три дня я видел не больше = только одного человека), denne fisker som jeg traf i går (того рыбака, которого я встретил вчера); jeg tænkte (я подумал): kanskje støter jeg på nogen (может, наткнусь я на кого-нибудь; *støte på* — *наткнуться, случайно встретить*) i kvæld når jeg går hjem (вечером, когда я пойду домой), i kanten av skogen (на краю леса) hvor jeg traf doktoren (где я встретил доктора) og jomfru Edvarda sist (и госпожу Эдварду в прошлый раз). Det kunde være (могло быть = случиться) at de spaserte der igjen (что они будут прогуливаться там опять), kanskje og kanskje ikke (может быть, а может быть нет). Men hvorfor tænkte jeg netop på disse to (но почему думал я именно об этих двоих)? Jeg skjød et par ryer (я подстрелил пару куропаток) og tilberedte straks den ene (и приготовил тотчас одну); derpå koblet jeg Æsop (затем я привязал Эзопа = взял на поводок).

I tre dager hadde jeg ikke set mere end ett menneske, denne fisker som jeg traf igår; jeg tænkte: kanskje støter jeg på nogen i kvæld når jeg går hjem, i kanten av skogen hvor jeg traf doktoren og jomfru Edvarda sist. Det kunde være at de spaserte der igjen, kanskje og kanskje ikke. Men hvorfor tænkte jeg

netop på disse to? Jeg skjød et par ryper og tilberedte straks den ene; derpå koblet jeg Æsop.

Mens jeg spiste (пока я ел) lå jeg på den tørre mark (я лежал на сухой поляне). Det var stille utover jorden (было спокойно на всей земле = везде), bare et mildt sus av veiret (только мягкий = слабый шепот ветра; *mild* — *мягкий, умеренный*) og en og anden fuglelyd (и тот или иной = иногда птичий крик). Jeg lå og så på grenene (я лежал и смотрел на ветки) som vaiet sagte i lufttrækket (которые медленно качались на ветру; *lufttrækk*: движение ветра — *luft* — воздух + *trækk* — движение), den lille vind arbeidet med sit (легкий ветерок работал = делал свое) og bar blomsterstøv fra kvist til kvist (и разносил цветочную пыльцу от куста к кусту; *støv* — *пыль; пыльца*) og fylgte hvert uskyldig ar (и заполнял каждый невинный венчик: «рыльце пестика»); *uskyldig* — *невинный, непорочный*; *skyld* — *долг; грех, вина*); hele skogen stod i henrykkelse (весь лес стоял в восторге = замер в упоении).

Mens jeg spiste lå jeg på den tørre mark. Det var stille utover jorden, bare et mildt sus av veiret og en og anden fuglelyd. Jeg lå og så på grenene som vaiet sagte i lufttrækket, den lille vind arbeidet med sit og bar blomsterstøv fra kvist til kvist og fylgte hvert uskyldig ar; hele skogen stod i henrykkelse.

En grøn bladorm (зеленая гусеница), en målerlarve (пяденица), vandrer efter enderne langsefter en gren (шагает по краю вдоль ветки), vandrer ustanselig (шагает без остановки; *stanse* — *останавливаться*), som om den ikke kan hvile (как будто бы она не может отдыхать). Den ser næsten ingenting (она не видит почти ничего) skjønt den har øine (хотя у нее есть глаза), ofte står den ret opad (часто становится она совсем вертикально) og føler i luften efter noget å støte mot (и нащупывает в воздухе что-нибудь, на что опереться; *mot* — *к, по направлению, против*); den ser ut som en stubb grøn tråd (она выглядит, как обрывок зеленой нитки) som syr en søm (которая шьет = мережит шов; *sy* —

иить; søm — шов) med langsomme sting bortefter grenen (*медленными уколами = стежками вдоль ветки*). Til kvælds (*к вечеру*) er den kanskje kommet dit hvor den skal hen (*она, может быть, дойдет до туда, куда ей надо*).

En grøn bladorm, en målerlarve, vandrer efter enderne langsefter en gren, vandrer ustanselig, som om den ikke kan hvile. Den ser næsten ingenting skjønt den har øine, ofte står den ret opad og føler i luften efter noget å støte mot; den ser ut som en stubb grøn tråd som syr en søm med langsomme sting bortefter grenen. Til kvælds er den kanskje kommet dit hvor den skal hen.

Altid stille (*все еще тихо; altid — всегда, все время*). Jeg reiser mig og går (*я встаю и иду*), setter mig og reiser mig igjen (*сажусь и встаю снова*). Klokken er omkring fire (*на часах около четырех*); når klokken blir seks (*когда на часах будет шесть*) går jeg hjemover (*пойду я к дому*) og ser om jeg træffer nogen (*и посмотрим, может, я встречу кого-нибудь: «посмотрю, встречу ли я кого-нибудь»*). Jeg har to timer igjen (*у меня есть два часа еще*) og jeg er allerede litt urolig (*и я уже немного беспокоен*) og børster lyng og mose av mine klær (*и стряхиваю вереск и мох с моей одежды; børste — чистить щеткой*).

Altid stille. Jeg reiser mig og går, setter mig og reiser mig igjen. Klokken er omkring fire; når klokken blir seks går jeg hjemover og ser om jeg træffer nogen. Jeg har to timer igjen og jeg er allerede litt urolig og børster lyng og mose av mine klær.

Jeg kjender de steder jeg passerer (*я знаю те места, где я прохожу*), trær og stener (*деревья и камни*) står der som før i ensomheten (*стоят там, как раньше, в одиночестве*), løvet rasler under mine føtter (*листва шуршит под моими ногами*). Det monotone sus (*монотонный шелест*) og de kjendte trær og stener (*и знакомые деревья и камни*) er for meget for mig (*это уж слишком /много/ для меня*), jeg blir fuld av en sælsom taknemmelighet (*я переполнен странной*

благодарностью), alt indlater sig med mig (все разговаривает со мной; *indlate* — *вступать в разговор*), blander sig med mig (смешивается со мной), jeg elsker alt (я люблю все).

Jeg kjender de steder jeg passerer, trær og stener står der som før i ensomheten, løvet rasler under mine føtter. Det monotone sus og de kjendte trær og stener er for meget for mig, jeg blir full av en sælsom taknemmelighet, alt indlater sig med mig, blander sig med mig, jeg elsker alt.

Jeg tar op en tørkvist (я поднимаю сухой сучок) og holder den i hånden (и держу его в руке) og ser på den mens jeg sitter der (и смотрю на него, пока я сижу там) og tenker på mine ting (и думаю о моих вещах), kvisten er næsten rotten (сучок почти гнилой), dens fattige bark gjør indtryk på mig (его жалкая = трухлявая кора производит впечатление на меня), en medynk vandrer gjennom mit hjerte (сострадание проходит сквозь мое сердце; *medynk* — *жалость, сострадание*).

Og når jeg reiser mig og går (и когда я встаю и иду) kaster jeg ikke kvisten langt bort (не выбрасываю я сучок далеко прочь), men legger den ned (но кладу его вниз) og står og synes om den (и стою и думаю о нем); tilslut ser jeg på den en siste gang (наконец, я смотрю на него в последний раз) med våte øine (с влажными глазами = со слезами) før jeg efterlater den der (перед тем, как я оставляю его там).

Jeg tar op en tørkvist og holder den i hånden og ser på den mens jeg sitter der og tenker på mine ting, kvisten er næsten rotten, dens fattige bark gjør indtryk på mig, en medynk vandrer gjennom mit hjerte.

Og når jeg reiser mig og går kaster jeg ikke kvisten langt bort, men legger den ned og står og synes om den; tilslut ser jeg på den en siste gang med våte øine før jeg efterlater den der.

Og klokken blir fem (на часах пять). Solen viser falsk tid for mig (солнце показывает неправильное время мне), jeg har gått vestover den hele dag (я шел на запад целый день) og jeg er kanskje kommet en halv time foran mine solmærker (и я, кажется, пришел на полчаса раньше моих /солнечных/ расчетов/примет) ved hytten (к дому). Alt dette er jeg opmærksom på (все это я замечаю: «к этому внимателен»); men allikevel har jeg en time til klokken seks (но все-таки у меня есть один час до шести), derfor reiser jeg mig atter (поэтому встаю я снова) og går et stykke (и прохожу немного; *stykke* — часть, кусок). Og løvet rasler under mine føtter (и листья шелестят под моими ногами). Således forløper en times tid (таким образом проходит час /времени/).

Og klokken blir fem. Solen viser falsk tid for mig, jeg har gått vestover den hele dag og jeg er kanskje kommet en halv time foran mine solmærker ved hytten. Alt dette er jeg opmærksom på; men allikevel har jeg en time til klokken seks, derfor reiser jeg mig atter og går et stykke. Og løvet rasler under mine føtter. Således forløper en times tid.

Jeg ser nedenunder mig (я вижу внизу, подо мной) den lille elv og den lille mølle (маленькую речку и маленькую мельницу) som har ligget nediset i vinter (которые лежали подо льдом зимой), og jeg stanser (и я останавливаюсь); kværnen går (мельница идет = работает), dens sus vækker mig (ее гул будит меня), jeg stanser like på stedet og med ett (я останавливаюсь на месте тут же). Jeg er forsent ute (я опоздал; *forsent* — *опоздавший*)! sier jeg høit (говорю я громко).

Jeg ser nedenunder mig den lille elv og den lille mølle som har ligget nediset i vinter, og jeg stanser; kværnen går, dens sus vækker mig, jeg stanser like på stedet og med ett. Jeg er forsent ute! sier jeg høit.

En lidelse rykker gjennom mig (страдание проходит сквозь меня; *rykke* — *двигаться толчками, рывками*), jeg vender øieblikkelig om (я поворачиваю мгновенно) og begynner å gå hjemover (и начинаю идти домой), men imens vet jeg at jeg er forsent ute (но между тем знаю я, что я опоздал). Jeg begynner å gå hurtigere (я начинаю идти быстрее), å løpe (бежать); Æsop forstår at noget gjælder (Эзоп понимает, что что-то не так; *gjælde* — *иметь силу, быть действительным; быть нужным, надлежать*), den trækker i remmen (он тянет за поводок), sliter mig med (тянет меня за /собой/), pister og har det travlt (скулит и суетится: «имеет это занятым»). Det tørre løv sprutter omkring os (сухая листва взвивается вокруг нас; *sprutte* — *бить фонтаном*). Men da vi kom ned i kanten av skogen (но когда мы подошли /вниз/ к краю леса) var det ingen der (не было никого там), nei, alt var stille (нет, все было спокойно), det var ingen der (не было никого там).

En lidelse rykker gjennom mig, jeg vender øieblikkelig om og begynner å gå hjemover, men imens vet jeg at jeg er forsent ute. Jeg begynner å gå hurtigere, å løpe; Æsop forstår at noget gjælder, den trækker i remmen, sliter mig med, pister og har det travlt. Det tørre løv sprutter omkring os. Men da vi kom ned i kanten av skogen var det ingen der, nei, alt var stille, det var ingen der.

Det er ingen her (никого здесь)! sier jeg (говорю я). Og det var dog ikke værre end jeg ventet det (но это было, все-таки, не хуже, чем я ожидал).

Jeg blev ikke længe stående (я больше не стоял: «не долго оставался стоящим»), men gik (а шел), trukket av alle mine tanker (подгоняемый всеми моими мыслями; *trekke* — *тащить, тянуть*), gik min hytte forbi (прошел мой дом мимо = прошел мимо дома), ned til Sirilund (вниз к Сирилунну), med Æsop og væsken og børsen (с Эзопом, и сумкой, и ружьем), med hele mit tilbehør med (со всеми моими принадлежностями).

Hr. Mack mottok mig (господин Мак принял меня) med den største venlighed (с величайшей любезностью = очень любезно) og indbydte mig til aften (и пригласил меня на ужин).

Det er ingen her! sier jeg. Og det var dog ikke værre end jeg ventet det. Jeg blev ikke længe stående, men gik, trukket av alle mine tanker, gik min hytte forbi, ned til Sirilund, med Æsop og væsken og børsen, med hele mit tilbehør med.

Hr. Mack mottok mig med den største venlighed og indbydte mig til aften.

VII

Jeg tror (я думаю/полагаю) at jeg kan læse litt (что я могу читать немного) i de menneskers sjæle (в человеческой душе = души людей) som omgir mig (которые окружают меня); kanskje er det ikke så (может, это и не так). Å når jeg har mine gode dager (а когда я в моих хороших днях = в духе) da forekommer det mig (тогда представляется мне) at jeg skimter langt ind i andres sjæle (что я заглядываю глубоко внутрь в других /людей/ душу; *skimte* — *увидеть мельком*), skjønt jeg ikke er noget videre godt hode (хотя я и не так сильно хорош головой = умен; *ikke videre* — *не сильно*: «не дальше»).

Jeg tror at jeg kan læse litt i de menneskers sjæle som omgir mig; kanskje er det ikke så. Å når jeg har mine gode dager da forekommer det mig at jeg skimter langt ind i andres sjæle, skjønt jeg ikke er noget videre godt hode.

Vi sitter i en stue (мы сидим в гостиной) nogen mænd (несколько человек), nogen kvinder og jeg (несколько женщин и я), og jeg synes (и мне кажется) å se hvad som foregår i disse menneskers indre (что я вижу, что происходит у этих

людей внутри) og hvad de tænker om mig (и что они думают обо мне). Jeg lægger noget i hvert vink (я вкладываю что-то = смысл в каждый знак) som iler gjennom deres øine (который проходит сквозь их глаза; *ile* — *спешить, торопиться*); stundom skyter blodet op i deres kinder (иногда «выстреливает» кровь = приливает кровью к их щекам) og gjør dem røde (и делает их красными), til andre tider later de (в другой раз они делают вид) som om de ser til en anden kant (будто бы они смотрят в другой край = сторону) og holder dog litt øie med mig fra siden (и держат = подглядывают все-таки краем глаза за мной со стороны).

Vi sitter i en stue nogen mænd, nogen kvinder og jeg, og jeg synes å se hvad som foregår i disse menneskers indre og hvad de tænker om mig. Jeg lægger noget i hvert vink som iler gjennom deres øine; stundom skyter blodet op i deres kinder og gjør dem røde, til andre tider later de som om de ser til en anden kant og holder dog litt øie med mig fra siden.

Der sitter jeg (там сижу я) og ser på alt dette (и смотрю на все это) og ingen aner at jeg gjennomskuer hver sjæl (и никто не догадывается, что я насквозь вижу каждую душу; *gjennem* — *сквозь*). I flere år (много лет) har jeg ment å kunne læse (я полагал, что мог читать) i alle menneskers sjæle (в душах всех людей). Kanske er det ikke så (может быть, это не так)...

Der sitter jeg og ser på alt dette og ingen aner at jeg gjennomskuer hver sjæl. I flere år har jeg ment å kunne læse i alle menneskers sjæle. Kanske er det ikke så...

Jeg blev hele kvælden i hr. Macks stue (я пробыл целый вечер у господина Мака в гостиной). Jeg kunde ha gåt igjen straks (я мог бы уйти /снова, обратно/ тотчас), det interesserte mig ikke (это не интересовало меня) å bli sittende der (сидеть там); men var jeg ikke kommet netop fordi (но я пришел не потому ли;

netop — как раз, именно, точно) alle mine tanker trak mig dit (что все мои мысли тянули меня туда)? Og kunde jeg da gå min vei straks (и мог ли я тогда уйти так скоро; *straks* — тотчас, сейчас же)? Vi spilte whist (мы играли в вист) og dråk toddy efter maten (и пили тодди после еды), jeg satte mig med ryggen vendt mot stuen (я сидел спиной /повернутой/ к гостиной) og dukket mit hode ned (и опустил /мою/ голову вниз; *dukke* — погружать, нырять); bakenfor mig (сзади меня) gik Edvarda ut og ind (Эдварда выходила и входила /в гостиную/). Doktoren var hjemreist (доктор уехал домой).

Jeg blev hele kvælden i hr. Macks stue. Jeg kunde ha gått igjen straks, det interesserte mig ikke å bli sittende der; men var jeg ikke kommet netop fordi alle mine tanker trak mig dit? Og kunde jeg da gå min vei straks? Vi spilte whist og dråk toddy efter maten, jeg satte mig med ryggen vendt mot stuen og dukket mit hode ned; bakenfor mig gik Edvarda ut og ind. Doktoren var hjemreist.

Hr. Mack viste mig indretningen av sine nye lamper (господин Мак показал мне механизм = действие своих новых ламп), de første parafinlamper (первых керосиновых ламп) som var kommet nordover (которые прибыли на север = добрались до севера), pragtstykker på svære blyfötter (красивые штучки на больших свинцовых ножках; *bly* — свинец), og han tændte dem selv (и он зажигал их сам) hver kvæld (каждый вечер) for å forebygge al ulykke (чтобы предотвратить любой несчастный случай; *lykke* — счастье).

Hr. Mack viste mig indretningen av sine nye lamper, de første parafinlamper som var kommet nordover, pragtstykker på svære blyfötter, og han tændte dem selv hver kvæld for å forebygge al ulykke.

Han talte et par ganger (он рассказывал пару раз) om sin bedstefar konsulen (о своем дедушке консуле): min bedstefar konsul Mack (мой дедушка консул

Мак) mottok denne spænde (принял эту булавку) av Carl Johans egne hænder (из собственных рук Карла Юхана), sa han, og han pekte med fingeren op (говорил он и указывал пальцем вверх) til sin diamantspænde (на свою бриллиантовую булавку). Hans kone var død (его жена умерла), han viste mig et maleri av hende (он показал мне изображение ее; *maleri* — живопись, картина) i et av sideværelserne (в одной из угловых комнат), en fornemt utseende kone (изысканно/благородно выглядящая жена = женщина) med blondekappe og et artig smil (в блондах и с учтивой улыбкой; *karpe* — пальто, плащ с капюшоном; *blonde* — кружево).

Han talte et par ganger om sin bedstefar konsulen: min bedstefar konsul Mack mottok denne spænde av Carl Johans egne hænder, sa han, og han pekte med fingeren op til sin diamantspænde. Hans kone var død, han viste mig et maleri av hende i et av sideværelserne, en fornemt utseende kone med blondekappe og et artig smil.

I samme værelse (в той же комнате) stod også et bokskap (стоял также и книжный шкаф) hvori det endog var gamle franske bøker (где все еще были старые французские книги) som så ut til å være gåt i arv (которые, видимо, перешли по наследству: «выглядели перешедшими по наследству»), bindene var fine (переплеты были изящные) og forgyldte (и позолоченные) og mange eiermænd (и многие хозяева; *eier* — владелец) hadde tegnet sine navne i dem (написали свои имена на них). Blandt bøkene (среди книг) var flere opplysningsskrifter (было много энциклопедий; *oplysningsskrift*: *oplysning* — просвещение + *skrift* — запись); hr. Mack var en tænkende mand (господин Мак был думающим человеком).

I samme værelse stod også et bokskap hvori det endog var gamle franske bøker som så ut til å være gåt i arv, bindene var fine og forgyldte og mange

eiermænd hadde tegnet sine navne i dem. Blandt bøgerne var flere oplysningsskrifter; hr. Mack var en tænkende mand.

Hans to krambodbetjenter (его два приказчика; *kram* — хлам, старье; *krambod* — мелочная лавка; *betjene* — обслуживать; *betjent* — служащий) måtte kaldes ind til whisten (/должны/ были вызваны к висту); de spille langsomt og usikkert (они играли медленно и неуверенно), talte nøiagtig over (рассчитывали точно /ходы/) og gjorde desuagtet feil (и делали, тем не менее, ошибки; *agte* — обращать внимание; *desuagtet* — несмотря на это: «на это не обращая внимания»). Den ene av dem fik hjælp av Edvarda (один из них получал помощь = пользовался помощью Эдварды).

Hans to krambodbetjenter måtte kaldes ind til whisten; de spille langsomt og usikkert, talte nøiagtig over og gjorde desuagtet feil. Den ene av dem fik hjælp av Edvarda.

Jeg væltet mit glas (я опрокинул мой стакан), jeg blev ulykkelig (я был неосторожен; *ulykkelig* — неудачный, несчастный) og reiste mig op (и поднялся).

Nei — jeg væltet mit glas (нет = надо же, я опрокинул мой стакан)! sa jeg (сказал я).

Jeg væltet mit glas, jeg blev ulykkelig og reiste mig op.

Nei — jeg væltet mit glas! sa jeg.

Edvarda brast i latter og svarte (Эдварда разразилась смехом = рассмеялась и ответила):

Ja det ser vi nok (да это видим мы /сами/).

Alle forsikret mig leende (все уверяли меня, смеясь) om at det gjorde ikke noget (что это /не делало/ ничего = было пустяком). Jeg fik et håndklæ (я получил

полотенце) å tørke mig med (/чтобы/ вытереться им) og vi fortsatte å spille (и мы продолжили играть). Klokken blev elleve (на часах было одиннадцать).

Edvarda brast i latter og svarte:

Ja det ser vi nok.

Alle forsikret mig leende om at det gjorde ikke noget. Jeg fik et håndklæ å tørke mig med og vi fortsatte å spille. Klokken blev elleve.

Det skjøt en dunkel følelse av misstemning (вспыхнуло = возникло мрачное чувство недовольства; *stemning* — *настроение, расположение духа*; *misstemning* — «*ненастроение*», *дурное расположение духа*) gjennom mig (во мне) ved Edvardas latter (от смеха Эдварды), jeg så på hende (я посмотрел на нее) og fandt at hendes ansigt (и нашел = увидел, что ее лицо) var blit intetsigende (стало невыразительным: «ничего не говорящим»; *intet* — *ничто*) og lite vakkert (и мало красивым = некрасивым).

Det skjøt en dunkel følelse av misstemning gjennom mig ved Edvardas latter, jeg så på hende og fandt at hendes ansigt var blit intetsigende og lite vakkert.

Hr. Mack avbrøt endelig spillet (господин Мак прервал, наконец, игру) under påskud av (под предлогом) at de to betjenter måtte i seng (что два приказчика должны были в постель = идти спать), derpå lænet han sig bakover i sofaen (затем он откинулся назад на диване) og begyndte å tale (и начал рассказывать) om å sette skilt (о /том, что хочет/ повесить вывеску; *sette* — *ставить, располагать*) op på sin bryggefaçade (/вверху/ на фасаде, который выходит на пристань) og spurte meg tilråds derom (и спрашивал меня совета об этом). Hvilken farve (каким цветом) skulde han benytte (следует ему воспользоваться; *benytte* — *использовать*)? Jeg kjedet mig (я скучал), jeg svarte sort farve (я ответил — черный цвет), uten å tænke noget over det (не думая

нисколько об этом), og hr. Mack sa straks det samme (и господин Мак сказал тут же сказал то же самое):

Hr. Mack avbrøt endelig spillet under påskud av at de to betjenter måtte i seng, derpå lænet han sig bakover i sofaen og begyndte å tale om å sette skilt op på sin bryggefaçade og spurte meg tilråds derom. Hvilken farve skulde han benytte? Jeg kjedet mig, jeg svarte sort farve, uten å tænke noget over det, og hr. Mack sa straks det samme:

Sort farve (черный цвет), akkurat hvad jeg selv har tænkt (именно /то/ что я сам и думал). Oplag av salt og tomtønder (склад соли и бочонков), med svære sorte bokstaver (большими черными буквами), det er det nobleste (это — самое благородное)... Edvarda, skal du ikke lægge dig nu (не будешь ложиться сейчас = не пора ли спать)?

Sort farve, akkurat hvad jeg selv har tænkt. Oplag av salt og tomtønder, med svære sorte bokstaver, det er det nobleste... Edvarda, skal du ikke lægge dig nu?

Edvarda reiste sig (Эдварда встала), gav os begge hånden (подавала нам обоим руку) til godnat og gik (на ночь = на прощание и ушла). Vi sat tilbage (мы сели обратно). Vi talte om jærnbanen (мы разговаривали о железной дороге; *jærn* — *железо*) som blev færdig i fjor (которая была готова в прошлом году), om den første telegraflinje (о первой телеграфной линии). Gud vet (/одному/ Богу известно) når telegraften kom her nord (когда телеграф дойдет сюда, на север)! Pause (пауза).

Edvarda reiste sig, gav os begge hånden til godnat og gik. Vi sat tilbage. Vi talte om jærnbanen som blev færdig ifjor, om den første telegraflinje. Gud vet når telegraften kom her nord! Pause.

Ser de (видите ли /вы/), sa hr. Mack (сказал господин Мак), jeg er litt efter litt blit seks og firti år (мне понемногу = незаметно исполнилось сорок шесть лет) og grå i hår og skjæg (и седина в волосах и бороде). Jo jeg føler (я чувствую) at jeg er blit gammel (что я стал старым). De ser mig om dagen (вы видите меня днем) og tror mig ung (и думаете, /что/ я молодой); men når kvælden kommer (но когда вечер приходит) og jeg blir alene (и я остаюсь один) falder jeg meget sammen (слабею я очень; *falde sammen* — *разрушаться, обваливаться*). Så sitter jeg her i stuen (и сижу я тут в гостиной) og legger kabbaler (и раскладываю пасьянсы). De går gjerne op (они, как правило, выходят) med et par fusk (если пару раз передернуть; *fusk* — *мошенничество*). Haha (ха-ха).

Ser de, sa hr. Mack, jeg er litt efter litt blit seks og firti år og grå i hår og skjæg. Jo jeg føler at jeg er blit gammel. De ser mig om dagen og tror mig ung; men når kvælden kommer og jeg blir alene falder jeg meget sammen. Så sitter jeg her i stuen og legger kabbaler. De går gjerne op med et par fusk. Haha.

Går kabbalerne op med et par fusk (складываются пасьянсы с парой передергиваний)? spurte jeg (спросил я).

Ja (да).

Det forekom mig (показалось мне) at jeg kunde læse i hans øine (что я мог читать по его глазам)...

Går kabbalerne op med et par fusk? spurte jeg.

Ja.

Det forekom mig at jeg kunde læse i hans øine...

Han reiste sig (он встал), gjorde et slag bortimot vinduet (сделал один шаг к окну) og så ut (и посмотрел /наружу/); han stod meget sluttrygget (он стоял

очень сутулый; *slut* — сутулый, согбенный; *rygg* — спина) og hans nakke og hals var lodden (и его затылок и шея были заросшими). Jeg reiste mig også (я встал тоже). Han vendte sig om (он обернулся) og kom mig imøte (и пошел мне навстречу) på sine lange (в своих длинных), spidse sko (остроносовых башмаках), han stak begge sine tommelfingrer i vestelomraerne (он сунул оба /своих/ больших пальца в карманы жилета) og viftet litt med armene som vinger (и помахал немного руками как крыльями); samtidig smilte han (одновременно улыбнулся он). Så badde han mig (затем предложил он мне) endnu en gang (еще один раз) en båt til min rådighet (лодку в мое распоряжение) og rakte mig hånden (и протянул мне руку).

Han reiste sig, gjorde et slag bortimot vinduet og så ut; han stod meget sluttrygget og hans nakke og hals var lodden. Jeg reiste mig også. Han vendte sig om og kom mig imøte på sine lange, spidse sko, han stak begge sine tommelfingrer i vestelomraerne og viftet litt med armene som vinger; samtidig smilte han. Så badde han mig endnu en gang en båt til min rådighet og rakte mig hånden.

Forresten (впрочем), lat mig følge Dem (позвольте мне проводить вас), sa han (сказал он) og blåste lamperne ut (и задул лампы). Jo jeg vil gå mig en liten tur (да, я хочу немного прогуляться; *gå en tur* — *пройтись, погулять*; *tur* — *прогулка*), det er ikke sent endnu (не поздно еще).

Vi gik ut (мы вышли).

Forresten, lat mig følge Dem, sa han og blåste lamperne ut. Jo jeg vil gå mig en liten tur, det er ikke sent endnu.

Vi gik ut.

Han pekte opover veien (он показал вверх на дорогу) mot smedens hus og sa (на кузнеца дом, и сказал):

Denne vei (той дорогой)! Den er kortest (она самая короткая).

Nei, svarte jeg (нет, ответил я), veien om bryggerne er kortest (дорога у пристаней кратчайшая).

Vi vekslet nogen ord herom (мы обменялись несколькими словами при этом) uten å bli enige (не будучи согласными = не согласившись). Jeg var overbevist om at jeg hadde ret (я был совершенно убежден: «сверхубежден», что я был прав; *bevist* — *сознательный; уверенный*) og jeg forstod ikke hans påståelighet (и я не понимал его настойчивости; *stå på* — *продолжаться, тянуться; настаивать*). Tilsist foreslog han (наконец, он предложил) at vi skulde gå hver vor vei (чтобы мы пошли каждый своей: «нашей» дорогой); den som kom først frem (тот, кто придет первым; *komme frem* — *добираться до места*) skulde vente ved hytten (будет ждать у домика/сторожки).

Han pekte opover veien mot smedens hus og sa:

Denne vei! Den er kortest.

Nei, svarte jeg, veien om bryggerne er kortest.

Vi vekslet nogen ord herom uten å bli enige. Jeg var overbevist om at jeg hadde ret og jeg forstod ikke hans påståelighet. Tilsist foreslog han at vi skulde gå hver vor vei; den som kom først frem skulde vente ved hytten.

Vi begav os av sted (мы тронулись с места = отправились). Han forsvant snart i skogen (он исчез вскоре в лесу).

Jeg gikk med vanlig fart (я шел с обычной скоростью) og beregnet å komme (и рассчитывал прийти) minst fem minutter foran (по меньшей мере, на пять минут раньше). Men da jeg kom til hytten (но когда я подошел к сторожке) stod han allerede der (стоял он уже там). Han ropte mig i møte (он крикнул мне навстречу):

Der ser De (вот видите /вы/)! Nei jeg går alltid denne vei (нет, я хожу всегда этой дорогой), den er virkelig den korteste (она действительно кратчайшая).

Vi begav os avsted. Han forsvant snart i skogen.

Jeg gikk med vanlig fart og beregnet å komme minst fem minutter foran. Men da jeg kom til hytten stod han allerede der. Han ropte mig imøte:

Der ser De! Nei jeg går alltid denne vei, den er virkelig den korteste.

Jeg så høist forbauset på ham (я посмотрел в полном недоумении на него; *høist* — в высшей степени, самый высокий; *forbause* — удивлять, поражать), han var ikke varm (он не был разгорячен = не вспотел; *varm* — теплый, горячий) og lot ikke til å ha løpet (и не казалось, что /он/ бежал). Han hilste straks (он поприветствовал = попрощался тут же), takket for iafte (поблагодарил за вечер) og gikk tilbake den samme vei (и пошел обратно той самой дорогой) som han var kommet (которой он пришел).

Jeg så høist forbauset på ham, han var ikke varm og lot ikke til å ha løpet.

Han hilste straks, takket for iafte og gikk tilbake den samme vei som han var kommet.

Jeg stod tilbake og tenkte (я стоял сзади = остался стоять и думал): Hvor dette er besynderlig (как это удивительно/странно)! Jeg skulde ha litt skjøn på avstande (я, кажется, имею небольшое чувство расстояния = умею рассчитывать расстояние) og jeg har gått begge disse veier (и я ходил обеими этими дорогами) flere ganger (много раз). Kjære mand (дорогой /мой/ человек = любезный), du fusker igjen (ты жульничаешь снова)! Var det hele et påskud (было это все поводом = отговоркой)?

Jeg så hans ryg (я увидел /как/ его спина) forsvinde i skogen igjen (скрылась в лесу опять).

Jeg stod tilbake og tenkte: Hvor dette er besynderlig! Jeg skulde ha litt skjøn på avstande og jeg har gått begge disse veier flere ganger. Kjære mand, du fusker igjen! Var det hele et påskud?

Jeg så hans ryg forsvinde i skogen igjen.

I næste øieblik (в следующий мгно́венье) gik jeg efter ham (пошел я за ним), forsiktig og ilende (осторожно и торопливо; *ile* — *спешить, торопиться*), jeg så ham tørke sit ansigt (я видел как он вытирает его лицо) hele veien (всю дорогу) og jeg visste ikke lenger (и я не знал больше = уже) om han ikke hadde løpet (что он не бежал = не бежал ли он). Han gik nu ytterst langsomt (он шел теперь крайне медленно) og jeg holdt øie med ham (и я держал глаз на нем = не отрывал глаз от него), han stanset ved smedens hus (он остановился у дома кузнеца). Jeg stillet mig i skjul (я притаился в укрытии; *skjule* — *прятать*) og så at døren blev åpnet (и увидел, что дверь открылась) og at hr. Mack gik ind i huset (и что господин Мак вошел в дом). Klokken var ett (на часах было час), jeg så det på sjøen (я видел это по морю) og på græsset (и по траве).

I næste øieblik gik jeg efter ham, forsiktig og ilende, jeg så ham tørke sit ansigt hele veien og jeg visste ikke lenger om han ikke hadde løpet. Han gik nu ytterst langsomt og jeg holdt øie med ham, han stanset ved smedens hus. Jeg stillet mig i skjul og så at døren blev åpnet og at hr. Mack gik ind i huset. Klokken var ett, jeg så det på sjøen og på græsset.

VIII

Det gik nogen dager (прошло несколько дней) som de bedst kunde («как они лучше могли» = кое-как), min eneste ven var skogen (моим единственным другом был лес) og den store ensomhet (и большое одиночество). Gode Gud (правый Боже), jeg hadde aldrig prøvet (мне никогда не приходилось; *prøve* —

пробовать, пытаться) å være mere alene (*быть более одиноким*) end den første av disse dager (*чем в первый из этих дней*).

Det gik nogen dager som de bedst kunde, min eneste ven var skogen og den store ensomhet. Gode Gud, jeg hadde aldrig prøvet å være mere alene end den første av disse dager.

Det var fuld vår (*была настоящая: «полная» весна*), jeg fandt skogstjærner og røllik på marken (*я находил зимолюбку и тысячелистник на земле*) og både bogfinken og ryten var kommet (*и зяблики, и коноплянки прилетели*), jeg kjendte alle fugler (*я знал всех птиц*).

Det var fuld vår, jeg fandt skogstjærner og røllik på marken og både bogfinken og ryten var kommet, jeg kjendte alle fugler.

Stundom tok jeg op (*порой доставал я*) to ortestykker av lommen (*два медяка из кармана*) og klirret med (*и звенел ими*) for å avbryte ensomheten (*чтобы прервать одиночество*). Jeg tænkte (*я думал*): Hvad om (*а что если бы*) Diderik og Iselin kom gående (*Дидерик и Иселина пришли*)!

Det begyndte å bli ingen nat (*стало так, что не было никакой ночи = не стало совсем ночи; *begynde* — *начинать**), solen dukket såvidt skiven ned i havet (*солнце ныряло едва /диском/ в море*) og kom så op igjen (*и выходило /вверх/ снова*), rød, fornyet (*красное, обновленное*), som om den hadde været nede og drukket (*как будто оно было внизу и напивалось /воды/*). Hvor det kunde gå mig forunderlig om nætterne (*а что могло происходить со мной /странного/ по ночам = со мной творилось что-то странное по ночам*); ingen mennesker tror det (*ни один человек не поверит этому*).

Stundom tok jeg op to ortestykker av lommen og klirret med for å avbryte ensomheten. Jeg tænkte: Hvad om Diderik og Iselin kom gående!

Det begyndte å bli ingen nat, solen dukket såvidt skiven ned i havet og kom så op igjen, rød, fornyet, som om den hadde været nede og drukket. Hvor det kunde gå mig forunderlig om nätterne; ingen mennesker tror det.

Sat Pan i et træ (сидел Пан на дереве) og så på mig (и смотрел на меня) hvorledes jeg vilde bære mig ad (как я буду расхаживать = вести себя)? Og var hans mave åpen (и был его живот открыт), og var han således sammenkrøpen (и был он такой согнутый = скорченный) at han sat (что он сидел /так/) som om han dråk av sin egen mave (будто пил из своего собственного живота)? Men alt dette (но все это) gjorde han bare for å skule (делал он просто чтобы прятаться) og holde øie med mig (и следить за мной: «держатъ глаз со мной»; øie — глаз) og hele træet rystet (и все дерево тряслось) av hans tause latter (от его неслышного смеха) når han så (когда он видел) at alle mine tanker (что все мои мысли) løp av med mig (убегали от меня = разбегались в голове).

Sat Pan i et træ og så på mig hvorledes jeg vilde bære mig ad? Og var hans mave åpen, og var han således sammenkrøpen at han sat som om han dråk av sin egen mave? Men alt dette gjorde han bare for å skule og holde øie med mig og hele træet rystet av hans tause latter når han så at alle mine tanker løp av med mig.

Det puslet overalt i skogen (шелестело повсюду в лесу). Dyr snuste (звери принюхивались), fugler kaldte på hverandre (птица звали друг друга), deres signaler fylgte luften (их сигналы наполняли воздух). Og det var oldenborrens flyveår (и это был майских жуков год: «летательный год»; fly — летать), dens svirren (их жужжание) blandet sig med nåtsommerfuglenes (смешивалось с /жужжанием/ ночных бабочек), det lød (это звучало) som hvisken frem og hvisken tilbake (будто шепот /туда и/ шепот /обратно/) rundt omkring i skogen (вокруг по всему лесу). Hvor der var meget å høre (вот где было многое = что

послушать)! Jeg sov ikke i tre nætter (я не спал три ночи), jeg tænkte på Diderik og Iselin (я думал о Дидерике и Иселине).

Det puslet overalt i skogen. Dyr snuste, fugler kaldte på hverandre, deres signaler fyldte luften. Og det var oldenborrens flyveår, dens svirren blandet sig med nåtsommerfuglenes, det lød som hvisken frem og hvisken tilbage rundt omkring i skogen. Hvor der var meget å høre! Jeg sov ikke i tre nætter, jeg tænkte på Diderik og Iselin.

Se (смотри = погоди), tænkte jeg (подумал я), de kunde komme (они могли бы прийти). Og Iselin vilde lokke Diderik (и Иселина бы заманила Дидерика) bort til et træ (в сторону к дереву) og si (и сказала):

Stå her (стой здесь), Diderik, pas på (следи), hold vagt for Iselin (сторожи Иселину; *holde vagt* — *сторожить, быть на вахте*), jeg vil la denne jæger (я позволю этому охотнику) binde mit skobånd (завязать мой шнурок /на башмачке/; *sko* — *ботинок, башмак*).

Se, tænkte jeg, de kunde komme. Og Iselin vilde lokke Diderik bort til et træ og si:

Stå her, Diderik, pas på, hold vagt for Iselin, jeg vil la denne jæger binde mit skobånd.

Og jægeren det er mig (а охотник это я) og hun vil gi mig et vink med øinene (и она даст мне знак глазами = подмигнет) å forstå efter (чтобы понять = чтобы я понял). Og når hun kommer (а когда она придет) forstår mit hjærte alt (поймет мое сердце все) og det slår ikke længer (и оно не бьется уже), det klemter (оно звенит колоколом; *klemte* — *звонить /в колокол/; трезвонить*). Og hun er naken under kjolen (и она обнажена под платьем) fra top til tå (сверху до пальцев ног) og jeg lægger min hånd på hende (и я кладу мою руку на нее).

Og jægeren det er mig og hun vil gi mig et vink med øinene å forstå efter. Og når hun kommer forstår mit hjerte alt og det slår ikke lenger, det klemter. Og hun er naken under kjolen fra top til tå og jeg legger min hånd på hende.

Bind mit skobånd (завяжи мой шнурок)! sier hun (говорит она) med blussende kinder (с пылающими щеками). Og litt efter (и чуть позже) hvisker hun like mot min mund (шепчет она прямо у моего рта; *like — одинаковый, равный; прямой*), mot mine læber (у моих губ): Å du binder ikke mit skobånd (о, ты не завязываешь мой шнурок), du min kjæreste (ты мой любимый), nei du binder ikke (нет ты не завязываешь)... binder ikke mit...

Bind mit skobånd! sier hun med blussende kinder. Og litt efter hvisker hun like mot min mund, mot mine læber: Å du binder ikke mit skobånd, du min kjæreste, nei du binder ikke... binder ikke mit...

Men solen dukker skiven ned i havet (но солнце ныряет диском в море) og kommer så op igjen (и всходит снова), rød, fornyet (красное, обновленное), som om den har været nede og drukket (как будто оно было внизу = в море и напилось /воды/). Og luften er fylldt av hvissen (и воздух наполнен шепотом). En time efter (час спустя) sier hun mot min mund (говорит она у моего рта): Nu må jeg forlate dig (теперь должна я покинуть тебя).

Men solen dukker skiven ned i havet og kommer så op igjen, rød, fornyet, som om den har været nede og drukket. Og luften er fylldt av hvissen.

En time efter sier hun mot min mund:

Nu må jeg forlate dig.

Og hun vifter tilbake til mig (и она машет /назад/ мне) når hun går (когда она уходит) og hendes ansigt blusser endnu (и ее лицо горит еще), hendes ansigt er

ømt og henrykt (ее лицо нежное и страстное). Og atter vender hun sig om mot mig (и снова поворачивается она ко мне) og vifter (и машет).

Men Diderik træder frem fra træet (но Дидерик выходит вперед из — за дерева) og sier (и говорит):

Iselin, hvad gjorde du (что делала ты)? Jeg så det (я видел это).

Og hun vifter tilbake til mig når hun går og hendes ansigt blusser endnu, hendes ansigt er ømt og henrykt. Og atter vender hun sig om mot mig og vifter.

Men Diderik træder frem fra træet og sier:

Iselin, hvad gjorde du? Jeg så det.

Hun svarer (она отвечает):

Diderik, hvad så du (что видел ты)? Jeg gjorde intet (я не делала ничего).

Iselin, jeg så at du gjorde det (я видел, что ты делала это), sier han igjen (говорит он опять). Jeg så det (я видел это).

Da klinger hendes høie (и тут звенит ее громкий) og glade latter (и веселый смех) gjennom skogen (сквозь лес = в лесу) og hun går bort med ham (и она уходит прочь с ним), jublende og syndig (ликующая и грешная) fra top til tå (с головы до пят: «пальцев ног»). Og hvor går hun hen (а куда идет она)? Til den næste svend (к следующему молодцу; *svend* — *ремесленник*), en jæger i skogen (охотнику в лесу).

Hun svarer:

Diderik, hvad så du? Jeg gjorde intet.

Iselin, jeg så at du gjorde det, sier han igjen. Jeg så det.

Da klinger hendes høie og glade latter gjennom skogen og hun går bort med ham, jublende og syndig fra top til tå. Og hvor går hun hen? Til den næste svend, en jæger i skogen.

Det var midnat (была полночь). Æsop hadde slitt sig løs (Эзоп сорвался /с привязи/; *slite løs* — *сорваться, оторваться*; *slite* — *рвать, разрывать*) og jaget på egen hånd (и охотился самостоятельно: «на собственную руку»), jeg hørte dens glam (я слышал его лай) oppe i åsen (вверху на горе), og da jeg endelig fik den tilbake (и когда я наконец получил = привел его назад) var klokken ett (было на часах час /ночи/).

Det var midnat. Æsop hadde slitt sig løs og jaget på egen hånd, jeg hørte dens glam oppe i åsen, og da jeg endelig fik den tilbake var klokken ett.

En gjæterpike kom (девочка-пастушка пришла; *gjæte* — *пасту*; *gjæter* — *пастух*), hun bandt på en strømpe (она вязала чулок) og nynnet (и напевала = мурлыкала) og så sig omkring (и осматривалась вокруг). Men hvor var hendes buskap (но где было ее стадо)? Og hvad gik hun efter (зачем пришла она) i skogen ved midnatstide (в лес в полуночное время)? Efter ingenting (ни за чем), ingenting. Av uro (из-за тревоги; *ro* — *покой*; *uro* — *непокой, тревога*), kanskje av glæde (может, из радости), hun derom (она здесь). Jeg tænkte (я подумал): Hun har hørt Æsops gjøen (она слышала Эзопы лай) og visste at jeg var i skogen (и знала, что я был в лесу).

En gjæterpike kom, hun bandt på en strømpe og nynnet og så sig omkring. Men hvor var hendes buskap? Og hvad gik hun efter i skogen ved midnatstide? Efter ingenting, ingenting. Av uro, kanskje av glæde, hun derom. Jeg tænkte: Hun har hørt Æsops gjøen og visste at jeg var i skogen.

Da hun kom (когда она подошла) reiste jeg mig op (поднялся я) og stod (и стоял) og så på hende (и смотрел на нее) hvor hun var spinkel og ung (какая она была тонкая и молоденькая). Æsop stod også (Эзоп стоял тоже) og så på hende (и смотрел на нее).

Da hun kom reiste jeg mig op og stod og så på hende hvor hun var spinkel og ung. Æsop stod også og så på hende.

Hvor kommer du ifra (от куда идешь ты)? spurte jeg hende (спросил я ее).

Fra møllen (с мельницы), svarte hun (ответила она).

Men hvad skulde hun vel ha gjort (но что могла она делать) ved møllen så sent på nat (у мельницы так поздно ночью)?

Hvor tør du (как осмелилась ты = как не боишься ты) gå her i skogen så sent på nat (ходить здесь в лесу так поздно ночью), sa jeg (сказал я), du som er så spinkel og ung (ты, такая тоненькая и юная)?

Hvor kommer du ifra? spurte jeg hende.

Fra møllen, svarte hun.

Men hvad skulde hun vel ha gjort ved møllen så sent på nat?

Hvor tør du gå her i skogen så sent på nat, sa jeg, du som er så spinkel og ung?

Hun lo og svarte (она засмеялась и ответила):

Jeg er ikke så ung (я не такая уж юная), jeg er nitten år (мне девятнадцать лет).

Hun lo og svarte:

Jeg er ikke så ung, jeg er nitten år.

Men hun kunde ikke være nitten år (но ей не могло быть девятнадцать лет), jeg er overbevist ora (я совершенно убежден) at hun løi to år (что она соврала = прибавила два года) og bare var sytten (и /ей/ всего было семнадцать). Men hvorfor løi hun sig gammel (но почему соврала она = сказала что она старше)?

Men hun kunde ikke være nitten år, jeg er overbevist ora at hun løi to år og bare var sytten. Men hvorfor løi hun sig gammel?

Sæt dig (садись), sa jeg (сказал я), så fortæller du mig (и скажешь ты мне) hvad du heter (как тебя зовут).

Og hun satte sig rødmende (и она села, краснея) ved siden av mig (рядом со мной) og sa at hun het Henriette (и сказала, что ее звали Генриетта).

Jeg spurte (я спросил):

Har du en kjæreste (есть у тебя любимый), Henriette, og har han nogen gang omfavnet dig (и он когда-нибудь обнимал тебя)?

Ja (да), svarte hun forlegent leende (ответила она, смущенно засмеявшись).

Sæt dig, sa jeg, så fortæller du mig hvad du heter.

Og hun satte sig rødmende ved siden av mig og sa at hun het Henriette.

Jeg spurte:

Har du en kjæreste, Henriette, og har han nogen gang omfavnet dig?

Ja, svarte hun forlegent leende.

Hvormange ganger allerede (сколько раз уже)?

Hun tier (она молчит).

Hvormange ganger (сколько раз)? gjentar jeg (повторяю я).

To ganger (два раза), sa hun sagte (сказала она тихо).

Jeg trak hende til mig (я притянул ее ко мне) og spurte (и спросил):

Hvorledes gjorde han det (как делал он это)? Gjorde han det således (делал он это так)?

Ja (да), hvisket hun skjælvende (прошептала она, дрожа).

Klokken blev fire (на часах было: «стало» четыре).

Hvormange ganger allerede?

Hun tier.

Hvormange ganger? gjentar jeg.

To ganger, sa hun sagte.

Jeg trak hende til mig og spurte:

Hvorledes gjorde han det? Gjorde han det således?

Ja, hvisket hun skjælvende.

Klokken blev fire.

IX

Jeg hadde en samtale med Edvarda (у меня была беседа с Эдвардой):

Det kommer snart regn (придет = будет скоро дождь), sa jeg (сказал я).

Hvormange er klokken (сколько на часах = который час)? spurte hun (спросила она).

Jeg hadde en samtale med Edvarda:

Det kommer snart regn, sa jeg.

Hvormange er klokken? spurte hun.

Jeg så på solen og svarte (я посмотрел на солнце и ответил):

Henved fem (около пяти).

Hun spurte (она спросила):

Kan De se det så nøiagtig på solen (можете вы видеть это так точно по солнцу)?

Ja, svarte jeg (да, ответил я), det kan jeg se (это могу я видеть).

Jeg så på solen og svarte:

Henved fem.

Hun spurte:

Kan De se det så nøiagtig på solen?

Ja, svarte jeg, det kan jeg se.

Pause (пауза = молчание).

Men når De nu ikke ser solen (но когда вы не видите солнца), hvorledes vet De tiden da (как узнаете вы время тогда)?

Pause.

Men når De nu ikke ser solen, hvorledes vet De tiden da?

Så retter jeg mig efter andre ting (тогда обращаюсь я к другим вещам; *rette sig efter* — *руководствоваться чем-либо*). Det er flod eller fjære sjø (это прилив или отлив на море; *fjære* — *отлив*; *fjære sjø* — *отлив, малая вода*), det er græsset som legger sig (это трава, которая ложится) til en viss tid (в определенное время), fuglesangen som skifter (птичья песня, которая меняется); nogen fugler begynner å synge (некоторые птицы начинают петь) når andre tier (когда другие замолкают). Så ser jeg tiden på blomsterne (потом вижу я время по цветам) som lukker sig om eftermiddagen (которые закрываются вечером), på løvet (по листве) som snart er blankt grønt (которая то светло-зеленая; *blank* — *блестящий, сияющий*), snart dunkelt grønt (то темно-зеленая); jeg har det desuten på følelsen (у меня есть, кроме того, чувство = я просто чувствую).

Så retter jeg mig efter andre ting. Det er flod eller fjære sjø, det er græsset som legger sig til en viss tid, fuglesangen som skifter; nogen fugler begynner å synge når andre tier. Så ser jeg tiden på blomsterne som lukker sig om eftermiddagen, på løvet som snart er blankt grønt, snart dunkelt grønt; jeg har det desuten på følelsen.

Jaså, sa hun (вот как, сказала она).

Jeg ventet regn (я ждал дождь) og vilde for Edvardas skyld (и хотел Эдварды ради) ikke opholde hende lenger midt på veien (не задерживать ее дольше посреди дороги), jeg tok til luen (я взялся за шапку = попрощался). Da stanset

hun mig pludselig (тогда остановила она меня вдруг) med et nyt spørsmål (новым вопросом) og jeg blev (и я остался). Hun rødmet (она покраснела) og spurte mig (и спросила меня) hvad jeg egentlig var her for (зачем я, собственно, был здесь), hvorfor jeg gik på jakt (зачем я ходил на охоту), hvorfor det ene (зачем одно) og hvorfor det andet (зачем другое). Jeg skjød jo bare (я стрелял ведь только) det nødvendigste til mat (самое необходимое для еды), jeg lot Æsop hvile (я позволял = давал Эзопу отдыхать)?

Jaså, sa hun.

Jeg ventet regn og vilde for Edvardas skyld ikke opholde hende lenger midt på veien, jeg tok til luen. Da stanset hun mig pludselig med et nyt spørsmål og jeg blev. Hun rødmet og spurte mig hvad jeg egentlig var her for, hvorfor jeg gik på jakt, hvorfor det ene og hvorfor det andet. Jeg skjød jo bare det nødvendigste til mat, jeg lot Æsop hvile?

Hun blev rød og ydmyg (она стала красной и застенчивой = она покраснела и застеснялась). Jeg forstod (я понял) at nogen hadde talt om mig (что кто-то рассказывал обо мне) og at hun hadde hørt det (и что она слышала это), hun talte ikke av sig selv (она говорила не от /самой/ себя). Så vakte hun min stemning (так разбудила она мои чувства), hun så forlatt ut (она выглядела покинутой), det slo meg (/это/ поразило меня = я вдруг вспомнил) at hun var moderløs (что она была без матери), hendes tynde armer (ее тонкие ручки) gav hende (придавали ей) et vanskjøttet utseende (небрежный = сиротливый вид; *vanskjøttet* — оставленный без внимания, без управления; *skjøtte* — взять на себя заботу, ухаживать; *vanskjøtte* — относиться нерадиво, запускать). Det kom over mig (что-то нашло на меня).

Hun blev rød og ydmyg. Jeg forstod at nogen hadde talt om mig og at hun hadde hørt det, hun talte ikke av sig selv. Så vakte hun min stemning, hun så

forlatt ut, det slog mig at hun var moderløs, hendes tynde armer gav hende et vanskjøttet utseende. Det kom over mig.

Vel (ну да), jeg skjøt ikke for å myrde (я стрелял не /для того/, чтобы убивать), jeg skjøt for å leve (я стрелял, чтобы жить). Jeg trængte en årre idag (мне нужен был один тетерев в день; *trænge* — *нуждаться*), derfor skjøt jeg ikke to (поэтому стрелял я не двух), men skjøt den andre i morgen (а стрелял другого завтра = на следующий день). Hvorfor skulde jeg skyte flere (зачем нужно было мне стрелять больше; *flere* — *многие*)? Jeg levet i skogen (я жил в лесу), jeg var skogens søn (я был сын леса).

Vel, jeg skjøt ikke for å myrde, jeg skjøt for å leve. Jeg trængte en årre idag, derfor skjøt jeg ikke to, men skjøt den andre imorgen. Hvorfor skulde jeg skyte flere? Jeg levet i skogen, jeg var skogens søn.

Den første juni (/с/ первого июня) var også rype og hare fredlyst (были куропатка и заяц охраняемы = запрещены), jeg hadde næsten intet å skyte mer (мне было почти нечего стрелять более), godt (ну хорошо = ну и что ж), så fisket jeg (тогда рыбачил я) og levet av fisk (и жил = питался рыбой). Jeg vilde få en båt av hendes far (я хотел взять лодку у ее отца) og ro ut med (и грести = плавать на /ней/; *ut* — *из, за пределы, вон, наружу*). Neivisst (конечно нет) jeg var ikke jæger bare for å skyte (я был охотником не просто, чтобы стрелять), men for å leve i skogen (но и чтобы жить в лесу).

Den første juni var også rype og hare fredlyst, jeg hadde næsten intet å skyte mere, godt, så fisket jeg og levet av fisk. Jeg vilde få en båt av hendes far og ro ut med. Neivisst jeg var ikke jæger bare for å skyte, men for å leve i skogen.

Det var godt for mig der (было хорошо мне там), jeg lå tilbords på jorden når jeg spiste (я накрывал стол на земле, когда я ел) og sat ikke ret op og ned på en stol

(и не садился на /стул/, и не /вскакивал/ со стула; *ret* — *прямо*); jeg væltet ikke mit glas (я не опрокидывал мой стакан). I skogen forbød jeg mig ingenting (в лесу не запрещал я себе ничего), jeg kunde laegge mig på ryggen og lukke øinene om jeg vilde (я мог лежать на спине и закрывать глаза, если я хотел), jeg kunde også si hvad jeg vilde der (я мог также говорить /то/ что я хотел там). Ofte kunde man ville si noget (часто можно было сказать что-то), tale høit og det lød som en tale fra selve hjærtet i skogen (говорить громко, и это звучало, будто речь из самого сердца леса)...

Det var godt for mig der, jeg lå tilbords på jorden når jeg spiste og sat ikke ret op og ned på en stol; jeg væltet ikke mit glas. I skogen forbød jeg mig ingenting, jeg kunde laegge mig på ryggen og lukke øinene om jeg vilde, jeg kunde også si hvad jeg vilde der. Ofte kunde man ville si noget, tale høit og det lød som en tale fra selve hjærtet i skogen...

Da jeg spurte hende (когда я спросил ее) om hun forstod dette (понимала ли она это) svarte hun ja (ответила она 'да').

Jeg vedblev å si mere (я продолжал говорить дальше: «больше») fordi hendes øine hvilte på mig (потому что глаза ее постоянно смотрели на меня; *hvile* — *отдыхать, покоиться; не отрываться /о взгляде/*).

Da jeg spurte hende om hun forstod dette svarte hun ja.

Jeg vedblev å si mere fordi hendes øine hvilte på mig.

De skulde bare vite (вам следовало бы просто знать = знали бы вы) alt det (все то) jeg ser ute i marken (/что/ я вижу вокруг на земле), sa jeg (сказал я). Om vinteren (зимой) kommer jeg gående (иду я пешком) og ser kanskje spor av ryper i sneen (и вижу, например, след куропатки на снегу). Pludselig forsvinder sporene (вдруг исчезают следы), fuglene har slått op (птицы поднялись вверх = взметнулись вверх; *slå op* — *поднимать*). Men av avtrykket efter vingerne (но

по отпечаткам крыльев) kan jeg se (могу я видеть) hvad for en retning vildtet er fløiet (в каком направлении дичь улетела), og jeg søker det op (и я отыскиваю ее) inden kort tid (в короткое время). Dette har litt nyhet for mig (это немного ново для меня; *nyhet* — *новость*) hver gang (каждый раз).

De skulde bare vite alt det jeg ser ute i marken, sa jeg. Om vinteren kommer jeg gående og ser kanskje spor av ryer i sneen. Pludselig forsvinder sporene, fuglene har slått op. Men av avtrykket efter vingerne kan jeg se hvad for en retning vildtet er fløiet, og jeg søker det op inden kort tid. Dette har litt nyhet for mig hver gang.

Om høsten (осенью) kan det tidt og ofte være (можно часто) stjærneskuddene å iagtta (звездопад наблюдать; *stjærneskudd*: *stjerne* — звезда + *skudd* — *выстрел*). Hvad (вот), tænker jeg da i min ensomhet (думаю я тогда в моем одиночестве), var det en verden (/был/ это мир) som var kommet i krampe (/который/ содрогнулся; *krampe* — судорога, конвульсия)? en verden som gik i stykker (мир, который разбился на кусочки) like for mine øine (прямо перед моими глазами)? Og jeg — jeg blev forundt å se (и мне довелось увидеть; *forunne* позволять, награждать) et stjærneskudd i mit liv (звездопад в /моей/ жизни)!

Om høsten kan det tidt og ofte være stjærneskuddene å iagtta. Hvad, tænker jeg da i min ensomhet, var det en verden som var kommet i krampe? en verden som gik i stykker like for mine øine? Og jeg — jeg blev forundt å se et stjærneskudd i mit liv!

Men når sommeren kommer (но когда лето приходит) da er det kanskje et lite levende dyr (тогда, наверное, маленькое живое существо; *dyr* — животное) på hvert løvblad (на каждом листке), jeg kan se at nogen er vingeløse (я могу видеть, что некоторые бескрылые), de kan ingen vei komme (они не могут

никуда уйти; *vei* — *путь, дорога*), de må leve og dø (они должны жить и умереть) på det lille løvblad (на том маленьком листочке; *løv* — *листва*; *blad* — *лист*) hvor de er kommet til verden (на котором они и пришли = появились на свет). Tænk på det (подумай об этом = подумай только). Stundom ser jeg den blå flue (иногда вижу я голубую муху). Ja alt dette høres så lite (да, все это на слух немного = словами не выскажешь; *høres* — *слышится*), jeg vet ikke om De forstår det (я не знаю, понимаете ли вы это; *forstå* — *понимать*).

Men når sommeren kommer da er det kanskje et lite levende dyr på hvert løvblad, jeg kan se at nogen er vingeløse, de kan ingen vei komme, de må leve og dø på det lille løvblad hvor de er kommet til verden. Tænk på det. Stundom ser jeg den blå flue. Ja alt dette høres så lite, jeg vet ikke om De forstår det.

Jo jo (да, да), jeg forstår det (я понимаю это).

Jaja. Og stundom ser jeg på græsset (а порой смотрю я на траву) og græsset ser kanskje på mig igjen (и трава смотрит, наверное, на меня /в ответ/), hvad vet vi (что знаем мы)? Jeg ser på et enkelt græsblad (я смотрю на простую былинку), det skjælver kanskje litt (она дрожит, бывает, немного), og det synes jeg er noget (и это, думаю я, что-то /значит/). Jeg tænker ved mig selv (я думаю /сам себе/): her står nu dette græsblad og skjælver (вот стоит теперь эта былинка и дрожит)! Og er det en furu (или сосна) jeg ser på (я смотрю на /которую/) så har den kanskje en gren (/есть/ на ней, бывает, ветка) som får mig til å tænke litt (которая заставит меня подумать) om den også (о ней тоже). Men stundom træffer jeg også mennesker (а порой встречаю я также и людей) på heiene (на горной пустоши; *hei* — *горная пустошь, покрытая вереском*), det hænder (/и/ это случается = и так бывает).

Jo jo, jeg forstår det.

Jaja. Og stundom ser jeg på græsset og græsset ser kanskje på mig igjen, hvad vet vi? Jeg ser på et enkelt græsblad, det skjælver kanskje litt, og det synes jeg er noget. Jeg tænker ved mig selv: her står nu dette græsblad og skjælver! Og er det en furu jeg ser på så har den kanskje en gren som får mig til å tænke litt om den også. Men stundom træffer jeg også mennesker på heiene, det hænder.

Jeg så på hende (я посмотрел на нее), hun stod foroverbøiet (она стояла, нагнувшись вперед; *bøie* — *изгибаться, гнуться*) og lyttet (и слушала). Jeg kjendte hende ikke igjen (я не узнавал ее больше). Hun var i den grad opmærksom (она была в такой степени внимательна = так заслушалась; *grad* — *степень*) at hun slet ikke tok sig i agt (что она совсем не обращала внимание на себя = забыла о своем лице; *ta i agt* — *принимать во внимание, учитывать*), men blev styg (/оно/ стало некрасивым; *styg* — *жуткий, отвратительный*), enfoldig å se på (простым /посмотреть/), hendes læbe hang langt ned (ее губа отвисла далеко = сильно вниз).
Jaså, sa hun (вот как, сказала она) og rettet sig op (и выпрямилась /вверх/).

**Jeg så på hende, hun stod foroverbøiet og lyttet. Jeg kjendte hende ikke igjen. Hun var i den grad opmærksom at hun slet ikke tok sig i agt, men blev styg, enfoldig å se på, hendes læbe hang langt ned.
Jaså, sa hun og rettet sig op.**

De første regndråper faldt (первые дождевые капли упали).

Det regner (/идет/ дождь), sa jeg så (сказал я тогда).

Ja tænk det regner (я думаю, идет дождь), sa hun også (сказала она тоже) og gik allerede bort (и уходила уже /прочь/).

Jeg fulgte hende ikke hjem (я не провожал ее домой), hun vandret alene sin vei (она пошла одна своей дорогой), jeg skyndte mig opover til hytten (я поспешил наверх к дому). Nogen minutter gik (несколько минут прошло), det begyndte å

regne hæftig (начался = пошел дождь сильный). Med ett hører jeg (вдруг слышу я) at et menneske kom løpende efter mig (как какой-то человек бежит за мной), jeg stanser og ser Edvarda (я останавливаюсь и вижу Эдварду). Hun var blit rød av anstrængelse (она стала красной от напряжения;) og smilte (и улыбалась).

De første regndråper faldt.

Det regner, sa jeg så.

Ja tænk det regner, sa hun også og gik allerede bort.

Jeg fulgte hende ikke hjem, hun vandret alene sin vei, jeg skyndte mig opover til hytten. Nogen minutter gik, det begyndte å regne hæftig. Med ett hører jeg at et menneske kom løpende efter mig, jeg stanser og ser Edvarda. Hun var blit rød av anstrængelse og smilte.

Jeg glemte det (я забыла /это/), sa hun forpustet (сказала она, запыхавшись). Det var den tur (это был = это касается того похода) til tørkeplassen (к сушильне), til klipfiskbergene (на скалы для сушки рыбы; *klipfisk* — потрошенная вяленая рыба /обычно треска/; *klipe* — резать, подрезать /ножницами/; *fisk* — рыба). Doktoren kommer i morgen (доктор придет завтра), har De tid da (есть у вас время-то/а у вас время найдется)?

I morgen (завтра)? Javel (ну хорошо). Jo jeg har tid (да, у меня есть время).

Jeg glemte det (я забыла это), sa hun atter og smilte (сказала она снова и улыбнулась).

Jeg glemte det, sa hun forpustet. Det var den tur til tørkeplassen, til klipfiskbergene. Doktoren kommer imorgen, har De tid da?

Imorgen? Javel. Jo jeg har tid.

Jeg glemte det, sa hun atter og smilte.

Da hun gik (когда она ушла) la jeg mærke til hendes tynde (обратил я внимание на ее тонкие), skønne lægger (красивые ноги), de var våte høit op (они были мокрые /до верху/). Hendes sko var uttrådte (ее башмаки были изношены = истоптаны; *tre* — *ступать, наступать*).

Da hun gik la jeg mærke til hendes tynde, skønne lægger, de var våte høit op. Hendes sko var uttrådte.

X

Jeg husker endnu godt en dag (я помню все еще хорошо один день). Det var den dag (это был тот день) da min sommer kom (когда мое лето пришло). Solen begyndte allerede å skinne om natten (солнце уже начинало светить по ночам = с ночи) og tørket den våte jord (и высушивало влажную землю) til om morgningen (к утру), luften var blit bløt og fin (воздух стал чистым и тонким; *bløt* — *мягкий, сырой*) efter det siste regn (после последнего дождя).

Jeg husker endnu godt en dag. Det var den dag da min sommer kom. Solen begyndte allerede å skinne om natten og tørket den våte jord til om morgningen, luften var blit bløt og fin efter det siste regn.

Det var om eftermiddagen (это было после полудня) jeg møtte op på bryggen (я явился на пристань). Våndet lå aldeles stille (вода лежала = была совершенно спокойной), vi hørte latter og snak (мы слышали смех и разговор) ute fra øen (с острова) hvor maend og piker (где мужчины и девушки) arbeidet med fisken (работали с рыбой). Det var en glad eftermiddag (это был веселый день).

Ja var det ikke en glad eftermiddag (да, не был ли это веселый день)? Vi hadde kurver med mat og vin med (у нас были корзинки с едой и вином /с собой/), et

stort selskap av mennesker (большая компания людей) fordelt i to båter (разделившаяся на две лодки), unge kvinner i lyse kjoler (молодые женщины в светлых платьях). Jeg var så tilfreds (я был так доволен), jeg nynnet (/что/ я напевал).

Det var om eftermiddagen jeg møtte op på bryggen. Våndet lå aldeles stille, vi hørte latter og snak ute fra øen hvor maend og piker arbeidet med fisken. Det var en glad eftermiddag.

Ja var det ikke en glad eftermiddag? Vi hadde kurver med mat og vin med, et stort selskap av mennesker fordelt i to båter, unge kvinner i lyse kjoler. Jeg var så tilfreds, jeg nynnet.

Og kommen i båten (и зайдя в лодку) tænkte jeg (подумал я) på hvor alle disse unge mennesker var kommet ifra (откуда все эти молодые люди прибыли; *hvor ifra — откуда*). Det var lensmandens og distriktslægens døtre (это были судьи и приходского доктора дачеры), et par guvernanter (пара гувернанток), damerne fra præstegården (дамы из пасторской усадьбы; *gård — ферма, усадьба*); jeg hadde ikke set dem før (я не видел их раньше), de var fremmede for mig (они были незнакомы мне) og allikevel så tillitsfulde (и все-таки полные уверенности = держались уверенно; *tillit — доверие; уверенность*) som om vi hadde kjendt hverandre (словно мы знали друг друга) i lang tid (долгое время).

Og kommen i båten tænkte jeg på hvor alle disse unge mennesker var kommet ifra. Det var lensmandens og distriktslægens døtre, et par guvernanter, damerne fra præstegården; jeg hadde ikke set dem før, de var fremmede for mig og allikevel så tillitsfulde som om vi hadde kjendt hverandre i lang tid.

Jeg begik nogen feil (я совершил несколько промахов), jeg var blit uvant (я стал отвыкшим = я отвык; *vant — приученный, привыкший*) med å omgås

mennesker (от общения с людьми; *omgås* — *обходиться, иметь дело*) og sa ofte du til de unge damer (и говорил часто ‘ты’ молодым дамам); men det blev ikke tat mig ilde op (но это не было воспринято плохо = это мне сошло). Jeg sa engang (я сказал один раз): Kjære, eller (дорогая, или): min kjære (моя дорогая); men man undskyldte mig også derfor (но простили меня и за это) og lot som om jeg ikke hadde sagt det (и притворились, словно я не говорил этого).

Jeg begik nogen feil, jeg var blit uvant med å omgås mennesker og sa ofte du til de unge damer; men det blev ikke tat mig ilde op. Jeg sa engang: Kjære, eller: min kjære; men man undskyldte mig også derfor og lot som om jeg ikke hadde sagt det.

Hr. Mack hadde som sædvanlig (господин Мак имел, как обычно) sit ustivede skjortebryst (свою некрахмаленую манишку; *stiv* — *твердый, жесткий; stive* — *укреплять; крахмалить*) med diamantspænden (с бриллиантовой булавкой).

Han lot til å være (он, казалось, был) i utmærket humør (в замечательном настроении) og ropte over til den andre båt (и кричал другой лодке):

Pas på kurvene med flaskerne (следите за корзинами с бутылками), gale mennesker (безумные люди = повесы; *gal* — *сумасшедший, глупый, необузданный*)! Doktor, De indestår mig for flaskerne (вы отвечаете мне за бутылки).

Javel (хорошо), svarte doktoren tilbake (ответил доктор /обратно/). Og bare disse to (и /уже/ только этих двоих) rop over sjøen fra båt til båt (крик над озером, от лодки к лодке) lydde festlig og muntert for mig (звучал празднично и бодро для меня).

Hr. Mack hadde som sædvanlig sit ustivede skjortebryst med diamantspænden. Han lot til å være i utmærket humør og ropte over til den andre båt:

Pas på kurvene med flaskerne, gale mennesker! Doktor, De indestår mig for flaskerne.

Javel, svarte doktoren tilbake. Og bare disse to rop over sjøen fra båt til båt lydde festlig og muntert for mig.

Edvarda var iført kjolen fra igår (Эдварда была одета в платье вчерашнее: «от вчера») som om hun ikke hadde nogen anden kjole (как будто у нее не было какого-либо другого платья) eller ikke vilde ta nogen anden på (или не хотела надевать какое-либо другое; *ta på* — *надевать*: «брать на /себя/»). Hendes sko (ее башмаки) var også de samme (были тоже те же = вчерашние). Det forekom mig (мне показалось) at hendes hænder (что ее руки) ikke var ganske rene (не были /совсем/ чистыми); men på hodet (но на голове) hadde hun en helt ny hat (была у ней совсем новая шляпа) med fjær (с перьями). Sin opfarvede jakke (свою перекрашенную кофту) bragte hun med (принесла она с собой) for å sitte på (чтобы сидеть на /ней/).

Edvarda var iført kjolen fra igår som om hun ikke hadde nogen anden kjole eller ikke vilde ta nogen anden på. Hendes sko var også de samme. Det forekom mig at hendes hænder ikke var ganske rene; men på hodet hadde hun en helt ny hat med fjær. Sin opfarvede jakke bragte hun med for å sitte på.

På hr. Macks ønske (по желанию господина Мака) løste jeg av et skudd (выпустил я один выстрел = выстрелил я один раз) da vi skulde gå iland (когда мы должны были сойти на землю), to skudd (два выстрела), begge mine løp (/из/ обоих моих стволов); siden (затем) blev det ropt hurra (было выкрикнуто ура = крикнули ура). Vi vandret op på øen (мы пошли вверх по острову), tørkefolkene hilste til os alle (сушильщики поприветствовали нас всех) og hr. Mack samtalte med sine arbeidere (и господин Мак побеседовал со своими рабочими). Vi fandt præstekraver (мы находили львиный зев) og soløie (и

лютики) som vi ståk i knaphullerne (которые мы втыкали в петлицы; *knar* — *пуговица*; *hul* — *дыра, отверстие*); nogen fandt blåklokker (некоторые находили колокольчики; *blå* — *голубой*; *klokke* — *колокол; часы*).

På hr. Macks ønske løste jeg av et skudd da vi skulde gå iland, to skudd, begge mine løp; siden blev det ropt hurra. Vi vandret op på øen, tørkefolkene hilste til os alle og hr. Mack samtalte med sine arbeidere. Vi fandt præstekraver og soløie som vi ståk i knaphullerne; nogen fandt blåklokker.

Og masser av sjøfugl (и массы морских птиц) snadret og skrek (гоготали и кричали) i luften og i fjæren (в воздухе и на берегу).

Vi leiret os på en græsplet (мы расположились на лужайке; *leire* — *разбить лагерь*; *græs* — *трава*; *plet* — *пятно; место*) hvor det stod nogen forkuede bjørker (несколько несчастных берез; *forkuede* — *угнетенный, запуганный, подавленный*) med hvit bark (с белой корой), kurvene blev avdækket (корзины были открыты; *dække* — *покрывать, накрывать*) og hr. Mack trak flasker op (вытащил бутылки). Lyse kjoler (светлые платья), blå øine (голубые глаза), klingren av glas (звон стаканов), havet (море), de hvite seil (белые паруса). Vi sang litt (мы спели немного).

Og masser av sjøfugl snadret og skrek i luften og i fjæren.

Vi leiret os på en græsplet hvor det stod nogen forkuede bjørker med hvit bark, kurvene blev avdækket og hr. Mack trak flasker op. Lyse kjoler, blå øine, klingren av glas, havet, de hvite seil. Vi sang litt.

Og kinderne rødmet (и щеки покраснели).

En time senere (часом позже) er min tanke fuld av jubel (мои мысли полны радости); også småting (даже незначительные вещи; *små* — *маленькие*) indvirker på mig (действуют на меня); et slør flagrer på en hat (вуаль колышется на шляпе), et hår løses op (волос выбивается = прядка волос выбивается), to

øine lukker sig i latter (два глаза закрываются в смехе = щурятся от смеха) og jeg bevæges derved (и я тронут этим; *bevæge* — *двигать, волновать*). Denne dag, denne dag (этот день = какой день)!

Og kinderne rødmet.

En time senere er min tanke fuld av jubel; også småting indvirker på mig; et slør flagrer på en hat, et hår løses op, to øine lukker sig i latter og jeg bevæges derved. Denne dag, denne dag!

Jeg har hørt (я слышал) at De har (что вы имеете = у вас есть) en liten morsom hytte (маленький забавный домик), hr. løytnant (господин лейтенант)?

Ja en rede (да гнездо), Gud (Боже) hvor den er efter mit hjærte (как оно мне по сердцу)! Kom en dag (приходите однажды) og besøk mig (и навестите меня), frøken (фрекен); det er bare en slik hytte (это /просто/ такой домик). Og bak hytten (а за домиком) er det en stor skog (большой лес).

En anden kommer til (другая подходит) og sier venlig (и говорит приветливо): De har ikke været her nord før (вы не были здесь на севере раньше)?

Jeg har hørt at De har en liten morsom hytte, hr. løytnant?

Ja en rede, Gud hvor den er efter mit hjærte! Kom en dag og besøk mig, frøken; det er bare en slik hytte. Og bak hytten er det en stor skog.

En anden kommer til og sier venlig:

De har ikke været her nord før?

Nei (нет), svarer jeg (отвечаю я). Men jeg kjender allerede alt (но я знаю уже все), mine damer (мои дамы). Om nætterne (по ночам) står jeg ansigt til ansigt (стою я лицом к лицу) med bergene (с горами), jorden og solen (землей и солнцем). Jeg vil forresten ikke forsøke på (я все-таки не хочу стараться = показаться) å være høitravende (/быть/ напыщенным; *trave* — *идти рысью*; *høitravende* — *напыщенный*: «идущий высокой рысью»). En sådan sommer som

I har her (такое лето /как/ у вас /имеется/ здесь)! Den skyter frem en nat (оно выстреливает = подбирается ночью) når alle sover (когда все спят) og om morgningen er den der (а утром оно уже там = тут как тут). Jeg kikket ut (я выглядывал) av mit vindu (из моего окна) og så den selv (и видел его сам). Jeg har to små vinduer (у меня два маленьких окна).

Nei, svarer jeg. Men jeg kjender allerede alt, mine damer. Om nätterne står jeg ansigt til ansigt med bergene, jorden og solen. Jeg vil forresten ikke forsøke på å være høitrvende. En sådan sommer som I har her! Den skyter frem en nat når alle sover og om morgningen er den der. Jeg kikket ut av mit vindu og så den selv. Jeg har to små vinduer.

En tredje kommer (третья подходит). Hun er indtakende (она очаровательна; *indta* — *занимать /место, положение/, захватывать; indtakende* — *захватывающий, пленительный*) ved sin stemme (со своим голосом) og sine små hænder (и своими маленькими ручками). Hvor de alle er indtakende (как они все очаровательны). Den tredje sier (третья говорит):

Skal vi bytte blomster (будем мы меняться цветами)? Det bringer lykke (это приносит удачу).

Ja, sa jeg (да, сказал я) og rakte hånden frem (и протянул руку вперед), lat os bytte blomster (давайте меняться цветами) og jeg takker Dem for det (и я благодарю вас за это). Hvor De er smuk (какая вы красивая), De har en bedårende stemme (у вас прелестный голос; *bedåre* — *очаровывать*), jeg har hørt den hele tiden (я слышал его все время = я заслушивался им все время).

**En tredje kommer. Hun er indtakende ved sin stemme og sine små hænder. Hvor de alle er indtakende. Den tredje sier:
Skal vi bytte blomster? Det bringer lykke.**

Ja, sa jeg og rakte hånden frem, lat os bytte blomster og jeg takker Dem for det. Hvor De er smuk, De har en bedårende stemme, jeg har hørt den hele tiden.

Men hun trækker sine blåklækker til sig (но она притягивает свои колокольчики к себе) og sier kort og godt (и говорит коротко и четко):

Hvad går det av Dem (что /происходит/ это с вами)? Det var ikke Dem jeg mente (это не вас я имела ввиду).

Det var ikke mig hun hadde ment (это не меня она имела ввиду)! Det smærtet mig (это причинило боль мне = мне было больно) at jeg hadde feilet (/что/ я опloшал), jeg ønsket mig hjem igjen (я желал /попасть/ домой обратно), langt bort (далеко прочь) til min hytte (к моему домику) hvor bare vinden talte til mig (где только ветер разговаривал со мной).

Men hun trækker sine blåklækker til sig og sier kort og godt:

Hvad går det av Dem? Det var ikke Dem jeg mente.

Det var ikke mig hun hadde ment! Det smærtet mig at jeg hadde feilet, jeg ønsket mig hjem igjen, langt bort til min hytte hvor bare vinden talte til mig.

Undskyld mig (извините меня), sier jeg (говорю я), og tilgiv mig (и простите меня).

De andre damer (другие дамы) ser på hverandre (смотрят друг на друга) og fjærner sig (и удаляются) for ikke å ydmyge mig (чтобы не унижать меня).

Undskyld mig, sier jeg, og tilgiv mig.

De andre damer ser på hverandre og fjærner sig for ikke å ydmyge mig.

I dette øieblik (в этот момент) kom et menneske (подошел человек) hurtig bortimot os (быстро к нам), alle så hende (все видели ее), det var Edvarda (это была Эдварда). Hun kom like imot mig (она подошла прямо ко мне), hun taler

litt (она говорит немного = что-то), kaster sig om min hals (бросается на мою шею), klemmer armene om min hals (обвивает руками мою шею; *klemme* — обнимать) og kysser mig flere ganger (целует меня несколько раз) på munden (в рот = в губы). Hun sier noget hver gang (она приговаривает что-то каждый раз), men jeg hører ikke hvad det er (но я не слышу, что /это/). Jeg forstod ikke det hele (я не понимал этого всего = я ничего не понимал), mit hjerte stod stille (мое сердце стояло = было спокойно), jeg hadde bare et indtryk (я имел только ощущение = только ощущал на себе; *indtryk* — впечатление, ощущение) av hendes brændende blik (ее обжигающий взгляд).

I dette øieblik kom et menneske hurtig bortimot os, alle så hende, det var Edvarda. Hun kom like imot mig, hun taler litt, kaster sig om min hals, klemmer armene om min hals og kysser mig flere ganger på munden. Hun sier noget hver gang, men jeg hører ikke hvad det er. Jeg forstod ikke det hele, mit hjerte stod stille, jeg hadde bare et indtryk av hendes brændende blik.

Da hun slår mig (когда она выпустила меня) gik hendes lille bryst op og ned (ходила ее маленькая грудь вверх и вниз = она с трудом переводила дыхание). Der stod hun endnu (так стояла она все еще) med sit brune ansigt (со своим смуглым лицом) og brune hals (и смуглой шеей), høi og smal (высокая и тонкая), med spruttende øine (с сияющими глазами; *sprute* — бить струей, брызгать) og fuldstændig hensynsløs (и совсем бесцеремонна = не обращая ни на кого внимания; *hensyn* — внимание, уважение); allesammen så på hende (все смотрели на нее). For anden gang (во второй раз) blev jeg betat (был я захвачен = поражен) av hendes mørke øienbryn (ее темными бровями) som buet sig (которые изгибались дугой) høit op i panden (высоко на лбу).

Da hun slår mig gik hendes lille bryst op og ned. Der stod hun endnu med sit brune ansigt og brune hals, høi og smal, med spruttende øine og fuldstændig

hensynsløs; allesammen så på hende. For anden gang blev jeg betat av hendes mørke øienbryn som buet sig høit op i panden.

Men du gode Gud (но правый Боже), mennesket hadde kysset mig (человек поцеловал меня) i alles påsyn (у всех на виду)!

Hvad er det (что это /вы/), jomfru Edvarda (госпожа Эдварда)? spurte jeg (спросил я), og jeg hører mit blod banke (и я слышу, /как/ моя кровь стучит), jeg hører det (я слышу это) likesom nede fra mit svælg (где-то внизу в /моем/ горле), det hindrer mig i å tale tydelig (это мешает мне говорить отчетливо).

Men du gode Gud, mennesket hadde kysset mig i alles påsyn!

Hvad er det, jomfru Edvarda? spurte jeg, og jeg hører mit blod banke, jeg hører det likesom nede fra mit svælg, det hindrer mig i å tale tydelig.

Det er ikke noget (/это/ ничего), svarer hun (отвечает она). Det er bare at jeg vilde det (/это/ просто потому, что я хотела этого). Det gjør ikke noget (это /не делает/ ничего).

Jeg tar min lue av (я снимаю мой картуз) og tørker mekanisk mit hår bort (и вытираю механически волосы = откидываю машинально волосы со лба; *bort* — *прочь, в сторону*) mens jeg står og ser på hende (/в то время как/ стою и смотрю на нее). Gjør det ikke noget (ничего)? tænkte jeg (подумал я).

Det er ikke noget, svarer hun. Det er bare at jeg vilde det. Det gjør ikke noget. Jeg tar min lue av og tørker mekanisk mit hår bort mens jeg står og ser på hende. Gjør det ikke noget? tænkte jeg.

Da lyder hr. Macks stemme (затем звучит голос господина Мака) fra en anden kant av øen (с другого края острова), han sier noget (он говорит что-то) som vi ikke kan høre (что мы не можем расслышать); men jeg tænker med glæde på (но я думаю с радостью о том) at hr. Mack intet har set (что господин Мак ничего

не видел), intet har erfaret (ничего не знает; *erfare* — *выяснять, обнаруживать*). Hvor det var godt (как это было хорошо) at han netop nu (что он именно сейчас) var på en anden kant av øen (был на другом краю острова)! Dette letter mig (это облегчает меня = мне от этого легче), jeg træder bort til selskapet (я подтягиваюсь к компании: «ступаю в сторону») og sier leende (и говорю, смеясь) idet jeg later meget likegyldig (и в то же время я прикидываюсь совсем беспечным):

Da lyder hr. Macks stemme fra en anden kant av øen, han sier noget som vi ikke kan høre; men jeg tænker med glæde på at hr. Mack intet har set, intet har erfaret. Hvor det var godt at han netop nu var på en anden kant av øen! Dette letter mig, jeg træder bort til selskapet og sier leende idet jeg later meget likegyldig:

Må jeg be Dem allesammen (должен я попросить вас всех) undskylde min upassende opførsel (извинить мое непристойное поведение; *upassende* — *неподходящий, неуместный; passe* — *подходить, соответствовать; opføre sig* — *вести себя*) for litt siden (чуть раньше = недавнее); jeg er selv fortvilet over den (я сам в отчаянии из-за него). Jeg har benyttet et øieblik (я воспользовался моментом) da jomfru Edvarda (когда госпожа Эдварда) vilde bytte blomster med mig (захотела поменяться цветками со мной) til å fornærme hende (чтобы оскорбить ее); jeg ber hende og Dem om undskyldning (я прошу ее и вас об извинении = приношу ей и вам извинения). Sæt Dem i mit sted (поставьте себя на мое место): jeg lever alene (я живу один), jeg er ikke vant til (я не привык) å omgås damer (обращаться с дамами); dertil kommer (и потом /идет/) at jeg idag har drukket vin (я сегодня выпил вина) som jeg heller ikke er vant til (к которому я тоже не привык). Vær over med mig (будьте снисходительны ко мне; *bære over* — *относиться терпеливо, мириться; bære* — *носить*).

Må jeg be Dem allesammen undskylde min upassende opførsel for litt siden; jeg er selv fortvilet over den. Jeg har benyttet et øieblik da jomfru Edvarda vilde bytte blomster med mig til å fornærme hende; jeg ber hende og Dem om undskyldning. Sæt Dem i mit sted: jeg lever alene, jeg er ikke vant til å omgås damer; dertil kommer at jeg idag har drukket vin som jeg heller ikke er vant til. Bær over med mig.

Jeg lo og lot likegyldig over den hele bagatel (*я смеялся и прикидывался безразличным ко всему /этому/ пустяку = смеялся и сделал вид, что все это пустяк*) for å få den glemt (*чтобы его забыть; få — получать /в сочетании с причастием прошедшего времени выражает окончательность действия/*), men i mit indre var jeg alvorlig (*но внутри /себя/ был я серьезен*). Min tale (*моя речь*) gjorde heller ingen virkning (*не произвела никакого эффекта = впечатления*) på Edvarda (*на Эдварду*), hun søkte ikke å skjule noget (*она не пыталась скрыть что-либо; søke — искать; пытаться*), å utslette indtrykket av sin overilelse (*стереть впечатление от своей опрометчивости; ile — спешить, торопиться*), tværtimot (*наоборот*), hun satte sig i nærheten av mig (*она села недалеко от меня*) og så på mig hele tiden (*и смотрела на меня все время*). Nu og da talte hun til mig (*иногда разговаривала она со мной*). Da vi senere lekte enke (*когда мы позже играли в горелки; enke — вдова*) sa hun høilydt (*она сказала громко*):

Det er løytnant Glahn (*лейтенант Глан*) jeg vil ha (*мне нужен*). Jeg gidder ikke løpe efter nogen anden (*я не стану бегать за кем-то другим; gidde å — побеспокоиться, стремиться что-то сделать*).

Jeg lo og lot likegyldig over den hele bagatel for å få den glemt, men i mit indre var jeg alvorlig. Min tale gjorde heller ingen virkning på Edvarda, hun søkte ikke å skjule noget, å utslette indtrykket av sin overilelse, tværtimot, hun satte sig i nærheten av mig og så på mig hele tiden. Nu og da talte hun til mig. Da vi senere lekte enke sa hun høilydt:

Det er løytnant Glahn jeg vil ha. Jeg gidder ikke løpe efter nogen anden.

Så for satan (о, черт), ti dog stille (молчите наконец; *tie stille* — молчать), menneske (человек)! hvisket jeg (шепнул я) og stampet i marken (и топнул /по земле/).

En overraskelse fløi over hendes ansigt (изумление появилось на ее лице; *fly* — лететь, нестись, пролетать), hun gjorde en grimase med næsen (она сделала гримасу носом = она сморщила нос) av smærte (от боли) og smilte forlegent (и улыбнулась смущенно). Jeg blev dypt grepet (я был глубоко захвачен = я был заворужен), dette forlatte uttryk i hendes blik (этому потерянному выражению = этой потерянности в ее взгляде) og i hele hendes tynde skikkelse (и во всей ее тонкой фигуре) kunde jeg ikke motstå (не мог я противостоять), jeg blev glad i hende (я был нежен к ней = испытывал чувство нежности к ней; *være glad i* — любить, испытывать нежные чувства: «быть счастливым в»)) og tok hendes lange smale hånd i min (в взял ее длинную тонкую руку в мою).

Så for satan, ti dog stille, menneske! hvisket jeg og stampet i marken.

En overraskelse fløi over hendes ansigt, hun gjorde en grimase med næsen av smærte og smilte forlegent. Jeg blev dypt grepet, dette forlatte uttryk i hendes blik og i hele hendes tynde skikkelse kunde jeg ikke motstå, jeg blev glad i hende og tok hendes lange smale hånd i min.

Senere (позже)! sa jeg (сказал я). Ikke mere nu (не /надо больше/ сейчас). Vi kan jo træffes i morgen (мы ведь можем встретиться завтра).

Senere! sa jeg. Ikke mere nu. Vi kan jo træffes imorgen.

Om natten hørte jeg (ночью услышал я) at Æsop reiste sig fra sin krok (что Эзоп встал со своей лежанки; *krok* — угол, уголок) og knurret (и зарычал), jeg hørte det gjennom søvnen (я слышал это сквозь сон); men da jeg netop lå (но так как я /именно/ лежал = спал) og drømte om jagt (и видел сон об охоте) passet denne knurring ind i min drøm (вошло это рычание в мой сон) og jeg blev ikke fuldt vaken av den (и я не был /полностью/ разбужен им). Da jeg trådte ut av hytten (когда я вышел из дома) ved totiden om morgningen (около двух часов утра) var det spor i græsset (был след в траве) efter et par menneskeføtter (/от/ двух человеческих ног); nogen hadde været der (кто-то был там), hadde gått først (подошел сначала) til mit ene vindu (к моему одному окну), derpå til mit andre vindu (затем к моему другому окну). Sporene tapte sig atter (следы терялись /снова/) nede på veien (внизу на дороге).

Om natten hørte jeg at Æsop reiste sig fra sin krok og knurret, jeg hørte det gjennom søvnen; men da jeg netop lå og drømte om jagt passet denne knurring ind i min drøm og jeg blev ikke fuldt vaken av den. Da jeg trådte ut av hytten ved totiden om morgningen var det spor i græsset efter et par menneskeføtter; nogen hadde været der, hadde gått først til mit ene vindu, derpå til mit andre vindu. Sporene tapte sig atter nede på veien.

Hun kom mig imøte (она пришла ко мне /на встречу/) med hete kinder (с пылающими: «жаркими» щеками), med aldeles strålende ansigt (и совершенно сияющим лицом; *stråle* — излучать, сиять; луч).

Har De ventet (вы ждали)? sa hun (сказала она). Jeg var redd (я боялась) for at De skulde vente (что вам придется ждать).

**Hun kom mig imøte med hete kinder, med aldeles strålende ansigt.
Har De ventet? sa hun. Jeg var redd for at De skulde vente.**

Jeg hadde ikke ventet (я не ждал), hun var på veien før mig (она была на дороге раньше меня).

Har De sovet godt (вы спали хорошо)? sa jeg (сказал я). Jeg visste næsten intet å si (я не знал /почти ничего/, что сказать).

Nei det har jeg ikke (нет /я не спала/, jeg har våket (я бодрствовала = я не спала), svarte hun (ответила она). Og hun fortalte (и она рассказала) at hun ikke hadde sovet om natten (что она не спала ночью), men sittet i en stol (а сидела на стуле)... med lukkede øine (с закрытыми глазами). Hun hadde også været ute av huset (она также была вне дома = выходила из дома) en tur (на прогулку).

Nogen har været (кто-то был) utenfor min hytte inat (у моего дома ночью), sa jeg (сказал я). Jeg så spor i græsset imorges (я видел следы в траве утром).

Jeg hadde ikke ventet, hun var på veien før mig.

Har De sovet godt? sa jeg. Jeg visste næsten intet å si.

Nei det har jeg ikke, jeg har våket, svarte hun. Og hun fortalte at hun ikke hadde sovet om natten, men sittet i en stol... med lukkede øine. Hun hadde også været ute av huset en tur.

Nogen har været utenfor min hytte inat, sa jeg. Jeg så spor i græsset imorges.

Og hendes ansigt farves (и ее лицо краснеет; *farves* — *краситься, окраситься*), hun tar min hånd (она берет мою руку) der på veien (там на дороге) og svarer ikke (и не отвечает). Jeg ser på hende og spør (я смотрю на нее и спрашиваю): Var det Dem (были это вы), kanskje (возможно)?

Ja, svarte hun (да, ответила она) og trykket sig opefter mig (и прижалась ко мне; *opefter* — *вверх/вдоль по*), det var mig (это была я). Jeg vækket Dem vel ikke (я не разбудила вас /ведь/), jeg gik så stille (я шла так тихо) som jeg kunde (как /я/ могла). Jo det var mig (да, это была я). Jeg var Dem nær (я была с вами рядом) endnu en gang (еще один раз). Jeg er glad i Dem (я люблю вас).

Og hendes ansigt farves, hun tar min hånd der på veien og svarer ikke. Jeg ser på hende og spør:

Var det Dem, kanskje?

Ja, svarte hun og trykket sig opefter mig, det var mig. Jeg vækket Dem vel ikke, jeg gik så stille som jeg kunde. Jo det var mig. Jeg var Dem nær endnu en gang. Jeg er glad i Dem.

XII

Hver dag, hver dag (каждый день) traf jeg hende (встречал я ее). Jeg tilstår sandheten (я скажу правду; *tilstå* — признаваться, соглашаться), jeg traf hende gjerne (я встречался с ней охотно = с радостью), ja mit hjærte fløi bort (мое сердце вырывалось: «вылетало» /из груди/). Det er iår (в этом году) to år siden (два года /минуло/ с тех пор), nu tænker jeg på det (теперь думаю я об этом) bare når jeg vil (только когда я хочу), det hele æventyr morer (все это приключение забавляет) og adspreder mig (и развлекает меня; *adsprede* — развлекать, рассеивать). Og hvad de to grønne fuglefjær angår (а что тех двух перьев касается) da skal jeg forklare det om litt (я объясню это чуть позже).

Hver dag, hver dag traf jeg hende. Jeg tilstår sandheten, jeg traf hende gjerne, ja mit hjærte fløi bort. Det er iår to år siden, nu tænker jeg på det bare når jeg vil, det hele æventyr morer og adspreder mig. Og hvad de to grønne fuglefjær angår da skal jeg forklare det om litt.

Vi hadde flere steder å trøffes på (у нас было много мест встречаться = для встреч), ved møllen (у мельницы), på veien (на дороге), ja endog i min hytte (да еще в моем доме); hun kom hvorhen jeg vilde (она приходила, когда бы я ни

захотел). Goddag (добрый день)! ropte hun altid først (кричала она всегда первая) og jeg svarte goddag (и я отвечал: добрый день).

Vi hadde flere steder å trøffes på, ved møllen, på veien, ja endog i min hytte; hun kom hvorhen jeg vilde. Goddag! ropte hun altid først og jeg svarte goddag.

Du er glad i dag (ты веселый сегодня), du synger (ты поешь), sier hun (говорит она), og hendes øine funkler (и ее глаза сияют).

Ja jeg er glad (да, я весел), svarer jeg (отвечаю я). Du har en flæk (у тебя пятно) der på akslen (там на плече), del er støv (это — пыль), kanskje er det søle fra veien (а, может быть, грязь с дороги); jeg vil kysse den flæk (я хочу поцеловать это пятно), jo lat mig få lov til å kysse den (да позволь мне поцеловать его; *få lov* — *получить разрешение*). Alt hvad som er ved dig (все, что у тебя = все твое) virker ømt på mig (действует нежно на меня = дорого мне), jeg er så forstyrret efter dig (я так обеспокоен тобой = я совсем без ума от тебя; *forstyrre* — *беспокоить, выводить из равновесия*). Inat sov jeg ikke (сегодня ночью не спал я).

Du er glad i dag, du synger, sier hun, og hendes øine funkler.

Ja jeg er glad, svarer jeg. Du har en flæk der på akslen, del er støv, kanskje er det søle fra veien; jeg vil kysse den flæk, jo lat mig få lov til å kysse den. Alt hvad som er ved dig virker ømt på mig, jeg er så forstyrret efter dig. Inat sov jeg ikke.

Og det var sandt (и это было так), i mere end en nat (больше чем одну = не одну ночь) lå jeg søvnløs (лежал я без сна).

Vi spaserer side om side (мы прогуливаемся рядом) bortefters veien (по дороге). Hvad synes du (что думаешь ты), bærer jeg mig ad således (веду я себя так) som du liker det (как тебе нравится это)? sier hun (говорит она). Kanskje snakker jeg

formeget (может быть разговариваю я слишком много)? Ikke (нет)? Ja men du skal si hvad du synes (да, но ты должен сказать, что ты думаешь). Stundom tænker jeg (временами думаю я) ved mig selv (сама себе) at dette aldrig kan gå vel (что это никогда не сможет идти хорошо = не кончится добром)...

Og det var sandt, i mere end en nat lå jeg søvnløs.

Vi spaserer side om side bortefters veien.

Hvad synes du, bærer jeg mig ad således som du liker det? sier hun. Kanske snakker jeg formeget? Ikke? Ja men du skal si hvad du synes. Stundom tænker jeg ved mig selv at dette aldrig kan gå vel...

Hvad er det som ikke skal gå vel (что не будет /идти/ хорошо)? spør jeg (спрашиваю я).

Dette med os (/это/ с нами). At det ikke kommer til å gå vel (что это не закончится хорошо = добром). Enten du tror det eller ikke (веришь ты этому или нет; *enten... eller — или... или*) så går jeg her (вот иду я здесь) og fryser nu (и мерзну сейчас); det isner (леденеет) mig nedover ryggen (у меня внизу спины) bare jeg kommer indtil dig (как только я подхожу к тебе). Det er av lykke (это от счастья).

Hvad er det som ikke skal gå vel? spør jeg.

Dette med os. At det ikke kommer til å gå vel. Enten du tror det eller ikke så går jeg her og fryser nu; det isner mig nedover ryggen bare jeg kommer indtil dig. Det er av lykke.

Ja i like måte (да /и у меня/ тоже), svarer jeg (отвечаю я), det isner også (леденеет также) gjennom mig (сквозь меня = все тело) bare jeg ser dig (как только я вижу тебя). Jo (да нет же) det skal nok gå vel (это должно идти хорошо = все будет хорошо). Forresten (впрочем) skal jeg klappe dig litt på

ryggen (дай я похлопаю тебя немного по спине) for å varme dig (чтобы согреть тебя).

Hun later mig motstræbende gjøre det (она позволяет мне нехотя сделать это), jeg klapper litt hårdere (я хлопаю чуть сильнее), bare for spøk (только для шутки), jeg ler (я смеюсь) og spør (и спрашиваю) om det ikke hjelper (не помогает /ли это/).

Å nei (нет) ikke vær så snil (будь так добр не) å dunke mig mer i ryggen (стучать мне больше по спине), sier hun (говорит она).

Ja i like måte, svarer jeg, det isner også gjennom mig bare jeg ser dig. Jo det skal nok gå vel. Forresten skal jeg klappe dig litt på ryggen for å varme dig. Hun later mig motstræbende gjøre det, jeg klapper litt hårdere, bare for spøk, jeg ler og spør om det ikke hjelper. Å nei ikke vær så snil å dunke mig mere i ryggen, sier hun.

Disse par ord (эта пара слов)! Det lydde så hjelpeløst for mig (она прозвучала так жалко /для меня/) at hun sa (когда сказала): ikke vær så snil (будь так добр не = не будешь ли так добр).

Så gik vi videre bortover veien (потом пошли мы дальше по дороге). Er hun misfornøiet med mig (она недовольна мной = обиделась на меня) for min spøk (за мою шутку)? spurte jeg mig selv (спрашивал я себя самого) og jeg tænkte (и я подумал): lat os se (/давайте/ посмотрим).

Disse par ord! Det lydde så hjelpeløst for mig at hun sa: ikke vær så snil. Så gik vi videre bortover veien. Er hun misfornøiet med mig for min spøk? spurte jeg mig selv og jeg tænkte: lat os se.

Jeg sa (я сказал):

Jeg kommer til å huske noget (мне припомнилось кое-что). Engang (однажды) på en kanetur (во время прогулки на санях; *kane* — *большие сани с сиденьями*)

var det en ung dame (была одна дама) som tok et hvitt silketørklæ av sin egen hals (которая сняла белый шелковый платок с своей шеи; *silke* — *шелк*; *tørklæ* — *платок*) og bandt det om min (и повязала его мне /на шею/). Om kvælden sa jeg til damen (вечером сказал я даме): De skal få Deres tørklæ tilbake imorgen (вы получите ваш платок обратно завтра), jeg vil la det vaske (я отдам его постирать). Nei, svarer hun (нет, отвечает она), lat mig få det nu (позвольте мне взять: «получить» его сейчас), jeg vil opbevare det som det er (я буду хранить его таким, какой он есть), ganske som De har brukt det (совсем таким, каким вы пользовались). Og hun fik tørklædet (и она получила платок). Tre år efter (три года спустя) traf jeg den unge dame igjen (встретил я эту молодую даму снова). Tørklædet (платок)? sa jeg (сказал я). Hun bragte tørklædet (она принесла платок). Det lå i sit papir like uvasket (он лежал в своей бумаге такой же нестиранный), jeg så det selv (я видел это сам).

Jeg sa:

Jeg kommer til å huske noget. Engang på en kanetur var det en ung dame som tok et hvitt silketørklæ av sin egen hals og bandt det om min. Om kvælden sa jeg til damen: De skal få Deres tørklæ tilbake imorgen, jeg vil la det vaske. Nei, svarer hun, lat mig få det nu, jeg vil opbevare det som det er, ganske som De har brukt det. Og hun fik tørklædet. Tre år efter traf jeg den unge dame igjen. Tørklædet? sa jeg. Hun bragte tørklædet. Det lå i sit papir like uvasket, jeg så det selv.

Edvarda skottet op på mig (Эдварда посмотрела на меня; *skotte* — *взглянуть тайком, украдкой*).

Ja? Hvordan gik det så (что было: «шло» дальше)?

Nei det var ikke mere (не было /ничего/ дальше), sa jeg. Men jeg synes det var et skjønt træk (но я думаю, это был красивый поступок).

Edvarda skottet op på mig.

Ja? Hvordan gik det så?

Nei det var ikke mere, sa jeg. Men jeg synes det var et skjønt træk.

Pause (пауза).

Hvor er den dame nu (где эта дама теперь)?

I utlandet (за границей).

Vi talte ikke mere derom (мы не разговаривали больше об этом). Men da hun skulde gå hjem (но когда она должна была идти домой) sa hun (сказала она):

Pause.

Hvor er den dame nu?

I utlandet.

Vi talte ikke mere derom. Men da hun skulde gå hjem sa hun:

Godnat da (спокойной ночи). Nei ikke gå og tænk mere på den dame (не ходи и не думай больше об этой даме), vel (хорошо)? Jeg tænker ikke på nogen anden end dig (я не думаю ни о ком другом, кроме тебя).

Jeg trodde hende (я верил ей), jeg så at hun mente hvad hun sa (я видел, что она имела ввиду /именно то/, что говорила) og det var mig evig nok (и этого было мне вполне довольно; *evig* — вечный, постоянный) når hun bare tænkte på mig (раз она думала только обо мне). Jeg gik efter hende (я пошел за ней).

Godnat da. Nei ikke gå og tænk mere på den dame, vel? Jeg tænker ikke på nogen anden end dig.

Jeg trodde hende, jeg så at hun mente hvad hun sa og det var mig evig nok når hun bare tænkte på mig. Jeg gik efter hende.

Tak, Edvarda, sa jeg (спасибо, Эдварда, сказал я). Senere la jeg til av ganske hjærte (позже я добавил от всего сердца; *legge til* — добавлять): Du er altfor god for mig (ты слишком хороша для меня), men jeg er taknemmelig for at du

vil ha mig (но я благодарен, что ты хочешь меня = хочешь быть со мной); Gud vil lønne dig for det (Бог наградит тебя за это). Jeg er vel ikke så herlig (я не так хорош; *herlig* — *великолепный, отличный*) som mange andre du kunde få (как многие другие, которых ты могла выбрать: «заполучить»); men jeg er så ganske din (но я настолько полностью твой), så voldsomt din (неистово = каждой жилкой твой; *vold* — *насилие*; *voldsom* — *насильственный, грубый*), ved min udødelige sjæl (с моей бессмертной душой; *dø/de/* — *умереть*). Hvad tænker du på (о чем думаешь ты)? Du fik tårer i øinene (у тебя /появились/ слезы в глазах).

Tak, Edvarda, sa jeg. Senere la jeg til av ganske hjærte: Du er altfor god for mig, men jeg er taknemmelig for at du vil ha mig; Gud vil lønne dig for det. Jeg er vel ikke så herlig som mange andre du kunde få; men jeg er så ganske din, så voldsomt din, ved min udødelige sjæl. Hvad tænker du på? Du fik tårer i øinene.

Det var ikke noget (это ничего), svarte hun (ответила она). Det lydde så underlig (это прозвучало так странно) at Gud vilde lønne mig for det (что Бог наградит меня за это). Du sier slikt noget som (ты говоришь что-то такое, что; *slik* — *такой, подобный*)... Jeg elsker dig så (я люблю тебя так /сильно/)!

Hun fløi mig med en gang om halsen (она бросилась тут же мне на шею; *med en gang* — *тут же: «с/ одним разом»*) like midt på veien (прямо посреди дороги) og kysset mig hæftig (и поцеловала меня крепко).

Det var ikke noget, svarte hun. Det lydde så underlig at Gud vilde lønne mig for det. Du sier slikt noget som... Jeg elsker dig så!

Hun fløi mig med en gang om halsen like midt på veien og kysset mig hæftig.

Da hun var gåt (когда она ушла) bøiet jeg av (свернул я) og ståk ind i skogen (и бросился в лес) for å skjule mig (чтобы спрятаться) og være alene med min

glæde (и побыть наедине со своей радостью). Og jeg sprang bevæget tilbake til veien igjen (и я бросился с волнением: «взволнованный» назад к дороге; *bevæge* — *двигать, шевелить; волновать*) og så om nogen skulde ha lagt märke til (чтобы посмотреть никто: «кто-либо» не заметил) at jeg gik ind der (что я вошел туда /лес/). Men jeg så ingen (но я не увидел никого).

Da hun var gåt bøiet jeg av og ståk ind i skogen for å skjule mig og være alene med min glæde. Og jeg sprang bevæget tilbake til veien igjen og så om nogen skulde ha lagt märke til at jeg gik ind der. Men jeg så ingen.

XIII

Sommernætter (летние ночи) og stille vand (и тихая вода) og uendelig stille skoger (и вечно: «бесконечно» спокойные леса). Intet skrik (ни/какого/ крика, intet fottrin fra veiene (никаких шагов с дорог), mit hjerte var fuldt som av dunkel vin (мое сердце было наполнено, словно темным вином).

Sommernætter og stille vand og uendelig stille skoger. Intet skrik, intet fottrin fra veiene, mit hjerte var fuldt som av dunkel vin.

Møl og sværmere (мотыльки и мошкара) kommer lydløst flyvende ind gjennom mit vindu (беззвучно влетают в мое окно; *komme flyvende* — *прилетать: «прибыть летящими»*), hitlokket av skinnet fra graven (завлеченные сюда светом очага; *hitlokket: hit* — *сюда + lokket* — *завлекать*) og av duften fra min stekte fugl (и запахом моей жареной птицы). De støter mot taket med en dump lyd (они стучаются о потолок с глухим звуком), svirrer forbi mine ører (жужжат у моих ушей) så det farer koldt gjennom mig (так, что проходит холод сквозь меня = у меня мурашки по коже) og setter sig på mit hvite krudthorn på

væggen (и садятся на мою белую пороховницу на стене; *krudt* — *порох*; *horn* — *рог*).

Møl og sværmere kommer lydløst flyvende ind gjennom mit vindu, hitlokke av skinnet fra graven og av duften fra min stekte fugl. De støter mot taket med en dump lyd, svirrer forbi mine ører så det farer kaldt gjennom mig og sætter sig på mit hvite krudthorn på væggen.

Jeg betrakter dem (я наблюдаю за ними; *betrakte* — *созерцать, рассматривать*), de sitter skjælvende og ser på mig (они сидят, трепыхаясь, и смотрят на меня), det er spindere, borere og møl (шелкопряды, древоточцы и мотыльки). Jeg synes at nogen av dem er som flyvende stedmorsblomster (мне кажется, что некоторые из них — летающие анютины глазки; *stedmor* — *мачеха*; *blomst* — *цветок*).

Jeg betrakter dem, de sitter skjælvende og ser på mig, det er spindere, borere og møl. Jeg synes at nogen av dem er som flyvende stedmorsblomster.

Jeg træder utenfor hytten og lytter (я выхожу из дома и слушаю). Ingenting (ничего), ingen støi (никакого шума), alt sover (все спит). Luften lyser av flyvende insekter (воздух светится от летающих насекомых), av myriader svirrende vinger (от мириад шуршащих крыльев; *svirre* — *носиться с шумом /жужжанием, гудением/*). Borte i skogkanten (там на краю леса) står bregner og stormhat (папоротник и борец), melbærlyngen blomstrer (боярышник цветет) og jeg elsker dens små blomster (я люблю его маленькие цветочки).

Jeg træder utenfor hytten og lytter. Ingenting, ingen støi, alt sover. Luften lyser av flyvende insekter, av myriader svirrende vinger. Borte i skogkanten står bregner og stormhat, melbærlyngen blomstrer og jeg elsker dens små blomster.

Tak min Gud (спасибо, Господи), for hver lyngblomst jeg har set (за каждый цветок вереска, /который/ я видел); de har været som små roser på min vei (они были словно маленькие розы на моем пути) og jeg gråter av kjærlighet til dem (и я плакал от любви к ним). Et eller andet sted i nærheten (где-то здесь поблизости) er vild nellik (дикая гвоздика), jeg ser den ikke (я не вижу ее), men jeg fornemmer dens duft (но я различаю ее запах; *fornemme* — *распознавать*).

Tak min Gud, for hver lyngblomst jeg har set; de har været som små roser på min vei og jeg gråter av kjærlighet til dem. Et eller andet sted i nærheten er vild nellik, jeg ser den ikke, men jeg fornemmer dens duft.

Men nu i nattens timer har pludselig store (а /теперь/ в ночные часы вдруг большие), hvite blomster utfoldet sig i skogen (белые цветы распускаются в лесу), deres ar står åpne (венчики их /стоят/ открыты), de ånder (они дышат). Og lodne tusmørkesværnere sænker sig ned i deres blade (и мохнатые сумеречницы опускаются на их лепестки: «листы»; *sænke* — *тонуть, опускаться*) og bringer hele planten til å skjælve (и заставляют все растение трястись). Jeg går fra den ene til den andre blomst (я иду от одного к другому цветку), de er berusede (они хмельные: «опьяненные»; *beruse* — *опьянять*), det er kjønslig berusede blomster (это любовью опьяненный цветок; *kjønslig* — *половой, сексуальный*) og jeg ser hvorledes de beruses (и я вижу, как они хмелеют).

Men nu i nattens timer har pludselig store, hvite blomster utfoldet sig i skogen, deres ar står åpne, de ånder. Og lodne tusmørkesværnere sænker sig ned i deres blade og bringer hele planten til å skjælve. Jeg går fra den ene til den andre blomst, de er berusede, det er kjønslig berusede blomster og jeg ser hvorledes de beruses.

Lette fottrin (легкие шаги), et menneskes åndedrag (человечье дыхание; *dra/ge/* — *тянуть, тащить*; *drag* — *вздох; вдох и выдох*; *ånde* — *дыхание; дышать*), et glad godaften (радостное 'добрый вечер').

Jeg svarer og kaster mig ned på veien (я отвечаю и бросаюсь вниз к дороге) og omfavner de to knær og den fattige kjole (и обнимаю колени и простенькое платье; *fattig* — *бедный*).

Godaften, Edvarda (добрый вечер, Эдварда)! sier jeg endnu en gang (говорю я еще один раз), utslitt av lykke (замученный счастьем; *utslette* — *стирать; уничтожать*).

Hvor du er glad i mig (как ты любишь меня)! hvisker hun (шепчет она).

Lette fottrin, et menneskes åndedrag, et glad godaften.

Jeg svarer og kaster mig ned på veien og omfavner de to knær og den fattige kjole.

Godaften, Edvarda! sier jeg endnu en gang, utslitt av lykke.

Hvor du er glad i mig! hvisker hun.

Hvor jeg kan være taknemmelig (как я могу быть благодарен = отблагодарить)! svarer jeg (отвечаю я). Du er min (ты моя) og mit hjerte ligger hele dagen stille i mig (и мое сердце /лежит/ целый день спокойно во мне = внутри) og tænker på dig (и думает о тебе). Du er den skjønneste pike på denne jord (ты самая красивая девушка на этой земле) og jeg har kysset dig (и я целовал тебя). Ofte blir jeg rød av glæde (часто я краснел от радости) når jeg bare husker på (когда я только вспоминал) at jeg har kysset dig (что я целовал тебя).

Hvor jeg kan være taknemmelig! svarer jeg. Du er min og mit hjerte ligger hele dagen stille i mig og tænker på dig. Du er den skjønneste pike på denne jord og jeg har kysset dig. Ofte blir jeg rød av glæde når jeg bare husker på at jeg har kysset dig.

Hvorfor er du blit så glad i mig just i kvæld (почему ты так особенно любишь меня именно в этот вечер; *bli* — становиться)? spør hun (спрашивает она). Og det var jeg blit av utallige grunde (и это я стал = делал по многим причинам; *utallig* — несчетный; *tal* — число), jeg hadde bare behovet å tænke på hende (мне только нужно = стоило подумать о ней) for å bli det (чтобы быть /таким влюбленным/). Dette blik under de buede øienbryn (этот взгляд под изогнутыми бровями) høit op i panden (высоко на лбу) og denne mørke, hulde hud (и эта темная, милая кожа)!

Hvorfor er du blit så glad i mig just i kvæld? spør hun.

Og det var jeg blit av utallige grunde, jeg hadde bare behovet å tænke på hende for å bli det. Dette blik under de buede øienbryn høit op i panden og denne mørke, hulde hud!

Skulde jeg ikke være glad i dig (как мне не любить тебя)! sier jeg. Jeg går og takker hvert træ (я хожу и благодарю каждое дерево) for at du er frisk og har din helse (за то, что ты бодр и здорова: «имеешь твое здоровье»; *helse* — здоровье). Engang på et ball (однажды на балу) var det en ung dame (была одна молодая дама) som sat over dans efter dans (которая сидела танец за танцем) og alle lot hende sitte (и все позволяли ей сидеть = никто ее не приглашал). Jeg kjendte hende ikke (я не знал ее), men hendes ansigt gjorde indtryk på mig (но ее лицо произвело впечатление на меня) og jeg bukket for hende (и я пригласил ее; *bukke* — склониться, поклониться). Nu (и что же)? Nei hun rystet på hodet (нет, она покачала головой = отказалась). Frøkenen danser ikke (дама не танцует)? sa jeg. Kan De begripe det (можете вы это понять = представьте себе; *begripe* — схватить, уловить), svarte hun, min far var så smuk (мой отец был таким статным) og min mor var en fuldkommen skjønhed (а моя мать была совершенная красавица: «красота»), og min far seiret over min mor med storm (и мой отец завоевал: «победил» мою мать приступом = напором). Men jeg blev halt (а я стала = родилась хромая).

Skulde jeg ikke være glad i dig! sier jeg. Jeg går og takker hvert træ for at du er frisk og har din helse. Engang på et ball var det en ung dame som sat over dans efter dans og alle lot hende sitte. Jeg kjendte hende ikke, men hendes ansigt gjorde indtryk på mig og jeg bukket for hende. Nu? Nei hun rystet på hodet. Frøkenen danser ikke? sa jeg. Kan De begripe det, svarte hun, min far var så smuk og min mor var en fuldkommen skjønhed, og min far seiret over min mor med storm. Men jeg blev halt.

Edvarda så på mig (Эдварда посмотрела на меня).

Lat os sætte os (давай сядем), sa hun.

Vi satte os i lyngen (мы уселись в вереске).

Vet du hvad min veninde sier om dig (знаешь ты, что моя подруга говорит о тебе)? begyndte hun (начала она). Du har dyreblik (у тебя звериный взгляд; *dyr* — *животное, зверь*), sier hun, og når du ser på hende (и когда ты смотришь на нее) gjør du hende gal (делаешь ты ее безумной = она сходит с ума). Det er som om du berører hende (как будто ты прикасаешься к ней), sier hun.

En egen glæde flagret gjennem mig (какая-то особенная радость пронеслась во мне; *flagre* — *развеваться, махать, разноситься*) da jeg hørte dette (когда я услышал это), ikke for min skyld (не за себя), men for Edvardas (а за Эдварду), og jeg tænkte (и я подумал): det er bare en som jeg bryr mig om (есть только одна, о которой я забочусь = которая меня волнует), hvad sier denne ene om mit blik (что говорит эта единственная о моем взгляде)? Jeg spurte (я спросил):

Edvarda så på mig.

Lat os sætte os, sa hun.

Vi satte os i lyngen.

Vet du hvad min veninde sier om dig? begyndte hun. Du har dyreblik, sier hun, og når du ser på hende gjør du hende gal. Det er som om du berører hende, sier hun.

En egen glæde flagret gjennom mig da jeg hørte dette, ikke for min skyld, men for Edvardas, og jeg tænkte: det er bare en som jeg bryr mig om, hvad sier denne ene om mit blik? Jeg spurte:

Hvad var det for en veninde (что это /была/ за подруга)?

Det fortæller jeg ikke (это не расскажу я), svarte hun; men det var en av dem (но это была одна из тех) som var med os på tørkeplassen (которые были на сушильне).

Jaja, sa jeg (да, да, сказал я).

Og vi talte om andre ting (и мы разговаривали о других вещах).

Min far reiser en av de første dager til Rusland (мой отец едет на днях: «в один из первых дней» в Россию; første — первый), sa hun, og da vil jeg holde en fest (и тогда я устрою праздник; holde en fest — праздновать: «держатъ праздник»). Har du været på Korholmerne (ты был на Курхольмах)? Vi skal ha vin i to kurver (у нас будет вино в двух корзинах), damerne fra præstegården kommer med igjen (дамы из пасторской усадьбы едут с нами снова), min far har allerede git mig vinen (мой отец уже дал мне вино). Ikke sandt (не правда ли), så må du ikke se på min veninde igjen (ты не будешь: «не должен» смотреть на мою подругу опять)? Nei vil du vel (не будешь ведь)? For så ber jeg hende ikke med (а то не попрошу = не позову я ее /с нами/).

Hvad var det for en veninde?

Det fortæller jeg ikke, svarte hun; men det var en av dem som var med os på tørkeplassen.

Jaja, sa jeg.

Og vi talte om andre ting.

Min far reiser en av de første dager til Rusland, sa hun, og da vil jeg holde en fest. Har du været på Korholmerne? Vi skal ha vin i to kurver, damerne fra præstegården kommer med igjen, min far har allerede git mig vinen. Ikke sandt, så må du ikke se på min veninde igjen? Nei vil du vel? For så ber jeg hende ikke med.

Og uten å si mere (и не говоря больше) kastet hun sig hæftig om min hals (бросилась она страстно мне на шею; *hæftig* — *сильный, интенсивный; резкий; пылкий*) og så på mig (и посмотрела на меня), stirret ind i mit ansigt (вглядывалась в мое лицо) mens hun pustet hørlig (и дышала слышно = *сильно*). Hendes blik var ganske sort (ее взгляд был почти черным = *глаза потемнели*).

Og uten å si mere kastet hun sig hæftig om min hals og så på mig, stirret ind i mit ansigt mens hun pustet hørlig. Hendes blik var ganske sort.

Jeg reiste mig brat (я встал резко) og sa i min forvirring bare (и сказал в замешательстве только):

Jaså (вот как), skal din far til Rusland (собирается твой отец в Россию)?

Hvorfor reiste du dig så hurtig (почему ты встал так скоро/поспешно)? spurte hun.

Fordi det er så sent (потому что очень поздно), Edvarda, sa jeg. Nu lukker de hvite blomster sig igjen (сейчас белые цветы закрываются), solen står op (солнце встает), dagen kommer (день приходит).

Jeg reiste mig brat og sa i min forvirring bare:

Jaså, skal din far til Rusland?

Hvorfor reiste du dig så hurtig? spurte hun.

Fordi det er så sent, Edvarda, sa jeg. Nu lukker de hvite blomster sig igjen, solen står op, dagen kommer.

Jeg fulgte hende gjennom skogen (я проводил ее через лес) og blev stående og se efter hende (и стоял: «остался стоять» и смотрел на нее) så længe jeg kunde (так долго, как мог); langt nede vendte hun sig om (далеко внизу обернулась она) og ropte dæmpet godnat (и крикнула глухо ‘спокойной ночи’). Så forsvandt hun (затем исчезла она). I det samme (в тот же миг) gik smedens stuedør op (отворилась у кузнеца дверь; *gå op* — *открыться*; *stue* — *избушка*; *большая комната, гостиная*), en mand med et hvitt skjortebryst kom ut (человек в белой манишке вышел), så sig omkring (огляделся вокруг), satte hatten bedre ned i panden (надвинул шляпу /вниз/ на лоб; *bedre* — *лучше*) og tok veien ned til Sirilund (и взял курс /вниз/ на Сирилунн). Jeg hørte endnu (мне слышалось все еще) Edvardas godnat i mine ører (‘спокойной ночи’ /в моих ушах/).

Jeg fulgte hende gjennom skogen og blev stående og se efter hende så længe jeg kunde; langt nede vendte hun sig om og ropte dæmpet godnat. Så forsvandt hun. I det samme gik smedens stuedør op, en mand med et hvitt skjortebryst kom ut, så sig omkring, satte hatten bedre ned i panden og tok veien ned til Sirilund.

Jeg hørte endnu Edvardas godnat i mine ører.

XIV

Glæde beruser (радость опьяняет). Jeg avfyrrer min bøsse (я стреляю из моего ружья) og et uforglemmelig ekko svarer fra berg til berg (и незабываемое эхо отвечает = летит от горы к горе; *forglemme* — /уст./ *забывать*), svæver utover havet (парит над морем) og lyder i en forvåken rorgjængers ører (и звучит в уставшего ухах рулевого; *forvåken* — *уставший наблюдать*). Hvad glæder jeg

mig over (чему радуюсь я)? En tanke jeg får (мысли, /которую/ получаю = которая приходит на ум), et minde (воспоминанию), en klang i skogen (шуму в лесу; *klang* — *звон*), et menneske (человеку). Jeg tænker på hende (я думаю о ней), jeg lukker mine øine (я закрываю /мои/ глаза) og står stille på veien (и стою спокойно на дороге) og tænker på hende (и думаю о ней), jeg tæller minutter (я считаю минуты).

Glæde beruser. Jeg avfyrrer min bøsse og et uforglemmelig ekko svarer fra berg til berg, svæver utover havet og lyder i en forvåken rorgjængers ører. Hvad glæder jeg mig over? En tanke jeg får, et minde, en klang i skogen, et menneske. Jeg tænker på hende, jeg lukker mine øine og står stille på veien og tænker på hende, jeg tæller minutter.

Nu er jeg tørst og jeg drikker i bækken (вот я хочу пить и я пью из ручья; *være tørst* — *испытывать жажду*); nu tæller jeg hundrede skridt frem (вот отсчитываю я сто шагов вперед) og hundrede skridt tilbake (и сто шагов назад); nu er det blit sent (вот /стало/ уже поздно), tænker jeg (думаю я).

Nu er jeg tørst og jeg drikker i bækken; nu tæller jeg hundrede skridt frem og hundrede skridt tilbake; nu er det blit sent, tænker jeg.

Er noget kommet iveien (что-то случилось; *komme iveien* — *произойти, случиться*)? En måned er gåt (месяц прошел) og en måned er ingen lang tid (а один месяц не долгое время); det er ingenting kommet iveien (ничего не случилось)! Gud skal vite (Бог знает = свидетель) at denne måned har været kort (что = каким этот месяц был коротким). Men nætterne (но ночи) de er mangelgang lange (они, часто = иной раз, длинные) og jeg finner på å dyppe min lue i bækken (и я решаю намочить картуз в ручье; *dyppe* — *погружать*) og la den tørke igjen (и даю ему высохнуть), bare for å korte tiden mens jeg venter (только чтобы скоротать время, пока я жду).

Er noget kommet iveien? En måned er gåt og en måned er ingen lang tid; det er ingenting kommet iveien! Gud skal vite at denne måned har været kort. Men nætterne de er mangen gang lange og jeg finner på å dyppe min lue i bækken og la den tørke igjen, bare for å korte tiden mens jeg venter.

Jeg regnet min tid i nætter (я считал мое время по ночам). Stundom kom en nat (иногда приходила ночь) og Edvarda uteblev (а Эдварды не было), engang uteblev hun i to nætter (однажды не было ее две ночи). I to nætter (две ночи). Det var ingenting iveien (ничего не случилось), men jeg syntes da (но мне казалось тогда) at min lykke (счастье) kanskje hadde stat på sit høieste (наверное, уже стояло на самом верху = уже достигло предела).

Jeg regnet min tid i nætter. Stundom kom en nat og Edvarda uteblev, engang uteblev hun i to nætter. I to nætter. Det var ingenting iveien, men jeg syntes da at min lykke kanskje hadde stat på sit høieste.

Og hadde den ikke det (не достигло оно = разве не так)?
Hører du (слышишь ты), Edvarda, hvor det er urolig i skogen inat (как беспокойно в лесу сегодня ночью)? Det pusler ustanselig i tuverne (что-то шевелится непрерывно на кочках; *pusle* — *бездельничать, слоняться без дела*; *stanse* — *останавливаться*) og de store løvblade skjælver (и большие листья дрожат). Noget er kanskje igjære (что-то наверняка затевается; *gjære* — *бродить /о дрожжах/; назревать*); men det var ikke det jeg vilde si (но это не то, что я хотел сказать). Jeg hører en syngende fugl oppe i åsen (я слышу поющую птицу вверху на горе), det er bare en meise (это просто синица); men den har sittet på samme sted i to nætter og lokket (но она сидела/сидит уже на том же месте две ночи и завлекала /дружка/). Hører du en ensartet, ensartet lyd (ты слышишь однообразный = один и тот же звук)?

Ja jeg hører den (я слышу его). Hvorfor spør du mig om det (почему спрашиваешь ты меня об этом)?

Og havde den ikke det?

Hører du, Edvarda, hvor det er urolig i skogen inat? Det pusler ustanselig i tuverne og de store løvblade skjælver. Noget er måske igjære; men det var ikke det jeg vilde si. Jeg hører en syngende fugl oppe i åsen, det er bare en meise; men den har sittet på samme sted i to nætter og lokket. Hører du en ensartet, ensartet lyd?

Ja jeg hører den. Hvorfor spør du mig om det?

For ingenting (ничего = просто так). Den har sittet der i to nætter (она сидит там две ночи). Jeg vilde bare si det (я хотел просто сказать это)... Tak, tak fordi du kom i kvæld (спасибо, что ты пришла сегодня вечером), elskede (любимая)! Jeg sat her og ventet dig (я сидел здесь и ждал тебя) i kvæld eller imorgen kvæld (сегодня вечером или завтра /придешь/), glædet mig til det når du kom (ждал с нетерпением, когда ты придешь; *glæde sig til* — *ждать с нетерпением*; *glæde sig* — *радоваться*).

For ingenting. Den har sittet der i to nætter. Jeg vilde bare si det... Tak, tak fordi du kom i kvæld, elskede! Jeg sat her og ventet dig i kvæld eller imorgen kvæld, glædet mig til det når du kom.

Og jeg har også ventet (и я тоже ждала). Jeg tænker på dig (я думаю о тебе) og jeg har samlet og gjæmt skårene av det glas (я собрала и спрятала осколки того стекла = стакана) du væltet engang (ты разбил однажды); kan du huske det (помнишь это)? Min far reiste inat (мой отец уехал ночью), jeg var undskyldt for å komme (мне нельзя было прийти; *undskyldte* — *извинять*), jeg hadde så meget å pakke (я должна была так много упаковывать) og å minde ham på (и напоминать ему). Jeg visste at du gik her (я знала, что ты ходил здесь) og ventet

i skogen (и ждал в лесу) og jeg gråt og pakket (я плакала и упаковывала /вещи/).

Og jeg har også ventet. Jeg tænker på dig og jeg har samlet og gjæmt skårene av det glas du væltet engang; kan du huske det? Min far reiste inat, jeg var undskyldt for å komme, jeg hadde så meget å pakke og å minde ham på. Jeg visste at du gik her og ventet i skogen og jeg gråt og pakket.

Men det er gått to nætter (но прошло две ночи), tænkte jeg (подумал я), hvad gjorde hun den første nat (что делала она в первую ночь)? Og hvorfor (и почему) er der ikke så megen glæde i hendes øine nu (не так много радости в ее глазах /сейчас/) som før (как раньше)?

En time gik (час прошел). Meisen tidde oppe i åsen (синица замолчала вверху на горе), skogen la død (лес лежал мертвый = замер). Nei nei, det var ingenting iveien (ничего не происходило), alt var som før (все было, как раньше), hun gav mig sin hånd til godnat (она дала мне свою руку на прощанье: 'спокойной ночи') og så på mig i kjærlighet (и посмотрела на меня с любовью).

Men det er gått to nætter, tænkte jeg, hvad gjorde hun den første nat? Og hvorfor er der ikke så megen glæde i hendes øine nu som før?

En time gik. Meisen tidde oppe i åsen, skogen la død. Nei nei, det var ingenting iveien, alt var som før, hun gav mig sin hånd til godnat og så på mig i kjærlighet.

I morgen (завтра)? sa jeg.

Nei ikke i morgen (нет, не завтра), svarte hun (ответила она).

Jeg spurte ikke hvorfor (я не спросил, почему).

Imorgen skal vi jo ha vor fest (завтра у нас будет /наш/ праздник), sa hun leende (сказала она, смеясь). Jeg vilde bare overraske dig (я хотела просто удивить тебя = сделать сюрприз), men du fik en så ulykkelig mine (но ты сделал такую

несчастную мину) at jeg måtte si det straks (что я должна была сказать это сразу). Jeg vilde ha indbudt dig skriftlig (я хотела пригласить тебя письменно = запиской).

Imorgen? sa jeg.

Nei ikke imorgen, svarte hun.

Jeg spurte ikke hvorfor.

Imorgen skal vi jo ha vor fest, sa hun leende. Jeg vilde bare overraske dig, men du fik en så ulykkelig mine at jeg måtte si det straks. Jeg vilde ha indbudt dig skriftlig.

Og mit hjærte letnet usigelig (мое сердце облегчилось несказанно = от сердца отлегло).

Hun gik nikkende til avsked (она уходила, кивнув на прощание).

Endnu ett (и еще /одно/), sa jeg stående på samme plet (сказал я, стоя на том же месте; *plet* — *пятно; участок земли*). Hvorlænge er det siden (сколько прошло с тех пор) du samlet de glasskår og gjænte dem (/как/ ты собрала осколки стекла и спрятала их)?

Og mit hjærte letnet usigelig.

Hun gik nikkende til avsked.

Endnu ett, sa jeg stående på samme plet. Hvorlænge er det siden du samlet de glasskår og gjænte dem?

Hvorlænge det er siden (как давно)?

Ja kan det være en uke siden (может быть, неделю назад), to uker siden (две недели назад)?

Ja kanskje det er to uker siden (да, наверное две недели назад). Men hvorfor spør du om det (но почему ты спрашиваешь об этом)? Nei jeg skal si dig sandheten (нет, я скажу тебе правду), jeg gjorde det i går (я сделала это вчера).

Hun gjorde det igår (она сделала это вчера), det var ikke længer siden end igår (это было не далее, как вчера) at hun tænkte på mig (что она думала обо мне)! Nu var alt godt (тогда /было/ все хорошо).

Hvorlænge det er siden?

Ja kan det være en uke siden, to uker siden?

Ja kanskje det er to uker siden. Men hvorfor spør du om det? Nei jeg skal si dig sandheten, jeg gjorde det igår.

Hun gjorde det igår, det var ikke længer siden end igår at hun tænkte på mig! Nu var alt godt.

XV

De to båter lå på våndet og vi gik om bord (две лодки лежали = были на воде и мы взошли на борт). Vi sang og talte (мы пели и разговаривали). Korholmerne lå utenfor øerne (Курхольмы лежали за островами), det tok en god stund å ro dithen (/это/ занимало много времени: «добрый промежуток времени» доплыть до туда; *stund* — миг, небольшой промежуток времени) og imens talte vi med hverandre fra båterne (а тем временем разговаривали мы друг с другом из лодок). Doktoren var iført lyse klær (доктор был одет в светлую одежду), likesom damerne (как и дамы); jeg hadde aldri set ham så fornøiet før (я никогда не видел его таким довольным раньше), han snakket med (он разговаривал), han var ikke længer en stille tilhører (он не был больше молчаливым: «тихим» слушателем). Jeg fikk det indtryk (у меня появилось = было впечатление) at han hadde drukket litt og var glad (что он выпил немного и был веселый). Da vi kom iland (когда мы вышли на землю) la han et øieblik beslag på selskapets opmærksomhet (он на мгновение привлек внимание компании; *legge beslag på ens opmærksomhet* — привлечь чье-либо внимание;

legge beslag — *конфисковать*: «*наложить арест /на имущество/*») og bød os velkommen (*и попросил нас чувствовать себя как дома*). Jeg tænkte: Se, Edvarda har utkåret ham til vært (*Эдварда избрала его хозяином*).

De to båter lå på våndet og vi gik ombord. Vi sang og talte. Korholmerne lå utenfor øerne, det tok en god stund å ro dithen og imens talte vi med hverandre fra båterne. Doktoren var iført lyse klær, likesom damerne; jeg hadde aldrig set ham så fornøiet før, han snakket med, han var ikke lenger en stille tilhører. Jeg fik det indtryk at han hadde drukket litt og var glad. Da vi kom iland la han et øieblik beslag på selskapets opmærksomhet og bød os velkommen. Jeg tænkte: Se, Edvarda har utkåret ham til vært.

Med den høieste grad av elskværdighet (*с высшей степенью любезности; værdig — достойный; elskværdig — любезный: «достойный любви»*) underholdt han sig med damerne (*общался он с дамами; underholde — занимать, развлекать /разговором/*). Overfor Edvarda var han høflig og venlig (*по отношению к Эдварде он был вежлив и приветлив*), ofte faderlig (*часто по-отечески*) og som så mangen gang før (*и как много раз /бывало/ раньше*) pedantisk belærende (*педантично поучающим*). Hun talte om en dato (*она рассказывала о какой-то дате*), hun sa engang: Jeg er født i otte og tredive (*я родилась в тридцать восьмом*), og han spurte: Atten hundrede og otte og tredive (*тысяча восемьсот тридцать восьмом*), mener De vel (*имеете вы в виду*)? Hvis hun så hadde svaret (*если бы она ответила*): Nei i nitten hundrede og otte og tredive (*нет, в тысяча девятьсот тридцать восьмом*) vilde han ingen forvirring ha vist (*он никакого смущения не показал бы = он бы ничуть не смутился*), men bare ha rettet hende igjen og sagt (*а только поправил бы ее снова и сказал*): Det må visst være galt (*это, конечно, неверно; visst — уверенно, конечно*). Når jeg sa noget (*когда я говорил что-либо*) lyttet han høflig og opmærksomt dertil (*слушал он вежливо и внимательно это; dertil — к этому /прислушивался/*) og overså mig ikke (*и не пренебрегал мною = без пренебрежения*).

Med den høieste grad av elskværdighet underholdt han sig med damerne. Overfor Edvarda var han høflig og venlig, ofte faderlig og som så mangelgang før pedantisk belærende. Hun talte om en dato, hun sa engang: Jeg er født i otte og tredive, og han spurte: Atten hundrede og otte og tredive, mener De vel? Hvis hun så hadde svaret: Nei i nitten hundrede og otte og tredive vilde han ingen forvirring ha vist, men bare ha rettet hende igjen og sagt: Det må visst være galt. Når jeg sa noget lyttet han høflig og opmærksomt dertil og overså mig ikke.

En ung pike kom bort til mig og hilste (молодая девушка подошла ко мне и поздоровалась). Jeg kjendte hende ikke igjen (я не узнал ее), jeg kunde ikke huske hende (я не мог вспомнить ее) og jeg sa nogen forundrede ord hvorover hun lo (я сказал несколько странных слов, над которыми она посмеялась; *forundre* — удивлять, поражать). Det var den ene av provstens døtre (это была одна из дочерей пробста; *provst* — протоиерей, пробст), jeg hadde været sammen med hende på tørkeplassen (я был вместе с ней на сушильне), indbudt hende til min hytte (приглашал ее в мой домик). Vi talte en stund sammen (мы поговорили немного /вместе/).

En ung pike kom bort til mig og hilste. Jeg kjendte hende ikke igjen, jeg kunde ikke huske hende og jeg sa nogen forundrede ord hvorover hun lo. Det var den ene av provstens døtre, jeg hadde været sammen med hende på tørkeplassen, indbudt hende til min hytte. Vi talte en stund sammen.

Det går en time eller to (проходит час или два). Jeg kjeder mig (я скучаю), jeg drikker av vinen som man skjænker i for mig (я выпиваю вино, которое наливают мне) og blander mig med alle (смешиваюсь со всеми), passiarer med alle (болтаю со всеми). Atter gjør jeg mig skyldig i nogen feil (снова делаюсь я виноватым в нескольких промахах = снова допускаю промахи), jeg er kommet

på usikker grund (я чувствую себя неуверенно; *usikker* — неуверенный; *ненадежный*; *grunn* — почва) og vet ikke i øieblikket hvorledes jeg skal besvare en venlighet (и не знаю подчас: «в /определенный/ миг», как я должен ответить на любезность), det hænder at jeg taler usammenhengende (случается, что я говорю бессвязно; *henge sammen* — быть связанным: «висеть вместе») eller endog forblir stum (или даже остаюсь нем = молчу) og jeg grømmer mig herover (я печалюсь = мучаюсь /от этого/). Borte ved den store sten (там, у большого камня) som vi bruker til bord (который мы используем как стол) sitter doktoren og gestikulerer (сидит доктор и жестикулирует).

Det går en time eller to. Jeg kjeder mig, jeg drikker av vinen som man skjænker i for mig og blander mig med alle, passiarer med alle. Atter gjør jeg mig skyldig i nogen feil, jeg er kommet på usikker grund og vet ikke i øieblikket hvorledes jeg skal besvare en venlighet, det hænder at jeg taler usammenhengende eller endog forblir stum og jeg grømmer mig herover. Borte ved den store sten som vi bruker til bord sitter doktoren og gestikulerer.

Sjæl (душа)! Hvad var sjæl for noget (что душа такое; *hvad for noe* — что это такое)? sa han (сказал он). Provstens datter hadde beskyldt ham for å være fritænker (дочь пробста обвинила его в свободомыслии; *fritænker* — свободомыслящий, еретик); vel, skulde man ikke tænke frit (а что, нельзя думать свободно)? Man forestilte sig helvede (иной представлял = представляет себе ад) som et hus nede i jorden (как дом внизу под землей) og djævelen som bureauchef (а дьявола как столоначальника) — nei majestæt var han (нет, величество он). Han vilde tale om altertavlen i annekskirken (он захотел рассказать об образе за алтарем в приходской церкви; *tavle* — доска): en kristusfigur (фигура Христа), nogen jøder og jødinder (несколько евреев и евреек), vand til vin (вода в вино /превращается/); godt (хорошо). Men Kristus hadde glorie om hodet (но у Христа был нимб на голове). Hvad var en glorie

(что такое нимб)? Et gult tøndebånd (золотой обруч с бочки; *tøndebånd*: *tøn*de — *бочонок* + *bånd* — *лента*; *обруч*, *обод*) som stod på tre hår (который стоял = держится на трех волосках).

Sjæl! Hvad var sjæl for noget? sa han. Provstens datter hadde beskyldt ham for å være fritænker; vel, skulde man ikke tænke frit? Man forestilte sig helvede som et hus nede i jorden og djævelen som bureauchef — nei majestæt var han. Han vilde tale om altertavlen i annekskirken: en kristusfigur, nogen jøder og jødinder, vand til vin; godt. Men Kristus hadde glorie om hodet. Hvad var en glorie? Et gult tøndebånd som stod på tre hår.

To av damerne slog forfærdet hænderne sammen (двое из дам хлопнули в ужасе руками). Men doktoren reddet sig (но доктор спасся = вышел из положения) og sa spøkende (и сказал шутливо):

Ikke sandt (не так ли), det lyder frygtelig (это звучит ужасно)! Det erkjender jeg (это признаю я). Men hvis man gjentar det (но если вы повторяете это) og gjentar det syv eller otte ganger for sig selv (и повторите это семь или восемь раз для себя) og tænker litt på det (и подумаете немного об этом) så lyder det allerede bedre (то звучит это уже лучше)... Må jeg ha den ære å drikke med damerne (предоставьте мне такую честь выпить с дамами: «могу я иметь честь...»)?!

To av damerne slog forfærdet hænderne sammen. Men doktoren reddet sig og sa spøkende:

Ikke sandt, det lyder frygtelig! Det erkjender jeg. Men hvis man gjentar det og gjentar det syv eller otte ganger for sig selv og tænker litt på det så lyder det allerede bedre... Må jeg ha den ære å drikke med damerne!

Og han knælte ned i græsset for de to damer (и он стал на колени в траву перед этими двумя дамами) og tok ikke hatten av og la den foran sig (и не снял шляпу,

и не положил ее перед собой), men holdt den høit tilveirs med venstre hånd (но держал ее высоко в воздухе левой рукой) og tømte glasset med tilbakebøiet strupe (и осушил стакан с запрокинутой назад головой: «шеей»; *tilbake* — назад; *bøie* — гнуть, сгибать). Jeg blev selv begeistret (я был сам в восторге: «стал воодушевлен»; *begeistret* — воодушевлять) over hans store sikkerhet (от его большой уверенности = такой ловкости) og vilde ha drukket med ham (и выпил бы с ним) hvis han ikke allerede hadde tømt sit glas (если бы он уже не осушил: «опустошил» свой стакан).

Edvarda fulgte ham med øinene (Эдварда следила: «следовала» за ним глазами). Jeg stilte mig i nærheten av hende (я устроился рядом с ней), jeg sa: Skal vi leke enke i dag (будем мы играть в горелки сегодня)?

Og han knælte ned i græsset for de to damer og tok ikke hatten av og la den foran sig, men holdt den høit tilveirs med venstre hånd og tømte glasset med tilbakebøiet strupe. Jeg blev selv begeistret over hans store sikkerhet og vilde ha drukket med ham hvis han ikke allerede hadde tømt sit glas.

Edvarda fulgte ham med øinene. Jeg stilte mig i nærheten av hende, jeg sa: Skal vi leke enke i dag?

Hun for litt sammen og reiste sig (она чуть вздрогнула и встала).

Husk på at vi ikke sier du til hverandre nu (помни, что мы не говорим 'ты' друг другу /здесь/), hvisket hun (прошептала она).

Jeg hadde heller ikke sagt du (я и не сказал 'ты'; *heller ikke* — также не, тоже не). Jeg fjærnet mig igjen (я отделился снова).

Atter går en time (еще проходит час). Dagen blev lang (день стал длинным = тянулся), jeg vilde for længe siden ha rodd hjem alene (я хотел уже давно уплыть домой один) hvis jeg hadde hat en tredje båt (если бы у меня была третья лодка); Æsop lå bundet i hytten (Эзоп лежал привязанный в доме), den tænkte kanskje på mig (он думал, наверное, обо мне). Edvarda hadde sikkert sine tanker langt fra mig (у Эдварды были, конечно, мысли далеко от меня = совсем

не обо мне), hun talte om den lykke å få reise bort (она говорила о /том, какое это/ счастье уехать прочь), til andre steder (в другие места), hendes kinder blev hete herover (ее щеки были жаркими = горели при этом) og hun talte endog feil (и она сказала = сделала еще ошибку):

Hun for litt sammen og reiste sig.

Husk på at vi ikke sier du til hverandre nu, hvisket hun.

Jeg hadde heller ikke sagt du. Jeg fjærnet mig igjen.

Atter går en time. Dagen blev lang, jeg vilde for længe siden ha rodd hjem alene hvis jeg hadde hat en tredje båt; Æsop lå bundet i hytten, den tænkte kanskje på mig. Edvarda hadde sikkert sine tanker langt fra mig, hun talte om den lykke å få reise bort, til andre steder, hendes kinder blev hete herover og hun talte endog feil:

Ingen vilde være mere lykkeligere end jeg den dag (никто не был бы более счастливее, чем я в этот день)...

Mere lykkeligere (более счастливее), sier doktoren.

Ingen vilde være mere lykkeligere end jeg den dag...

Mere lykkeligere, sier doktoren.

Hvad (что)? spør hun (спрашивает она).

Mere lykkeligere (более счастливее).

Det forstår jeg ikke (этого я не понимаю).

De sa mere lykkeligere (вы сказали 'более счастливее'), ikke andet (а не /что-то/ другое).

Hvad? spør hun.

Mere lykkeligere.

Det forstår jeg ikke.

De sa mere lykkeligere, ikke andet.

Gjorde jeg det (сделала я это = сказала я так)? Undskyld (извините). Ingen vilde være mere lykkelig (никто не был бы более счастлив) end jeg den dag (чем я в тот день) jeg stod ombord på skibet (/когда/ я буду стоять на борту корабля). Stundom længes jeg til steder (иногда меня тянет к местам), som jeg ikke selv vet (которые я сама не знаю).

Gjorde jeg det? Undskyld. Ingen vilde være mere lykkelig end jeg den dag jeg stod ombord på skibet. Stundom længes jeg til steder, som jeg ikke selv vet.

Hun længtet bort (ее тянуло прочь), hun husket mig ikke (она не вспомнила обо мне). Jeg stod der og så på hendes ansigt (я стоял там и видел по ее лицу) at hun havde glemt mig (что она забыла меня). Nå, derom var intet å si (ну, об этом нечего было сказать); men jeg stod selv og så det på hendes ansigt (но я стоял /сам/ и видел это по ее лицу). Og minutterne gik sørgelig langsomt hen (а минуты шли мучительно медленно). Jeg spurte flere (я спрашивал у многих) om vi ikke skulde ro hjem (не пора ли нам плыть домой), det var sent (было поздно), sa jeg, og Æsop lå bundet i hytten (и Эзоп лежал привязанный дома). Men ingen vilde hjem (но никто не хотел домой).

Hun længtet bort, hun husket mig ikke. Jeg stod der og så på hendes ansigt at hun hadde glemt mig. Nå, derom var intet å si; men jeg stod selv og så det på hendes ansigt. Og minutterne gik sørgelig langsomt hen. Jeg spurte flere om vi ikke skulde ro hjem, det var sent, sa jeg, og Æsop lå bundet i hytten. Men ingen vilde hjem.

Jeg gik for tredje gang (я подошел в третий раз) bort til provstens datter (к дочери пробста), jeg tænkte (я подумал): det er hende som har talt om mit dyreblik (это она говорила о моем зверином взгляде). Vi dråk sammen (мы

выпили вместе); hun hadde skjælvende øine (у нее были дрожащие глаза = бегающий взгляд), de stod aldrig stille (они /глаза/ никогда не стояли на месте), hun så idelig på mig og så derpå bort igjen (она поглядывала часто = бросала взгляд мельком на меня, а затем смотрела прочь /опять/ = снова отводила глаза).

Jeg gik for tredje gang bort til provstens datter, jeg tænkte: det er hende som har talt om mit dyreblik. Vi dråk sammen; hun hadde skjælvende øine, de stod aldrig stille, hun så idelig på mig og så derpå bort igjen.

Si mig (скажите мне), sa jeg, tror De ikke (не верите/полагаете вы), frøken (фрекен), at menneskene i disse egne (что люди в этих краях) likner selv den korte sommer (похожи сами на это короткое лето)? De er flygtige og bedårende som den (они переменчивы и очаровательны, как оно)?

Si mig, sa jeg, tror De ikke, frøken, at menneskene i disse egne likner selv den korte sommer? De er flygtige og bedårende som den?

Jeg talte høit (я говорил громко), meget høit (очень громко), og jeg gjorde det med vilje (и я делал это нарочно: «с волей/желанием»). Jeg fortsatte å tale høit (я продолжал говорить громко) og bad frøkenen om atter å besøke mig og se min hytte (и попросил фрекен снова посетить меня и посмотреть мой домик). Gud velsigne Dem for det (Бог благословит вас за это = сделайте милость), sa jeg i min nød (сказал я в моей нужде = молил я; *nød* — *нужда*), og jeg tænkte allerede ved mig selv (и думал уже внутри себя: «с самим собой») at jeg kunde finde noget (что я мог бы найти что-нибудь) å forære hende hvis hun vilde komme (чтобы подарить ей, если она захочет прийти). Jeg hadde kanskje ikke noget andet end mit krudthorn (у меня не было, наверное, ничего другого, как только моя пороховница), tænkte jeg (подумал я).

Jeg talte høit, meget høit, og jeg gjorde det med vilje. Jeg fortsatte å tale høit og bad frøkenen om atter å besøke mig og se min hytte. Gud velsigne Dem for det, sa jeg i min nød, og jeg tænkte allerede ved mig selv at jeg kunde finde noget å forære hende hvis hun vilde komme. Jeg hadde kanske ikke noget andet end mit krudthorn, tænkte jeg.

Og frøkenen lovet å komme (и фрекен пообещала прийти).

Edvarda sat med bortvendt ansigt (Эдварда сидела, отвернув лицо) og lot mig tale så meget jeg lystet (и позволяла мне говорить так много, как я хотел). Hun lyttet til det som ellers blev sagt (она прислушивалась все же к тому, что помимо = другими было сказано = говорилось) og la nu og da et ord ind (и позволяла себе иногда слово вставить). Doktoren spådde de unge damer i hænderne (доктор гадал молодым дамам по рукам) og lot munden løpe (и болтал без умолку: «давал рту бежать»); han hadde selv fine små hænder (у него самого были тонкие маленькие руки) og en ring på den ene finger (и кольцо на одном пальце). Jeg følte mig tilovers (я почувствовал себя лишним) og satte mig en tidlang for mig selv på en sten (и уселся на некоторое время = пока /сам себе/ на камне).

Og frøkenen lovet å komme.

Edvarda sat med bortvendt ansigt og lot mig tale så meget jeg lystet. Hun lyttet til det som ellers blev sagt og la nu og da et ord ind. Doktoren spådde de unge damer i hænderne og lot munden løpe; han hadde selv fine små hænder og en ring på den ene finger. Jeg følte mig tilovers og satte mig en tidlang for mig selv på en sten.

Det begyndte å li langt ut på eftermiddagen (/время/ начало тянуться медленно к вечеру = день медленно клонился к вечеру). Her sitter jeg nu ganske alene på en sten (вот сижу я совсем один на камне), sa jeg til mig selv (сказал я сам себе), og det eneste menneske (и единственный человек) som kunde få mig herfra later

mig sitte (который мог бы вытащить меня отсюда, позволяет мне сидеть). Det er mig forresten likegyldig også (но это мне, впрочем, безразлично).

Det begyndte å li langt ut på eftermiddagen. Her sitter jeg nu ganske alene på en sten, sa jeg til mig selv, og det eneste menneske som kunde få mig herfra later mig sitte. Det er mig forresten likegyldig også.

En stor følelse av forlatthet (сильное чувство покинутости = одиночества; *forlate* — *покидать, оставлять*) bemægtiget sig mig (завладело мной).

Samtalen bak mig lød i mine øren (речь позади меня звучала в моих ушах) og jeg hørte at Edvarda lo (и я слышал, как Эдварда смеялась); ved denne latter reiste jeg mig med en gang (при этом смехе я встал резко) og gik bort til selskapet (и пошел к обществу). Min ophidselse løp av med mig (мое раздражение устремилось из меня = я был очень раздражен).

En stor følelse av forlatthet bemægtiget sig mig. Samtalen bak mig lød i mine øren og jeg hørte at Edvarda lo; ved denne latter reiste jeg mig med en gang og gik bort til selskapet. Min ophidselse løp av med mig.

Bare et øieblik (всего один момент), sa jeg (сказал я). Det faldt mig ind mens jeg sat der borte (мне пришло в голову, когда я сидел вон там) at dere kunde ville se min fluebok (что вы, может быть, захотите посмотреть на мою коробку с мухами; *fluebok*: *flue* — *муха* + *bok* — *книга*). Og jeg tok min fluebok frem (и я взял коробку с мухами с собой). Undskyld at jeg ikke har husket det før (извините, что я не вспомнил об этом раньше). Vil dere ikke være så snil å gjennemse den (вы не будете так любезны просмотреть ее), dere gjør mig en glæde (вы сделаете = доставите мне радость), dere må se alt sammen (вы должны посмотреть все вместе), der er både røde og gule fluer (там и красные и желтые мухи). Og jeg holdt min lue i hånden mens jeg talte (и я держал картуз в руке, пока я говорил). Jeg mærket selv (я заметил сам) at jeg hadde tat min lue

av (что я снял мой картуз) og at det var galt (и это было неправильно), derfor satte jeg den straks på igjen (поэтому надел я его тотчас /опять/; *sette på* — *поставить, положить на*).

Bare et øieblik, sa jeg. Det faldt mig ind mens jeg sat der borte at dere kunde ville se min fluebok. Og jeg tok min fluebok frem. Undskyld at jeg ikke har husket det før. Vil dere ikke være så snil å gjennomse den, dere gjør mig en glæde, dere må se altsammen, der er både røde og gule fluer. Og jeg holdt min lue i hånden mens jeg talte. Jeg mærket selv at jeg hadde tat min lue av og at det var galt, derfor satte jeg den straks på igjen.

Det blev en liten stund dyp taushet (была некоторое время глубокая тишина) og ingen tok imot boken (и никто не взял коробку). Endelig rakte doktoren hånden ut efter den (наконец протянул доктор руку за ней) og sa høflig (и сказал вежливо):

Ja tak (да спасибо), lat os få se de tingester (позвольте нам посмотреть эти вещички = штучки). Det har altid været mig en gåte (это всегда было для меня загадкой) hvorledes man sætter sammen fluer (как собирают мух).

Det blev en liten stund dyp taushet og ingen tok imot boken. Endelig rakte doktoren hånden ut efter den og sa høflig:

Ja tak, lat os få se de tingester. Det har altid været mig en gåte hvorledes man sætter sammen fluer.

Jeg gjør dem selv (я делаю их сам), sa jeg fuld av taknemmelighet mot ham (сказал я полный благодарности к нему). Og jeg gav mig med det samme til å forklare (и я пустился тотчас объяснять) hvorledes jeg gjorde dem (как я делал их). Det var så simpelt (это было так просто), jeg kjøpte fjærene og anglerne (я покупал перья и крючки); det blev jo ikke godt gjort (это было не очень хорошо сделано = мухи не очень удачные), men det var også bare til eget bruk

(но это было только для собственного пользования). Det var færdige fluer å få (были и готовые мухи) og de var meget smukke (они были очень красивые). Edvarda kastet et likegyldig blik på mig (Эдварда бросила безразличный взгляд на меня) og boken (и на коробку) og fortsatte så å tale med sine veninder (и продолжала /потом/ разговаривать со своими подругами).

Jeg gjør dem selv, sa jeg fuld av taknemmelighet mot ham. Og jeg gav mig med det samme til å forklare hvorledes jeg gjorde dem. Det var så simpelt, jeg kjøpte fjærene og anglerne; det blev jo ikke godt gjort, men det var også bare til eget bruk. Det var færdige fluer å få og de var meget smukke.

Edvarda kastet et likegyldig blik på mig og boken og fortsatte så å tale med sine veninder.

Her er også materialer (вот тоже материалы), sa doktoren. Se for nogen vakre fjær (посмотрите, какие красивые перья).

Edvarda så op (Эдварда посмотрела).

De grønne er vakre (зеленые красивые), sa hun (сказала она); lat mig se dem (дайте мне посмотреть их), doktor.

Behold dem (оставьте себе), ropte jeg (крикнул я). Jo gjør det (сделайте это = оставьте), jeg vil be Dem derom i dag (я хотел попросить вас об этом сегодня).

Det er to grønne fuglefjær (это — два зеленых птичьих пера). Gjør vel imot mig (сделайте одолжение мне: «сделай хорошо в отношении меня»), lat det være en erindring (пусть это будет /на/ память).

Her er også materialer, sa doktoren. Se for nogen vakre fjær.

Edvarda så op.

De grønne er vakre, sa hun; lat mig se dem, doktor.

Behold dem, ropte jeg. Jo gjør det, jeg vil be Dem derom idag. Det er to grønne fuglefjær. Gjør vel imot mig, lat det være en erindring.

Hun så på dem og sa (она посмотрела на них и сказала):

De er grønne og gyldne eftersom man holder dem i solen (они зеленые и золотистые если держишь их на солнце). Ja tak (спасибо), når De vil gi mig dem så (когда = раз уж вы хотите подарить мне их).

Ja jeg vil gi Dem dem (да, я хочу подарить вам их), sa jeg (сказал я).

Hun så på dem og sa:

De er grønne og gyldne eftersom man holder dem i solen. Ja tak, når De vil gi mig dem så.

Ja jeg vil gi Dem dem, sa jeg.

Hun stak fjærene til sig (она прикрепила перья на себя = к платью).

Litt efter (чуть позже) rakte doktoren mig boken tilbake (протянул доктор мне коробку обратно) og sa tak (и сказал спасибо). Han reiste sig og spurte (он встал и спросил) om vi ikke snart skulde begynde å tenke på hjemturen (мы не скоро начнем думать = не пора ли подумать о возвращении /домой/).

Hun stak fjærene til sig.

Litt efter rakte doktoren mig boken tilbake og sa tak. Han reiste sig og spurte om vi ikke snart skulde begynde å tenke på hjemturen.

Jeg sa:

Jo (да), for Guds skyld (Бога ради). Jeg har en hund liggende derhjemme (у меня собака лежит там дома); se, jeg har nu en hund (видите ли, у меня есть собака), den er min ven (она — мой друг), den ligger og tænker på mig (она лежит и думает обо мне), og når jeg kommer står den med forpoterne i vinduet (а когда я прихожу, она встает передними лапами на окно) og hilser mig (и приветствует меня). Dagen har været så smuk (день был такой чудесный), den er snart tilende (он скоро закончится; *være tilende* — *подходить к концу*), lat os ro hjem (давайте поплывем домой). Jeg takker dere allesammen (я благодарю вас всех).

Jeg sa:

Jo, for Guds skyld. Jeg har en hund liggende derhjemme; se, jeg har nu en hund, den er min ven, den ligger og tænker på mig, og når jeg kommer står den med forpoterne i vinduet og hilser mig. Dagen har været så smuk, den er snart tilende, lat os ro hjem. Jeg takker dere allesammen.

Jeg ventet i fjæren (я ждал на берегу) for å se hvad for en båt Edvarda valgte (чтобы посмотреть, какую лодку Эдварда выберет) og jeg bestemte mig til å gå ombord i den andre (и я решил сесть в другую; *gå om bord* — *подниматься на борт*). Med ett kaldte hun på mig (вдруг позвала она меня). Jeg så forundret på hende (я посмотрел удивленно на нее), hendes ansigt blusset (ее лицо пылало). Da kom hun til mig (тут/вот она подошла ко мне), rakte mig sin hånd og sa med ømhet (протянула мне свою руку и сказала с нежностью):

Tak for fjærene (спасибо за перья)... Hør (послушайте), vi blir vel i samme båt (мы будем, конечно, в одной лодке)?

Hvis De vil det (если вы хотите этого), svarte jeg (ответил я).

Jeg ventet i fjæren for å se hvad for en båt Edvarda valgte og jeg bestemte mig til å gå ombord i den andre. Med ett kaldte hun på mig. Jeg så forundret på hende, hendes ansigt blusset. Da kom hun til mig, rakte mig sin hånd og sa med ømhet:

Tak for fjærene... Hør, vi blir vel i samme båt?

Hvis De vil det, svarte jeg.

Vi satte os i båten (мы разместились в лодках), hun indtok sin plass (она заняла свое место) ved siden av mig på min tofte (рядом со мной на моей скамейке) og berørte mig med sit knæ (и касалась меня своим коленом). Jeg så på hende (я посмотрел на нее) og hun så et øieblik på mig tilbake (а она посмотрела мельком на меня /обратно/; *øieblik* — *мгновенье*). Hun voldte mig godt (она

возбуждала меня сильно = мне было очень приятно) ved å berøre mig med sit ene knæ (/что она/ прикасалась ко мне своим коленом), jeg begyndte å føle mig belønnet (я начал чувствовать себя вознагражденным; *løn* — жалование, вознаграждение) for den bitre dag (за этот неприятный день) og å gjenvinde min glæde (и обретать снова /мою/ радость) da hun pludselig skiftet stilling (как она вдруг сменила положение = позу), vendte ryggen mot mig (повернулась спиной ко мне) og begyndte å tale med doktoren (и начала разговаривать с доктором) som sat ved styret (который сидел у руля). I et helt kvarter (целую четверть часа) var jeg ikke til for hende (не было = не существовало меня для нее).

Vi satte os i båten, hun indtok sin plass ved siden av mig på min tofte og berørte mig med sit knæ. Jeg så på hende og hun så et øieblik på mig tilbake. Hun voldte mig godt ved å berøre mig med sit ene knæ, jeg begyndte å føle mig belønnet for den bitre dag og å gjenvinde min glæde da hun pludselig skiftet stilling, vendte ryggen mot mig og begyndte å tale med doktoren som sat ved styret. I et helt kvarter var jeg ikke til for hende.

Da gjorde jeg noget jeg angreer på (тогда я сделал то, /о чем/ я сожалею) og endnu ikke har glemt (и еще не забыл). Hendes sko faldt av foten (ее башмачок упал с ноги), jeg grep den og slængte den langt bortover våndet (я схватил его и швырнул его далеко в воду), av glæde over at hun var nær (от радости, что она была рядом) eller av trang til å gjøre mig gjældende (или из необходимости сделаться значимым = обратить на себя внимание) og minde hende om at jeg var til (и напомнить ей, что я был здесь), — jeg vet det ikke (я /этого/ не знаю). Det hele gik så hurtig (все произошло так быстро), jeg tænkte ikke (я не думал), jeg fik bare den indskyttelse (я получил просто импульс = я сделал это импульсивно).

Da gjorde jeg noget jeg angrer på og endnu ikke har glemt. Hendes sko faldt av foten, jeg grep den og slængte den langt bortover våndet, av glæde over at hun var nær eller av trang til å gjøre mig gjældende og minde hende om at jeg var til, — jeg vet det ikke. Det hele gik så hurtig, jeg tænkte ikke, jeg fik bare den indskyttelse.

Damerne opløftet et skrik (дамы подняли крик). Jeg blev selv som lammet (я был сам словно парализован = оторопел) over det jeg hadde gjort (от того, что я сделал), men hvad nyttet det (но что проку от этого; *nytte* — *использовать*; *быть полезным*)? Det var gjort (это было сделано). Doktoren kom mig tilhjælp (доктор пришел мне на помощь), han ropte (он крикнул): Ro væk (гребите туда; *væk* — *прочь*)! og styret efter skoen (и направил /лодку/ к башмаку); i næste øieblik (в следующий момент = момент спустя) hadde også rorskarn grepet den (гребец подхватил его) just idet den fyldtes av vand (как раз тогда, когда он наполнился водой) og sank under vandskorpen (и погружался под воду); manden blev våt opover armen (человек намочил всю руку; *våt* — *мокрый*). Så lød et flerstemmig hurra fra begge båter (прозвучало многоголосое ура из обеих лодок) fordi skoen var reddet (потому что башмак был спасен).

Damerne opløftet et skrik. Jeg blev selv som lammet over det jeg hadde gjort, men hvad nyttet det? Det var gjort. Doktoren kom mig tilhjælp, han ropte: Ro væk! og styret efter skoen; i næste øieblik hadde også rorskarn grepet den just idet den fyldtes av vand og sank under vandskorpen; manden blev våt opover armen. Så lød et flerstemmig hurra fra begge båter fordi skoen var reddet.

Jeg var dypt skamfuld (мне было очень: «глубоко» стыдно) og jeg følte at mit ansigt skiftet farve (и я чувствовал, что мое лицо сменило цвет = покраснело) og fortrak sig (и исказилось) idet jeg tørket skoen av med mit lomme-tørklæ (пока я вытирал башмак моим носовым платком; *lomme-tørklæ*: *lomme* — карман +

tørklæ — платок). Edvarda tok imot den stumt (*Эдварда приняла его молча*). Først en stund bakefter sa hun (*и только немного спустя сказала она*):

Jeg var dypt skamfuld og jeg følte at mit ansigt skiftet farve og fortrak sig idet jeg tørket skoen av med mit lommestørklæ. Edvarda tok imot den stumt. Først en stund bakefter sa hun:

Jeg har aldrig set maken (*я никогда не видала подобного*). Nei har De vel (*не видели*)? sa jeg også (*сказал я также*). Jeg smilte og stivet mig op (*я улыбнулся и выпрямился*), jeg lot (*я делал вид = притворялся*) som om jeg hadde gjort min strek (*как будто я сделал = совершил мой поступок*) av en eller anden grund (*по той или иной причине*), som om noget ståk under (*как будто что-то скрывалось под = за /этим/*). Men hvad kunde stikke under (*но что могло скрываться за этим; stikke under — «прятаться под»*)? Doktoren så for første gang ringeagtende på mig (*доктор посмотрел в первый раз с пренебрежением: «мало уважая» на меня; ringe — малый, незначительный; agte — уважать*).

Jeg har aldrig set maken.

Nei har De vel? sa jeg også. Jeg smilte og stivet mig op, jeg lot som om jeg hadde gjort min strek av en eller anden grund, som om noget ståk under. Men hvad kunde stikke under? Doktoren så for første gang ringeagtende på mig.

Det gik en stund (*прошло время*), båtene gled hjemover (*лодки скользили = плыли домой*), selskapets misstemning forsvandt (*у общества неприятное чувство прошло: «исчезло»*), vi sang (*мы пели*), vi nærmet os bryggen (*мы приближались к пристани*). Edvarda sa:

Hør nu (*послушайте-ка*), vi har ikke drukket vinen op (*мы не допили вино*) og det er megen vin tilbake (*много вина еще /осталось/*). Vi gjør endnu en fest (*мы сделаем еще один праздник*), en ny fest senerehen (*новый праздник позже*), vi

skal danse (мы будем танцевать), vi holder et ball i vororstue (мы устроим бал в нашей большой гостиной).

Det gik en stund, båtene gled hjemover, selskapets misstemning forsvandt, vi sang, vi nærmet os bryggen. Edvarda sa:

Hør nu, vi har ikke drukket vinen op og det er megen vin tilbage. Vi gjør endnu en fest, en ny fest senerehen, vi skal danse, vi holder et ball i vororstue.

Da vi kom iland (когда мы вышли на землю) gjorde jeg Edvarda en undskyldning (я принес Эдварде извинения).

Hvor jeg længes tilbage til min hytte (как мне хочется обратно к моему домику), sa jeg. Dette har været en pinefuld dag (это был мучительный день; *pine* — мука, мучение; *pinefuld* — полный муки).

Har det været en pinefuld dag for Dem (был это мучительный день для вас), hr. løytnant (господин лейтенант)?

Da vi kom iland gjorde jeg Edvarda en undskyldning.

Hvor jeg længes tilbage til min hytte, sa jeg. Dette har været en pinefuld dag. Har det været en pinefuld dag for Dem, hr. løytnant?

Jeg mener (я имею в виду), sa jeg og bøiet av (сказал я и уточнил; *bøie av* — изменить курс, отклониться), jeg mener at jeg har gjort det så ubehagelig (я сделал это столь неприятно/неловко; *behage* — нравиться, приходится по вкусу; *behagelig* — приятный; удобный, уютный) både for mig selv og andre (и для себя самого и для других). Jeg kastet Deres sko på våndet (я бросил ваш башмачок в воду).

Ja det var et mærkelig indfald (это была странная идея/задумка; *ind* — внутрь; *fald* — падение; *indfald* — идея /т.е. то, что запало в голову/).

Tilgiv mig (простите меня)! sa jeg.

Jeg mener, sa jeg og bøiet av, jeg mener at jeg har gjort det så ubehagelig både for mig selv og andre. Jeg kastet Deres sko på våndet.

Ja det var et mærkelig indfald.

Tilgiv mig! sa jeg.

XVI

Hvor meget værre kunde det gå (насколько хуже могло быть = куда уж хуже)? Jeg bestemte mig til å bevare min ro (я решил охранять /мой/ покой) hvad som end skedde (что бы ни случилось). Gud er mit vidne (Бог мне свидетель). Var det mig som fra først av hadde trængt mig ind på hende (я что ли первым навязался ей; *trænge sig ind* — приставать, навязываться; *trænge* — напирать, нажимать; *fra først av* — с самого начала)? Nei nei aldrig (никогда); jeg stod bare på hendes vei en ukedag (я стоял просто на ее пути в один из /будних/ дней; *uke* — неделя) da hun gik forbi (когда она проходила мимо).

Hvor meget værre kunde det gå? Jeg bestemte mig til å bevare min ro hvad som end skedde. Gud er mit vidne. Var det mig som fra først av hadde trængt mig ind på hende? Nei nei aldrig; jeg stod bare på hendes vei en ukedag da hun gik forbi.

For en sommer det var her nord (что за лето /было/ здесь на севере)! Allerede hadde oldenborren ophørt å flyve (уже майский жук перестал летать) og menneskene blev mig mere og mere uforklarlige (и люди стали для меня все более и более непонятными; *forklare* — разъяснять, объяснять) skjønt solen belyste dem nat og dag (хотя солнце освещало их ночью и днем). Hvad så deres

blå øine efter (на что смотрели их голубые глаза) og hvad tænkte de (и что думали они = какие мысли были у них) bak sine sælsomme pander (за их странными лбами)? Forresten var de mig allesammen likegyldige (впрочем, они были мне все безразличны). Jeg tok mine snører og fisket i to dager (я брал мои удочки и рыбачил два дня), i fire dager (четыре дня); men om nätterne la jeg med åpne øine i hytten (а по ночам лежал я с открытыми глазами в домике)...

For en sommer det var her nord! Allerede hadde oldenborren ophørt å flyve og menneskene blev mig mere og mere uforklarlige skjønt solen belyste dem nat og dag. Hvad så deres blå øine efter og hvad tænkte de bak sine sælsomme pander? Forresten var de mig allesammen likegyldige. Jeg tok mine snører og fisket i to dager, i fire dager; men om nätterne la jeg med åpne øine i hytten...

Jeg har ikke set Dem i fire dager (я не видел вас четыре дня), Edvarda?

Fire dager, det stemmer (четыре дня, в самом деле; *stemme* — *настраивать /например, музыкальные инструменты/*; *det stemmer* — *годится, подходит, соответствует*). Hør her (послушайте /сюда/), jeg har hat det travlt (я была очень занята). Kom og se (войдите и взгляните).

Jeg har ikke set Dem i fire dager, Edvarda?

Fire dager, det stemmer. Hør her, jeg har hat det travlt. Kom og se.

Hun førte mig ind i storstuen (она повела меня в большую залу). Der var bordene tat ut (были столы вынесены). Stolene stillet langs veggene (стулья уставлены вдоль стен), enhver ting flyttet (каждая вещь передвинута = все передвинута); lysekronen (люстра), kakkelovnen (кафельная печь) og veggene var fantastisk dekorert med lyng (стены были причудливо украшены вереском) og sorte tøier fra kramboden (и черной материей из лавки). Klaveret stod i et hjørne (фортепьяно стояло в углу).

Dette var hendes forberedelse til «ballet» (это была ее подготовка к балету = балу).

Hvordan finder De det (как находите вы это)? spurte hun (спросила она).

Hun førte mig ind i storstuen. Der var bordene tat ut. Stolene stillet langs væggene, enhver ting flyttet; lysekronen, kakkelovnen og væggene var fantastisk dekoreret med lyng og sorte tøier fra kramboden. Klaveret stod i et hjørne.

Dette var hendes forberedelse til «ballet».

Hvordan finder De det? spurte hun.

Forunderlig (удивительно), svarte jeg (ответил я).

Vi gik ut av stuen (мы вышли из комнаты).

Jeg sa:

Men hør nu (послушайте), Edvarda, har De ganske glemt mig (вы совсем забыли меня)?

Jeg forstår mig ikke på Dem (я не понимаю вас), svarte hun forundret (ответила она удивленно). Så De ikke alt det jeg hadde gjort (не видели вы все, что я сделала)? Kunde jeg så komme til Dem (/разве/ могла я, в таком случае, прийти к вам)?

Forunderlig, svarte jeg.

Vi gik ut av stuen.

Jeg sa:

Men hør nu, Edvarda, har De ganske glemt mig?

Jeg forstår mig ikke på Dem, svarte hun forundret. Så De ikke alt det jeg hadde gjort? Kunde jeg så komme til Dem?

Nei, sa jeg også, så kunde De kanskje ikke komme til mig (не могли вы, наверное, прийти ко мне). Jeg var forvåken og utmattet (я недосыпал и /был/ истощен),

min tale blev intetsigende og ubehersket (моя речь была бессмысленной: «ничего не говорящей» и неуправляемой; *beherske* — *господствовать, властвовать; овладевать*), jeg hadde været ulykkelig den hele dag (я был несчастен весь этот день). — Nei så kunde De jo ikke komme til mig (нет, вы не могли в таком случае прийти ко мне). Hvad jeg vilde sagt (что я хотел сказать): med et ord (одним словом), det er indtrådt en forandring (произошли изменения; *indtre* — *вступать в силу, наступать, начинаться; tre* — *ступить; forandre* — *изменять*), noget er kommet iveien (что-то случилось). Ja. Men jeg kan ikke læse på Deres ansigt hvad det er (но я не могу прочесть по вашему лицу, что /именно/). Hvor Deres pande er sælsom (какой ваш лоб странный), Edvarda! Jeg ser det nu (я вижу это теперь).

Nei, sa jeg også, så kunde De kanskje ikke komme til mig. Jeg var forvåken og utmattet, min tale blev intetsigende og ubehersket, jeg hadde været ulykkelig den hele dag. — Nei så kunde De jo ikke komme til mig. Hvad jeg vilde sagt: med et ord, det er indtrådt en forandring, noget er kommet iveien. Ja. Men jeg kan ikke læse på Deres ansigt hvad det er. Hvor Deres pande er sælsom, Edvarda! Jeg ser det nu.

Men jeg har ikke glemt Dem (но я не забыла вас)! ropte hun rødmende (крикнула она, краснея) og stak med ett sin arm indunder min (и сунула свою руку под мою = взяла меня под руку).

Neinei De har kanskje heller ikke glemt mig (нет, нет, вы наверняка не забыли меня). Men så vet jeg ikke hvad jeg sier (но я /сам/ не знаю, что я говорю). Ett av to (одно из двух).

Imorgen vil De få en indbydelse (завтра вы получите приглашение; *indby/de/* — *приглашать*). De må danse med mig (вы должны танцевать со мной). Hvor vi skal danse (как мы будем танцевать)!

Men jeg har ikke glemt Dem! ropte hun rødmende og ståk med ett sin arm indunder min.

Neinei De har kanskje heller ikke glemt mig. Men så vet jeg ikke hvad jeg sier. Ett av to.

Imorgen vil De tå en indbydelse. De må danse med mig. Hvor vi skal danse!

Vil De følge mig et stykke på vei (вы проводите меня немножко /по дороге/)? spurte jeg.

Nu (сейчас)? Nei det kan jeg ikke (нет, я не могу), svarte hun. Om litt kommer doktoren (скоро придет доктор), han skal hjelpe mig med noget (он поможет мне кое в чем), det er endnu litt å gjøre (еще немножко /осталось/ сделать). Så De finder at stuen kan gå an således (значит вы находите = считаете, что зала пойдет так)? Men tror De ikke (но не думаете вы)...

En vogn holder utenfor (коляска останавливается снаружи = у крыльца).

Vil De følge mig et stykke på vei? spurte jeg.

Nu? Nei det kan jeg ikke, svarte hun. Om litt kommer doktoren, han skal hjelpe mig med noget, det er endnu litt å gjøre. Så De finder at stuen kan gå an således? Men tror De ikke...

En vogn holder utenfor.

Kommer doktoren kjørende idag (приедет доктор в карете; *kjøre* — ехать, ездить)? spør jeg.

Ja, jeg sendte hest efter ham (я послала лошадь за ним), jeg vilde (я хотела)... Spare hans syke fot ja (поберечь его больную ногу, да). Nei lat mig se å komme avsted (позвольте мне /надо/ уезжать; *avsted* — /тронуться/ с места, прочь)... Goddag, goddag, doktor (добрый день, доктор). Glæder mig å se Dem igjen (рад видеть вас снова). Altid sund og frisk (/как/ всегда здоровы и свежи)? Nåper De undskylder at jeg forsvinder (надеюсь, вы простите, что я исчезаю).

Kommer doktoren kjørende idag? spør jeg.

Ja, jeg sendte hest efter ham, jeg vilde...

Spare hans syke fot ja. Nei lat mig se å komme avsted... Goddag, goddag, doktor. Glæder mig å se Dem igjen. Altid sund og frisk? Håper De undskylder at jeg forsvinder.

Utenfor trappen vendte jeg mig en gang om (на лестнице = на крыльце обернулся я еще раз; *utenfor* — там снаружи, вне), Edvarda stod i vinduet og så efter mig (Эдварда стояла в окне и глядела мне вслед), hun holdt med begge hænder gardinerne tilside (она держала = раздвинула обеими руками занавески в стороны) for å se (чтобы видеть), hendes uttryk var tankefuldt (ее выражение было задумчивым). En latterlig glæde gjennemiler mig (смешная = глупая радость пронизывает меня; *gjennet* — насквозь; *ile* — спешить; мчаться), jeg fjærner mig hurtig fra huset (я удаляюсь спешно от дома), med lette føtter (на легких ногах = не чувствуя под собой ног) og fordunklet blik (и с затуманенным взглядом), børsen var så let som en spaserstok i min hånd (ружье было таким легким, как трость в моей руке; *spasere* — гулять, прогуливаться; *stok* — палка).

Utenfor trappen vendte jeg mig en gang om, Edvarda stod i vinduet og så efter mig, hun holdt med begge hænder gardinerne tilside for å se, hendes uttryk var tankefuldt. En latterlig glæde gjennemiler mig, jeg fjærner mig hurtig fra huset, med lette føtter og fordunklet blik, børsen var så let som en spaserstok i min hånd.

Om jeg måtte få hende (если бы я мог завоевать: «получить» ее) skulde jeg bli et godt menneske (стал бы я хорошим человеком), tænkte jeg (подумал я). Jeg nådde skogen og tænkte videre (я добрался до леса и думал дальше): Om jeg måtte få hende (если бы я мог завоевать ее) skulde jeg tjene hende utrætteligere (служил бы я ей более /неустанно/; *trætte* — утомлять) end nogen anden (чем

кто-либо другой), og om hun også viste sig å være mig uværdig (и если бы она даже оказалась недостойной меня; *vise sig* — *казаться, показываться*; *værdig* — *достойный*), om hun fandt på å forlange det umulige av mig (если бы она задумывала просить о невозможном меня = требовала невозможного от меня) vilde jeg gjøre alt hvad jeg kunde (я бы делал все, что мог) og glæde mig over at hun var min (и радовался, что она была бы моей)... Jeg stanset (я остановился), la mig på knæ (стал на колени) og slikket av ydmyghet og håp (и припал губами, от унижения и надежды; *slikke* — *лизать, облизывать*) nogen græsstrå i veikanten (к травинкам на обочине дороге), hvorpå jeg reiste mig igjen (после чего я встал /опять/).

Om jeg måtte få hende skulde jeg bli et godt menneske, tænkte jeg. Jeg nådde skogen og tænkte videre: Om jeg måtte få hende skulde jeg tjene hende utrætteligere end nogen anden, og om hun også viste sig å være mig uværdig, om hun fandt på å forlange det umulige av mig vilde jeg gjøre alt hvad jeg kunde og glæde mig over at hun var min... Jeg stanset, la mig på knæ og slikket av ydmyghet og håp nogen græsstrå i veikanten, hvorpå jeg reiste mig igjen.

Jeg følte mig tilslut næsten sikker (я почувствовал себя, наконец, почти уверенным = спокойным; *slut* — *конец, окончание*). Hendes forandrede opførsel i den siste tid (ее изменившееся поведение в последнее время) var bare så hendes måte (было просто ее манера = просто такая она была); hun stod og så efter mig når jeg gik (она стояла и смотрела вслед мне, когда я уходил), stod i vinduet og fulgte mig med øinene (стояла в окне и провожала меня глазами) til jeg forsvandt (пока я /не/ исчез), hvad mere kunde hun gjøre (чего больше могла она сделать)? Min henrykkelse forstyrret mig ganske (мой восторг беспокоил меня сильно = я был в неопиcуемом восторге), jeg var sulten og jeg følte det ikke mer (я был голоден, но я не чувствовал этого больше).

Jeg følte mig tilslut næsten sikker. Hendes forandrede opførsel i den siste tid var bare så hendes måte; hun stod og så efter mig når jeg gik, stod i vinduet og fulgte mig med øinene til jeg forsvandt, hvad mere kunde hun gjøre? Min henrykkelse forstyrret mig ganske, jeg var sulten og jeg følte det ikke mere.

Æsop løp i forveien (Эзоп бежал впереди), et øieblik efter begyndte den å gjø (мгновение спустя начал он лаять). Jeg så op (я посмотрел вверх = поднял глаза), en kvinde med et hvitt tørklæ på hodet stod ved hjørnet av hytten (женщина с белым платком на голове стояла на углу дома); det var Eva (это была Ева), smedens datter (кузнеца дочь).

Goddag (добрый день), Eva! ropte jeg (крикнул я).

Hun stod ved den høie grå sten (она стояла у высокого серого камня), rød over hele ansigtet (красная во всем лице = вся красная) og pattet på sin ene finger (и обсасывала один палец = держала во рту один палец).

Æsop løp i forveien, et øieblik efter begyndte den å gjø. Jeg så op, en kvinde med et hvitt tørklæ på hodet stod ved hjørnet av hytten; det var Eva, smedens datter.

Goddag, Eva! ropte jeg.

Hun stod ved den høie grå sten, rød over hele ansigtet og pattet på sin ene finger.

Er det dig (это ты), Eva? Hvad feiler dig (что не так с тобой = что-то случилось)? spurte jeg.

Æsop har bitt mig (Эзоп укусил меня; *bite* — кусать), svarte hun og slog forknytt øinene ned (и опустила застенчиво глаза /вниз/).

Jeg så på hendes finger (я посмотрел на ее палец). Hun hadde selv bitt sig (она сама укусила себя). En anelse farer gjennom mit hode (догадка мелькает:

«спешит через» у меня в голове; *ane* — предчувствовать, чують; предполагать) og jeg spør (и я спрашиваю):

Har du stat her og ventet længe (ты стоишь здесь и ждешь долго)?

Nei ikke længe (нет, не долго), svarte hun (отвечает она).

Og uten at nogen av os (и никто из нас; *uten* — *без*) sa noget mere (не сказал ничего больше) tok jeg hende i hånden og førte hende ind i hytten (взял я ее за руку и отвел ее в дом).

Er det dig, Eva? Hvad feiler dig? spurte jeg.

Æsop har bitt mig, svarte hun og slog forknytt øinene ned.

Jeg så på hendes finger. Hun hadde selv bitt sig. En anelse farer gjennom mit hode og jeg spør:

Har du stat her og ventet længe?

Nei ikke længe, svarte hun.

Og uten at nogen av os sa noget mere tok jeg hende i hånden og førte hende ind i hytten.

XVII

Jeg kom som sædvanlig fra fiske (я пришел, как обычно, с рыбалки) og møtte op til «ballet» med gevær og væske (и явился на бал с оружием и /охотничьей/ сумкой), jeg hadde bare tatt min bedste skinddragt på (я только одел мою лучшую кожаную куртку; *skind* — *шкура*; *кожа*; *dragt* — *костюм, одежда*). Det var sent da jeg kom til Sirilund (было поздно, когда я пришел в Сирилунн), jeg hørte at det dansedes i stuen (я слышал, что танцевали в зале), litt efter ropte man (чуть позже крикнули): Her er jægeren, løytnanten (вот и охотник, лейтенант)! Nogen unge mennesker omringet mig (несколько молодых людей окружили меня) og vilde se min fangst (и хотели посмотреть мою добычу), jeg hadde skutt et par sjøfugler (я подстрелил пару морских птиц) og fisket noen hyser (и наловил немного пикши). Edvarda bød mig smilende velkommen

(Эдварда попросила меня, с улыбкой, пожаловать), hun hadde danset (она /уже/ танцевала), hun var rød (она была красной = раскраснелась).

Jeg kom som sædvanlig fra fiske og møtte op til «ballet» med gevær og væske, jeg hadde bare tat min bedste skinddragt på. Det var sent da jeg kom til Sirilund, jeg hørte at det dansedes i stuen, litt efter ropte man: Her er jægeren, løytnanten! Nogen unge mennesker omringet mig og vilde se min fangst, jeg hadde skutt et par sjøfugler og fisket nogen hyser. Edvarda bød mig smilende velkommen, hun hadde danset, hun var rød.

Første dans med mig (первый танец со мной)! sa hun.

Og vi danset (и мы танцевали). Intet uheld indtraf (ничего плохого не случилось; *uheld* — неудача, несчастье; *indtreffe* — прибывать; происходить), jeg blev svimmel (у меня кружилась голова; *svimmel* — слабый, легко падающий в обморок; *bli svimmel* — чувствовать головокружение), men faldt ikke (но /я/ не упал). Mine store støvler gjorde nogen støi (мои большие сапоги наделали шума), jeg hørte selv denne støi (я слышал сам этот шум) og besluttet mig til ikke å danse mer (и решил не танцевать больше), jeg hadde også sat riper i det malte gulv (я также наделал царапин на крашеном полу). Hvor glædet det mig ikke (как же радовало меня/и как я только ни радовался), at jeg ingen større ulykke hadde gjort (что я никаких бóльших бед не наделал)!

Første dans med mig! sa hun.

Og vi danset. Intet uheld indtraf, jeg blev svimmel, men faldt ikke. Mine store støvler gjorde nogen støi, jeg hørte selv denne støi og besluttet mig til ikke å danse mere, jeg hadde også sat riper i det malte gulv. Hvor glædet det mig ikke, at jeg ingen større ulykke hadde gjort!

Hr. Macks to krambodbetjenter var tilstede (два приказчика господина Мака были на месте) og danset grundig og alvorlig (и танцевали основательно и

серьезно). Doktoren deltok ivrig i turdansene (доктор принимал живое участие в кадрили; *ivrig* — *интенсивный, активный, энергичный*). Foruten disse herrer (кроме этих господ) var det endnu fire ganske unge mænd (были еще четыре совсем молодых человека), sønner av herskaperne ved hovedkirken (сыновья глав семейств основного прихода; *herskar* — *господа, хозяева*), provstens og distriktslægens (дочери пробста и местного доктора; *distrikt* — *район, область*; *læge* — *врач*). En fremmed handelsreisende var også kommet med (какой-то незнакомый заезжий коммерсант был тоже здесь), han utmærket sig ved sin smukke stemme (он выделялся своим красивым голосом) og trallet i takt med musiken (и подпевал в такт музыке); nu og da avløste han damerne ved klaveret (время от времени подменял он дам у фортепьяно).

Hr. Macks to krambodbetjenter var tilstede og danset grundig og alvorlig. Doktoren deltok ivrig i turdansene. Foruten disse herrer var det endnu fire ganske unge mænd, sønner av herskaperne ved hovedkirken, provstens og distriktslægens. En fremmed handelsreisende var også kommet med, han utmærket sig ved sin smukke stemme og trallet i takt med musiken; nu og da avløste han damerne ved klaveret.

Jeg husker ikke lenger hvorledes de første timer forløp (я не помню больше как первые часы пробежали = прошли), men jeg husker alt fra den siste del av natten (но я помню все из последней части ночи). Solen skinte rød ind gjennom vinduerne hele tiden (солнце светило, красное, сквозь окна все время) og sjøfuglene sov (и морские птицы спали). Vi fik vin og kaker (нам подали: «мы получили» вино и печенье), vi talte høit og sang (мы разговаривали громко и пели), Edvardas latter lydde frisk og sorgløs gjennom stuen (смех звучал свежо = звонко и беззаботно по всей зале). Men hvorfor fik jeg ikke mere et ord av hende (но почему не получил я = не услышал я больше ни одного слова от нее)? Jeg nærmet mig hendes plass (я подошел к ее месту = к ней) og vilde si hende en artighet så godt som jeg kunde (хотел сказать ей любезность так хорошо, как я

мог); hun hadde en sort kjole på (на ней было черное платье), det var kanskje hendes konfirmationskjole (это было, наверное, ее платье к конфирмации) og den var blitt altfor kort til hende (и оно стало слишком коротким для нее), men den klædde hende når hun danset (но оно одевало ее = шло ей, когда она танцевала) og jeg vilde si hende det (и я хотел сказать ей это).

Jeg husker ikke lenger hvorledes de første timer forløp, men jeg husker alt fra den siste del av natten. Solen skinte rød ind gjennom vinduerne hele tiden og sjøfuglene sov. Vi fik vin og kaker, vi talte høit og sang, Edvardas latter lydde frisk og sorgløs gjennom stuen. Men hvorfor fik jeg ikke mere et ord av hende? Jeg nærmet mig hendes plass og vilde si hende en artighet så godt som jeg kunde; hun hadde en sort kjole på, det var kanskje hendes konfirmationskjole og den var blitt altfor kort til hende, men den klædde hende når hun danset og jeg vilde si hende det.

Hvor den sorte kjole (какое это черное платье)... begyndte jeg (начал я). Men hun reiste sig (но она встала), tok en av sine veninder om livet (обняла одну из своих подруг за талию) og gik avsted med hende (и ушла /прочь/ с ней). Dette gjentok sig et par ganger (это повторялось пару раз). Godt, tænkte jeg (хорошо, подумал я), hvad er dermed å gjøre (что с этим поделать)! Men hvorfor står hun da (но почему стоит она тогда) og ser bedrøvet efter mig fra vinduerne (и смотрит печально вслед мне из окон) når jeg forlater hende (когда я покидаю ее)? Hun derom (она о том = Бог ее знает)!

En dame opfordret mig til å danse (одна дама пригласила меня танцевать). Edvarda sat i nærheten og jeg svarte høit (Эдварда сидела поблизости и я ответил громко):

Nei jeg skal straks gå (нет, я скоро уйду).

Hvor den sorte kjole... begyndte jeg.

**Men hun reiste sig, tok en av sine veninder om livet og gik avsted med hende.
Dette gjentok sig et par ganger. Godt, tænkte jeg, hvad er dermed å gjøre!
Men hvorfor står hun da og ser bedrøvet efter mig fra vinduerne når jeg
forlater hende? Hun derom!
En dame opfordret mig til å danse. Edvarda sat i nærheten og jeg svarte høit:
Nei jeg skal straks gå.**

Edvarda kastet et spørrende blik på mig og sa (Эдварда бросила вопрошающий взгляд на меня и сказала):

Gå (уходите)? Åk nei, De går ikke (о нет, вы не уходите).

Jeg studset (я оторопел) og følte at jeg satte tænderne i min læbe (и почувствовал, что я прикусил губу; *satte tænderne i* — *впиваться зубами, укусить*). Jeg reiste mig (я поднялся).

Det De der sa (то, что вы там сказали) forekommer mig betydningsfuldt (кажется мне значительным; *forekomme* — *происходить, случаться; казаться; betydning* — *значение; betydningsfuldt* — «*полное значения*»), jomfru Edvarda, sa jeg mørkt og gjorde nogen skridt mot døren (сказал я мрачно и сделал несколько шагов к двери).

Edvarda kastet et spørrende blik på mig og sa:

Gå? Åk nei, De går ikke.

Jeg studset og følte at jeg satte tænderne i min læbe. Jeg reiste mig.

Det De der sa forekommer mig betydningsfuldt, jomfru Edvarda, sa jeg mørkt og gjorde nogen skridt mot døren.

Doktoren stilte sig iveien for mig (доктор встал на пути у меня) og Edvarda kom selv ilende (и Эдварда подошла сама быстро = поспешила сама).

Misforstå mig ikke (не поймите меня неправильно), sa hun varmt (сказала она тепло). Jeg mente å si (я хотела сказать; *мене* — *думать, полагать, считать*) at De forhåpentlig blev den siste som vilde gå (что вы, надеюсь, будете

последним, кто уйдет), den allersiste (самым последним). Desuten er klokken bare ett (кроме того на часах всего час)... Hør, la hun til med strålende øine (послушайте, добавила она с сияющими глазами), De har git vor rorskar en femdaler (вы дали нашему гребцу пять талеров) fordi han reddet min sko fra å drukne (потому что он спас мой башмачок от утонуть = не дал ему утонуть). Det var en altfor høi pris (это была слишком высокая цена). — Og hun lo hjærtelig (и она засмеялась от сердца = от души) og vendte sig rundt til allesammen (и повернулась /кругом/ ко всем).

Doktoren stilte sig iveien for mig og Edvarda kom selv ilende.

Misforstå mig ikke, sa hun varmt. Jeg mente å si at De forhåpentlig blev den siste som vilde gå, den allersiste. Desuten er klokken bare ett... Hør, la hun til med strålende øine, De har git vor rorskar en femdaler fordi han reddet min sko fra å drukne. Det var en altfor høi pris. — Og hun lo hjærtelig og vendte sig rundt til allesammen.

Jeg blev stående med åpen mund (я стоял с открытым ртом), avvæbnet og forvirret (обескураженный: «обезоруженный» и сбитый с толку; *væbne* — *вооружать*).

De behager å spøke (вам нравится шутить), sa jeg. Jeg har aldeles ikke git Deres rorskar nogen femdaler (я вовсе не давал вашему гребцу никаких пять талеров).

Så det har De ikke (так не давали вы)? — Hun åpnet døren til kjøkkenet (она открыла дверь на кухню) og kaldte rorskarn ind (и позвала гребца). — Du husker vor tur til Korholmerne (ты помнишь нашу прогулку на Курхольмы), Jakob? Du reddet min sko som var faldt i våndet (ты спас мой башмачок, который упал в воду)?

Ja (да), svarte Jakob.

Du har fåt fem daler fordi du reddet skoen (ты получил пять талеров потому, что ты спас башмачок)?

Ja De gav mig (да, вы дали мне)...

Godt. Du kan gå (ты можешь идти).

Jeg blev stående med åpen mund, avvæbnet og forvirret.

De behager å spøke, sa jeg. Jeg har aldeles ikke git Deres rorskar nogen femdaler.

Så det har De ikke? — Hun åpnet døren til kjøkkenet og kaldte rorskarn ind. — Du husker vor tur til Korholmerne, Jakob? Du reddet min sko som var faldt i våndet?

Ja, svarte Jakob.

Du har fåt fem daler fordi du reddet skoen?

Ja De gav mig...

Godt. Du kan gå.

Hvad mener hun med dette fif (что имела она в виду = что она хотела сказать этим трюком; *fif* — уловка, увертка, прием, выдумка)? tænkte jeg. Vil hun gjøre mig til skamme (хотела она сделать меня пристыженным = пристыдить)? Det vil ikke lykkes for hende (это не удастся ей), jeg rødmer ikke derover (я не покраснею /от этого/). Jeg sa høit og tydelig (я сказал громко и четко):

Jeg må gjøre vitterlig for alle (я хочу довести до сведения всех; *gjøre vitterlig* — «сделать общеизвестным») at dette enten er en feiltakelse eller en løgn (что это либо ошибка, либо обман). Det har ikke faldt mig ind engang (мне не приходило в голову никогда) å gi rorskarn nogen femdaler for Deres sko (давать гребцу какие-либо пять талеров за ваш башмачок). Jeg burde kanskje ha gjort det (мне следовало бы, наверное, сделать это), men indtil nu er det ikke skedd (но до сих пор этого не произошло).

Hvorpå vi fortsætter dansen (на этом мы продолжим танец), sa hun med rynket pande (сказала она с наморщенным лбом). Hvorfor danser vi ikke (почему мы не танцуем)?

Hvad mener hun med dette fif? tænkte jeg. Vil hun gøre mig tilskamme? Det vil ikke lykkes for hende, jeg rødmer ikke derover. Jeg sa høit og tydelig: Jeg må gjøre vitterlig for alle at dette enten er en feiltakelse eller en løgn. Det har ikke faldt mig ind engang å gi rorskarn nogen femdaler for Deres sko. Jeg burde kanske ha gjort det, men indtil nu er det ikke skedd. Hvorpå vi fortsætter dansen, sa hun med rynket pande. Hvorfor danser vi ikke?

Dette skylder hun mig en forklaring på (это она должна мне объяснить: «задолжала объяснение»; *forklaring* — объяснение; *forklare* — объяснять), sa jeg til mig selv og jeg gik (сказал я сам себе и ушел) og passet mit snit for å få hende i tale (и ждал случая, чтобы с ней поговорить; *passet sit snit* — ждать удобного момента, воспользоваться случаем; *snit* — надрез, зарубка; ловкость). Hun gik ind i sideværelset og jeg fulgte efter (она вошла в соседнюю комнату и я последовал за /ней/; *side* — сторона). Skål (ваше здоровье)! sa jeg og vilde drikke med hende (сказал я и хотел выпить с ней).

Dette skylder hun mig en forklaring på, sa jeg til mig selv og jeg gik og passet mit snit for å få hende i tale. Hun gik ind i sideværelset og jeg fulgte efter. Skål! sa jeg og vilde drikke med hende.

Jeg har ikke noget i mit glas (у меня нет ничего в моем стакане), svarte hun kort (ответила она коротко). Og dog stod hendes glas fuldt foran hende (хотя ее стакан стоял наполненный перед ней). Jeg trodde at det glas der var Deres (я думал, что этот стакан /был/ ваш)? Nei det er ikke mit (нет, это не мой), sa hun og vendte sig optat om mot sin sidemand (сказала она и повернулась разговаривать к своему соседу; *optat* — занятой).

**Jeg har ikke noget i mit glas, svarte hun kort.
Og dog stod hendes glas fuldt foran hende.
Jeg trodde at det glas der var Deres?
Nei det er ikke mit, sa hun og vendte sig optat om mot sin sidemand.**

Undskyld da (извините тогда), sa jeg.
Det var flere av gjæsterne som la mærke til dette lille optrin (несколько гостей обратили внимание на эту маленькую сцену).
Mit hjærte hvæste i mig (сердце зашипело = сжалось во мне), jeg sa krænket (я сказал обиженно):

**Undskyld da, sa jeg.
Det var flere av gjæsterne som la mærke til dette lille optrin.
Mit hjærte hvæste i mig, jeg sa krænket:**

Men imidlertid skylder De mig en forklaring (но все же должны вы мне объяснить)...
Hun reiste sig (она поднялась), grep begge mine hænder (схватила обе мои руки) og sa med indtrængende stemme (и сказала мне настойчивым = умоляющим голосом):
Men ikke i dag (но не сегодня), ikke nu (не теперь). Jeg er så trist (мне так грустно). Gud, hvor De ser på mig (Господи, как вы смотрите на меня)! Vi var jo venner engang (мы были же друзьями когда-то)...
Jeg gjorde overvældet høire om (я сделал, ошеломленный, поворот направо) og gik atter ind til de dansende (и пошел снова = обратно к танцующим).

**Men imidlertid skylder De mig en forklaring...
Hun reiste sig, grep begge mine hænder og sa med indtrængende stemme:**

Men ikke idag, ikke nu. Jeg er så trist. Gud, hvor De ser på mig! Vi var jo venner engang...

Jeg gjorde overvældet høre om og gik atter ind til de dansende.

Litt efter kom også Edvarda ind (чуть позже вошла и Эдварда), hun stilte sig ved klaveret (она стала у фортепьяно) hvor den handelsreisende sat og spille en dans (где заезжий коммерсант сидел и играл танец), hendes ansigt var i dette øieblik fuldt av hemmelig kummer (ее лицо в этот момент было полно тайной печали). Jeg har aldrig lært å spille (я никогда не училась играть), sier hun og ser på mig med dunkle øine (говорит она и смотрит на меня мрачными глазами). Kunde jeg endda det (/если бы/ умела я /еще/)?

Hertil kunde jeg intet svare (на это я не мог ничего ответить). Men mit hjærte fløi til hende igjen (мое сердце полетело = устремилось к ней опять) og jeg spurte (и я спросил):

Litt efter kom også Edvarda ind, hun stilte sig ved klaveret hvor den handelsreisende sat og spille en dans, hendes ansigt var i dette øieblik fuldt av hemmelig kummer.

Jeg har aldrig lært å spille, sier hun og ser på mig med dunkle øine. Kunde jeg endda det!

Hertil kunde jeg intet svare. Men mit hjærte fløi til hende igjen og jeg spurte:

Hvorfor er De med en gang blit så bedrøvet (почему вы вдруг стали такой печальной/огорченной; *bedrøve* — *огорчать*), Edvarda? Hvis De visste hvor jeg lider ved det (если бы вы знали, как я страдаю от этого).

Jeg vet ikke hvorfor (я не знаю, почему), svarte hun. For alle ting kanskje (из-за всего: «из-за всех вещей», наверное). Gid disse mennesker vilde gå igjen straks (пусть бы эти люди ушли поскорее), alle som en (все до одного). Nei ikke De (но не вы); husk på De skal være den siste (помните, что вы должны быть последним).

Hvorfor er De med en gang blit så bedrøvet, Edvarda? Hvis De visste hvor jeg lider ved det.

Jeg vet ikke hvorfor, svarte hun. For alle ting kanskje. Gid disse mennesker vilde gå igjen straks, alle som en. Nei ikke De; husk på De skal være den siste.

Og atter levet jeg op igjen ved disse ord (и снова ожил от этих слов) og mine øine så lyset i den solfylde stue (и мои глаза глядели светло в наполненную солнцем комнату; *sol* — *солнце*). Provstens datter kom bort til mig (дочь пробста подошла ко мне) og gav sig til å tale med mig (и пустилась говорить со мной), jeg ønsket hende langt, langt bort (я хотел, чтобы она была далеко, далеко отсюда) og gav hende korte svar (и давал ей короткие ответы). Jeg så med forsæt ikke på hende (я не смотрел сознательно на нее; *med forsæt* — *осознанно, нарочно: «с намерением»*) da hun hadde talt om mit dyreblik (так как она говорила о моем зверином взгляде). Hun vendte sig til Edvarda (она повернулась к Эдварде) og fortalte hende at hun engang i utlandet (и рассказала ей, что она однажды за границей), jeg tror det var i Riga (я думаю = кажется, это было в Риге), var blit forfulgt av en herre på gaten (была преследуема каким-то господином на улице = ее преследовал какой-то господин на улице).

Og atter levet jeg op igjen ved disse ord og mine øine så lyset i den solfylde stue. Provstens datter kom bort til mig og gav sig til å tale med mig, jeg ønsket hende langt, langt bort og gav hende korte svar. Jeg så med forsæt ikke på hende da hun hadde talt om mit dyreblik. Hun vendte sig til Edvarda og fortalte hende at hun engang i utlandet, jeg tror det var i Riga, var blit forfulgt av en herre på gaten.

Han fulgte efter mig gate efter gate (он следовал за мной, улица за улицей) og smilte til mig (и улыбался мне), sa hun.

Var han da blind (был он слепой)? utbrøt jeg (прервал я) for å være Edvarda til behag (чтоб Эдварде угодить: «быть Эдварде к удовольствию/удовлетворению»). Samtidig trak jeg på akslen (в то же время пожал я плечами; *trekke på akslen* — *пожимать плечами*; *trekke* — *тащить, тянуть*).

Den unge dame forstod med ett mine grove ord (молодая дама поняла сразу мои грубые слова) og svarte (и ответила):

Ja det måtte han vel være (да, должно быть он был) eftersom han kunde forfølge et så gammelt og stygt menneske som mig (если он мог преследовать такого старого и ужасного человека, как я).

Men jeg opnådde ikke Edvardas taknemmelighet (но я не достиг = не получил от Эдварды благодарности), hun trak sin veninde med (она увела свою подругу с /собой/), de hvasket sammen og rystet på hodet (они шептались друг с другом и качали головой). Fra nu av var jeg aldeles overlatt til mig selv (с этого момента был я полностью предоставлен самому себе).

Han fulgte efter mig gate efter gate og smilte til mig, sa hun.

Var han da blind? utbrøt jeg for å være Edvarda til behag. Samtidig trak jeg på akslen.

Den unge dame forstod med ett mine grove ord og svarte:

Ja det måtte han vel være eftersom han kunde forfølge et så gammelt og stygt menneske som mig.

Men jeg opnådde ikke Edvardas taknemmelighet, hun trak sin veninde med, de hvasket sammen og rystet på hodet. Fra nu av var jeg aldeles overlatt til mig selv.

En time går endnu (час проходит /еще/), sjøfuglene begynner å vakne op ute ved skjærene (морские птицы начинают просыпаться у шхер), deres skrik lyder ind gjennom vore åpne vinduer (их крик звучит = влетает в наши открытые окна).

Et støt av glæde for gjennom mig ved (приступ радости проходит сквозь меня =

мне становится очень радостно) å høre disse første fugleskrik (слышать эти первые птичьи крики) og jeg længtet ut til skj rene (и я стремился туда, к шхерам)...

Doktoren var atter kommet i god stemning (доктор опять пришел в хорошее расположение духа) og henledet al opmærksomhet på sig (и привлекал все внимание к себе), damerne blev ikke tr tte av   være i hans n rhet (дамы не скучали /быть/ в его присутствии = с ним рядом; *tr tt* — *усталый*). Er det der min rival (это /там/ мой соперник)? tænkte jeg, og jeg tænkte også på hans halte ben (и я подумал тут же о его хромо  ноге) og hans arme figur (и о его жалко  фигуре).

En time g r endnu, sjøfuglene begynner   vakne op ute ved skj rene, deres skrik lyder ind gjennem vore åpne vinduer. Et støt av glæde for gjennem mig ved   høre disse første fugleskrik og jeg længtet ut til skj rene...

Doktoren var atter kommet i god stemning og henledet al opmærksomhet på sig, damerne blev ikke tr tte av   være i hans n rhet. Er det der min rival? tænkte jeg, og jeg tænkte også på hans halte ben og hans arme figur.

Han hadde lagt sig til en ny og vittig ed (он приобрел себе = он напал на новую и остроумную клятву), han sa død og pinsel (он говорил: смерть и муки = чтоб мне гореть в аду), og hver gang han brukte denne pussige ed (и каждый раз когда он употреблял эту забавную клятву) lo jeg høit (смеялся я громко). Det faldt mig ind i min forpinthet (мне пришло на ум в моих мучениях; *forpint* — *измученный, изнуренный*)   gi denne mand alle de fordele jeg kunde (дать этому человеку все преимущества которые я мог = всячески его отличать) da han var min rival (так как он был моим соперником). Jeg lot det være (я позволил этому быть = так тому и быть) doktoren først (доктор первый) og doktoren sist (и доктор последний), jeg ropte (я крикнул): S  h r dog hvad doktoren sier (послушайте-ка что доктор говорит)! og jeg tvang mig til   le høit (и я

заставлял себя смеяться громко) av hans talemåter (от его манеры говорить; *talemåte*: *tale* — *речь* + *måte* — *манера*).

Han hadde lagt sig til en ny og vittig ed, han sa død og pinsel, og hver gang han brukte denne pussige ed lo jeg høit. Det faldt mig ind i min forpinthet å gi denne mand alle de fordele jeg kunde da han var min rival. Jeg lot det være doktoren først og doktoren sist, jeg ropte: Så hør dog hvad doktoren sier! og jeg tvang mig til å le høit av hans talemåter.

Jeg elsker denne verden (я люблю этот мир), sa doktoren, jeg klamrer mig med hænder og føtter til livet (я цепляюсь руками и ногами за жизнь). Og når jeg engang dør (и когда я однажды умру) da håper jeg å få min plass i evigheten (надеюсь я получить свое место в вечности) et sted ret op for London eller Paris (какое-нибудь место прямо над Лондоном или Парижем) så jeg kan høre bulderet av menneskenes kankan hele tiden (так, чтобы я мог слышать гул человеческого канкана все время), hele tiden.

Jeg elsker denne verden, sa doktoren, jeg klamrer mig med hænder og føtter til livet. Og når jeg engang dør da håper jeg å få min plass i evigheten et sted ret op for London eller Paris så jeg kan høre bulderet av menneskenes kankan hele tiden, hele tiden.

Storartet (великолепно)! skrek jeg og hostet av latter (крикнул я и закашлял от смеха) skjønt jeg ikke var det ringeste beruset (хотя я был ничуть не пьян; *det ringeste* — *малейшее*).

Edvarda lot også (Эдварда, казалось, тоже) til å være henreven (была в восхищении; *henrive* — *увлечь*).

Da gjæsterne gik (когда гости ушли) ståk jeg mig ind i det lille sideværelse (забился я в маленькую смежную комнату) og satte mig til å vente (и уселся ждать). Jeg hørte det ene farvel efter det andre ute på trappen (я слышал одно

прощание за другим на лестнице). Doktoren tok også avsked og gik (доктор попрощался тоже и ушел; *ta avskje* — *уходить, прощаться*: «*брать прощание*»). Snart døde alle stemmer hen (вскоре замерли = затихли все голоса). Mit hjærte slog hæftig mens jeg ventet (мое сердце билось неистово, пока я ждал).

Storartet! skrek jeg og hostet av latter skjønt jeg ikke var det ringeste beruset. Edvarda lot også til å være henreven.

Da gjæsterne gik stak jeg mig ind i det lille sideværelse og satte mig til å vente. Jeg hørte det ene farvel efter det andre ute på trappen. Doktoren tok også avsked og gik. Snart døde alle stemmer hen. Mit hjærte slog hæftig mens jeg ventet.

Edvarda kom ind igjen (Эдварда вернулась: «вошла /в комнату/ снова»). Da hun så mig (когда она увидела меня) blev hun et øieblik forundret stående (оставалась она мгновение изумленно стоять = она замерла на мгновение в изумлении), derpå sa hun smilende (затем она сказала, улыбаясь):

Jaså, De er der (ах вы там = здесь). Det var venlig av Dem å vente til sist (это было любезно с вашей стороны — ждать до последнего). Nu er jeg dødstræt (сейчас я смертельно устала; *død* — *смерть*).

Edvarda kom ind igjen. Da hun så mig blev hun et øieblik forundret stående, derpå sa hun smilende:

Jaså, De er der. Det var venlig av Dem å vente til sist. Nu er jeg dødstræt.

Hun forblev stående (она оставалась стоять).

Jeg sa idet også jeg reiste mig (я сказал, при этом тоже встал):

Ja nu kan De trænge å komme til ro (да, наверное вам нужно пойти отдыхать; *trænge* — *нуждаться*; *til ro* — *к покою*). Jeg håper at Deres misstemning er gåt

over (надеюсь, что ваше уныние прошло), Edvarda. De var så sørgmodig for litt siden (вы были так печальны недавно) og det smærtet mig (и это мучило меня). Det går nok over når jeg får sovet (это пройдет, когда я выплусь: «получу сон»).

Hun forblev stående.

Jeg sa idet også jeg reiste mig:

Ja nu kan De trænge å komme til ro. Jeg håper at Deres misstemning er gåt over, Edvarda. De var så sørgmodig for litt siden og det smærtet mig.

Det går nok over når jeg får sovet.

Jeg hadde intet mere å tilføie (мне было нечего больше добавить), jeg gik til døren (я пошел к двери).

Ja tak for iaften (да, спасибо за вечер), sa hun og rakte mig sin hånd (сказала она и протянула мне свою руку). Og da hun vilde følge mig ut på trappen (а когда она захотела проводить меня по лестнице) søkte jeg å avværge det (попытался я отказаться от этого; *avværge* — *отражать, отворачивать; væрге* — *защищать, оборонять*).

Jeg hadde intet mere å tilføie, jeg gik til døren.

Ja tak for iaften, sa hun og rakte mig sin hånd. Og da hun vilde følge mig ut på trappen søkte jeg å avværge det.

Behøves ikke (не требуется), sa jeg, gjør Dem ingen uleilighet (не доставляйте себе никакого беспокойства = не беспокойтесь; *uleilighet* — *неудобство*), jeg kan godt selv (я могу и сам)...

Men hun fulgte mig allikevel ut (но она последовала за мной все равно). Hun stod der i gangen (она стояла там в коридоре) og ventet tålmodig mens jeg fandt min lue (и ждала терпеливо, пока я найду мой картуз), min borse og min væske (мое ружье и мою сумку). Det stod en spaserstok i kroken (стояла трость в углу;

spaserstok: spaser — гулять + *stok* — палка), jeg så godt stokken (я хорошо видел эту трость), jeg stirret på den og kjendte den igjen (я пригляделся к ней и узнал ее; *stirre* — уставиться, пристально смотреть), det var doktorens (это была доктора /трость/).

Behøves ikke, sa jeg, gjør Dem ingen uleilighet, jeg kan godt selv...

Men hun fulgte mig allikevel ut. Hun stod der i gangen og ventet tålmodig mens jeg fandt min lue, min børs og min væske. Det stod en spaserstok i kroken, jeg så godt stokken, jeg stirret på den og kjendte den igjen, det var doktorens.

Da hun mærker hvor mine øine ser hen (когда она заметила, куда смотрят мои глаза) blir hun rød av forlegenhet (стала она красной от смущения), det var klart å se på hendes ansigt (было явно видно по ее лицу) at hun var uskyldig (что она была не виновата) og ikke visste om stokken (и не знала о трости). Det går et helt minut (проходит целая минута). Endelig skyter en rasende utålmodighet op i hende (наконец вскипает: «выстреливает» яростное нетерпение в ней) og hun sier dirrende (и она говорит с дрожью в голосе: «дрожа»):

Deres stok (ваша трость). Glem ikke Deres stok (не забудьте вашу трость).

Da hun mærker hvor mine øine ser hen blir hun rød av forlegenhet, det var klart å se på hendes ansigt at hun var uskyldig og ikke visste om stokken. Det går et helt minut. Endelig skyter en rasende utålmodighet op i hende og hun sier dirrende:

Deres stok. Glem ikke Deres stok.

Og hun rækker mig for mine øine doktorens stok (и она протягивает мне /перед глаза/ трость доктора).

Jeg så på hende (я посмотрел на нее), hun holdt endnu stokken frem (она держала еще трость /протянутой/ вперед), hendes hånd skalv (ее рука

дрожала). For å få en ende på det (чтобы положит конец этому) tok jeg stokken og stilte den tilbake i kroken (взял я трость и поставил обратно в угол). Jeg sa (я сказал):

Og hun rækker mig for mine øine doktorens stok.

Jeg så på hende, hun holdt endnu stokken frem, hendes hånd skalv. For å få en ende på det tok jeg stokken og stilte den tilbake i kroken. Jeg sa:

Det er doktorens stok (это трость доктора). Jeg kan ikke forstå at den halte mand kunde glemme sin stok (я не могу понять, как хромым человек мог забыть свою трость).

De med Deres halte mand (вы с вашим хромым человеком)! ropte hun bitter (крикнула она горько) og hun trådte endnu et skridt frem imot mig (и она сделала еще один шаг по направлению ко мне). De halter ikke (вы не хромаете), neivel (нет конечно); men hvis De atrpå kjøpet haltet (но если бы вы сверх того = даже и хромали; kjøp — покупка; atrpå kjøpet — сверх того, в придачу) så kunde De ikke stå Dem for ham (то не могли бы сравниться с ним), nei det kunde De ikke (нет, не могли бы вы), De kunde ikke stå Dem for ham. Så (вот так)!

Jeg lette efter et svar (я искал ответ), alt kom bort for mig (все уходило от меня = ничего не приходило в голову), jeg tidde (я молчал). Med et dypt buk gik jeg baklængs ut av døren (с низким поклоном пошел я спиной вперед = попятился к двери; *baklængs* — *задом наперед*) og ut på trappen (а потом наружу по лестнице). Her stod jeg et øieblik (здесь постоял я мгновение) og stirret ret frem (установившись прямо вперед = перед собой), hvorpå jeg vandret avsted (затем я пошел прочь).

Det er doktorens stok. Jeg kan ikke forstå at den halte mand kunde glemme sin stok.

De med Deres halte mand! ropte hun bitter og hun trådte endnu et skridt frem imot mig. De halter ikke, neivel; men hvis De atpå kjøpet haltet så kunde De ikke stå Dem for ham, nei det kunde De ikke, De kunde ikke stå Dem for ham. Så!

Jeg lette efter et svar, alt kom bort for mig, jeg tidde. Med et dypt buk gik jeg baklængs ut av døren og ut på trappen. Her stod jeg et øieblik og stirret ret frem, hvorpå jeg vandret avsted.

Jaså han har glemt sin stok (так он забыл свою трость), tænkte jeg (думал я), og han vil komme tilbake denne vei for å hente den (он придет обратно этой дорогой, чтобы забрать ее). Han vil ikke la mig være siste mand fra huset (он не хотел допустить, чтобы я был последним /кто выйдет/ из дома; *mand* — человек)... Jeg drev opover veien ganske langsomt (я пошел вверх по дороге очень медленно; *drive* — гнать; плыть, дрейфовать; идти без дела), speidende frem og tilbake (посматривая вперед и назад; *spreide* — разведывать, искать), i kanten av skogen stanset jeg (у края леса я остановился). Endelig efter en halv times venten (наконец, после получасового ожидания) kom doktoren gående imot mig (шел доктор в направлении меня = в мою сторону), han hadde set mig og gik hurtig (он увидел меня и пошел быстро). Endnu før han kunde si noget (еще до того, как он смог сказать что-то) løftet jeg på luen for å prøve ham (приподнял я картуз, чтобы проверить его). Han løftet også på sin hat (он приподнял тоже свою шляпу). Jeg gik like bort til ham og sa (я подошел прямо к нему и сказал):

Jaså han har glemt sin stok, tænkte jeg, og han vil komme tilbake denne vei for å hente den. Han vil ikke la mig være siste mand fra huset... Jeg drev opover veien ganske langsomt, speidende frem og tilbake, i kanten av skogen stanset jeg. Endelig efter en halv times venten kom doktoren gående imot mig, han hadde set mig og gik hurtig. Endnu før han kunde si noget løftet jeg på

luen for å prøve ham. Han løftet også på sin hat. Jeg gikk like bort til ham og sa:

Jeg hilste ikke (я не здоровался).

Han trådte et skridt tilbake og stirret på mig (он сделал шаг назад и уставился на меня).

Hilste De ikke (вы не здоровались)?

Nei, sa jeg (нет, сказал я).

Pause (пауза = тишина).

Ja det er mig også likegyldig hvad De gjorde (мне /все равно/ безразлично, что вы делали), svarte han bleknende (ответил он, бледнея). Jeg skulde hente min stok som jeg glæmte (мне надо было забрать трость, которую я забыл).

Hertil hadde jeg intet å si (здесь мне нечего было сказать); men jeg hævnnet mig på en anden måte (но я отомстил другим образом), jeg strakte børsen ut for ham (я вытащил ружье перед ним) som om han var en hund og sa (как будто он был собакой и сказал):

Hop over (прыгай /через/)!

Jeg hilste ikke.

Han trådte et skridt tilbake og stirret på mig.

Hilste De ikke?

Nei, sa jeg.

Pause.

Ja det er mig også likegyldig hvad De gjorde, svarte han bleknende. Jeg skulde hente min stok som jeg glæmte.

Hertil hadde jeg intet å si; men jeg hævnnet mig på en anden måte, jeg strakte børsen ut for ham som om han var en hund og sa:

Hop over!

Og jeg plystret og lokket ham til å hoppe over (я свистел и подстрекал его прыгать; *lokke* — соблазнять, завлекать).

En liten stund kjæmpet han en kamp med sig selv (некоторое время боролся он с /самим/ собой; *kamp* — борьба, сражение), hans ansigt antok de forunderligste uttrykk (его лицо приняло престранное выражение) mens han presset læberne sammen (когда он сжал губы /вместе/) og holdt øinene fæstet på jorden (и держал глаза прикованными к земле = не отводил от земли глаз). Pludselig så han skarpt på mig (вдруг посмотрел он остро на меня), et halvt smil oplyste hans træk og han sa (подобие улыбки: «полуулыбка» осветило его черты, и он сказал):

Hvorfor gjør De egentlig alt dette (почему вы делаете, собственно, все это = ну зачем вам все это)?

Jeg svarte ikke (я не ответил); men hans ord virket på mig (но его слова подействовали на меня).

Og jeg plystret og lokket ham til å hoppe over.

En liten stund kjæmpet han en kamp med sig selv, hans ansigt antok de forunderligste uttrykk mens han presset læberne sammen og holdt øinene fæstet på jorden. Pludselig så han skarpt på mig, et halvt smil oplyste hans træk og han sa:

Hvorfor gjør De egentlig alt dette?

Jeg svarte ikke; men hans ord virket på mig.

Han rakte mig med ett hånden og sa dæmpet (он протянул мне одну руку и сказал глухо):

Noget er galt med Dem (что-то неладно с вами). Hvis De vil si mig hvad det er så kanskje (если вы скажете мне что, то может быть)...

Nu overvældet skammen og fortvilelsen mig (тут захлестнули стыд и отчаяние меня; *overvælde* — подавлять, ошеломлять), disse rolige ord (эти спокойные слова) bragte mig til å tape likevegten (заставили меня потерять равновесие =

вышибли меня из равновесия; *like* — ровный, равный; *vegt* — вес, тяжесть).
Jeg vilde gjøre ham noget godt igjen (я хотел сделать ему что-нибудь хорошее),
jeg tok ham om livet og utbrøt (я взял его за талию и выпалил):

Han rakte mig med ett hånden og sa dæmpet:

Noget er galt med Dem. Hvis De vil si mig hvad det er så kanske...

**Nu overvældet skammen og fortvilelsen mig, disse rolige ord bragte mig til å
tape likevegten. Jeg vilde gjøre ham noget godt igjen, jeg tok ham om livet og
utbrøt:**

Tilgiv dette (простите это), hører De (слышите вы)! Nei hvad galt skulde det
være med mig (нет, что неладное могло = может быть со мной)? Det er intet
galt (ничего неладного), jeg trenger ikke Deres hjælp (мне не нужна ваша
помощь). De søker kanskje efter Edvarda (вы ищете, наверное, Эдварду)? De vil
finde hende hjemme (вы найдете ее дома). Men skynd Dem (но поспешите),
ellers legger hun sig før De kommer (а то ляжет она перед тем, как вы
придете); hun var så træt (она была такой уставшей), jeg så det selv (я видел это
сам). Jeg sier Dem det bedste jeg vet nu (я говорю вам лучшее, что я знаю = я
советую вам), det er sandt (это верно = правда). De vil finde hende hjemme (вы
найдете ее дома), gå bare (идите же)!

Og jeg vendte mig om (и я повернулся) og ilet bort fra ham (и поспешил прочь
от него), jog med lange skridt ind gjennem skogen (помчался большими:
«длинными» шагами через лес) og hjem til hytten (и домой).

**Tilgiv dette, hører De! Nei hvad galt skulde det være med mig? Det er intet
galt, jeg trenger ikke Deres hjælp. De søker kanskje efter Edvarda? De vil
finde hende hjemme. Men skynd Dem, ellers legger hun sig før De kommer;
hun var så træt, jeg så det selv. Jeg sier Dem det bedste jeg vet nu, det er
sandt. De vil finde hende hjemme, gå bare!**

Og jeg vendte mig om og ilet bort fra ham, jog med lange skridt ind gennem skogen og hjem til hytten.

En tidlang blev jeg siddende på min briks (долгое время сидел я на моих нарах) fuldstændig i samme forfatning som jeg var kommet ind (совершенно в том же состоянии = во всем том же, в чем я вошел), med væsken over akslen og børsen i hånden (с сумкой на плече и ружьем в руке). Underlige tanker fik liv i mit hode (странные мысли ожили = появились у меня в голове). Hvorfor havde jeg dog utleveret mig til doktoren (зачем я все-таки выдал себя доктору = не сдержался перед доктором)!

En tidlang blev jeg siddende på min briks fuldstændig i samme forfatning som jeg var kommet ind, med væsken over akslen og børsen i hånden. Underlige tanker fik liv i mit hode. Hvorfor havde jeg dog utleveret mig til doktoren!

Det aergret mig at jeg havde holdt ham om livet (меня раздражало то, что я держал его за талию) og set på ham med våte øine (и смотрел на него мокрыми глазами); han vil gotte sig derover (он будет злорадствовать по этому поводу), tænkte jeg (подумал я), maske sitter han i dette øieblik (возможно сидит он в этот момент) og fniser over det sammen med Edvarda (и насмехается над этим вместе с Эдвардой; *fnise* — хихикать, подсмеиваться, хмыкать). Han hadde sat sin stok efter sig i gangen (он оставил свою трость /после себя/ в прихожей). Ikke sandt (не так ли), hvis jeg atpå kjøpet haltet så kunde jeg ikke stå mig for doktoren (если бы я даже и хромал, то все равно не мог бы сравниться с доктором), jeg vilde slet ikke kunde stå mig for ham (я просто не мог бы сравниться с ним; *slet* — прямо, просто), det var hendes egne ord (это были ее собственные слова)...

Det aergret mig at jeg hadde holdt ham om livet og set på ham med våte øine; han vil gotte sig derover, tænkte jeg, maske sitter han i dette øieblik og fniser

over det sammen med Edvarda. Han hadde sat sin stok efter sig i gangen. Ikke sandt, hvis jeg atpå kjøpet haltet så kunde jeg ikke stå mig for doktoren, jeg vilde slet ikke kunde stå mig for ham, det var hendes egne ord...

Jeg stilte mig midt på gulvet (я встал посреди пола = комнаты), spåender hanen på min borse (взвожу курок моего ружья), sætter munden mot min venstre vrist (приставляю курок к левой лодыжке; *vrist* — *подъем ноги*) og trykker av (и нажимаю /на курок/). Skuddet går ned gjennom mellomfoten (выстрел = пуля проходит сквозь середину стопы) og gjennomborer gulvet (и продырявливает пол). Æsop gir et kort, forfærdet bjæf (Эзоп издает короткий, испуганный лай). Litt efter banker det på døren (чуть позже стучат в дверь).

Jeg stilte mig midt på gulvet, spåender hanen på min borse, sæt ter munden mot min venstre vrist og trykker av. Skuddet går ned gjennom mellomfoten og gjennomborer gulvet. Æsop gir et kort, forfærdet bjæf. Litt efter banker det på døren.

Det var doktoren som kom (доктор пришел).

Undskyld hvis jeg forstyrrer Dem (извините, если я беспокою вас), begyndte han (начал он). De gik så hurtig bort (вы ушли так быстро /прочь/), jeg tænkte det kunde ikke skade (я подумал, это не повредило бы) om vi talte litt sammen (если бы мы поговорили немного /вместе/). Jeg synes her lukter krudt (мне кажется, здесь пахнет порохом)?

Han var fuldkommen ædru (он был совершенно трезв).

Traf De Edvarda (встретили вы Эдварду)? Fik De Deres stok (забрали вы вашу трость)? spurte jeg.

Jeg fik min stok (я получил = забрал мою трость). Nei Edvarda hadde lagt sig (нет, Эдварда уже легла)... Hvad er det der (что это там)? Men i himlens navn (но Господи Боже: «во имя неба»; *himmel* — *небо, небеса*), De blør jo (у вас ведь кровь; *blør* — *кровоточить*)?

Det var doktoren som kom.

Undskyld hvis jeg forstyrrer Dem, begyndte han. De gik så hurtig bort, jeg tænkte det kunde ikke skade om vi talte litt sammen. Jeg synes her lukter krudt?

Han var fuldkommen ædru.

Traf De Edvarda? Fik De Deres stok? spurte jeg.

Jeg fik min stok. Nei Edvarda hadde lagt sig... Hvad er det der? Men i himlens navn, De blør jo?

Nei næsten ingen ting (нет, почти ничего = да так, пустяки). Jeg vilde sætte børsen bort og den gik av (я хотел поставить ружье, а оно выстрелило); det betyr ikke noget (это /не значит/ ничего). Djævelen hente Dem (черт побери вас), hvorfor skal jeg være forpligtet (почему должен я быть обязанным = почему я обязан) til å sitte her og gi Dem opplysninger om dette (сидеть здесь и давать вам объяснения этого)?... Så De fik Deres stok (так вы взяли вашу трость)?

Han stirret urokkelig på min sønderskutte støvle (он смотрел неотрывно на мой простреленный сапог) og på blodet som fløt (и на кровь, которая текла). Med en rask bevægelse la han sin stok ned (быстрым движением положил он свою палку вниз) og befridde sig for sine hansker (и освободился от своих перчаток). Sit stille (сидите спокойно), Deres støvle skal av (ваш сапог надо снять: «должен быть снят»). Det var nok det jeg syntes at jeg hørte et skudd (то-то мне показалось, что я слышал выстрел).

Nei næsten ingen ting. Jeg vilde sætte børsen bort og den gik av; det betyr ikke noget. Djævelen hente Dem, hvorfor skal jeg være forpligtet til å sitte her og gi Dem opplysninger om dette?... Så De fik Deres stok?

Han stirret urokkelig på min sønderskutte støvle og på blodet som fløt. Med en rask bevægelse la han sin stok ned og befridde sig for sine hansker.

Sit stille, Deres støvle skal av. Det var nok det jeg syntes at jeg hørte et skudd.

XVIII

Hvor jeg senere angret på dette vanvittige skudd (как я позже жалел об этом безумном выстреле)! Det hele var ikke så meget værd (все это не было /очень/ стоящим = все это было напрасно), det tjente heller ikke til nogen ting (оно не послужило совсем ничему = все это было ни к чему), det bandt mig bare til hytten i flere uker (это привязало = приковало меня только к дому на несколько недель).

Alle ærgrelser og ubehageligheter (все неприятности и неудобства) står endnu levende for mig (стоят все еще живо передо мной = я все еще помню), min vaskekone måtte komme hver dag til min hytte (моя прачка должна была приходить каждый день ко мне домой) og næsten opholde sig der til stadighet (и находиться там почти постоянно; *næsten* — *почти*; *stadig* — *постоянный*, *неизменный*), gjøre mine indkjøp av mat (делать мне покупки еды = покупать мне еду), bestyre min husholdning (управлять моим хозяйством). Det gik flere uker (/так/ прошло несколько недель). Velan (вот как)!

Hvor jeg senere angret på dette vanvittige skudd! Det hele var ikke så meget værd, det tjente heller ikke til nogen ting, det bandt mig bare til hytten i flere uker.

Alle ærgrelser og ubehageligheter står endnu levende for mig, min vaskekone måtte komme hver dag til min hytte og næsten opholde sig der til stadighet, gjøre mine indkjøp av mat, bestyre min husholdning. Det gik flere uker. Velan!

Doktoren begyndte en dag å tale om Edvarda (доктор начал однажды говорить об Эдварде). Jeg hørte hendes navn (я слышал ее имя), hørte hvad hun hadde sagt og gjort (слышал, что она сказала и сделала), og det hadde ikke lenger nogen større betydning for mig (и это не имело более /особенного/ значения для меня), det var som om han talte om en fjærn uvedkommende ting (/это/ было так, словно он говорил о далекой неуместной вещи = о чем-то далеком и не касающемся). Hvor hurtig man kan glemme (как скоро человек может забыть)! tænkte jeg med forundring (подумал я с изумлением).

Doktoren begyndte en dag å tale om Edvarda. Jeg hørte hendes navn, hørte hvad hun hadde sagt og gjort, og det hadde ikke lenger nogen større betydning for mig, det var som om han talte om en fjærn uvedkommende ting. Hvor hurtig man kan glemme! tænkte jeg med forundring.

Nå hvad mener De selv om Edvarda siden De spør (что думаете вы об Эдварде сами, раз вы спрашиваете)? Jeg har sandt å si ikke tænkt på hende i flere uker (я, по правде говоря, не думал о ней несколько недель). Vent litt (подождите), det forekommer mig at det var noget mellem jer (кажется мне, что было что-то между вами), I var så ofte sammen (вы были так часто вместе), De var vært på en øtur (вы были на «островной прогулке» = ездили на острова; ø — остров) og hun værtinde (она была хозяйкой). Nægt det ikke, doktor (не отрицайте, доктор), det var noget (было что-то), en viss forståelse (определенное взаимопонимание = взаимная склонность; forstå — понимать). Nei for Guds skyld svar mig ikke (Бога ради, не отвечайте мне), De skylder mig ingen forklaring (вы не должны мне ничего объяснять: «не должны мне никакого объяснения»), jeg spør ikke for å få vite noget (я спрашиваю не для того, чтобы узнать что-то; få vite — узнавать: «получить знать»), lat os tale om noget andet hvis De vil (давайте поговорим о чем-нибудь другом, если вы хотите). Når kan jeg gå på min fot (когда смогу я ходить /на моей ноге/)?

Nå hvad mener De selv om Edvarda siden De spør? Jeg har sandt å si ikke tænkt på hende i flere uker. Vent litt, det forekommer mig at det var noget mellem jer, I var så ofte sammen, De var vært på en øtur og hun værtinde. Nægt det ikke, doktor, det var noget, en viss forståelse. Nei for Guds skyld svar mig ikke, De skylder mig ingen forklaring, jeg spør ikke for å få vite noget, lat os tale om noget andet hvis De vil. Når kan jeg gå på min fot?

Jeg blev sittende og tænke på det jeg hadde sagt (я сидел и думал о том, что я сказал). Hvorfor var jeg inderst inde rædd (почему я в глубине души боялся; *være rædd — бояться*) for at doktoren skulde uttale sig (что доктор выскажется)? Hvad vedkom Edvarda mig (как касалась Эдварда меня = что мне было до Эдварды)? Jeg hadde glemt hende (я забыл ее).

Og senere engang kom Edvarda på tale (позже еще раз зашла об Эдварде речь) og jeg avbrøt doktoren igjen (и я прервал доктора опять), Gud må vite (Бог должен знать = одному Богу известно) hvad jeg frygtet for å få høre (что я боялся услышать).

Jeg blev sittende og tænke på det jeg hadde sagt. Hvorfor var jeg inderst inde rædd for at doktoren skulde uttale sig? Hvad vedkom Edvarda mig? Jeg hadde glemt hende.

Og senere engang kom Edvarda på tale og jeg avbrøt doktoren igjen, Gud må vite hvad jeg frygtet for å få høre.

Hvorfor avbryter De mig (почему прерываете вы меня)? spurte han (спросил он). Kan De slet ikke tåle at jeg tar hendes navn i munden (вы не можете совсем выносить, что я произношу ее имя; *ta i munden — произносить*)?

Si mig (скажите мне), sa jeg, hvad er Deres egentlige mening om jomfru Edvarda (какое ваше настоящее мнение о госпоже Эдварде; *mening — мнение*)? Det interesserer mig å vite (это мне интересно знать).

Han så mistænksomt på mig (он посмотрел подозрительно на меня; *mistænke* — *подозревать*).

Min egentlige mening (мое настоящее/собственное мнение)?

De kan kanskje meddele mig nye ting idag (вы можете, пожалуй, поделиться со мной новыми вещами сегодня = чем-то новым сегодня; *meddele* —

сообщать), De har kanskje endog fridd og fått ja (вы, наверное, уже сватались и получили 'да' = согласие). Kan jeg lykønske Dem (могу я поздравить вас)?

Ikke? Ja, pokker tro Dem (да, ни черта не поверю вам = так я вам и поверил),
ha — ha — ha.

Hvorfor avbryter De mig? spurte han. Kan De slet ikke tåle at jeg tar hendes navn i munden?

Si mig, sa jeg, hvad er Deres egentlige mening om jomfru Edvarda? Det interesserer mig å vite.

Han så mistænksomt på mig.

Min egentlige mening?

De kan kanskje meddele mig nye ting idag, De har kanskje endog fridd og fått ja. Kan jeg lykønske Dem? Ikke? Ja, pokker tro Dem, ha — ha — ha.

Så det var dét De var redd for (так *этого* вы боялись)!

Rædd for (боялся)? Bedste doktor (милейший доктор)!

Pause (пауза).

Nei jeg har ikke fridd og fått ja (нет, я не сватался и не получал согласия), sa han; De har kanskje gjort det (вы, возможно, делали это). Man frir ikke til Edvarda (к Эдварде не сватаются), hun tar den hun falder på (она возьмет того, кого решит = захочет). Tror De hun er en bondepике (думаете вы она сельская девчонка = простушка; *bonde* — *крестьянин*)? De har truffet dette menneske her oppe i Nordland og har selv set det (вы встретили такого человека = такое существо здесь в Нурланне и сами увидели его = и сами видите).

Så det var dét De var redd for!

Redd for? Bedste doktor!

Pause.

Nei jeg har ikke fridd og fåt ja, sa han; De har kanskje gjort det. Man frir ikke til Edvarda, hun tar den hun falder på. Tror De hun er en bondepике? De har truffet dette menneske her oppe i Nordland og har selv set det.

Hun er et barn som har fåt forlite ris (она ребенок, который получает слишком мало розг) og en kvinde med mange luner (и женщина с множеством капризов). Kold (холодна)? Frygt ikke derfor (не бойтесь = не волнуйтесь за это). Varm (горяча)? Is, sier jeg Dem (лед, говорю я вам). Hvad er hun da (что же она тогда)? En liten pike på seksten, sytten år, ikke sandt (маленькая девочка шестнадцати, семнадцати лет, не так ли)? Men forsøk De bare å virke på denne lille pike (но попробуйте вы только повлиять на эту маленькую девочку) og hun vil spotte al Deres møie (и она высмеет/сделает тщетными все ваши усилия; *møie* — *беспокойство, усилие*; *spotte* — *издеваться, насмехаться*). Selv farn får ikke bugt med hende (даже отец не справляется с ней); hun adlyder ham tilsynelatende (она подчиняется ему с виду), men regjerer i virkeligheten selv (но правит в действительности сама = поступает по своему; *regjere* — *править, царствовать*). Hun sier at De har dyreblik (она говорит, что у вас звериный взгляд)...

Hun er et barn som har fåt forlite ris og en kvinde med mange luner. Kold? Frygt ikke derfor. Varm? Is, sier jeg Dem. Hvad er hun da? En liten pike på seksten, sytten år, ikke sandt? Men forsøk De bare å virke på denne lille pike og hun vil spotte al Deres møie. Selv farn får ikke bugt med hende; hun adlyder ham tilsynelatende, men regjerer i virkeligheten selv. Hun sier at De har dyreblik...

De tar feil (*вы ошибаетесь; ta feil — ошибаться: «брать ошибку»*), det er en anden som sier at jeg har dyreblik (*это другая говорит, что у меня звериный взгляд*).

En anden? Hvem anden (*кто = какая другая*)?

Det vet jeg ikke (*этого я не знаю*). En av hendes veninder (*одна из ее подруг*)!

Nei det er ikke Edvarda som sier det (*нет, это не Эдварда говорит так*). Stop litt (*постойте*), kanskje det virkelig er Edvarda selv (*может быть, действительно Эдварда сама*)...

De tar feil, det er en anden som sier at jeg har dyreblik.

En anden? Hvem anden?

Det vet jeg ikke. En av hendes veninder! Nei det er ikke Edvarda som sier det.

Stop litt, kanskje det virkelig er Edvarda selv...

Når De ser på hende (*когда вы смотрите на нее*) gjør det den og den virkning på hende (*это оказывает то или иное влияние на нее*), sier hun (*говорит она*). Men tror De (*но думаете вы*) at det bringer Dem en hårsbred nærmere hende (*что это приближает вас хоть на волосок: «на ширину волоса» к ней; bringe nærmere — приближать: «приводить ближе»*)? Næppe (*ничуть*). Se bare på hende (*смотрите только на нее*), spar ikke Deres øine (*не жалейте ваших глаз*); men såsnart hun mærker sig utsat for Dem (*но как только она заметит = поймет, что уязвима перед вами*) vil hun si til sig selv (*она скажет себе*): Se der står nu denne mand (*смотри, там стоит этот мужчина*) og ser på mig og tror at han har vundet spil (*и смотрит на меня, и думает, что выиграл игру; vinne — выигрывать*)! Og hun vil med et blik eller med et koldt ord (*и она одним взглядом или одним коротким словом*) bringe Dem ti mil bort (*отдалит вас на десять миль /прочь/*). Tror De ikke jeg kjender hende (*не верите вы, что я знаю ее*)? Hvor gammel antar De at hun er (*сколько, полагаете вы, ей лет; gammel — старый; anta — принимать /например, предположение/; предпологать, считать*)?

Når De ser på hende gjør det den og den virkning på hende, sier hun. Men tror De at det bringer Dem en hårsbred nærmere hende? Næppe. Se bare på hende, spar ikke Deres øine; men såsnart hun mærker sig utsat for Dem vil hun si til sig selv: Se der står nu denne mand og ser på mig og tror at han har vundet spil! Og hun vil med et blik eller med et koldt ord bringe Dem ti mil bort. Tror De ikke jeg kjender hende? Hvor gammel antar De at hun er?

Hun er jo født i otte og tredive (она ведь родилась в тридцать восьмом)? Løgn (вранье). Jeg har for løiers skyld undersøkt det (я забавы ради узнал: «исследовал» это). Hun er tyve år (ей двадцать лет), hun kunde forresten godt passere for femten (она могла бы, кстати, хорошо сойти и за пятнадцатилетнюю).

Hun er jo født i otte og tredive?

Løgn. Jeg har for løiers skyld undersøkt det. Hun er tyve år, hun kunde forresten godt passere for femten.

Hun er ingen lykkelig sjæl (она никакая /не/ счастливая душа = она — несчастная душа), det er megen strid i hendes lille hode (много борьбы = противоречий в ее маленькой головке). Når hun står og ser ut mot fjældene og havet (когда она стоит и смотрит на горы и море) og hendes mund får dette træk her, den smærte her (ее рот принимает такое вот выражение боли = такой болезненный вид), da er hun ulykkelig (тогда она несчастна); men hun er for stolt og for stivnakket til å gråte (но она слишком гордая и слишком упрямая, чтобы плакать; *stiv* — жесткий, негнувшийся; *nakke* — затылок, загривок; *stivnakket* — упрямый: «жестоковыйный»). Hun er ikke lite æventyrlig (она очень: «не мало» безрассудна = ищет приключений), hun har en hæftig fantasi (у нее сильная = богатая фантазия), hun venter på en prins (она ждет принца). Hvordan var det med en viss femdalerseddel (а что было с той пяталалеровой

купюрой; *viss* — *определенный, известный, некий*) som De skulde ha git bort (которую вы будто бы отдали)?

Hun er ingen lykkelig sjæl, det er megen strid i hendes lille hode. Når hun står og ser ut mot fjældene og havet og hendes mund får dette træk her, den smærte her, da er hun ulykkelig; men hun er for stolt og for stivnakket til å gråte. Hun er ikke lite æventyrlig, hun har en hæftig fantasi, hun venter på en prins. Hvordan var det med en viss femdalerseddel som De skulde ha git bort?

En spøk (шутка). Nei det var ingenting (не было ничего = это пустяки)...

Også det var noget (и /все же/ было кое-что = нет, не пустяки). Hun har gjort noget lignende med mig engang (она сделала что-то похожее со мной однажды). Det er et år siden (это было год назад). Vi var ombord i postskibet (мы были на борту почтового корабля) mens det henlå her på havnen (пока он стоял в гавани). Det regnet og var koldt (шел дождь и было холодно). En kone med et lite barn sitter på dækket og fryser (одна женщина с маленьким ребенком сидит на палубе и мерзнет).

Edvarda spør hende (Эдварда спрашивает ее): Fryser De ikke (вам не холодно)?

Jo konen frøs (да, женщине было холодно). Fryser ikke den lille også (не холодно маленькому)? Jo den lille frøs også (да, он мерз тоже).

En spøk. Nei det var ingenting...

Også det var noget. Hun har gjort noget lignende med mig engang. Det er et år siden. Vi var ombord i postskibet mens det henlå her på havnen. Det regnet og var koldt. En kone med et lite barn sitter på dækket og fryser.

Edvarda spør hende: Fryser De ikke? Jo konen frøs. Fryser ikke den lille også? Jo den lille frøs også.

Hvorfor går De ikke ind i kahytten (почему не идете вы в каюту)? spør Edvarda.

Jeg har dæksplass (у меня билет на палубу; *dæksplass*: *dæk* — *palyba* + *plass* — *место*), svarte konen (ответила женщина).

Edvarda ser på mig (Эдварда смотрит на меня). Konen har bare dæksplass (у женщины только билет на палубу), sier hun.

Hvorfor går De ikke ind i kahytten? spør Edvarda.

Jeg har dæksplass, svarte konen.

Edvarda ser på mig. Konen har bare dæksplass, sier hun.

Hvad er dermed å gjøre (что с этим поделать)? svarer jeg inde i mig selv (отвечаю я внутри во мне самом = про себя, в уме). Men jeg forstår Edvardas blik (но я понимаю взгляд Эдварды). Jeg er ikke født rikmand (я не родился богатым человеком), jeg har arbeidet mig frem fra intet (я пробивался: «работал себя» вперед из ничего) og jeg tæller de penger jeg gir ut (и я считаю деньги, которые я отдаю). Jeg trækker mig altså bort fra konen og tænker (я отхожу тогда от женщины и думаю): skal der betales for hende så lat Edvarda betale selv (/если/ нужно заплатить за нее, так пусть Эдварда платит сама), hun og hendes far har bedre råd end jeg (она и ее отец богаче, чем я; *ha god råd* — *не нуждаться, быть богатым*: «иметь хорошую материальную возможность»; *råd* — *совет; выход /из какого-либо положения/; материальная возможность /что-либо сделать/*).

Hvad er dermed å gjøre? svarer jeg inde i mig selv. Men jeg forstår Edvardas blik. Jeg er ikke født rikmand, jeg har arbeidet mig frem fra intet og jeg tæller de penger jeg gir ut. Jeg trækker mig altså bort fra konen og tænker: skal der betales for hende så lat Edvarda betale selv, hun og hendes far har bedre råd end jeg.

Og Edvarda betaler ganske riktig selv (и Эдварда платит, совершенно верно, сама). I den retning er hun storartet (в этом смысле она великолепна; *retning* —

направление), hun mangler ingenlunde hjærte (*у нее не отсутствует, ни в коей мере, сердце = она не бессердечна*). Men såsant som jeg sitter her (*но ясно: «так же истинно», как то, что я сижу здесь*), hun hadde ventet at jeg skulde ha betalt for kahytsplass til konen og den lille (*она ждала, чтобы я заплатил за место в каюте для женщины и малыша*), jeg så det på hendes blik (*я видел это по ее взгляду*). Hvad så videre (*что же дальше*)? Konen reiste sig og takket for den store hjælp (*женщина поднялась и поблагодарила за большую помощь*).

Og Edvarda betaler ganske rigtig selv. I den retning er hun storartet, hun mangler ingenlunde hjærte. Men såsant som jeg sitter her, hun hadde ventet at jeg skulde ha betalt for kahytsplass til konen og den lille, jeg så det på hendes blik. Hvad så videre? Konen reiste sig og takket for den store hjælp.

Tak ikke mig (*благодарите не меня*), men tak den herre der (*а благодарите того господина там = вон того господина*), svarte Edvarda og peker med rolig mine på mig (*ответила Эдварда и указывает, со спокойной миной на меня*). Hvad synes De (*что вы думаете*)? Jeg hører at konen takker også mig (*я слышу, что женщина благодарит и меня*) og jeg kan ikke svare noget til det (*но я не могу ответить что-либо на это*), jeg må la det gå sin gang (*я должен оставить все как есть: «дать/позволить этому идти своим ходом» = ничего не поделаешь*). Se dette er nu ett træk (*вот видите, это только один случай; trække — тянуть, тащить; træk — тяга; черта; ход /в игре/*), men jeg kunde fortælle flere (*а я мог бы рассказать много: «многие, несколько»*).

Tak ikke mig, men tak den herre der, svarte Edvarda og peker med rolig mine på mig. Hvad synes De? Jeg hører at konen takker også mig og jeg kan ikke svare noget til det, jeg må la det gå sin gang. Se dette er nu ett træk, men jeg kunde fortælle flere.

Og hvad de fem daler til rorskarn angår (а что касается тех пяти талеров гребцу; *angå* — касаться, относиться) da har hun selv git manden disse penger (то она сама дала человеку эти деньги). Hadde De gjort det vilde hun fløiet Dem om halsen (сделали бы вы это, она бы бросилась вам на шею); De burde ha været den herremand (вы должны были бы быть джентльменом = рыцарем) som begik en slik flot urimelighet (который совершил такой красивый безрассудный поступок; *urimelighet* — безрассудство; *rime* — рифмовать; согласовывать) for en uttrådt sko (из-за стоптанного башмачка), det passet i hendes forestilling (это соответствовало ее представлениям), hun hadde foresat sig det (она решила так; *foresette sig* — решиться /на что-либо/). Da ikke De gjorde det (а раз вы не сделали этого) gjorde hun det selv i Deres navn (сделала она это сама от вашего имени). Slik er hun (такая она), ufornuftig og beregnende på samme tid (безрассудная и расчетливая в то же время; *fornuft* — разум). Kan da ingen vinde hende (не сможет тогда никто победить ее = сладить с ней)? spurte jeg.

Og hvad de fem daler til rorskarn angår da har hun selv git manden disse penger. Hadde De gjort det vilde hun fløiet Dem om halsen; De burde ha været den herremand som begik en slik flot urimelighet for en uttrådt sko, det passet i hendes forestilling, hun hadde foresat sig det. Da ikke De gjorde det gjorde hun det selv i Deres navn. Slik er hun, ufornuftig og beregnende på samme tid.

Kan da ingen vinde hende? spurte jeg.

Hun burde tuktes (ее следовало бы исправить = воспитывать), svarte doktoren undvikende (ответил доктор уклончиво). Det er noget galt ved dette (что-то не так с тем = беда в том; *gal* — сумасшедший; глупый), hun får altfor frit spil (/что/ она получает слишком много свободы действий: «свободной игры»), hun kan gjøre alt hvad hun vil (она может делать все, что она хочет) og seire så meget hun lyster (и побеждать столь много, сколько она желает). Man er optat

av hende (все заняты ею), man viser hende ikke likegyldighet (не выказывают ей равнодушия = неравнодушны к ней), det er altid nogen forhånden (всегда кто-то под рукой; *forhånden* — *налицо*) som hun kan utøve sin virkning på (на ком она может осуществлять свое воздействие; *virke* — *делать, совершать; влиять, оказывать воздействие; øve* — *упражнять*).

Hun burde tuktes, svarte doktoren undvikende. Det er noget galt ved dette, hun får altfor frit spil, hun kan gjøre alt hvad hun vil og seire så meget hun lyster. Man er optat av hende, man viser hende ikke likegyldighet, det er altid nogen forhånden som hun kan utøve sin virkning på.

Har De lagt mærke til hvorledes jeg behandler hende (вы обратили внимание как я обхожусь с ней; *legge mærke til* — *замечать, обращать внимание*)? Som en skolepike (как со школьницей), en liten tøs (с маленькой девчонкой; *tøs* — *девчонка*), jeg hovmestererer hende (я поучаю ее), klandrer hendes sprog (критикую ее речь), passer på og sætter hende i klemme (слежу за ней = ловлю момент и ставлю ее в затруднительное положение; *klemme* — *зажимать; зажимка /для белья/; затруднительное положение*). Tror De ikke at hun forstår det (вы думаете, что она не понимает этого)? Åk, hun er stolt og stiv (ах, она гордая и упрямая), det sårer hende idelig (это задевает ее сильно; *såre* — *ранить; обижать*); men hun er også for stolt til å vise at det sårer hende (но она и слишком гордая, чтобы показывать, что это задевает ее). Men således skulde hun ha det (но так и надо с ней: «но так она и должна иметь = получать это»).

Har De lagt mærke til hvorledes jeg behandler hende? Som en skolepike, en liten tøs, jeg hovmestererer hende, klandrer hendes sprog, passer på og sætter hende i klemme. Tror De ikke at hun forslår det? Åk, hun er stolt og stiv, det sårer hende idelig; men hun er også for stolt til å vise at det sårer hende. Men således skulde hun ha det.

Da De kom hadde jeg allerede tuktet hende i et år (когда вы приехали, я уже воспитывал ее год), det begyndte å virke (это начало действовать), hun gråt av smærte og ærgrelse (она плакала от боли и досады; ærgre — раздражать, сердить; ærgrelse — досада, раздражение), hun var blit et rimeligere menneske (она стала более благоразумным человеком). Så kom De og ødela det hele (затем приехали вы и разрушили все; øde — пустынный; ødelegge — опустошать, разрушать). Slik er det (так вот), den ene slipper hende (один отпускает ее) og den andre tar hende igjen (а другой берется за нее снова); efter Dem kommer formodentlig den tredje (после вас придет, возможно, третий), hvem vet (кто знает).

Oho, doktoren har noget å hævne (доктору есть за что мстить = доктор пытается отомстить), tænkte jeg og jeg sa (подумал я и сказал):

Da De kom hadde jeg allerede tuktet hende i et år, det begyndte å virke, hun gråt av smærte og ærgrelse, hun var blit et rimeligere menneske. Så kom De og ødela det hele. Slik er det, den ene slipper hende og den andre tar hende igjen; efter Dem kommer formodentlig den tredje, hvem vet.

Oho, doktoren har noget å hævne, tænkte jeg og jeg sa:

Si mig nu også (скажите мне теперь, доктор), doktor, hvorfor De har hat den store møie og besværlighet (зачем вы взяли на себя такие /большие/ труды и хлопоты; møie — напряжение, труды, усилия, старания) å meddele mig alt dette (поделиться со мной всем этим)? Skal jeg hjælpe Dem med å tukte Edvarda (должен я помочь вам воспитывать Эдварду)?

Si mig nu også, doktor, hvorfor De har hat den store møie og besværlighet å meddele mig alt dette? Skal jeg hjælpe Dem med å tukte Edvarda?

Forresten er hun varm som en vulkan (впрочем, она горяча как вулкан), fortsatte han uten å agte på mit spørsmål (продолжал он, не обращая внимания на мой

вопрос). De spurte om ingen kunde vinde hende (вы спросили, о том, что /разве/ никто не может сладить с ней). Jo hvorfor ikke (отчего же нет)? Hun venter på sin prins (она ждет своего принца), han er ikke kommet (он не приехал), hun tar atter og atter feil (она ошибается снова и снова), hun trodde også at De var prinsen (она думала также, что вы /были/ принцем), især da De hadde dyreblik (особенно потому, что у вас звериный взгляд), haha. Hør, hr. løytnant (послушайте, господин лейтенант). De burde ialfald ha medbragt Deres uniform (вам нужно бы, в любом случае, взять с собой вашу униформу = военную форму). Den vilde ha hat sin betydning nu (она бы имела /свое/ значение теперь = она бы пригодилась; *bety/de/* — *значить, означать*).

Forresten er hun varm som en vulkan, fortsatte han uten å agte på mit spørsmål. De spurte om ingen kunde vinde hende. Jo hvorfor ikke? Hun venter på sin prins, han er ikke kommet, hun tar atter og atter feil, hun trodde også at De var prinsen, især da De hadde dyreblik, haha. Hør, hr. løytnant. De burde ialfald ha medbragt Deres uniform. Den vilde ha hat sin betydning nu.

Hvorfor skulde ikke nogen kunne vinde hende (почему же никто не сможет сладить с ней)? Jeg har set hende vride hænderne efter den (я видел, как она ломала руки в ожидании того) som kunde komme op og ta hende (который мог бы прийти и забрать ее), føre hende bort (увезти ее прочь), herske over hendes krop og sjæl (владеть ее телом и душой). Ja. Men han må komme utenfra (но он должен приехать извне = издалека), dukke op en dag (вынырнуть однажды) som et litt aparte væsen (как /немного/ необычное существо = непохожий на других). Jeg aner at hr. Mack er ute på en ekspedition (я полагаю, что господин Мак уехал в экспедицию), det tør stikke noget under med hans reise (должно скрываться что-то за его путешествием). Også engang før var hr. Mack på reise (также однажды /раньше/ отправился господин Мак в путешествие), og da

han kom tilbake (а когда он приехал обратно) fulgte en herre ham (его сопровождал один господин).

Hvorfor skulde ikke nogen kunne vinde hende? Jeg har set hende vride hænderne efter den som kunde komme op og ta hende, føre hende bort, herske over hendes krop og sjæl. Ja. Men han må komme utenfra, dukke op en dag som et litt aparte væsen. Jeg aner at hr. Mack er ute på en ekspedition, det tør stikke noget under med hans reise. Også engang før var hr. Mack på reise, og da han kom tilbake fulgte en herre ham.

En herre fulgte ham (господин сопровождал его)?

Åk, men han dudde ikke (ах, но он не пригодился; *du — годиться, быть пригодным*), sa doktoren smærtelig leende (сказал доктор, болезненно смеясь). Det var en mand på min alder (это был мужчина моего возраста), han haltet også likesom jeg (он хромал, как и я). Det var ikke prinsen (это был не принц).

En herre fulgte ham?

Åk, men han dudde ikke, sa doktoren smærtelig leende. Det var en mand på min alder, han haltet også likesom jeg. Det var ikke prinsen.

Og hvor reiste han hen (а куда уехал он)? spurte jeg og fikserte doktoren (спросил я, не сводя глаз с доктора; *fikserte — закрепить; смотреть не сводя глаз*).

Hvor han reiste hen (куда он уехал)? Herfra (отсюда)? Det vet jeg ikke (этого я не знаю), svarte han forvirret (ответил он в замешательстве; *forvirre — приводить в замешательство*). Nå, vi har opholdt os altfor længe med dette (ну, мы задержались слишком долго /на этом/ = мы заговорились). Om en ukes tid kan De begynne å gå på Deres fot (через неделю можете начать ходить /на вашей ноге/). På gjensyn (до свидания).

Og hvor reiste han hen? spurte jeg og fikserte doktoren.

Hvor han reiste hen? Herfra? Det vet jeg ikke, svarte han forvirret. Nå, vi har opholdt os altfor længe med dette. Om en ukes tid kan De begynne å gå på Deres fot. På gjensyn.

XIX

Jeg hører en kvindes røst utenfor min hytte (я слышу женский голос у моего домика; *utenfor* — там снаружи, вне), blodet strømmer mig til hodet (кровь приливает к моей голове), det er Edvardas røst (это Эдварды голос). Glahn, Glahn er syk (Глан болен), hører jeg (слышу я)? Og min vaskekone svarer utenfor døren (и моя прачка отвечает за дверью; *vaske* — мыть, стирать; *kone* — женщина): Han er næsten frisk igjen (он почти здоров опять = уже).

Jeg hører en kvindes røst utenfor min hytte, blodet strømmer mig til hodet, det er Edvardas røst. Glahn, Glahn er syk, hører jeg? Og min vaskekone svarer utenfor døren: Han er næsten frisk igjen.

Dette «Glahn, Glahn» gik mig gjennom marv og ben (это «Глан» пронизало меня до мозга костей; *marv* — костный мозг; *ben* — кость), hun gjentok mit navn to ganger (она повторила мое имя два раза), det virket på mig (это подействовало на меня), hendes røst var klar og dirrende (ее голос был звонким и дрожащим). Hun åpnet min dør uten å banke på (она открыла мою дверь без стука: «без того, чтобы постучать»; *banke* — стучать), trådte ilsomt ind og så på mig (поспешно вошла внутрь и посмотрела на меня). Med ett var det for mig som i gamle dager (тут же стало все для меня, как в былые дни), hun gik i sin opfarvede jakke (она ходила = была в своей перекрашенной кофте) og hadde bundet forklædet litt ned på maven (и повязала передник чуть ниже живота;

binde — привязывать, завязывать) for å bli lang i livet (*чтобы стать = казаться длиннее в талии*).

Dette «Glahn, Glahn» gik mig gjennom marv og ben, hun gjentok mit navn to ganger, det virket på mig, hendes røst var klar og dirrende.

Hun åpnet min dør uten å banke på, trådte ilsomt ind og så på mig. Med ett var det for mig som i gamle dager, hun gik i sin opfarvede jakke og hadde bundet forklædet litt ned på maven for å bli lang i livet.

Jeg så det hele straks (*я увидел все тотчас*), og hendes blik (*и ее взгляд*), hendes brune ansigt med øienbrynene høit op i panden (*ее смуглое лицо с бровями высоко на лбу*), det sælsomt ømme uttryk i hendes hænder (*то удивительно нежное выражение ее рук; sælsom — странный, удивительный*), alt trængte så hæftig ind på mig og gjorde mig forvirret (*все подействовало так сильно на меня и привело меня в замешательство; trænge ind — проникать*). Hende har jeg kysset (*ее я целовал*)! tænkte jeg (*подумал я*). Jeg reiste mig og blev stående (*я поднялся и остался стоять*).

Jeg så det hele straks, og hendes blik, hendes brune ansigt med øienbrynene høit op i panden, det sælsomt ømme uttryk i hendes hænder, alt trængte så hæftig ind på mig og gjorde mig forvirret. Hende har jeg kysset! tænkte jeg. Jeg reiste mig og blev stående.

De reiser Dem (*вы встаете*), De blir stående (*вы стоите*), sa hun. Sæt dem dog (*сядьте все же*), Deres fot er dårlig (*ваша нога плоха*), De har skutt Dem (*вы подстрелили себя*). Gode Gud, hvordan gik det til (*правый Боже, как это произошло*)? Jeg fik vite det først nu (*я узнала это только сейчас*). Jeg tænkte hele tiden (*я думала все время*): Hvor blir Glahn av (*что стало с Гланом*)? han kommer aldrig mere (*он не приходит /никогда/ больше*). Jeg visste ikke om nogen ting (*я не знала ни о чем*). De hadde skutt Dem (*вы подстрелили себя*),

det er flere uker siden (несколько недель назад), hører jeg (слышу я = слышала я), og jeg visste ikke et ord om det (но я не знала ни слова = ничего об этом).

De reiser Dem, De blir stående, sa hun. Sæt dem dog, Deres fot er dårlig, De har skutt Dem. Gode Gud, hvordan gik det til? Jeg fik vite det først nu. Jeg tænkte hele tiden: Hvor blir Glahn av? han kommer aldrig mere. Jeg visste ikke om nogen ting. De hadde skutt Dem, det er flere uker siden, hører jeg, og jeg visste ikke et ord om det.

Hvordan står det til nu (как дела сейчас)? De er blit påfaldende blek (вы стали поразительно бледным; *påfaldende* — *бросающийся в глаза*), jeg kjender Dem ikke igjen (я не узнаю вас /снова/). Og foten (а нога)? Blir De halt (вы станете хромым)? Doktoren sier at De ikke blir halt (доктор говорит, что вы не станете хромым). Hvor inderlig jeg er glad i Dem (как искренне я люблю вас = какой же вы милый) fordi De ikke blir halt (/потому/ что вы не станете хромым = не будете хромать), og jeg takker Gud for det (и я благодарю Бога за это). Jeg håper De undskylder (я надеюсь, вы простите) at jeg kom herhit uten videre (что я пришла сюда бесцеремонно: «без дальнейшего = безо всякого»), jeg løp mere end jeg gik (я бежала больше, чем /я/ шла)...

Hvordan står det til nu? De er blit påfaldende blek, jeg kjender Dem ikke igjen. Og foten? Blir De halt? Doktoren sier at De ikke blir halt. Hvor inderlig jeg er glad i Dem fordi De ikke blir halt, og jeg takker Gud for det. Jeg håper De undskylder at jeg kom herhit uten videre, jeg løp mere end jeg gik...

Hun lutet sig over mot mig (она наклонилась ко мне), hun var mig nær (она была ко мне близко), jeg fornåm hendes pust i ansigtet (я чувствовал ее дыхание в лицо = на своем лице), jeg tok med hænderne efter hende (я протянул руки к ней). Da flyttet hun sig længer bort (тогда она отпрянула: «подвинулась

дальше прочь»; *flytte* — *перемещать(ся)*; *flytte sig* — *подвинуться*). Hendes øine var endnu duggede (ее глаза были все еще влажными).

Det gik således til (это произошло так = так случилось), stammet jeg (заикался я): Jeg vilde stille børsen bort i kroken (я хотел поставить ружье там в углу), jeg holdt den galt (я держал его неправильно), således, op ned (вот так, вверх низом = дулом вниз); så hørte jeg pludselig et skudd (потом услышал я вдруг выстрел). Det var et uheld (это был несчастный случай).

Hun lutet sig over mot mig, hun var mig nær, jeg fornam hendes pust i ansigtet, jeg tok med hænderne efter hende. Da flyttet hun sig længer bort. Hendes øine var endnu duggede.

Det gik således til, stammet jeg: Jeg vilde stille børsen bort i kroken, jeg holdt den galt, således, op ned; så hørte jeg pludselig et skudd. Det var et uheld.

Et uheld (несчастный случай), sa hun tankefuldt og nikket (сказала она задумчиво и кивнула). Lat mig se (дайте мне посмотреть), det er venstre fot (это левая нога); men hvorfor netop den venstre (но почему именно левая)? Ja det var et tilfælde (да, это была случайность)...

Ja et tilfælde (да случайность), avbrøt jeg (прервал я). Hvor kan jeg vite hvorfor det netop blev venstre fot (как я мог знать, почему именно левая нога)? De ser selv (вы посмотрите сами), således holdt jeg børsen (так держал я ружье), så kunde det ikke godt bli høire fot (так что не могла это быть правая нога). Ja det var ikke meget morsomt (да, это было не очень забавно = веселого мало).

Hun så eftertænksomt på mig (она смотрела задумчиво на меня; *eftertænke* — *размышлять*).

Et uheld, sa hun tankefuldt og nikket. Lat mig se, det er venstre fot; men hvorfor netop den venstre? Ja det var et tilfælde...

Ja et tilfælde, avbrøt jeg. Hvor kan jeg vite hvorfor det netop blev venstre fot? De ser selv, således holdt jeg børsen, så kunde det ikke godt bli høire fot. Ja det var ikke meget morsomt. Hun så eftertænksomt på mig.

Nå, De er altså i god bedring (вы, значит, поправляетесь; *bedring* — *поправка, улучшение; bedre* — *лучше*), sa hun og så sig om i hytten (сказала она и огляделась в доме). Hvorfor har De ikke sendt konen over til os efter mat (почему вы не послали женщину = служанку к нам за едой)? Hvad har De levet av (чем вы жили)?

Vi talte endnu i nogen minutter sammen (мы разговаривали еще несколько минут /вместе/). Jeg spurte hende (я спросил ее):

Da De kom var Deres ansigt bevæget og Deres øine skinte (когда вы пришли, ваше лицо было взволнованным и ваши глаза сияли), De gav mig hånden (вы подали мне руку). Nu er Deres øine blit likegyldige igjen (теперь ваши глаза стали равнодушными опять). Tar jeg feil (я ошибаюсь; *ta feil* — *ошибаться*)?

Nå, De er altså i god bedring, sa hun og så sig om i hytten. Hvorfor har De ikke sendt konen over til os efter mat? Hvad har De levet av?

Vi talte endnu i nogen minutter sammen. Jeg spurte hende:

Da De kom var Deres ansigt bevæget og Deres øine skinte, De gav mig hånden. Nu er Deres øine blit likegyldige igjen. Tar jeg feil?

Pause (пауза).

Man kan ikke altid være ens (невозможно всегда быть одинаковой)...

Si mig bare denne ene gang (скажите мне только в этот единственный раз), sa jeg: hvad er det for eksempel i dette tilfælde (что, к примеру, в этом случае), som jeg har sagt eller gjort til Deres mishag (я сказал или сделал вам не в угоду; *mishag* — *недовольство*)? Det kunde kanske være mig til en rettesnor for

eftertiden (это могло бы, может быть, стать мне уроком на будущее; *rettesnor* — *руководящее указание, руководство: «выпрямляющий шнур = отвес»*). Hun så ut av vinduet (она посмотрела из окна), ut mot den fjærne horisont (на далекий горизонт), stod og så tankefuldt hen for sig (стояла и смотрела задумчиво перед собой) og svarte mig som sat bak hende (и ответила мне, сидящему сзади нее):

Pause.

Man kan ikke altid være ens...

Si mig bare denne ene gang, sa jeg: hvad er det for eksempel i dette tilfælde som jeg har sagt eller gjort til Deres mishag? Det kunde kanske være mig til en rettesnor for eftertiden.

Hun så ut av vinduet, ut mot den fjærne horisont, stod og så tankefuldt hen for sig og svarte mig som sat bak hende:

Ingenting, Glahn (ничего, Глан). Man kan jo stundom få sine tanker (у человека могут иногда быть свои мысли = разные мысли могут прийти в голову). Er De misfornøiet nu (вы недовольны = расстроены сейчас)? Husk på (помните), nogen gir lite (одни отдают мало), og det er meget for dem (но и это много для них), andre gir alt (другие отдают все), og det koster ingen overvindelse (и это не стоит никакого труда = ничего им не стоит; *overvindelse* — *завоевание*); hvem har så git mest (кто же отдал больше)? De er blit tungsindt under Deres sykdom (вы стали меланхоличным во время вашей болезни; *tung* — *тяжелый, трудный*; *sind* — *нрав; расположение духа*; *syk* — *больной*). Hvordan er vi kommet til å tale om alt dette (как мы пришли к тому, что разговариваем обо всем этом = так к чему это я)?

Og pludselig ser hun på mig (и вдруг смотрит она на меня), en glæde farver hendes ansigt (радость окрашивает ее лицо = лицо краснеет от радости), hun sier: Men bli nu frisk igjen snart (ну, будьте здоровы /опять/ поскорее = выздоравливайте поскорее). Vi ses igjen (мы увидимся снова).

Ingenting, Glahn. Man kan jo stundom få sine tanker. Er De misfornøiet nu? Husk på, nogen gir lite, og det er meget for dem, andre gir alt, og det koster ingen overvindelse; hvem har så git mest? De er blit tungsindt under Deres sykdom. Hvordan er vi kommet til å tale om alt dette? Og pludselig ser hun på mig, en glæde farver hendes ansigt, hun sier: Men bli nu frisk igjen snart. Vi ses igjen.

Dermed rakte hun mig hånden (тут: «тем самым = на этом» протянула она мне руку).

Nu var det at jeg fik i sinde ikke å motta hendes hånd (я решил/мне пришло в голову: «получил на ум» не принимать ее руку). Jeg reiste mig (я поднялся), la hænderne på ryggen og bukket dypt (заложил руки за спину и поклонился глубоко = низко); dermed vilde jeg takke for hendes elskverdige besøk (так хотел я поблагодарить ее за любезный визит; *elskværdig* — любезный, милый: «достойный любви»).

Undskyld at jeg ikke kan følge Dem lenger (извините, что я не могу проводить вас дальше), sa jeg.

Da hun var gåt (когда она ушла) satte jeg mig endnu en gang til å overtænke det hele (сел я еще раз обдумать все). Jeg skrev et brev (я написал письмо; *skrive* — писать) og forlangte min uniform tilsendt (и попросил мою униформу прислать: «присланной» = прислать мне мундир; *sende* — посылать; *tilsende* — присылать).

Dermed rakte hun mig hånden.

Nu var det at jeg fik i sinde ikke å motta hendes hånd. Jeg reiste mig, la hænderne på ryggen og bukket dypt; dermed vilde jeg takke for hendes elskverdige besøk.

Undskyld at jeg ikke kan følge Dem lenger, sa jeg.

Da hun var gåt satte jeg mig endnu en gang til å overtænke det hele. Jeg skrev et brev og forlangte min uniform tilsendt.

XX

Første dag i skogen (первый день в лесу).

Jeg er glad og mat (я рад, и у меня кружится голова; *mat* — вялый, слабый), alle dyr nærmet sig meg og beså mig (все животные приближались ко мне и разглядывали меня), på løvtrærne sat biller (на лиственных деревьях сидели жуки) og oljebillerne krøp på veien (а жужелицы ползли по дороге; *krøpe* — ползать). Godt møte (приятная встреча)! tænkte jeg (подумал я). Skogens stemning gik frem og tilbake gjennom mine sanser (лесной дух бродил: «шел вперед и назад» в моих органах чувств = я чувствовал душу леса всеми фибрами души), jeg gråt av kjærlighet (я плакал от любви) og var aldeles glad derved (и был совершенно рад этому), jeg var opløst av taksigelse (я изнемог от благодарности; *opløse* — распускать, растворять).

Første dag i skogen.

Jeg er glad og mat, alle dyr nærmet sig meg og beså mig, på løvtrærne sat biller og oljebillerne krøp på veien. Godt møte! tænkte jeg. Skogens stemning gik frem og tilbake gjennom mine sanser, jeg gråt av kjærlighet og var aldeles glad derved, jeg var opløst av taksigelse.

Du gode skog (ты, добрый лес), mit hjem (мой дом), Guds fred (Божья безмятежность = благодать), skal jeg si dig fra mit hjærte (хочу я сказать тебе от всего сердца)... Jeg stanser, vender mig i alle retninger (я останавливаюсь, поворачиваюсь во все направления = стороны) og nævner gråtende fugler (и называю, плача, птиц), trær, stener, græs og myrer ved navn (деревья, камни,

travu и букашек по именам), ser mig om (оглядываюсь) og nævner dem i rækkefølge (и называю их по очереди; *række* — ряд, *очередь*; *følge* — последовательность). Jeg ser op mot fjældene og tænker (я смотрю вверх на горы и думаю): Ja nu kommer jeg (вот иду я)! som om jeg svarte på en kalden (как будто я отвечал на зов).

Du gode skog, mit hjem, Guds fred, skal jeg si dig fra mit hjærte... Jeg stanser, vender mig i alle retninger og nævner gråtende fugler, træer, stener, græs og myrer ved navn, ser mig om og nævner dem i rækkefølge. Jeg ser op mot fjældene og tænker: Ja nu kommer jeg! som om jeg svarte på en kalden.

Høit deroppe hækket dværgfalken (высоко вверху свил гнездо сокол; *dværg* — карлик; *falk* — сокол), jeg visste om dens reder (я знал о его гнездах). Men tanken på de hækkende dværgfalker (но мысль о вылупливающихся /из яйца/ соколах; *hække* — вылупливаться /из яйца/) oppe i fjældene (высоко в горах) sendte min fantasi langt bort (унесла: «послала» мою фантазию далеко прочь).

Høit deroppe hækket dværgfalken, jeg visste om dens reder. Men tanken på de hækkende dværgfalker oppe i fjældene sendte min fantasi langt bort.

Ved middag rodde jeg ut (в полдень выехал я на лодке), jeg landet på en liten ø (я причалил к маленькому острову), en holme utenfor havnen (островку далеко от гавани = островку далеко в море). Der var lilafarvede blomster med lang stængel (там были лиловые цветы с длинным стеблем; *farve* — цвет, окраска) som rak mig til knæet (которые доходили мне до колена), jeg vadet i underlige vækster (я бродил в невиданных зарослях), bringebærbusker (малиновых кустах; *bær* — ягода; *busk* — куст), grovt snarpegræs (грубом = густом чертополохе); der var ingen dyr og mennesker hadde der kanskje heller ikke været (там никакие животные и люди, наверное, никогда не бывали; *heller ikke* — также не).

Ved middag rodde jeg ut, jeg landet på en liten ø, en holme utenfor havnen. Der var lilafarvede blomster med lang stængel som rak mig til knæet, jeg vadet i underlige vækster, bringebærbusker, grovt snarpegræs; der var ingen dyr og mennesker hadde der kanskje heller ikke været.

Sjøen skummet mildt imot øen (море пенилось спокойно = море гнало легкую пену к острову; *mild* — *мягкий, нежный*) og indhyllet mig i et slør av sus (и укутывало меня вуалью шороха), langt oppe ved Æggeholmerne (далеко вверху у Эггехольмов) skrek og fløi alle kystens fugler (кричали и летали все прибрежные птицы). Men havet omsluttet mig til alle sider som en omfavnelse (а море окружало = сжимало меня со всех сторон, словно объятиями).

Velsignet være livet og jorden og himlen (благословенна пусть будет жизнь на земле и на небе) velsignet være mine fiender (благословенны пусть будут мои враги), jeg vil i denne stund være min værste uven nådig (я бы в этот момент был к моему злейшему недругу милостив; *ven* — *друг*) og knytte hans skorem (и завязал бы его ремень обуви)...

Sjøen skummet mildt imot øen og indhyllet mig i et slør av sus, langt oppe ved Æggeholmerne skrek og fløi alle kystens fugler. Men havet omsluttet mig til alle sider som en omfavnelse.

Velsignet være livet og jorden og himlen, velsignet være mine fiender, jeg vil i denne stund være min værste uven nådig og knytte hans skorem...

En høi heisesang lyder ut til mig (громкая песня грузчиков слышится мне; *heise* — *наматывать; поднимать /воротом, лебедкой/*) fra en av hr. Macks jaegter (с одной из господина Мака барж) og mit indre fylles av solskin ved denne kjendte lyd (и все во мне: «внутри меня» наполняется солнечным светом от этого знакомого звука). Jeg ror til bryggen (я гребу к пристани), går forbi

fiskerhytterne (проплываю рядом с рыбацкими бараками) og begir mig hjem (и направляюсь домой).

En høi heisesang lyder ut til mig fra en av hr. Macks jaegter og mit indre fyldes av solskin ved denne kjendte lyd. Jeg ror til bryggen, går forbi fiskerhytterne og begir mig hjem.

Dagen er leden (день в разгаре; *lede* — вести, руководить), jeg indtar mit måltid (я трапезничаю; *indta måltid* — есть, кушать: «принимать пищу»; *måltid* — время приема пищи), deler min mat med Æsop (делюсь моей едой с Эзопом) og går atter til skogs (и иду снова в лес). Milde vinde seiler lydløst mot mit ansigt (мягкие потоки воздуха: «ветерки» дуют беззвучно мне в лицо). Velsignet være I (благословенны будьте), sier jeg til vindene (говорю я ветрам) fordi de kommer mot mit ansigt (за то, что они дуют мне в лицо), velsignet være I; mit blod bøier sig i mine årer av taksigelse mot jer (моя кровь кланяется в /моих/ жилах от благодарности к вам = каждая моя жилка благодарит вас; *bøie* — склоняться, кланяться, сгибаться)! Æsop legger sin ene pote på mit knæ (Эзоп кладет одну свою лапу на мое колено).

Dagen er leden, jeg indtar mit måltid, deler min mat med Æsop og går atter tilskogs. Milde vinde seiler lydløst mot mit ansigt. Velsignet være I, sier jeg til vindene fordi de kommer mot mit ansigt, velsignet være I; mit blod bøier sig i mine årer av taksigelse mot jer! Æsop legger sin ene pote på mit knæ.

En træthet overfalder mig og jeg sovner (усталость одолевает меня, и я засыпаю).

Lul! Lul (бум)! Ringer klokker (звонят колокола)? Nogen mil tilhavs står et berg (несколько миль /от берега/ в море стоит гора). Jeg ber to bønner (я читаю две молитвы; *be* — молиться), en for min hund og en for mig selv (одну за мою собаку и одну за себя самого), og vi kommer ind i berget (и мы входим вглубь

гору). Porten slår i efter os (ворота захлопываются за нами), det gir et ryk i mig og jeg våkner (это заставляет вздрогнуть меня: «во мне проходит толчок», и я просыпаюсь; *ryk* — *рывок, толчок*):

En træthet overfalder mig og jeg sovner.

Lul! Lul! Ringer klokker? Nogen mil tilhavs står et berg. Jeg ber to bønner, en for min hund og en for mig selv, og vi kommer ind i berget. Porten slår i efter os, det gir et ryk i mig og jeg våkner:

Luende rød himmel (пылающее красное небо), solen står og stamper foran mine øine (солнце /стоит в небе/ и бьет мне в глаза; *stampe* — *монтать; трамбовать*), natten (ночь), horisonten dønner av lys (горизонт гудит = дрожит от света). Æsop og jeg går ind i skyggen (Эзоп и я входим в лес). Det er stille omkring (тихо кругом). Nei vi vil ikke sove mere (нет, мы не будем спать больше), sier jeg til Æsop (говорю я Эзопу), vi vil jage imorgen (мы будем охотиться завтра), den røde sol skinner på os (красное солнце светит на нас), vi gik ikke ind i berget (мы не входили внутрь горы)... Og sære stemninger får liv hos mig (и странные чувства зарождаются: «получают жизнь» во мне = что-то странное творится со мной; *stemning* — *настроение, расположение духа*) og mit blod stiger mig til hodet (моя кровь поднимается = приливает к голове). Jeg føler ophidset og endnu svak (я чувствую возбужденно = сильно и в то же время слабо; *endnu* — *еще*) at nogen kysser mig og kysset ligger på mine læber (что кто-то целует меня и поцелуй лежит = остается на моих губах).

Luende rød himmel, solen står og stamper foran mine øine, natten, horisonten dønner av lys. Æsop og jeg går ind i skyggen. Det er stille omkring. Nei vi vil ikke sove mere, sier jeg til Æsop, vi vil jage imorgen, den røde sol skinner på os, vi gik ikke ind i berget... Og sære stemninger får liv hos mig og mit blod stiger mig til hodet. Jeg føler ophidset og endnu svak at nogen kysser mig og kysset ligger på mine læber.

Jeg ser mig om (я осматриваюсь), det er ingen synlig tilstede (никого не видно
здесь: «на месте»; *synlig* — *видимый, очевидный*). Iselin! sier jeg (Иселина,
говорю я). Det pusler i græsset (что-то копошится = шелестит в траве), det
kunde være løv som faldt til jorden (это может быть листва, которая упала на
землю), det kunde også være trin (это могут быть и шаги). En iling går gjennom
skogen (дрожь идет по лесу), det kunde være Iselins åndedræt (это может быть
дыхание Иселины), tænker jeg (подумал я). I disse skoger har Iselin gått (в этих
лесах Иселина ходила), her bønhoerte hun jægere i gule støvler og grønne kapper
(здесь внимала она мольбам охотников в желтых сапогах и зеленых плащах;
bønhoere: *bøn* — *мольба* + *hoere* — *слышать*).

**Jeg ser mig om, det er ingen synlig tilstede. Iselin! sier jeg. Det pusler i
græsset, det kunde være løv som faldt til jorden, det kunde også være trin. En
iling går gjennom skogen, det kunde være Iselins åndedræt, tænker jeg. I
disse skoger har Iselin gått, her bønhoerte hun jægere i gule støvler og grønne
kapper.**

Ute på sin gard bodde hun (там в своей усадьбе жила она), to fjerdingar herfra (в
двух четвертях мили = в полумиле отсюда; *fjerding* — *четверть мили*), hun
sat i sit vindu for fire menneskealdere siden (она сидела в своем окне четыре
человеческих поколения назад) og høerte jagthornet (и слышала, /как/
охотничьи рожки) gjalde fra skogene trindt omkring (звенели в лесу по всей
округе; *trind* — *круглый, округлый*). Her var ren og ulv og bjørn og jægerne
(здесь были лиса и волк, и медведь, и охотники) de var mange (их было
много) og alle så de hende vokse op (и все видели, как она росла) og hver og en
så ventet de på hende (и все до единого: «каждый и один» ждали ее).
En hadde set hendes øine (один видел ее глаза), en anden hørt hendes røst
(другой слышал ее голос); men engang stod en søvnløs svend op om natten (но
однажды встал бессонный /= которому не спалось/ молодец ночью) og boret

et hul ind til Iselins kammer (и просверлил дыру в Иселины спальню), han så hendes hvite fløiels mave (он увидел ее белый бархатный живот; *fløiel* — *бархат*).

Ute på sin gard bodde hun, to fjerdinger herfra, hun sat i sit vindu for fire menneskealdere siden og hørte jagthornet gjalde fra skogene trindt omkring. Her var ren og ulv og bjørn og jægerne de var mange og alle så de hende vokse op og hver og en så ventet de på hende.

En hadde set hendes øine, en anden hørt hendes røst; men engang stod en søvnløs svend op om natten og boret et hul ind til Iselins kammer, han så hendes hvite fløiels mave.

I hendes tolvte år kom Dundas (на ее двенадцатом году приехал Дундас). Han var skotte (он был шотландец), han handlet med fisk og hadde mange skibe (он торговал рыбой и имел много кораблей). Han hadde en søn (у него был сын). Da Iselin blev seksten år (когда Иселине было шестнадцать лет) så hun første gang den unge Dundas (увидела она в первый раз молодого Дундаса). Han var hendes første kjærlighet (он был ее первой любовью)...

I hendes tolvte år kom Dundas. Han var skotte, han handlet med fisk og hadde mange skibe. Han hadde en søn. Da Iselin blev seksten år så hun første gang den unge Dundas. Han var hendes første kjærlighet...

Og så sære stemninger trækker gjennem mig (странные чувства проходят во мне = что-то странное творится со мной) og så tungt blir mit hode (и такой тяжелой становится моя голова), mens jeg sitter der (пока я сижу там); jeg lukker øinene og føler atter Iselins kys (я закрываю глаза и чувствую снова поцелуй Иселины).

Iselin, er du her (Иселина, ты здесь), du livets elskerinde (ты, вечная возлюбленная)? sier jeg, og har du Diderik stående bak et træ (и у тебя Дидерик стоит за деревом)?...

Men tyngre og tyngre blir mit hode (но тяжелее и тяжелее становится моя голова) og jeg flyter ind i søvnens bølger (и я /в/падаю: «втекаю» в сонные волны; *søvn* — сон; *bølge* — волна).

Og så sære stemninger trækker gjennom mig og så tungt blir mit hode, mens jeg sitter der; jeg lukker øinene og føler atter Iselins kys.

Iselin, er du her, du livets elskerinde? sier jeg, og har du Diderik stående bak et træ?...

Men tyngre og tyngre blir mit hode og jeg flyter ind i søvnens bølger.

Lul, lul! En røst taler (голос /говорит/), det er som om syvstjærnen synger gjennom mit blod (как будто Плеяды поют у меня в крови; *syv* — семь; *stjærn* — звезда), det er Iselins røst (это голос Иселины):

Sov, sov (спи)! Jeg vil fortælle dig om min kjærlighet mens du sover (я расскажу тебе о моей любви, пока ты спишь) og jeg vil fortælle dig om min første nat (и я хочу рассказать тебе о моей первой ночи). Jeg husker det (я помню это), jeg glemte å låse min dør (я забыла запереть мою дверь); jeg var seksten år (мне было шестнадцать лет), det var vårtid og varme vinde (была весна: «весенняя пора» и теплые ветерки); Dundas kom (Дундас пришел). Det var som en ørn som kom susende (как орел, свистящий /крылами/).

Lul, lul! En røst taler, det er som om syvstjærnen synger gjennom mit blod, det er Iselins røst:

Sov, sov! Jeg vil fortælle dig om min kjærlighet mens du sover og jeg vil fortælle dig om min første nat. Jeg husker det, jeg glemte å låse min dør; jeg var seksten år, det var vårtid og varme vinde; Dundas kom. Det var som en ørn som kom susende.

Jeg traf ham en morgen før jagttid (я встретила его однажды утром перед охотой), han var fem og tyve år (ему было двадцать пять лет) og kom fra fjærne reiser (приехал из дальних путешествий), han spaserte ved min side i haven (он прогуливался рядом со мной в саду) og da han berørte mig med sin arm (и когда он коснулся меня своей рукой) begyndte jeg å elske ham (я начала любить его = я полюбила его). Han fik to feberrøde flækker i panden (у него появились два красных пятна на лбу; *feber* — жар, лихорадка) og jeg kunde ha kysset de to flækker (и я могла = хотела поцеловать эти два пятна).

Jeg traf ham en morgen før jagttid, han var fem og tyve år og kom fra fjærne reiser, han spaserte ved min side i haven og da han berørte mig med sin arm begyndte jeg å elske ham. Han fik to feberrøde flækker i panden og jeg kunde ha kysset de to flækker.

Om kvælden efter jagttid gik jeg (вечером после охоты я ходила) og så efter ham i haven (и искала его в саду) og jeg var rædd for at jeg skulde finde ham (и я боялась, что я найду его). Jeg nævnte sagte hans navn for mig selv (я называла тихо его имя себе самой) og jeg var rædd for at han skulde høre det (и я боялась, что он услышит это). Da kommer han frem fra buskene og hvisker (и вот выходит он из-за кустов и шепчет).

Inat klokken ett (сегодня ночью в час; *klokke* — часы)! Hvorpå han forsvinder (и с этим он исчезает; *hvorpå* — на чем, после чего).

Om kvælden efter jagttid gik jeg og så efter ham i haven og jeg var rædd for at jeg skulde finde ham. Jeg nævnte sagte hans navn for mig selv og jeg var rædd for at han skulde høre det. Da kommer han frem fra buskene og hvisker.

Inat klokken ett! Hvorpå han forsvinder.

Inat klokken ett (сегодня ночью в час), sier jeg til mig selv (говорю я самой себе), hvad mente han med det (что он имел в виду этим)? Jeg forstår ingenting (я не понимаю ничего). Han mente vel (он имел ввиду конечно) at han skulde på reiser igjen inat klokken ett (что он отправится в путешествия опять сегодня ночью в час), men hvad kommer det mig ved om han reiser (а что будет со мной если он уедет = мне-то что, если он уедет)?

Så var det at jeg glemte å låse min dør (так /как-то/ я забыла запереть мою дверь)...

Klokken ett stiger han ind (в час входит он; *stige ind* — *входить, влезать; stige* — *подниматься*).

Var ikke min dør låset (/разве/ не была моя дверь заперта)? spør jeg (спрашиваю я).

Inat klokken ett, sier jeg til mig selv, hvad mente han med det? Jeg forstår ingenting. Han mente vel at han skulde på reiser igjen inat klokken ett, men hvad kommer det mig ved om han reiser?

Så var det at jeg glemte å låse min dør...

Klokken ett stiger han ind.

Var ikke min dør låset? spør jeg.

Jeg skal låse den (я запру ее), svarer han (отвечает он).

Og han låser døren av og lukker os inde (и он запирает дверь и закрывает нас внутри).

Jeg var så rædd for støien av hans store støvler (я так боялась шума его больших сапог).

Væk ikke min pike (не разбуди мою служанку)! sa jeg.

Jeg skal låse den, svarer han.

Og han låser døren av og lukker os inde.

Jeg var så rædd for støien av hans store støvler.

Vaek ikke min pike! sa jeg.

Jeg var også så rædd for den knakende stol (я также боялась этого скрипучего стула) og jeg sa: Nei nei, sæt dig ikke på den stol (нет-нет, не садись на этот стул), den knaker (он скрипит)!

Må jeg da sitte hos dig i sofaen (можно я тогда сяду у тебя на диване)? spurte han (спросил он).

Ja, sa jeg.

Men det sa jeg bare fordi stolen knaket (но это сказала я только потому, что стул скрипел).

Vi sat i min sofa (мы сели на мой диван). Jeg flyttet mig bort (я отодвигалась /прочь/), han flyttet sig efter (он двигался за /мной/). Jeg så ned (я смотрела вниз = опускала взор, потупилась).

Jeg var også så rædd for den knakende stol og jeg sa: Nei nei, sæt dig ikke på den stol, den knaker!

Må jeg da sitte hos dig i sofaen? spurte han.

Ja, sa jeg.

Men det sa jeg bare fordi stolen knaket.

Vi sat i min sofa. Jeg flyttet mig bort, han flyttet sig efter. Jeg så ned.

Du fryser (ты зябнешь), sa han og tok min hånd (сказал он и взял мою руку).

Litt efter sa han (чуть позже сказал он): Hvor du fryser (как ты зябнешь)! og la sin arm om mig (и положил свою руку вокруг меня = обнял меня).

Jeg blev varm i hans arm (мне стало тепло в его руках). Vi sitter således litt (мы сидим так недолго). En hane galter (петух кукарекает).

Hørte du (слышала ты), sa han, en hane gol (петух прокукарекал), det er snart morgen (скоро утро).

Og han rørte ved mig (он коснулся меня) og gjorde mig fortapt (и сделал меня обессиленной = я сделалась не своя; *fortape* — *терять, утрачивать*; *fortapt* — *потерянный; погруженный /в размышления/; растерянный*).

Du fryser, sa han og tok min hånd. Litt efter sa han: Hvor du fryser! og la sin arm om mig.

Jeg blev varm i hans arm. Vi sitter således litt. En hane galer.

Hørte du, sa han, en hane gol, det er snart morgen.

Og han rørte ved mig og gjorde mig fortapt.

Når du bare er aldeles sikker på at hanen gol (если ты только совсем уверен, что петух прокукарекал), stammet jeg (запнулась я = пролепетала я).

Jeg så atter de to feberrøde flækker i hans pande (я увидела снова те два красные пятна на его лбу) og jeg vilde reise mig (и я хотел встать). Da holdt han mig tilbake (но удержал он меня), jeg kysset de to elskelige flækker (я поцеловала эти два милых пятна) og lukket mine øine for ham (и закрыла /мои/ глаза /перед ним/)...

Når du bare er aldeles sikker på at hanen gol, stammet jeg.

Jeg så atter de to feberrøde flækker i hans pande og jeg vilde reise mig. Da holdt han mig tilbake, jeg kysset de to elskelige flækker og lukket mine øine for ham...

Så blev det dag (потом наступил день), alt var det morgen (совсем было утро = было совсем светло). Jeg våknet og kjendte ikke væggene i mit kammer igjen (я проснулась и не узнала стены в моей спальне), jeg stod op og kjendte ikke mine egne små sko igjen (я подnyлась и не узнала мои собственные башмачки); det rislet noget gjennem mig (что-то журчало во мне: «сквозь меня»). Hvad kan det være som risler gjennem mig (что это может быть, что журчит во мне)? tænkte jeg leende (подумала я, смеясь). Og hvormange var det klokken just slog (и

сколько это на часах только что пробило)? Intet visste jeg (ничего не знала я), men jeg husket bare at jeg hadde glemt å låse min dør (но я помнила только, что я забыла запереть дверь).

Så blev det dag, alt var det morgen. Jeg våknet og kjendte ikke veggene i mit kammer igjen, jeg stod op og kjendte ikke mine egne små sko igjen; det rislet noget gjennom mig. Hvad kan det være som risler gjennom mig? tænkte jeg leende. Og hvormange var det klokken just slog? Intet visste jeg, men jeg husket bare at jeg hadde glemt å låse min dør.

Min pike kommer (моя служанка приходит).

Dine blomster har intet vand fåt (твои цветы совсем не поливались: «не получили никакой воды»; *vand* — *вода*), sier hun.

Jeg hadde glemt mine blomster (я забыла про мои цветы).

Du har krøllet din kjole (ты измяла /твое/ платье), fortsætter hun (продолжает она).

Min pike kommer.

Dine blomster har intet vand fåt, sier hun.

Jeg hadde glemt mine blomster.

Du har krøllet din kjole, fortsætter hun.

Hvor kan jeg ha krøllet min kjole henne (как могло случиться, что я помяла мое платье; *henne* — *туда, по направлению*)? tænker jeg med leende hjærte (думаю я со смеющимся сердцем = с радостью на сердце); men det må jeg vel ha gjort inat (но это, должно быть, я сделала сегодня ночью)?

En vogn kjører ind til havegrinden (коляска въезжает в садовые ворота; *grind* — *калитка, ворота*).

Og din kåt har ingen mat fåt (и твой кот никакой еды не получал = не кормлен), sier min pike (говорит моя служанка).

Hvor kan jeg ha krøllet min kjole henne? tænker jeg med leende hjærte; men det må jeg vel ha gjort inat?

En vogn kjører ind til havegrinden.

Og din kåt har ingen mat fåt, sier min pike.

Men jeg glemmer mine blomster, min kjole og min kåt og spør (но я забываю про мои цветы, мое платье и моего кота и спрашиваю):

Er det Dundas som holder utenfor (это Дундас держится = стоит на дворе)? Be ham komme til mig straks (попроси его зайти ко мне скорей), jeg venter ham (я жду его), det var noget (было кое-что)... noget... Og jeg tænker ved mig selv (и я думаю сама себе): Mon han atter vil lukke døren i lås når han kommer (интересно, он снова закроет дверь на замок, когда он войдет)?

Han banker på (он стучит). Jeg åpner for ham og lukker selv døren i lås (я открываю ему и закрываю сама дверь на замок) for å gjøre ham en liten tjeneste (чтобы оказать ему небольшую услугу).

Iselin! utbryter han og kysser min mund et helt minut (воскликает он и целует меня в рот: «мой рот» = в губы целую минуту).

Men jeg glemmer mine blomster, min kjole og min kåt og spør:

Er det Dundas som holder utenfor? Be ham komme til mig straks, jeg venter ham, det var noget... noget... Og jeg tænker ved mig selv: Mon han atter vil lukke døren i lås når han kommer?

Han banker på. Jeg åpner for ham og lukker selv døren i lås for å gjøre ham en liten tjeneste.

Iselin! utbryter han og kysser min mund et helt minut.

Jeg har ikke sendt bud efter dig (я не посылала за тобой; *sende bud efter...* — *послать /за кем-либо/; bud* — *послание, сообщение*), hvisker jeg (шепчу я).

Har du ikke (нет)? spør han (спрашивает он).

Jeg blir atter meget fortapt og jeg svarer (я становлюсь снова очень растерянной = теряюсь и отвечаю):

Jo jeg sendte bud efter dig (да нет же, я посылала за тобой), jeg længtet så usigelig efter dig igjen (я скучала так несказанно по тебе опять; *længte efter* — очень хотеть, стремиться к). Vær her litt (побудь здесь немного).

Og jeg holdt mig for øinene av kjærlighet (и я закрыла глаза от любви). Han slap mig ikke (он не выпускал меня; *slippe* — выпускать), jeg sank om og skjulte mig hos ham (я опустилась и спряталась у него /на груди/ = ноги подкосились и я спрятала лицо у него на груди).

Jeg synes at noget galer igjen (мне кажется, что кто-то кукарекает опять)? sa han og lyttet (сказал он и прислушался).

Jeg har ikke sendt bud efter dig, hvisker jeg.

Har du ikke? spør han.

Jeg blir atter meget fortapt og jeg svarer:

Jo jeg sendte bud efter dig, jeg længtet så usigelig efter dig igjen. Vær her litt.

Og jeg holdt mig for øinene av kjærlighet. Han slap mig ikke, jeg sank om og skjulte mig hos ham.

Jeg synes at noget galer igjen? sa han og lyttet.

Men da jeg hørte hvad han sa (но когда я услышала, что он сказал) avbrøt jeg ham så hurtig jeg kunde og svarte (я прервала его так быстро, /как/ могла и ответила):

Nei hvor kan du tro at noget galer igjen (нет, как ты можешь думать, что кто-то кукарекает опять)! Det var ingenting som gol (ничего не кукарекало).

Han kysset mit bryst (он поцеловал мою грудь).

Men da jeg hørte hvad han sa avbrøt jeg ham så hurtig jeg kunde og svarte:

Nei hvor kan du tro at noget galer igjen! Det var ingenting som gol.

Han kysset mit bryst.

Det var bare en høne som gol (это просто курица кудахтала), sa jeg i siste øieblik (сказала я в последний момент).

Vent litt (подожди немного), jeg skal lukke døren i lås (я закрою дверь на замок), sa han og vilde reise sig (сказал он и хотел встать).

Jeg holdt ham tilbake og hvisket (я притянула: «удержала» его обратно и прошептала):

Den er lukket (она закрыта)...

Det var bare en høne som gol, sa jeg i siste øieblik.

Vent litt, jeg skal lukke døren i lås, sa han og vilde reise sig.

Jeg holdt ham tilbake og hvisket:

Den er lukket...

Så blev det kvæld igjen (потом был вечер опять) og Dundas var reist (и Дундас уехал). Det rislet noget gyldent gjennom mig (что-то золотистое переливалось во мне). Jeg stillet mig foran speilet (я встала перед зеркалом) og to forelskede øine så like mot mig (и два влюбленных глаза смотрели прямо на меня), det rørte sig noget i mig ved mit blik (что-то шелохнулось во мне под моим взглядом) og det rislet og rislet rundt omkring mit hjærte (и струилось, и струилось вокруг моего сердца; *rundt omkring* — *вокруг*). Min Gud (Боже мой), jeg hadde aldrig set på mig selv med de øine før (я никогда не смотрела на себя /саму/ такими глазами раньше) og jeg kysset av elskov min egen mund i speilet (и я целую от любви мой собственный рот в зеркале)...

Så blev det kvæld igjen og Dundas var reist. Det rislet noget gyldent gjennom mig. Jeg stillet mig foran speilet og to forelskede øine så like mot mig, det rørte sig noget i mig ved mit blik og det rislet og rislet rundt omkring mit hjærte. Min Gud, jeg hadde aldrig set på mig selv med de øine før og jeg kysset av elskov min egen mund i speilet...

Men nu har jeg fortalt dig om min første nat (ну вот и рассказала я тебе о моей первой ночи) og om morgenen og kvælden derpå (об утре и вечере затем). Siden engang skal jeg fortælle dig om Svend Herlufsen (позже когда-нибудь: «однажды» я расскажу тебе про Свена Херлюфсена). Ham elsket jeg også (его я любила тоже), han bodde en mil herfra (он жил в миле отсюда), på øen som du ser derute (на острове, который ты видишь вон там), og jeg rodde selv til ham i stille sommernætter (я плавала на лодке сама к нему тихими летними ночами) fordi jeg elsket ham (потому, что я любила его). Jeg vil også fortælle dig om Stamer (я также расскажу тебе про Стамера). Han var præst, jeg elsket ham (он был священник, я любила его). Jeg elsker alle (я люблю всех)...

Men nu har jeg fortalt dig om min første nat og om morgenen og kvælden derpå. Siden engang skal jeg fortælle dig om Svend Herlufsen. Ham elsket jeg også, han bodde en mil herfra, på øen som du ser derute, og jeg rodde selv til ham i stille sommernætter fordi jeg elsket ham. Jeg vil også fortælle dig om Stamer. Han var præst, jeg elsket ham. Jeg elsker alle...

Jeg hører gjennem min slummer (я слышу сквозь свою дремоту) en hane som galer nede ved Sirilund (петуха, который кукарекает внизу у Сирилунна). Hørte du, Iselin (слышала ты, Иселина), en hane gol også til os (петух прокукарекал и для нас)! ropte jeg frydefuldt (крикнул я радостный: «исполненный радости») og strækker armene ut (и вытягиваю руки). Jeg våkner (я просыпаюсь). Æsop er allerede på benene (Эзоп уже на ногах). Borte (ушла: «/ушла/ прочь»)! sier jeg i brændende sorg (говорю я со жгучей печалью; *brænde* — *гореть, пылать; жечь, обжигать*) og ser mig omkring (и осматриваюсь вокруг). Her er ingen (здесь никого), ingen her! Fuld av hete og ophidselse (полный жара и возбуждения = разгоряченный и возбужденный) går jeg hjemover (иду я домой). Det er morgen (утро), hanen vedblir å gale på Sirilund (петух продолжает кукарекать в Сирилунне).

**Jeg hører gjennom min slummer en hane som galer nede ved Sirilund.
Hørte du, Iselin, en hane gol også til os! ropte jeg frydefuldt og strækker
armene ut. Jeg våkner. Æsop er allerede på benene. Borte! sier jeg i
brændende sorg og ser mig omkring. Her er ingen, ingen her! Full av hete og
ophidselse går jeg hjemover. Det er morgen, hanen vedblir å gale på Sirilund.**

Ved hytten står en kvinne (у домика стоит женщина), står Eva (стоит Ева). Hun har et rep i hånden og skal til vedskogen (у нее веревка в руке, и /она/ собирается в лес по дрова; *ved* — *дрова*). Det er livets morgen over den unge pike (/само/ живое утро в этой молодой девушке; *liv* — *жизнь*), hendes bryst går op og ned (ее грудь ходит вверх и вниз = *колышется*), solen forgylder hende (солнце золотит ее).

De må ikke tro... stammer hun (вы не должны думать/полагать... запинаясь она).

Ved hytten står en kvinne, står Eva. Hun har et rep i hånden og skal til vedskogen. Det er livets morgen over den unge pike, hendes bryst går op og ned, solen forgylder hende.

De må ikke tro... stammer hun.

Hvad må jeg ikke tro (что я не должен думать), Eva?

Jeg gikk ikke hit for å träffa Dem (я шла сюда не для того, чтобы встретить вас), jeg gikk bare forbi (я просто проходила мимо)...

Og hendes ansigt mørkner av rødme (и ее лицо темнеет от краски = *заливается краской*; *rødme* — *румянец, краска стыда*).

Hvad må jeg ikke tro, Eva?

Jeg gikk ikke hit for å träffa Dem, jeg gikk bare forbi...

Og hendes ansigt mørkner av rødme.

XXI

Min fot vedblev å volde mig bryderi og plage (моя нога продолжала доставлять мне беспокойство и мучение; *bryde sig om...* — *обращать внимание на..., беспокоиться о...*), ofte om natten klødde den (часто ночью она чесалась) og holdt mig våken (и держала меня без сна = не давала мне спать), et pludselig sting kunde gjennemfare den (внезапная острая боль могла пронизывать ее) og mot veirforandring var den fuld av gigt (и к перемене погоды ее ломило: «была полна ревматизма»; *veir* — *погода*; *forandre* — *изменять*). Det varte i mange dager (это продолжалось много дней). Men jeg kom ikke til å halte (но я не стал хромать).

Dagene gik (дни шли).

Min fot vedblev å volde mig bryderi og plage, ofte om natten klødde den og holdt mig våken, et pludselig sting kunde gjennemfare den og mot veirforandring var den fuld av gigt. Det varte i mange dager. Men jeg kom ikke til å halte.

Dagene gik.

Hr. Mack var kommet tilbake (господин Мак приехал обратно = вернулся) og jeg skulde straks erfare at han var kommet (и мне суждено было вскоре почувствовать на себе, что он приехал; *erfare* — *узнавать, испытывать*). Han tok min båt fra mig (он забрал мою лодку у меня), han satte mig i forlegenhet (он поставил меня в затруднение; *forlegen* — *смущенный; находящийся в затруднительном положении*), det var endnu ikke jagttid (еще не было время охотиться) og jeg kunde intet skyte (и я не мог ничего подстрелить). Men hvorfor berøvet han mig uten videre båten (но почему отобрал он у меня

бесцеремонно лодку; *berøve* — *лишить /чего-либо/*)? To av hr. Macks bryggefolk (двое работников пристани господина Мака; *brygge* — *набережная, причал*; *folk* — *народ, люди*) hadde rodd en fremmed (везли на лодке незнакомца; *ro* — *грести*) ut på sjøen om morgningen (по морю утром).

Hr. Mack var kommet tilbake og jeg skulde straks erfare at han var kommet. Han tok min båt fra mig, han satte mig i forlegenhet, det var endnu ikke jagttid og jeg kunde intet skyte. Men hvorfor berøvet han mig uten videre båten? To av hr. Macks bryggefolk hadde rodd en fremmed ut på sjøen om morgningen.

Jeg traf doktoren (я встретил доктора).

Man har tat min båt fra mig (забрали мою лодку у меня), sa jeg.

Jeg traf doktoren.

Man har tat min båt fra mig, sa jeg.

Her er kommet en fremmed (сюда = к нам приехал иностранец), sa han. Man skal ro ham tilhavs hver dag (будут возить его в море каждый день) og bringe ham hjem igjen om kvælden (и привозить его домой обратно вечером). Han undersøker havbunden (он исследует морское дно; *hav* — *море*).

Den fremmede var en finlænder (этот иностранец был финн), hr. Mack hadde truffet ham tilfeldig (господин Мак встретил его случайно), ombord i skibet (на борту корабля), han kom fra Spitsbergen med nogen samlinger av skjæl og små sjødyr (он ехал со Шпицбергена с каким-то собранием ракушек и морских животных), man kaldte ham baron (его называли бароном). Han hadde fått en stor sal (он получил большую залу) og endnu et andet værelse i hr. Macks hus (и еще другую комнату в доме господина Мака). Han vakte megen opmærksomhet (он привлек /к себе/ много внимания).

Her er kommet en fremmed, sa han. Man skal ro ham tilhavs hver dag og bringe ham hjem igjen om kvælden. Han undersøker havbunden.

Den fremmede var en finlænder, hr. Mack hadde truffet ham tilfeldig, ombord i skibet, han kom fra Spitsbergen med nogen samlinger av skjæl og små sjødyr, man kaldte ham baron. Han hadde fått en stor sal og endnu et andet værelse i hr. Macks hus. Han vakte megen opmærksomhet.

Jeg lider nød for kjøt (я испытывал нужду в мясе = я давно не ел мяса; *lide* — *страдать*; *nød* — *нужда*) og jeg kunde be Edvarda om litt mat for iaften (и я мог бы попросить у Эдварды немного еды на ужин), tænkte jeg (подумал я). Jeg spaserer ned til Sirilund (я иду вниз = спускаюсь к Сирилунну). Jeg lægger straks mærke til at Edvarda er iført en ny kjole (я вскоре замечаю, что Эдварда одета в новое платье), hun synes å ha vokset (она, кажется, выросла: «кажется вырасти /в прошедшем времени/»), hendes kjole er meget sid (ее платье очень свободное; *sid* — *длинное и свободное /о платье/*).

Undskyld at jeg blir sittende (извините, что я сижу: «остаюсь сидящей»), sa hun kort og godt (сказала она коротко и четко) og rakte mig hånden (и протянула мне руку).

Jeg lider nød for kjøt og jeg kunde be Edvarda om litt mat for iaften, tænkte jeg. Jeg spaserer ned til Sirilund. Jeg lægger straks mærke til at Edvarda er iført en ny kjole, hun synes å ha vokset, hendes kjole er meget sid.

Undskyld at jeg blir sittende, sa hun kort og godt og rakte mig hånden.

Ja desværre (да, к сожалению), min datter er upasselig (моя дочь нездорова), sa hr. Mack (сказал господин Мак). Det er forkjølelse (это — простуда; *kjøle* — *охлаждать, освежать*; *forkjøle* — *простужать*), hun har ikke været forsigtig (она была неосторожна = не берегла себя)... De kommer formodentlig for å få rede på Deres båt (вы пришли, вероятно, разузнать о вашей лодке; *rede* — *знакомство, знание; разъяснение*)? Jeg blir nødt til å låne Dem en anden (мне

придется одолжить вам другую; *låne* — *одолжить, дать взаймы*), en kjæks (ялик). Den er ikke ny (он не новый), men når De øser flittig (но если /вы будете/ вычерпывать старательно)...

Ja desværre, min datter er upasselig, sa hr. Mack. Det er forkjølelse, hun har ikke været forsigtig... De kommer formodentlig for å få rede på Deres båt? Jeg blir nødt til å låne Dem en anden, en kjæks. Den er ikke ny, men når De øser flittig...

Nei vi har nemlig fått en vitenskapsmand i huset (мы, видите ли, приютили одного ученого в доме; *vite* — *знать*; *vitenskap* — *наука*) og De vil forstå at en sådan mand (и вы понимаете, что такой человек)... Han har ingen tid tilovers (у него нет совсем лишнего времени), han arbeider hele dagen (он работает целый день) og kommer hjem om kvælden (и приходит домой вечером). Gå nu ikke før han kommer (не уходите до того, как он придет), så får De se ham (так вы увидите его), De vil ha interesse av å stifte bekjendtskap med ham (вам будет интересно завести знакомство с ним). Her er hans kort (вот его карточка), med krone (с короной), baron (барон). En elskværdig mann (любезный/милый человек). Jeg traf ham ganske tilfeldig (я встретил его совсем случайно).

Nei vi har nemlig fått en vitenskapsmand i huset og De vil forstå at en sådan mand... Han har ingen tid tilovers, han arbeider hele dagen og kommer hjem om kvælden. Gå nu ikke før han kommer, så får De se ham, De vil ha interesse av å stifte bekjendtskap med ham. Her er hans kort, med krone, baron. En elskværdig mann. Jeg traf ham ganske tilfeldig.

Aha, tænkte jeg (ага, подумал я), man byr dig ikke tilaftens (тебя не приглашают на ужин). Gudskelov (слава Богу), jeg gik også bare på prøve derhen (я шел = хотел только попробовать), jeg kan gå hjem igjen (я могу уйти домой /обратно/), jeg har endnu litt fisk i hytten (у меня есть еще немного рыбы в

доме). Det blir vel en råd til mat (этого будет достаточно для еды: «это станет вполне возможностью для еды»). Basta (довольно).

Aha, tænkte jeg, man byr dig ikke tilaftens. Gudskelov, jeg gik også bare på prøve derhen, jeg kan gå hjem igjen, jeg har endnu litt fisk i hytten. Det blir vel en råd til mat. Basta.

Baronen kom (барон пришел). En liten mand på omkring firti år (маленький человек около сорока лет), et langt, smalt ansigt (длинное, узкое лицо) med utstående kindben og tyndt, sort skjæg (с выдающимися скулами и редкой черной бородой; *tynd* — тонкий; худой; жидкий /о волосах/). Hans blik var stikkende og gjennemtrængende (его взгляд был колким и пронизывающим; *gjennem* — сквозь; *trænge* — пробиваться, проникать), men han brukte sterke briller (но он пользовался сильными очками). Også i sine skjorteknapper hadde han den fem-takkede krone (и даже на своих запонках рубашки он имел пятизубую корону; *skjorte* — рубашка; *tak* — зубец) likesom på sit kort (как и на своей карточке). Han var litt lutende (он был немного сутулым) og hans magre hænder hadde blå årer (и его худые руки имели = были покрыты синими венами); men neglene var som av gult metal (а ногти были словно из желтого металла).

Fornøier mig meget (очень приятно; «развлекает/веселит меня очень»), hr. løytnant (господин лейтенант). Hr. løytnanten har været længe her (господин лейтенант пробыл долго здесь)?

Baronen kom. En liten mand på omkring firti år, et langt, smalt ansigt med utstående kindben og tyndt, sort skjæg. Hans blik var stikkende og gjennemtrængende, men han brukte sterke briller. Også i sine skjorteknapper hadde han den fem — takkede krone likesom på sit kort. Han var litt lutende og hans magre hænder hadde blå årer; men neglene var som av gult metal.

Fornøier mig meget, hr. løytnant. Hr. løytnanten har været længe her?

Nogen måneder (несколько месяцев).

En behagelig mand (обходительный человек). Hr. Mack opfordret ham til å tale om sine skjæl og smådyr (господин Мак попросил его рассказать о своих ракушках и зверушках; *opfordre* — побуждать, ободрять, пригласить *выступить*; *fordre* — требовать) og han gjorde det beredvillig (он сделал это с готовностью), forklarte os lerarten omkring Korholmerne (объяснил нам какие виды глины в окрестностях Курхольмов; *ler* — глина), gik ind i salen (пошел в залу) og hentet en prøve av tang fra Hvitehavet (и принес образец морской водоросли из Белого моря). Han førte idelig høire pekefinger op (он поднимал то и дело правый указательный палец вверх; *idelig* — постоянный, частый) og flyttet de tykke guldbriller frem og tilbake på næsen (и двигал толстые золотые очки вперед и назад по носу = поправлял очки на носу). Hr. Mack var i høi grad interessert (господин Мак был в высшей степени заинтересован). En time gik (час прошел).

Nogen måneder.

En behagelig mand. Hr. Mack opfordret ham til å tale om sine skjæl og smådyr og han gjorde det beredvillig, forklarte os lerarten omkring Korholmerne, gik ind i salen og hentet en prøve av tang fra Hvitehavet. Han førte idelig høire pekefinger op og flyttet de tykke guldbriller frem og tilbake på næsen. Hr. Mack var i høi grad interessert. En time gik.

Baronen talte om mit uheld (барон заговорил о моем несчастном случае), mit ulykkelige skudd (моим несчастным выстреле). Var jeg helbredet (я поправился)? Virkelig (действительно)? Glædet ham (порадовало его = он сказал, что рад это слышать).

Hvem har fortalt ham om mit uheld (кто рассказал ему о моем несчастном случае)? tænkte jeg (подумал я). Jeg spurte (я спросил):

Baronen talte om mit uheld, mit ulykkelige skudd. Var jeg helbredet?

Virkelig? Glædet ham.

Hvem har fortalt ham om mit uheld? tænkte jeg. Jeg spurte:

Av hvem har hr. baronen hørt om mit uheld (от кого барон слышал о моем несчастном случае)?

Av... ja hvem var det nu (от...кто же это был)? Frøken Mack (фрекен Мак), tror jeg (думаю я). Ikke sandt, frøken Mack (не правда ли, фрекен Мак)?

Edvarda blev blussende rød (Эдварда стала ярко-красной = сильно покраснела; *blusse* — пылать, гореть; краснеть, покрываться румянцем).

Av hvem har hr. baronen hørt om mit uheld?

Av... ja hvem var det nu? Frøken Mack, tror jeg. Ikke sandt, frøken Mack?

Edvarda blev blussende rød.

Jeg kom så fattig (я пришел такой несчастный; *fattig* — бедный, убогий), i flere dager hadde en mørk fortvilelse tyngt mig ned (несколько дней мрачное отчаяние давило меня), men ved de siste ord av den fremmede (но с последними словами иностранца) flakket straks en glæde gjennom mig (забродила = появилась вдруг радость во мне). Jeg så ikke på Edvarda (я не смотрел на Эдварду), men jeg tænkte (но я подумал): Tak fordi du da har talt om mig (спасибо, что ты рассказала обо мне), nævnt mit navn med din tunge (назвала мое имя /твоим языком/), skjønt det er evig betydningsløst for dig (хотя оно всегда незначимо для тебя = ничего не значит для тебя; *betydning* — значение). Godnat (спокойной ночи).

Jeg kom så fattig, i flere dager hadde en mørk fortvilelse tyngt mig ned, men ved de siste ord av den fremmede flakket straks en glæde gjennom mig. Jeg

så ikke på Edvarda, men jeg tænkte: Tak fordi du da har talt om mig, nævnt mit navn med din tunge, skjønt det er evig betydningsløst for dig. Godnat.

Jeg tok avsked (я попрощался). Edvarda forblev sittende også nu (Эдварда оставалась сидеть и теперь), hun undskyldte sig for høflighets skyld (она извинилась вежливости ради; *høflig — вежливый*) med at hun var upasselig (тем, что она была нездорова). Med likegyldighet gav hun mig hånden (с безразличием подала она мне руку).

Og hr. Mack stod i ivrig passiar med baronen (а господин Мак стоял, оживленно болтая: «в оживленной беседе» с бароном). Han talte om sin bedstefar konsul Mack (он рассказывал о своем дедушке, консуле Маке):

Jeg vet ikke om jeg allerede har fortalt hr. baronen (я не знаю, рассказывал ли я уже господину барону) at denne spænde fæstet kong Carl Johan med egne hænder (что эту булавку приколот: «прикрепил» король Карл Юхан собственными руками) i min bedstefars bryst (на грудь моего дедушки).

Jeg tok avsked. Edvarda forblev sittende også nu, hun undskyldte sig for høflighets skyld med at hun var upasselig. Med likegyldighet gav hun mig hånden.

Og hr. Mack stod i ivrig passiar med baronen. Han talte om sin bedstefar konsul Mack:

Jeg vet ikke om jeg allerede har fortalt hr. baronen at denne spænde fæstet kong Carl Johan med egne hænder i min bedstefars bryst.

Jeg kom ut på trappen (я вышел по лестнице), ingen fulgte mig ut (никто не провожал меня). Jeg kastet i forbigående et blik ind gennem vinduerne i storstuen (я бросил, проходя, взгляд на окна большой залы), da stod Edvarda der (там стояла Эдварда), høi, opret (высокая, прямая), holdende med begge hænder gardinerne tilside (отодвигая: «держа» обеими руками гардины в стороны) og så ut (и смотрела наружу). Jeg undlot å hilse (я не поприветствовал; *undlate —*

игнорировать, пренебречь), jeg glemte alt (*я забыл все*), en strøm av forvirring grep mig (*поток замешательства подхватил меня = смятение охватило меня*) og førte mig hastig avsted (*и увело меня быстро прочь*).

Jeg kom ut på trappen, ingen fulgte mig ut. Jeg kastet i forbigående et blik ind gjennom vinduerne i storstuen, da stod Edvarda der, høi, opret, holdende med begge hænder gardinerne tilside og så ut. Jeg undlot å hilse, jeg glemte alt, en strøm av forvirring grep mig og førte mig hastig avsted.

Holdt (*стой*), stans et øieblik (*остановись на мгновение*)! sa jeg til mig selv (*сказал я себе самому*) da jeg hadde nådd skogen (*когда я добрался до леса*). Ved Gud i himlen (*Отец Небесный: «с Богом на небесах»*), dette skal der bli en ende på (*этому должен наступить конец*)! Jeg blev pludslig het av sinne og stønnet (*я стал вдруг разгоряченный от злобы и простонал = меня бросило в жар от злобы и я простонал; sinne — злость, ярость*).

Åk jeg hadde ingen ære i brystet mere (*ах, у меня не было никакой чести в груди более*), høit regnet (*самое большое; regne — считать*) hadde jeg nytt Edvardas nåde en uke (*я пользовался милостью Эдварды неделю*), nu var den for længe siden forbi (*теперь это давно позади*) og jeg indrettet mig ikke derefter (*а я не прихожу в себя после этого = а я все никак не опомнюсь ; indrette sig — приводить в порядок*). Fra nu av skulde mit hjærte tilrope hende (*и впредь будет мое сердце взывать к ней*): Støv, luft, muld på min vei (*пыль, воздух, земля у меня на пути*), ved Gud i himlen (*с Богом в небесах*)...

Holdt, stans et øieblik! sa jeg til mig selv da jeg hadde nådd skogen. Ved Gud i himlen, dette skal der bli en ende på! Jeg blev pludslig het av sinne og stønnet. Åk jeg hadde ingen ære i brystet mere, høit regnet hadde jeg nytt Edvardas nåde en uke, nu var den for længe siden forbi og jeg indrettet mig ikke derefter. Fra nu av skulde mit hjærte tilrope hende: Støv, luft, muld på min vei, ved Gud i himlen...

Jeg nådde hytten (я добрался до дома), fandt min fisk frem og holdt måltid (достал /мою/ рыбу и поел = приготовил рыбу и поел).

Her går du (вот идешь ты) og gløder ut dit liv på en ringe skolepike (и сжигаешь свою жизнь из-за жалкой школьницы = и надрываешь душу из-за жалкой школьницы; *gløde* — *накаливать, раскаливать; пылать /гневом, любовью/*) og dine nætter er fulde av øde drømme (а твои ночи полны пустых мечтаний). Og en lummer vind (и душный ветер = воздух) står stille omkring dit hode (стоит тихо вокруг твоей головы), en luktende, årsgammel vind (вонючий, годовалый ветер = прошлогодний еще воздух). Mens himlen skjælver av det vidunderligste blå (а небо дрожит от чудеснейшей синевы) og fjældene kalder (и горы зовут). Kom, Æsop, hei (иди, Эзоп, живее)!

Jeg nådde hytten, fandt min fisk frem og holdt måltid.

Her går du og gløder ut dit liv på en ringe skolepike og dine nætter er fulde av øde drømme. Og en lummer vind står stille omkring dit hode, en luktende, årsgammel vind. Mens himlen skjælver av det vidunderligste blå og fjældene kalder. Kom, Æsop, hei!

XXII

Det gik en uke (прошла одна неделя). Jeg leiet smedens båt og fisket til mat (я нанял у кузнеца лодку и ловил рыбу для пропитания). Edvarda og den fremmede baron var alltid sammen om kvælden (Эдварда и иностранец-барон были всегда вместе по вечерам) når han kom hjem fra sjøen (когда он приходил домой с моря), jeg så dem engang ved møllen (я видел их однажды у мельницы). En kvæld kom de begge gående forbi min hytte (однажды вечером они оба проходили мимо моего домика), jeg trak mig bort fra vinduet (я

отпрянул /прочь/ от окна) og stængte sagte min dør for alle tilfældes skyld (и закрыл медленно /мою/ дверь на всякий случай).

Det gik en uke. Jeg leiet smedens båt og fisket til mat. Edvarda og den fremmede baron var altid sammen om kvælden når han kom hjem fra sjøen, jeg så dem engang ved møllen. En kvæld kom de begge gående forbi min hytte, jeg trak mig bort fra vinduet og stængte sagte min dør for alle tilfældes skyld.

Det gjorde aldeles intet indtryk på mig å se dem sammen (/это/ не произвело на меня совсем никакого впечатления — видеть их вместе); jeg trak på akslen (я пожал плечами). En kvæld traf jeg dem på veien (однажды вечером встретил я их на дороге) og vi hilste til hverandre (мы поприветствовали друг друга), jeg lot baronen hilse først (я дал барону поздороваться первым) og tok selv med et par fingrer op til luen (и поднял сам пару пальцев к картузу) for å være uhøflig (чтобы быть невежливым = выказать невежливость). Jeg gik sagte forbi dem (я прошел медленно мимо них) og så likegyldig på dem imens (и посмотрел равнодушно на них /в это время/).

Det gjorde aldeles intet indtryk på mig å se dem sammen; jeg trak på akslen. En kvæld traf jeg dem på veien og vi hilste til hverandre, jeg lot baronen hilse først og tok selv med et par fingrer op til luen for å være uhøflig. Jeg gik sagte forbi dem og så likegyldig på dem imens.

En dag forløp igjen (один день прошел еще).

Hvor mange, lange dager var nu ikke forløpet (/а/ сколько долгих дней еще не прошло)! En nedtrykt sindsstemning behersket mig (подавленное состояние /ума/ овладело мной; *ned* — вниз; *trykke* — давить, нажимать; *stemning* — настроение), mit hjærte grundet målløst over tingene (мое сердце размышляло безмолвно о вещах = в голове было все одно и то же; *mål* — язык, говор,

наречие), selv den venlige grå sten ved min hytte (даже милый серый камень у моего дома) stod som med et uttryk av pine og fortvilelse (стоял словно с выражением боли и отчаяния) når jeg gik forbi (когда я проходил мимо). Det stundet mot regn (шло к дождю), varmen stod formelig (жара стояла настоящая) og hivet foran mig hvor jeg vendte mig hen (и тяжело дышала на меня, куда бы я ни повернул), det var gigt i min venstre fot (ломило в левой ноге: «был ревматизм в моей левой ноге»), jeg hadde set en av hr. Macks hester (я видел, как одна из лошадей господина Мака) ryste sig i skjækerne om morgningen (встряхивалась в оглоблях утром; *ryste sig* — *трястись*); alt dette hadde sin betydning for mig som veirvarsler (все это имело свое значение для меня как прогноз погоды = приметы; *veir* — *погода*; *varsel* — *предупреждение*). Det er bedst å forsyne huset med mat mens det er godveir (лучше заготовить в доме еду, пока хорошая погода), tænkte jeg (думал я).

En dag forløp igjen.

Hvor mange, lange dager var nu ikke forløpet! En nedtrykt sindsstemning behersket mig, mit hjærte grundet målløst over tingene, selv den venlige grå sten ved min hytte stod som med et uttryk av pine og fortvilelse når jeg gik forbi. Det stundet mot regn, varmen stod formelig og hivet foran mig hvor jeg vendte mig hen, det var gigt i min venstre fot, jeg hadde set en av hr. Macks hester ryste sig i skjækerne om morgningen; alt dette hadde sin betydning for mig som veirvarsler. Det er bedst å forsyne huset med mat mens det er godveir, tænkte jeg.

Jeg bandt Æsop (я привязал Эзопа), tok mine fiskeredskaper og min børse med (взял мои рыболовные снасти и мою ружье с собой) og gik ned til bryggen (и пошел вниз к пристани). Jeg var ganske usædvanlig beklemt (я был совсем необычно опечален = опечален более обычного).

Når kommer postskibet (когда придет почтовый корабль)? spurte jeg en fisker (спросил я рыбака).

**Jeg bandt Æsop, tok mine fiskeredskaper og min borse med og gik ned til bryggen. Jeg var ganske usædvanlig beklemt.
Når kommer postskibet? spurte jeg en fisker.**

Postskibet (почтовый корабль)? Det kommer om tre uker (он придет через три недели), svarte han (ответил он).

Jeg venter min uniform (я жду мой мундир), sa jeg (сказал я).

Derpå traf jeg en av hr. Macks krambodbetjenter (потом встретил я одного из приказчиков господина Мака). Jeg tok hans hånd og sa (я взял его руку = за руку и сказал):

Si mig for Kristi skyld (скажите мне, Христа ради), spiller I aldrig mere whist på Sirilund (вы не играете больше в вист в Сирилунне; *aldrig — никогда; aldrig mere — больше никогда*)?

Postskibet? Det kommer om tre uker, svarte han.

Jeg venter min uniform, sa jeg.

Derpå traf jeg en av hr. Macks krambodbetjenter. Jeg tok hans hånd og sa:

Si mig for Kristi skyld, spiller I aldrig mere whist på Sirilund?

Jo ofte (как же, часто), svarte han (ответил он).

Pause (пауза).

Jeg har ikke kunnet komme med i det siste (я не мог приходить в последнее /время/), sa jeg.

Jo ofte, svarte han.

Pause.

Jeg har ikke kunnet komme med i det siste, sa jeg.

Jeg rodde ut til min fiskegrund (я поплыл к моему рыбному месту; *fiskegrund* — отмель, где скапливается много рыбы). Veiret var blit trykkende (погода была душная; *trykke* — давить), myggene samlet sig i sværmer (комары собирались в тучи: «в рои») og jeg måtte røke tobak hele tiden for å berge mig (и я должен был курить табак все время, чтобы защититься). Hyserne bet (пикша клевала; *bite* — кусать), jeg trak tvehaket (я удил двумя крючками; *hake* — крючок), jeg gjorde en god fangst (я сделал хороший улов = улов был славный). På hjemveien skjøt jeg to alker (по дороге домой подстрелил я двух чистиков).

Jeg rodde ut til min fiskegrund. Veiret var blit trykkende, myggene samlet sig i sværmer og jeg måtte røke tobak hele tiden for å berge mig. Hyserne bet, jeg trak tvehaket, jeg gjorde en god fangst. På hjemveien skjøt jeg to alker.

Da jeg kom til bryggen stod smeden der (когда я подошел к пристани, там стоял кузнец). Han stod i arbeide (он стоял и работал). Det farer en tanke gjennom mig (проносится мысль во мне = меня осеняет), jeg spør ham (я спрашиваю его): Får jeg følge hjem (позвольте мне следовать /с вами/ домой = пойдете вместе домой)?

Nei, svarer han (нет, отвечает он), hr. Mack har git mig arbeide like til midnat (господин Мак задал мне работы до самой полночи).

Da jeg kom til bryggen stod smeden der. Han stod i arbeide. Det farer en tanke gjennom mig, jeg spør ham:

Får jeg følge hjem?

Nei, svarer han, hr. Mack har git mig arbeide like til midnat.

Jeg nikket og tænkte ved mig selv at det var godt (я кивнул и подумал про себя, что это /было/ хорошо).

Jeg tok min fangst med og gik (я взял мой улов с собой и пошел), jeg la veien om smedens hus (я выбрал дорогу к кузнеца дому). Eva var alene hjemme (Ева была одна дома).

Jeg længtet så hjærtelig efter dig (я скучал так сердечно = сильно по тебе), sa jeg til hende (сказал я ей). Og jeg blev bevæget ved synet av hende (и я был так взволнован при виде ее), hun kunde knapt se på mig for forundring (она могла едва смотреть на меня от удивления = она почти не смотрела на меня от смущения). Jeg elsker din ungdom og dine gode øine (я люблю твою молодость и твои добрые глаза), sa jeg. Straf mig nu idag (накажи меня сегодня) fordi jeg har tænkt mere på en anden end på dig (потому что я думал больше о другой, чем о тебе). Hør, jeg kommer til dig bare for å se på dig (я пришел к тебе только, чтобы посмотреть на тебя), du gjør mig vel (ты делаешь мне хорошо = мне хорошо с тобой), jeg er kjær i dig (я влюблен в тебя; *kjær* — *дорогой, любимый*). Hørte du at jeg ropte på dig inat (слышала ты, что я кричал = звал тебя ночью)?

Jeg nikket og tænkte ved mig selv at det var godt.

Jeg tok min fangst med og gik, jeg la veien om smedens hus. Eva var alene hjemme.

Jeg længtet så hjærtelig efter dig, sa jeg til hende. Og jeg blev bevæget ved synet av hende, hun kunde knapt se på mig for forundring. Jeg elsker din ungdom og dine gode øine, sa jeg. Straf mig nu idag fordi jeg har tænkt mere på en anden end på dig. Hør, jeg kommer til dig bare for å se på dig, du gjør mig vel, jeg er kjær i dig. Hørte du at jeg ropte på dig inat?

Nei, svarte hun forfærdet (нет, ответила она испуганно).

Jeg ropte på Edvarda (я звал Эдварду), jomfru Edvarda, men jeg mente dig (но я имел в виду тебя). Jeg vaknet av det (я проснулся от этого). Jo jeg mente dig (да, я имел в виду тебя), jeg var undskyldt (я /был/ не виноват), jeg forsnakket mig da jeg sa Edvarda (я оговорился, когда сказал 'Эдварда'). Men lat os ikke

tale mere om hende (но давай не говорить больше о ней). Gud hvor du er min kjæreste pike (Боже, какая ты у меня милая девочка), Eva! Du har så rød mund i dag (у тебя такой красный рот сегодня). Du har smukkere føtter end Edvarda (у тебя красивее ноги, чем у Эдварды), se bare selv (посмотри же сама). — Jeg løftet op hendes kjole og viste hende hendes egne ben (я приподнял ее платье и показал ей ее собственные ноги).

Nei, svarte hun forfærdet.

Jeg ropte på Edvarda, jomfru Edvarda, men jeg mente dig. Jeg vaknet av det. Jo jeg mente dig, jeg var undskyldt, jeg forsnakket mig da jeg sa Edvarda. Men lat os ikke tale mere om hende. Gud hvor du er min kjæreste pike, Eva! Du har så rød mund idag. Du har smukkere føtter end Edvarda, se bare selv. — Jeg løftet op hendes kjole og viste hende hendes egne ben.

En glæde som jeg endnu aldrig har set hos hende (радость, которой я еще никогда не видел у нее) fløi over hendes ansigt (прилила к ее лицу); hun vil vende sig bort (она хочет отвернуться), men betænker sig (но одумывается) og slår den ene arm om min hals (и обнимает меня одной рукой за шею).

En tid går (какое-то время проходит). Vi taler sammen (мы беседуем), sitter hele tiden på en lang bænk (сидим все время на длинной скамье) og taler til hverandre om mange ting (и разговариваем друг с другом о многих вещах). Jeg sa (я сказал):

En glæde som jeg endnu aldrig har set hos hende fløi over hendes ansigt; hun vil vende sig bort, men betænker sig og slår den ene arm om min hals.

En tid går. Vi taler sammen, sitter hele tiden på en lang bænk og taler til hverandre om mange ting. Jeg sa:

Vil du tro det (ты поверишь /этому/), jomfru Edvarda har ikke lært å tale endnu (йомфру Эдварда не научилась разговаривать еще), hun taler som et barn (она

разговаривает, как ребенок), hun sier «mere lykkeligere» (она говорит ‘более счастливее’), jeg har selv hørt det (я сам слышал это). Synes du at hun har en vakker pande (ты полагаешь, что у нее красивый лоб)? Det synes ikke jeg (я так не думаю). Hun har en djævelsk pande (у нее чертовский = ужасный лоб). Hun vasker heller ikke sine hænder (она /и/ не моет /своих/ рук).

Vi skulde jo ikke snakke mere om hende (мы ведь не должны были говорить больше о ней)?

Riktig (верно). Jeg glemte det bare (я забыл /это/ просто).

En tid går igjen (время проходит опять). Jeg tænker på noget, jeg tier (я думаю о чем-то, молчу).

Hvorfor blir dine øine våte (почему /становятся/ твои глаза мокрые)? spør Eva (спрашивает Ева).

Vil du tro det, jomfru Edvarda har ikke lært å tale endnu, hun taler som et barn, hun sier «mere lykkeligere», jeg har selv hørt det. Synes du at hun har en vakker pande? Det synes ikke jeg. Hun har en djævelsk pande. Hun vasker heller ikke sine hænder.

Vi skulde jo ikke snakke mere om hende?

Riktig. Jeg glemte det bare.

En tid går igjen. Jeg tænker på noget, jeg tier.

Hvorfor blir dine øine våte? spør Eva.

Hun har forresten en vakker pande (у нее, впрочем, красивый лоб), sier jeg, og hendes hænder er altid rene (и ее руки всегда чистые). Det var bare en tilfældighet at de var skitne engang (это была просто случайность, что они были грязными однажды). Jeg mente ikke å si andet (я не думал говорить другое = я только это и хотел сказать). — Men nu fortsætter jeg hidsig og med sammenbitte tænder (но теперь продолжаю я с раздражением и со сжатыми зубами; *sammen* — вместе; *bite* — кусать): Jeg sitter uavlatelig og tænker på dig (я сижу постоянно и думаю о тебе; *late* — оставлять; *avlate* — /уст./ переставать,

останавливаться; uavlatelig — беспрестанно), Eva; men det falder mig ind at du kanske ikke har hørt (*но мне приходит = пришло на ум, что ты, может быть, не слышала*) hvad jeg nu vil fortælle dig (*что я сейчас расскажу тебе*). Den første gang Edvarda så Æsop sa hun (*когда в первый раз Эдварда увидела Эзопа, она сказала*): Æsop, det var jo en vismand (*это был ведь мудрец*), han var frygier (*он был фригиец*). Er det ikke naragtig (*/разве/ это не глупо*)? Hun hadde læst det i en bok den samme dag (*она прочитала это в книге в тот же день*), det er jeg sikker på (*в этом я уверен*).

Hun har forresten en vakker pande, sier jeg, og hendes hænder er altid rene. Det var bare en tilfældighet at de var skitne engang. Jeg mente ikke å si andet. — Men nu fortsætter jeg hidsig og med sammenbitte tænder: Jeg sitter uavlatelig og tænker på dig, Eva; men det falder mig ind at du kanske ikke har hørt hvad jeg nu vil fortælle dig. Den første gang Edvarda så Æsop sa hun: Æsop, det var jo en vismand, han var frygier. Er det ikke naragtig? Hun hadde læst det i en bok den samme dag, det er jeg sikker på.

Ja, sier Eva, men hvad så (*да, говорит Ева, ну и что же*)?

Såvidt jeg mindes talte hun også om (*насколько я припоминаю, сказала она еще*) at Æsop hadde hat Xanthus til lærer (*что у Эзопа был Ксанф учителем*).
Hahaha.

Jaså (*вот как*).

Ja, sier Eva, men hvad så?

**Såvidt jeg mindes talte hun også om at Æsop hadde hat Xanthus til lærer.
Hahaha.
Jaså.**

Hvad satan er nu det å fortælle en forsamling (*какого черта теперь рассказывать собравшимся*) at Æsop har hat Xanthus til lærer (*что у Эзопа был Ксанф*

учителем)? Jeg spør bare (я спрашиваю просто). Åk du er ikke oplagt idag (ах, ты не в духе сегодня; *oplagt* — *склонный, расположенный*), Eva, ellers vilde du le dig syk av det (а то бы ты смеялась до упаду над этим; *syk* — *больной*; *le sig syk* — *умереть со смеху*).

Hvad satan er nu det å fortælle en forsamling at Æsop har hat Xanthus til lærer? Jeg spør bare. Åk du er ikke oplagt idag, Eva, ellers vilde du le dig syk av det.

Jo jeg synes også at det er morsomt (напротив, я тоже думаю, что это забавно), sier Eva og begynner å le anstrængt og forundret (говорит Ева и начинает смеяться натянуто и удивленно). Men jeg forstår det ikke så godt som du (но я не понимаю этого так хорошо, как ты).

Jeg tier og tænker (я молчу и думаю), tier og tænker.

Vil du at vi helst skal sitte stille og ikke si noget (давай: «хочешь ты» лучше мы будем сидеть спокойно и не говорить ничего)? spør Eva sagte (спрашивает Ева тихо). Godheten lyste ut av hendes øine (доброта светила в ее глазах), hun tok mig over håret med sin hånd (она провела мне по волосам своей рукой).

Jo jeg synes også at det er morsomt, sier Eva og begynner å le anstrængt og forundret. Men jeg forstår det ikke så godt som du.

Jeg tier og tænker, tier og tænker.

Vil du at vi helst skal sitte stille og ikke si noget? spør Eva sagte. Godheten lyste ut av hendes øine, hun tok mig over håret med sin hånd.

Du gode, gode sjæll utbryter jeg (добрая ты душа, восклицаю я) og trykker hende hæftig ind til mig (и прижимаю ее сильно к себе). Jeg er sikker på at jeg forgår av kjærlighet til dig (я уверен, что я погибаю от любви к тебе), jeg elsker dig mere og mere (я люблю тебя /все/ больше и больше), tilslut blir du med mig når jeg reiser (в конце концов, ты будешь со мной, когда я уеду). Du skal bare

se (ты просто увидишь = вот увидишь). Kunde du følge med mig (могла бы ты последовать за мной = уехать со мной)?

Du gode, gode sjæll utbryter jeg og trykker hende hæftig ind til mig. Jeg er sikker på at jeg forgår av kjærlighet til dig, jeg elsker dig mere og mere, tilslut blir du med mig når jeg reiser. Du skal bare se. Kunde du følge med mig?

Ja, svarer hun (да, отвечает она).

Jeg hører næsten ikke dette ja (я не слышу почти этого, да), men jeg føler det av hendes pust (но я чувствую это по ее дыханию), jeg mærker det på hende (я замечаю это по ней), vi holder vildt om hverandre (мы обнимаем крепко друг друга; *vild* — дикий, неистовый) og hun gir sig så sanseløst bort (и она /мне/ предаётся, не помня себя: «без чувств»; *sans* — чувство).

Ja, svarer hun.

Jeg hører næsten ikke dette ja, men jeg føler det av hendes pust, jeg mærker det på hende, vi holder vildt om hverandre og hun gir sig så sanseløst bort.

En times tid efter kysser jeg Eva til avsked og går (час спустя целую я Еву на прощание и ухожу). Jeg møter hr. Mack i døren (я встречаю господина Мака в дверях).

Hr. Mack selv (самого господина Мака).

Han rykker til og stirrer ind i stuen (его передергивает и он всматривается в комнату), blir stående der på dørstokken og stirre (стоит там на пороге и пристально смотрит). Nå (так)! sier han og kan ikke få sagt mere (говорит он и не может сказать больше /ничего/), han er som slått fortumlet (он как будто ошарашен: «ударен пораженным»; *fortumlet* — озадаченный, пораженный, сбитый с толку; *slå* — бить, ударять).

En times tid efter kysser jeg Eva til avsked og går. Jeg møter hr. Mack i døren.

Hr. Mack selv.

Han rykker til og stirrer ind i stuen, blir stående der på dørstokken og stirre.

Nå! sier han og kan ikke få sagt mere, han er som slått fortumlet.

De hadde ikke ventet å finde mig her (вы не ожидали найти = застать меня здесь)? sier jeg og hilser (говорю я и здороваюсь).

Eva rører sig ikke (Ева не двигается).

Hr. Mack fatter sig (господин Мак приходит в себя), en mærkværdig sikkerhet lægger sig over ham (удивительное спокойствие ложится = снисходит на него), han svarer (он отвечает):

De tar feil (вы ошибаетесь), det er netop Dem jeg søker (именно вас я ищу). Jeg vil gjøre Dem opmærksom på (я хочу обратить ваше внимание на то) at fra første april til femtende august (что с первого апреля по пятнадцатое августа) er det forbudt å løse skudd inden en ottendedels mil (запрещено стрелять в пределах восьмой части мили) fra æg- og dunvær (от мест гнездования пернатых; æg — яйцо; dun — пух). De har idag skutt to fugler ved øen (вы сегодня подстрелили две птицы у острова), der er folk som har set Dem (люди видели вас).

De hadde ikke ventet å finde mig her? sier jeg og hilser.

Eva rører sig ikke.

Hr. Mack fatter sig, en mærkværdig sikkerhet lægger sig over ham, han svarer:

De tar feil, det er netop Dem jeg søker. Jeg vil gjøre Dem opmærksom på at fra første april til femtende august er det forbudt å løse skudd inden en ottendedels mil fra æg- og dunvær. De har idag skutt to fugler ved øen, der er folk som har set Dem.

Jeg skjøt to alker (я подстрелил двух чистиков), sa jeg slagen (сказал я, ошеломленный). Det gik op for mig på stedet at manden var i sin ret (до меня дошло здесь: «на месте», что этот человек был в своем праве = что он был прав).

To alker eller to edderfugler (два чистика или две гагары), det er like meget (это все равно). De har været indenfor fredlyst område (вы находились на охраняемой территории; *indenfor* — *внутри, с внутренней стороны*; *fredlyse* — *охранять, оберегать*).

Jeg erkjender det (я признаю это), sa jeg. Det har ikke faldt mig ind før nu (я этого не сообразил до сих пор = это я сообразил только сейчас).

Men det burde ha faldt Dem ind før nu (но это вам следовало бы сообразить раньше).

Jeg skjøt to alker, sa jeg slagen. Det gik op for mig på stedet at manden var i sin ret.

To alker eller to edderfugler, det er like meget. De har været indenfor fredlyst område.

Jeg erkjender det, sa jeg. Det har ikke faldt mig ind før nu.

Men det burde ha faldt Dem ind før nu.

Jeg har også i mai måned (я также и в мае месяце) skutt av begge mine løp (стрелял из обоих стволов) omtrent på samme sted (примерно на том же месте). Det var på en øtur (это было во время прогулки на остров). Det skedde på Deres egen anmodning (это произошло по вашей личной просьбе).

Det er en anden sak (это другое дело), sa hr. Mack kort (сказал господин Мак коротко).

Men så for djævelen (но, черт побери), så vet De vel hvad De har å gjøre (тогда вы знаете прекрасно, что вам надо делать)?

Jeg har også i mai måned skutt av begge mine løp omtrent på samme sted. Det var på en øtur. Det skedde på Deres egen anmodning.

Det er en anden sak, sa hr. Mack kort.

Men så for djævelen, så vet De vel hvad De har å gjøre?

Såre vel, svarte han (очень хорошо, ответил он).

Eva holdt sig i beredskap (Ева была наготове); da jeg gik ut fulgte hun efter (когда я вышел, она последовала за мной), hun hadde tat et tørklæ på (она надела платок) og gik bort fra huset (и пошла прочь от дома), jeg så hende ta veien ned til bryggerne (я видел, как она направилась: «взяла путь» вниз к пристани). Hr. Mack vandret hjem (господин Мак побрел домой).

Såre vel, svarte han.

Eva holdt sig i beredskap; da jeg gik ut fulgte hun efter, hun hadde tat et tørklæ på og gik bort fra huset, jeg så hende ta veien ned til bryggerne. Hr. Mack vandret hjem.

Jeg tænkte over det (я обдумывал это). For en smidighet i å finde på en utveil (какая ловкость найти выход = с какой ловкостью /он/ нашел выход) hvor hans øine ståk (как его глаза кололись = какие колючие были у него глаза)! Et skudd, to skudd (один выстрел, два выстрела), et par alker, en mulkt, en utbetaling (пара чистиков, штраф, уплата). Og så var alt, alt opgjort med hr. Mack og hans hus (все кончено с господином Маком и его домом). Alt gik i grunden så overmåte smukt og hurtig (все прошло, в сущности, весьма красиво и быстро)...

Jeg tænkte over det. For en smidighet i å finde på en utveil hvor hans øine ståk! Et skudd, to skudd, et par alker, en mulkt, en utbetaling. Og så var alt, alt opgjort med hr. Mack og hans hus. Alt gik i grunden så overmåte smukt og hurtig...

Det begyndte allerede å regne med store, bløte dråper (начался уже = закапал дождь большими нежными каплями). Skjorene fløi langsmed jorden (сороки летали по-над самой землей) og da jeg kom hjem og slår Æsop løs åt den græs (и когда я пришел домой и отвязал Эзопа, ел он траву; *slippe løs* — отпустить). Vinden begyndte å suse (ветер начал шуметь).

Det begyndte allerede å regne med store, bløte dråper. Skjorene fløi langsmed jorden og da jeg kom hjem og slår Æsop løs åt den græs. Vinden begyndte å suse.

XXIII

En mil nedenunder mig ser jeg havet (в миле подо мной я вижу море). Det regner og jeg er tilfjælds (идет дождь и я в горах), en berghammer beskytter mig mot regnet (выступ скалы защищает меня от дождя). Jeg røker på min snadde (я курю мою носогрейку), røker den ene pipe elter den andre (выкуриваю одну трубку за другой), og hver gang jeg tænder (и каждый раз, когда я зажигаю) kravler tobakken op (выползает табак вверх) som glødende småormer av asken (как раскаленные червячки из пепла). Således myldrer også tankerne i mit hode (так копошатся = роятся и мысли в моей голове). Foran mig på marken ligger en bundt tørre kvister (передо мной на земле лежит пучок сухих веток) av et ruineret fuglerede (от разоренного птичьего гнезда). Og således som dette fuglerede er er også min sjæl (и такая же, как это гнездо — моя душа).

En mil nedenunder mig ser jeg havet. Det regner og jeg er tilfjælds, en berghammer beskytter mig mot regnet. Jeg røker på min snadde, røker den ene pipe elter den andre, og hver gang jeg tænder kravler tobakken op som

**glødende småormer av asken. Således myldrer også tankerne i mit hode.
Foran mig på marken ligger en bundt tørre kvister av et ruineret fuglerede.
Og således som dette fuglerede er er også min sjæl.**

Jeg husker hver minste bagatel (я помню каждую мельчайшую деталь; *bagatel* — *мелочь, пустяк, безделушка*) av denne og den næste dags oplevelser (этого и следующего дня /событий/; *opleve* — *переживать, испытывать*; *oplevelse* — *переживание; событие*). Hoho, hvor jeg blev ilde tilredt (как же со мной грубо обошлись: «меня здорово отделали»)...

Jeg husker hver minste bagatel av denne og den næste dags oplevelser. Hoho, hvor jeg blev ilde tilredt...

Jeg sitter her tilfjælds og havet og luften suser (я сижу здесь в горах, а море и ветер шумят), det koker og klager grufuldt i mine ører (бурлит и воет ужасно у меня в ушах) av vind og veir (от ветра и /не/погоды). Jægter og jagter ses langt ute med revede seil (яхты виднеются вдали с зарифленными парусами), det er folk om bord (люди на борту), de skal vel et sted hen (им надо в какое-то место = надо куда-то), og Gud vet hvor alle disse liv skal hen (и Бог знает куда все эти люди отправляются; *liv* — *жизнь; тело*), tænker jeg (думаю я).

Jeg sitter her tilfjælds og havet og luften suser, det koker og klager grufuldt i mine ører av vind og veir. Jægter og jagter ses langt ute med revede seil, det er folk ombord, de skal vel et sted hen, og Gud vet hvor alle disse liv skal hen, tænker jeg.

Havet reiser sig skummende tilveirs og tumler (море поднимается, пенясь, и падает; *tilveirs* — *вверх, в воздух*; *tumle* — *резвиться, возиться; шататься, плохо держаться на ногах*), tumler, det er som befolket av store (словно населено большими), rasende skikkelser (бешеными чудищами; *rase* —

неустовствовать; skikkelse — образ, облик) som slår ut med lemmerne og brøler til hverandre (*которые вытягивают конечности и ревут друг на друга*), nei det er en fest blandt ti tusen pipende djævler (*нет, это праздник среди десяти тысяч воющих чертей*) som setter hodet ned i akslerne (*которые втягивают голову в плечи*) og kredser omkring (*и скачут вокруг; kredse — кружиться*), piskende havet hvitt med vingspidserne (*взбивая море до бела кончиками крыл; spids — острое, кончик*). Langt, langt ute ligger et blindskjær (*далеко-далеко /где-то/ лежит подводный камень: «слепая скала»*), av dette blindskjær reiser sig en hvit havmand op (*с этого подводного камня поднимается белый водяной*) og ryster sit hode efter en læksprungen råseiler (*и трясет головой вслед давшим течь суденышкам; læk — течь, пробоина; sprungen — лопнувший; зд. давший течь; rå — сырой; грубый; seil — парус; seile — идти под парусом; seiler — парусное судно*) som lænser tilhavs for vinden (*которые летят в море, навстречу ветру; lænse — идти полным ветром*), hoho, tilhavs, ut i det øde hav (*в бескрайнее море; øde — пустынный*)...

Havet reiser sig skummende tilveirs og tumler, tumler, det er som befolket av store, rasende skikkelser som slår ut med lemmerne og brøler til hverandre, nei det er en fest blandt ti tusen pipende djævler som setter hodet ned i akslerne og kredser omkring, piskende havet hvitt med vingspidserne. Langt, langt ute ligger et blindskjær, av dette blindskjær reiser sig en hvit havmand op og ryster sit hode efter en læksprungen råseiler som lænser tilhavs for vinden, hoho, tilhavs, ut i det øde hav...

Jeg glæder mig over at jeg er alene (*я радуюсь, что я один*), at ingen kan se mine øine (*что никто не может видеть мои глаза*), jeg læner mig tillitsfuldt ind til klippevæggen (*я прислоняюсь уверенно к скале*) og vet at ingen kan stå og iagttå mig bakfra (*и знаю, что никто не может стоять и наблюдать за мной сзади*). En fugl svæver over fjældet med et sprængt skrik (*птица парит над горой с пронзительным/надрывным криком; sprænge — взрывать, взламывать*), i

samme øieblik løsner en klippeblok et stykke borte (в тот же момент обрывается кусок скалы чуть поодаль; *klippe* — скала, утес) og ruller ned mot havet (и катится вниз к морю).

Jeg glæder mig over at jeg er alene, at ingen kan se mine øine, jeg læner mig tillitsfuldt ind til klippevæggen og vet at ingen kan stå og iagtta mig bakfra. En fugl svæver over fjældet med et sprængt skrik, i samme øieblik løsner en klippeblok et stykke borte og ruller ned mot havet.

Og jeg blir sittende der en tidlang stille (и я сижу там некоторое время тихо), jeg falder hen i hvile (я впадаю в /состояние/ покоя), det bæver en lun følelse av hygge gjennom mig (теплое чувство уюта трепещет во мне) fordi jeg kan sitte så trygt i skjul (потому, что я могу сидеть так безопасно в укрытии) mens regnet vedblir å falde ned utenfor (пока дождь продолжает падать снаружи = лить снаружи). Jeg knappet min trøie sammen (я застегнул мою куртку) og takket Gud for min varme trøie (и поблагодарил Бога за мою теплую куртку). Det gik endnu en tid (прошло еще время). Jeg sovnet (я уснул).

Og jeg blir sittende der en tidlang stille, jeg falder hen i hvile, det bæver en lun følelse av hygge gjennom mig fordi jeg kan sitte så trygt i skjul mens regnet vedblir å falde ned utenfor.

Jeg knappet min trøie sammen og takket Gud for min varme trøie. Det gik endnu en tid. Jeg sovnet.

Det er ettermiddag (день), jeg går hjem (я иду домой), det regner endnu (дождь идет еще). Da møter mig noget usædvanlig (тут встречаю я кое-что необычное). Edvarda står foran mig på stien (Эдварда стоит передо мной на тропе). Hun er gjennembløtt (она насквозь мокрая) som om hun har været længe ute i regnet (словно она была долго под дождем), men hun smiler (но она улыбается).

Nåda (ну вот)! tænker jeg straks (думаю я тут /же/), og en harme griper mig (и негодование охватывает меня), jeg klemmer med rasende fingrer om min borse (я сжимаю в ярости пальцами ружье) og jeg går hende imøte således (и я иду ей на встречу /так/) skjønt hun smiler (хотя она улыбается = не обращая внимания на ее улыбку).

Det er eftermiddag, jeg går hjem, det regner endnu. Da møter mig noget usædvanlig. Edvarda står foran mig på stien. Hun er gjennernbløtt som om hun har været længe ute i regnet, men hun smiler.

Nåda! tænker jeg straks, og en harme griper mig, jeg klemmer med rasende fingrer om min borse og jeg går hende imøte således skjønt hun smiler.

Goddag (добрый день)! roper hun først (кричит она первая).

Jeg venter til jeg er kommet hende nogen skridt nærmere og sier (я жду, пока подойду к ней на несколько шагов ближе, и говорю):

Jeg hilser Dem skjønjomfru (я приветствую, вас дева красоты; *skjønjomfru*: *skjøn* — красивый + *jomfru* — дева)!

Hun studser over min spøkefuldhet (ее передергивает от моей игривости; *studse* — удивляться, изумляться; *spøk* — шутка; *spøkefuld* — шутливый). Åk jeg visste ikke hvad jeg sa (ах, я не понимал: «не знал», что я говорил). Hun smiler frygtsomt og ser på mig (она улыбается робко и смотрит на меня).

Goddag! roper hun først.

Jeg venter til jeg er kommet hende nogen skridt nærmere og sier:

Jeg hilser Dem skjønjomfru!

Hun studser over min spøkefuldhet. Åk jeg visste ikke hvad jeg sa. Hun smiler frygtsomt og ser på mig.

Har De været tilfjælds idag (вы были в горах сегодня)! spør hun (спрашивает она). Så er De blit våt (так вы промокли). Jeg har et tørklæ her (у меня есть

платок здесь), om De vil ta det om Dem (если вы обернуть его вокруг вас = вокруг себя = завернуться в него), jeg har det tilovers (у меня есть еще: «он у меня лишний»; *tilovers* — *излишний, избыточный*)... Nei De kjender mig ikke igjen (нет, вы не знаете меня больше = не хотите знать). Og hun slår øinene ned (и она опускает глаза вниз) og ryster på hodet da jeg ikke mottar tørklædet (и качает головой, когда я не принимаю платок).

Har De været tilfjælds idag! spør hun. Så er De blit våt. Jeg har et tørklæ her, om De vil ta det om Dem, jeg har det tilovers... Nei De kjender mig ikke igjen. Og hun slår øinene ned og ryster på hodet da jeg ikke mottar tørklædet.

Et tørklæ (платок)? svarer jeg og griner av sinne og forundring (отвечаю я и морщусь от злобы и удивления; *forundre sig* — *удивляться*). Men jeg har en trøie her (но у меня есть куртка /здесь/), vil De låne den (хотите одолжить ее)? Jeg har den tilovers (у меня есть еще), jeg vilde ha lånt den bort til hvemsomhelst (я бы отдал ее кому угодно) så De kan trygt ta den (так что вы можете спокойно взять ее). En fiskerkone skulde med glæde ha fått låne den (любая рыбачка с радостью взяла бы ее; *låne* — *брать взаймы*).

Et tørklæ? svarer jeg og griner av sinne og forundring. Men jeg har en trøie her, vil De låne den? Jeg har den tilovers, jeg vilde ha lånt den bort til hvemsomhelst så De kan trygt ta den. En fiskerkone skulde med glæde ha fått låne den.

Jeg så at hun var spændt på hvad jeg vilde si (я видел, как она напряглась от того, что я сказал), hun lyttet i den grad forventningsfuldt (она слушала, до такой степени надеясь /на что-то/; *forventningsfuld* — *полный ожидания, надежды*) at hun blev styg og glemte å holde munden sammen (что стала некрасивой и забыла закрыть рот: «держат рот вместе = закрытым»). Hun står der med tørklædet i hånden (она стоит там с платком в руке), det er et hvitt

silketørklæ (это белый шелковый платок), hun har tat det av halsen (она сняла его с шеи). Jeg river også min trøie av (я срываю также мою куртку = стаскиваю свою куртку).

Jeg så at hun var spændt på hvad jeg vilde si, hun lyttet i den grad forventningsfuldt at hun blev styg og glemte å holde munden sammen. Hun står der med tørklædet i hånden, det er et hvitt silketørklæ, hun har tat det av halsen. Jeg river også min trøie av.

For Guds skyld (Бога ради), ta den på igjen (наденьте ее обратно)! roper hun (кричит она). De skal ikke gjøre det (вы не должны делать этого). Er De så sint på mig (вы так сердиты на меня)? Nei Herregud (нет, Господи), ta da trøien på igjen før De blir gjennomvåt (наденьте же куртку обратно, пока вы насквозь не промокли).

For Guds skyld, ta den på igjen! roper hun. De skal ikke gjøre det. Er De så sint på mig? Nei Herregud, ta da trøien på igjen før De blir gjennomvåt.

Jeg trak trøien på igjen (я натянул куртку обратно).

Hvor skal De hen (куда вы собираетесь)? spurte jeg dumpt (спросил я глухо).

Jeg trak trøien på igjen.

Hvor skal De hen? spurte jeg dumpt.

Nei ingen steder (нет, никуда)... Jeg forstår ikke at De kunde trække trøien av (я не понимаю, как вы могли снять куртку)...

Hvor har De baronen idag (где у вас барон сегодня)? spurte jeg videre (спросил я дальше). I dette veir kan jo ikke greven være på sjøen (в такую погоду не может ведь граф быть в море)...

Glahn; jeg vilde bare si Dem noget (Глан, я хотела только сказать вам кое-что)...

Nei ingen steder... Jeg forstår ikke at De kunde trække trøien av...

Hvor har De baronen idag? spurte jeg videre. I dette veir kan jo ikke greven være på sjøen...

Glahn; jeg vilde bare si Dem noget...

Jeg avbryter hende (я прерываю ее):

Tør jeg be Dem bringe hertugen min hilsen (осмелюсь я попросить вас передать герцогу мое приветствие = мой поклон).

Vi ser på hverandre (мы смотрим друг на друга). Jeg står færdig til å møte hende med flere avbrytelser (я стою, готовый встретить ее другими прерываниями = я готов прервать ее снова) hvis hun åpner munden (если она откроет рот).

Endelig glir et smærtelig træk over hendes ansigt (наконец скользит = пробегает болезненное выражение по ее лицу), jeg ser bort og sier (я смотрю прочь и говорю):

Jeg avbryter hende:

Tør jeg be Dem bringe hertugen min hilsen.

Vi ser på hverandre. Jeg står færdig til å møte hende med flere avbrytelser hvis hun åpner munden. Endelig glir et smærtelig træk over hendes ansigt, jeg ser bort og sier:

Oprigtig talt (прямо/откровенно говоря), gi den prins en kurv (дайте этому принцу от ворот поворот; *gi en kurv* — *отказать, отвернуть*: «дать корзину»), jomfru Edvarda. Det er ikke nogen mand for Dem (это мужчина не для вас). Jeg forsikrer Dem for (я уверяю вас, что), i disse dager går han og funderer på (в эти дни ходит он и обдумывает) om han skal gjøre Dem til sin kone eller ei (сделать вас своей женой или нет), og det kan De ikke være tjent

med (а это не может быть вам на пользу = это для вас не так уж лестно; *tjene* — *служить, услужить*).

Oprigtig talt, gi den prins en kurv, jomfru Edvarda. Det er ikke nogen mand for Dem. Jeg forsikrer Dem for, i disse dager går han og funderer på om han skal gjøre Dem til sin kone eller ei, og det kan De ikke være tjent med.

Nei det vil vi ikke tale om (нет, об этом не будем мы говорить); vel (хорошо)? Glahn, jeg har tænkt på Dem (я думала о вас), De kunde ta Deres trøie av (вы могли бы снять вашу куртку) og bli gjennomvåt for en andens skyld (и насквозь промокнуть другого /человека/ ради), jeg kommer til Dem (я пришла к вам)...

Nei det vil vi ikke tale om; vel? Glahn, jeg har tænkt på Dem, De kunde ta Deres trøie av og bli gjennomvåt for en andens skyld, jeg kommer til Dem...

Jeg trækker på akslerne og fortsætter (я пожимаю плечами и продолжаю): Jeg foreslår Dem doktoren istedet (я предлагаю вам доктора вместо /него/). Hvad har De å utsætte på ham (к чему можете вы придраться в нем; *utsætte på* — *критиковать*)? En mand i sine bedste år (человек в своих лучших годах), et utmærket hode (выдающаяся голова). Taenk på det (подумайте над этим). Hør på mig bare et minut (послушайте меня всего одну минуту)...

Jeg trækker på akslerne og fortsætter:

Jeg foreslår Dem doktoren istedet. Hvad har De å utsætte på ham? En mand i sine bedste år, et utmærket hode. Taenk på det.

Hør på mig bare et minut...

Æsop, min hund (моя собака), venter mig i hytten (ждет меня в домике). Jeg tok luen av (я снял картуз), hilste hende og sa atter (поприветствовал ее и сказал опять): Jeg hilser Dem, skjønjomfru (я приветствую вас, дева красоты).

Dermed begyndte jeg å gå (с этим я начал уходить = я пошел).

Hun opløftet et skrik (она подняла крик):

Æsop, min hund, venter mig i hytten. Jeg tok luen av, hilste hende og sa atter:

Jeg hilser Dem, skjønjomfru.

Dermed begyndte jeg å gå.

Hun opløftet et skrik:

Nei riv ikke mit hjaerte ut av mig (нет, не вырывай сердце из меня). Jeg kom til dig idag (я пришла к тебе сегодня), jeg passet dig op her (я поджидала тебя здесь) og jeg smilte da du kom (и я улыбалась, когда ты пришел). Igår var jeg næsten fra forstanden (вчера я почти сошла с ума; *gå fra forstanden — сойти с ума; forstand — ум, разум*) fordi jeg hadde tænkt på noget hele tiden (потому что я думала кое о чем все время), det gik rundt for mig og jeg tænkte altid på dig (/голова/ шла кругом у меня: «это шло кругом для меня» и я думала все время о тебе).

Nei riv ikke mit hjaerte ut av mig. Jeg kom til dig idag, jeg passet dig op her og jeg smilte da du kom. Igår var jeg næsten fra forstanden fordi jeg hadde tænkt på noget hele tiden, det gik rundt for mig og jeg tænkte altid på dig.

Idag sat jeg i stuen (сегодня сидела я в комнате), et menneske kom ind (какой-то человек вошел), jeg så ikke op (я не посмотрела /вверх/ = не подняла взгляда), men jeg visste hvem det var som kom (но я знала, кто это пришел: «кто это был, кто пришел»). Jeg rodde igår en halv fjerding (я прогреб вчера полчетверти /мили/), sa han (сказал он). Blev De ikke træt (вы не устали)? spurte jeg (спросила я). Åk jo, meget træt (о да, очень устал), og jeg fik blærer i mine hænder (у меня появились пузыри = волдыри на /моих/ руках), sa han så og var bedrøvet derover (сказал он и был огорчен этим). Jeg tænkte (я подумала): Se,

det er nu han bedrøvet over (посмотрите-ка, вот сейчас он огорчен чем = нашел чему огорчаться)!

Idag sat jeg i stuen, et menneske kom ind, jeg så ikke op, men jeg visste hvem det var som kom. Jeg rodde igår en halv fjerding, sa han. Blev De ikke træt? spurte jeg. Åk jo, meget træt, og jeg fik blærer i mine hænder, sa han så og var bedrøvet derover. Jeg tænkte: Se, det er nu han bedrøvet over!

En stund efter sa han (чуть позже он сказал): Jeg hørte inat en hvisken utenfor mine vinduer (я слышал сегодня ночью шепот за моими окнами), det var Deres husjomfru og Deres ene krambodbetjent i intim samtale (это были ваша горничная и ваш приказчик в интимной беседе). Ja, de skal ha hverandre (они /скоро/ поженятся), sa jeg. Ja men dette var klokken to (да, но было часа два)! Hvad så (что из этого)? spurte jeg og jeg sa litt efter (спросила я, и я сказала чуть позже): Natten er deres egen (ночь их собственная = их личное время). Da flyttet han sine guldbriller op på næsen og bemærket (тогда поправил: «подвинул» он свои золотые очки и заметил): Men ikke sandt (но не правда ли), synes De ikke (не думаете вы), midt på natten (посреди ночи), det ser ikke godt ut (это выглядит нехорошо)? Jeg så fremdeles ikke op (я не смотрела все еще вверх = не поднимала взгляда) og vi sat således i ti minutter (и мы просидели так десять минут).

En stund efter sa han: Jeg hørte inat en hvisken utenfor mine vinduer, det var Deres husjomfru og Deres ene krambodbetjent i intim samtale. Ja, de skal ha hverandre, sa jeg. Ja men dette var klokken to! Hvad så? spurte jeg og jeg sa litt efter: Natten er deres egen. Da flyttet han sine guldbriller op på næsen og bemærket: Men ikke sandt, synes De ikke, midt på natten, det ser ikke godt ut? Jeg så fremdeles ikke op og vi sat således i ti minutter.

Må jeg bringe Dem et sjal om Deres aksler (могу я принести вам шаль на /ваши/ плечи)? spurte han (спросил он). Nei tak, svarte jeg (нет, спасибо, ответила я). Den som torde ta Deres lille hånd (кто осмелится взять вашу маленькую ручку =кому достанется ваша ручка)? sa han (сказал он). Jeg svarte ikke (я не ответила), min tanke var andre steder henne (моя мысль была в других местах = далеко; *henne* — туда, в ту сторону). Han la en liten æske i mit fang (он положил маленькую шкатулку мне на колени; *fang* — объятие, обхват руками; колени /сидящего человека — как место, куда что-либо можно положить/), jeg åpnet æsken og fandt en nål i den (я открыла шкатулку и нашла брошь в ней; *nål* — игла, брошь). Nålen hadde en krone og jeg talte ti stener i den (на брошке была корона и я насчитала десять камней в ней)... Glahn, jeg har nålen her (Глан, у меня эта брошь здесь = при себе), vil du se den (ты хочешь посмотреть на нее)? Den er trådt istykker (она раздавлена на мелкие кусочки); kom bare og se at den er trådt istykker (подойди и /просто/ посмотри, /что/ она раздавлена /на кусочки/)...

Må jeg bringe Dem et sjal om Deres aksler? spurte han. Nei tak, svarte jeg. Den som torde ta Deres lille hånd? sa han. Jeg svarte ikke, min tanke var andre steder henne. Han la en liten æske i mit fang, jeg åpnet æsken og fandt en nål i den. Nålen hadde en krone og jeg talte ti stener i den... Glahn, jeg har nålen her, vil du se den? Den er trådt istykker; kom bare og se at den er trådt istykker...

Nuvel, hvad skal jeg med den nål (ну, что буду я /делать/ с этой брошью)? spurte jeg (спросила я). De skal pryde Dem med den (вы будете украшать себя ею), svarte han (ответил он). Men jeg rakte ham nålen tilbake og sa (но я протянула ему брошку обратно и сказала): Lat mig være (оставьте меня), jeg tænker mere på en anden (я думаю больше о другом). Hvilken anden (о каком другом)? spurte han (спросил он). En jæger, svarte jeg (об одном охотнике, ответила я), han har git mig bare to deilige fjær til erindring (он подарил мне

только два чудесных пера на память), men ta Deres nål tilbake (но заберите вашу брошь обратно). Men han vilde ikke ta nålen tilbake (но он не хотел забирать брошь обратно). Jeg så for første gang på ham (я взглянула в первый раз на него), hans øine var gjennomtrængende (его глаза были насквозь пронизывающими = пронизывали меня насквозь).

Nuvel, hvad skal jeg med den nål? spurte jeg. De skal pryde Dem med den, svarte han. Men jeg rakte ham nålen tilbake og sa: Lat mig være, jeg tænker mere på en anden. Hvilken anden? spurte han. En jæger, svarte jeg, han har git mig bare to deilige fjær til erindring, men ta Deres nål tilbake. Men han vilde ikke ta nålen tilbake. Jeg så for første gang på ham, hans øine var gjennomtrængende.

Jeg tar ikke nålen tilbake (я не возьму брошь обратно), gjør med den hvad De vil (делайте с ней, что вы хотите), träd på den, sa han (растопчите ее, сказал он). Jeg reiste mig og la nålen under min hæl og trådte på den (я поднялась и положила брошь под /мой/ каблук и растоптала ее). Dette var imorges (это было утроем)... I fire timer gik jeg og ventet (четыре часа я ходила и ждала); efter middag begav jeg mig ut (после полудня я вышла /из дому/). Han møtte mig op på veien (он встретил меня на дороге). Hvor skal De hen (куда вы собираетесь)? spurte han (спросил он). Til Glahn, svarte jeg (к Глану, ответила я), jeg vil be ham om ikke å glemme mig (я попрошу его не забывать меня)...

Jeg tar ikke nålen tilbake, gjør med den hvad De vil, träd på den, sa han. Jeg reiste mig og la nålen under min hæl og trådte på den. Dette var imorges... I fire timer gik jeg og ventet; efter middag begav jeg mig ut. Han møtte mig op på veien. Hvor skal De hen? spurte han. Til Glahn, svarte jeg, jeg vil be ham om ikke å glemme mig...

Siden klokken ett har jeg ventet her (с часу я ждала здесь), jeg stod ved et træ og så dig komme (я стояла у дерева и видела, как ты идешь), du var som en gud (ты был словно Бог). Jeg elsket din skikkelse (я любила твою фигуру), dit skjæg og dine aksler (твою бороду и твои плечи), alt hos dig elsket jeg (все в тебе любил я)... Nu er du utålmodig (сейчас ты нетерпелив; *tåle* — *терпеть*; *mod* — *мужество, храбрость; состояние духа*), du vil gå (ты хочешь уйти), bare gå (так иди), jeg er dig likegyldig (я тебе безразлична), du ser ikke på mig (ты не смотришь на меня)...

Siden klokken ett har jeg ventet her, jeg stod ved et træ og så dig komme, du var som en gud. Jeg elsket din skikkelse, dit skjæg og dine aksler, alt hos dig elsket jeg... Nu er du utålmodig, du vil gå, bare gå, jeg er dig likegyldig, du ser ikke på mig...

Jeg var stanset (я стоял). Da hun tidde begyndte jeg atter å gå (когда она замолчала, начал я снова идти = я снова пошел). Jeg var utslitt av fortvilelse og smilte (я был измучен отчаянием и улыбался; *utslitt* — *изношенный, пришедший в ветхость; fortvile* — *приходить в отчаяние*), mit hjærte var hårdt (мое сердце было тяжелым: «жестким»).

Det er sandt, sa jeg og stanset igjen (это так, сказал я и остановился опять). De vilde jo si mig noget (вы хотели ведь сказать мне что-то)?

Jeg var stanset. Da hun tidde begyndte jeg atter å gå. Jeg var utslitt av fortvilelse og smilte, mit hjærte var hårdt.

Det er sandt, sa jeg og stanset igjen. De vilde jo si mig noget?

Denne spot gjorde hende træt av mig (эта насмешка сделала ее усталой от меня = вот тут я ей надоел).

Vilde jeg si noget (я хотела сказать что-то)? Ja men jeg sa noget (да, но я сказала кое-что); har De ikke hørt det (вы не слышали этого)? Nei intet, intet har jeg å si Dem mere (ничего не имею = не хочу я сказать вам более)...

Hendes røst ryster sælsomt (ее голос дрожит странно), men det rører mig ikke (но это не трогает меня).

Denne spot gjorde hende træt av mig.

Vilde jeg si noget? Ja men jeg sa noget; har De ikke hørt det? Nei intet, intet har jeg å si Dem mere...

Hendes røst ryster sælsomt, men det rører mig ikke.

XXIV

Den næste morgen står Edvarda utenfor hytten idet jeg træder ut (на следующее утро Эдварда стоит у дома, когда я выхожу).

Jeg hadde i nattens løp overveiet alt (я в течение ночи взвесил = обдумал все) og tat min beslutning (и сделал заключение = и решился). Nei hvorfor skulde jeg lenger (нет, почему должен я и дальше) la mig forblinde av dette lunefulde menneske (позволять меня ослеплять = морочить этому капризному человеку; *lune* — *настроение, расположение духа, каприз*), en fiskerpike (дочке рыбака), et ulærd hode (необразованной голове; *lære* — *учить, обучать*); hadde ikke hendes navn sittet længe nok i mit hjærte (не ее ли имя сидело /довольно/ долго в моем сердце) og suget det ut (и высасывало /из н/его /все соки/)? Nok herom (довольно об этом)!

Den næste morgen står Edvarda utenfor hytten idet jeg træder ut.

Jeg hadde i nattens løp overveiet alt og tat min beslutning. Nei hvorfor skulde jeg lenger la mig forblinde av dette lunefulde menneske, en fiskerpike, et

ulærd hode; havde ikke hendes navn siddet længe nok i mit hjærte og suget det ut? Nok herom!

Det faldt mig ellers ind (мне показалось к тому же) at jeg kanske var kommet hende nærmere (что я, возможно, стал ей ближе) netop ved å vise hende likegyldighet (именно показывая ее безразличие) og spotte hende (и насмехаясь над ней). Åk hvor jeg hadde hånet hende henrivende (как я уязвил ее восхитительно = ловко; håne — насмехаться, издеваться; *henrive* — увлекать, пленять): efter at hun har holdt en tale på flere minutter (после того, как она держала речь несколько минут) sier jeg rolig (говорю я спокойно): Det var sandt (это правда), De vilde jo si mig noget (вы хотели ведь сказать мне что-то)...

Det faldt mig ellers ind at jeg kanske var kommet hende nærmere netop ved å vise hende likegyldighet og spotte hende. Åk hvor jeg hadde hånet hende henrivende: efter at hun har holdt en tale på flere minutter sier jeg rolig: Det var sandt, De vilde jo si mig noget...

Hun stod ved stenen (она стояла у камня). Hun var i høi grad ophidset (она была в высшей степени возбуждена) og vilde løpe mig imøte (и хотела бежать мне навстречу), hun bredte allerede armene ut (она распростерла уже руки), men blev stående og vri sine hænder (но осталась стоять и ломать /свои/ руки; *vri* — крутить, вертеть, поворачивать; *выжимать*). Jeg tok til luen og hilste hende taus (я взялся за картуз и поприветствовал ее молча).

Idag er det en eneste ting jeg vil Dem (сегодня одну единственную вещь хочу я от вас), Glahn, sa hun indtrængende (сказала она настойчиво). Og jeg rørte mig ikke (а я не шевелился), bare for å få høre hvad hun vilde si (только чтобы услышать, что она хотела сказать). Jeg har hørt at De har været hos smedens (я слышала, что вы были у кузнеца). Det var en kvæld (это было вечером). Eva var alene hjemme (Ева была одна дома).

Hun stod ved stenen. Hun var i høi grad ophidset og vilde løpe mig imøte, hun bredte allerede armene ut, men blev stående og vri sine hænder. Jeg tok til luen og hilste hende taus.

Idag er det en eneste ting jeg vil Dem, Glahn, sa hun indtrængende. Og jeg rørte mig ikke, bare for å få høre hvad hun vilde si. Jeg har hørt at De har været hos smedens. Det var en kvæld. Eva var alene hjemme.

Jeg studset og svarte (я опешил и ответил):

Av hvem har De låt den underretning (от кого вы получили эту информацию; *underrette — извещать, осведомлять*)?

Jeg studset og svarte:

Av hvem har De låt den underretning?

Jeg spionerer ikke (я не шпионю), ropte hun (крикнула она); jeg hørte det igårftes (я услышала это вчера вечером), min far fortalte mig det (мой отец рассказал мне это). Da jeg kom så gjennomvåt hjem igårftes sa min far (когда я пришла насквозь промокшая домой вчера вечером, мой отец сказал): Du har idag forhånet baronen (ты сегодня оскорбила барона; *forhåne — насмехаться, издеваться*). Nei, svarte jeg (нет, ответила я). Hvor har du været henne nu (где ты была сейчас)? spurte han videre (спросил он далее). Jeg svarte: Hos Glahn (я ответила: у Глана). Da fortalte min far det (тогда мой отец рассказал это).

Jeg spionerer ikke, ropte hun; jeg hørte det igårftes, min far fortalte mig det. Da jeg kom så gjennomvåt hjem igårftes sa min far: Du har idag forhånet baronen. Nei, svarte jeg. Hvor har du været henne nu? spurte han videre. Jeg svarte: Hos Glahn. Da fortalte min far det.

Jeg bekjemper min fortvilelse og sier (я преодолеваю /мое/ отчаяние и говорю):

Eva har endogså været her (Ева еще бывала и здесь).

Har hun også været her (она также была здесь)? I hytten (в доме)?

Flere ganger (несколько раз). Jeg har nødt hende inn (я зазывал ее /внутри/; *nøde* — *принуждать, заставлять. уговаривать*). Vi har talt sammen (мы разговаривали /вместе/).

Også her (и здесь)!

Pause. Hold dig stiv (держись непреклонно; *stiv* — *тугой, жесткий, негнущийся*)! tænker jeg og sier (думаю я и говорю):

Jeg bekjemper min fortvilelse og sier:

Eva har endogså været her.

Har hun også været her? I hytten?

Flere ganger. Jeg har nødt hende inn. Vi har talt sammen.

Også her!

Pause. Hold dig stiv! tænker jeg og sier:

Da De er så elskværdig å blande Dem i mine saker (раз вы столь любезны, что вмешиваетесь в мои дела) vil jeg ikke stå tilbake (я не останусь в долгу). Jeg foreslog Dem igår doktoren (я предложил вам вчера доктора); har De tænkt over det (вы подумали над этим)? Prinsen er jo nemlig for umulig (принц ведь, в действительности, совсем невозможен = никуда не годится; *nemlig* — /a/ *именно*).

En vrede tændes i hendes øine (гнев зажигается в ее глазах).

Da De er så elskværdig å blande Dem i mine saker vil jeg ikke stå tilbake. Jeg foreslog Dem igår doktoren; har De tænkt over det? Prinsen er jo nemlig for umulig.

En vrede tændes i hendes øine.

Vet De (вы знаете), han er *ikke* umulig (он не невозможен = еще как годится)! sier hun høyt (говорит он громко). Nei han er bedre end De (нет, он лучше, чем вы), han kan være i et hus (он может находиться в доме) uten å slå kopper og glas istykker (не разбивая чашек и стаканов вдребезги), mine sko får være i fred for ham (мои башмаки должны быть в покое с ним = он не станет трогать мои башмаки). Ja. Han vet å omgås folk (он умеет обходиться с людьми), men De er latterlig (а вы смешны), jeg skammer mig over Dem (мне стыдно: «я стыжусь» за вас), De er ikke til å holde ut med (вас невозможно выносить = вы нестерпимы; *holde ut* — *выносить*), forstår De det (понимаете вы это)! Hendes ord rammet mig dypt (ее слова обидели меня глубоко = больно; *ramme* — *ударить, поразить*), jeg bøiet hodet og svarte (я склонил голову и ответил):

Vet De, han er *ikke* umulig! sier hun høyt. Nei han er bedre end De, han kan være i et hus uten å slå kopper og glas istykker, mine sko får være i fred for ham. Ja. Han vet å omgås folk, men De er latterlig, jeg skammer mig over Dem, De er ikke til å holde ut med, forstår De det!

Hendes ord rammet mig dypt, jeg bøiet hodet og svarte:

De har rett i at jeg kan ikke videre omgås folk (вы правы: «имеете правоту», что я могу не очень /хорошо/ обходиться с людьми; *videre* — *дальше, больше; ikke videre* — *не очень, не особенно*). Vær barmhjertig (будьте милосердны); De forstår mig ikke (вы не понимаете меня), jeg bor helst i skogen (я живу охотнее всего в лесу), det er min glede (в этом моя радость). Her i min ensomhet skader det ikke noen (здесь в моем одиночестве это не вредит никому) at jeg er som jeg er (то, что я есть такой, какой я есть); men når jeg kommer sammen med andre (но когда я схожусь с другими) må jeg bruke all min flid (я должен = мне приходится использовать все мое старание) for å være som jeg bør (чтобы быть таким, как /мне/ должно = каким я обязан быть перед другими). Jeg har i to år vært så lite i menneskers selskap (я за /эти/ два года был так мало в человеческом обществе)...

Man kan hvert øieblik vente sig det værste av Dem (можно в любой момент ожидать худшего от вас), fortsatte hun (продолжала она). Det blir i længden mettende å passe på Dem (это становится, в конце концов, невыносимо следить за вами; *i længden* — долго, на долгое время; *mettende* — слишком, довольно; *mette* — кормить, насыщать; пресыщать).

De har ret i at jeg kan ikke videre omgås folk. Vær barmhjærtig; De forstår mig ikke, jeg bor helst i skogen, det er min glæde. Her i min ensomhet skader det ikke nogen at jeg er som jeg er; men når jeg kommer sammen med andre må jeg bruke al min flid for å være som jeg bør. Jeg har i to år været så lite i menneskers selskap...

Man kan hvert øieblik vente sig det værste av Dem, fortsatte hun. Det blir i længden mettende å passe på Dem.

Hvor hun sa det ubarmhjærtig (как она сказала это без сострадания = жестоко)! En såre bitter smærte gjennomfarer mig (очень резкая боль проходит сквозь меня = мне очень больно), jeg tumler næsten tilbake for hendes hidsighet (я падаю почти /назад/ от ее вспыльчивости = я чуть не упал от этих слов; *hidsig* — горячий, вспыльчивый). Edvarda holdt endnu ikke op (Эдварда не остановилась еще), hun la til (она добавила):

De kan kanskje få Eva til å passe på Dem (вы можете, наверное, заставить Еву, следить за вами = пусть Ева следит за вами). Det er bare skade at hun er gift (только беда, что она замужем; *skade* — вред, повреждение).

Eva. Sier De at Eva er gitt (вы говорите, что Ева замужем)? spurte jeg (спросил я).

Hvor hun sa det ubarmhjærtig! En såre bitter smærte gjennomfarer mig, jeg tumler næsten tilbake for hendes hidsighet. Edvarda holdt endnu ikke op, hun la til:

De kan kanskje få Eva til å passe på Dem. Det er bare skade at hun er gift.

Eva. Sier De at Eva er gitt? spurte jeg.

Ja gift (да, замужем)!

Hvem er hun gift med (за кем она замужем)?

Det må De vel vite (это должны вы хорошо знать). Eva er gift med smeden (Ева замужем за кузнецом).

Er hun ikke smedens datter (она не дочь кузнеца)?

Nei hun er hans kone (нет, она его жена). Tror De at jeg står her og lyver (вы думаете, что я стою здесь и лгу)?

Jeg trodde intet derom (я не думал ничего об этом), min forundring blev bare så stor (мое удивление было /просто/ таким большим). Jeg blev stående der og tænke (я стоял там и думал): Er Eva gift (Ева замужем)?

Så De har jo gjort et heldig valg (так что вы сделали удачный выбор; *held* — *счастье, успех, удача*), sier Edvarda.

Ja gift!

Hvem er hun gift med?

Det må De vel vite. Eva er gift med smeden.

Er hun ikke smedens datter?

Nei hun er hans kone. Tror De at jeg står her og lyver?

Jeg trodde intet derom, min forundring blev bare så stor. Jeg blev stående der og tænke: Er Eva gift?

Så De har jo gjort et heldig valg, sier Edvarda.

Nå, det vilde ingen ende ta (это никогда не кончится; *ta ende* — *закончиться: «взять конец»*)! Jeg begyndte å skjælve av forbitrelse og jeg sa (я начал дрожать от обиды и сказал):

Men ta nu De doktoren som jeg sier (но возьмите же вы доктора, как я говорю).

Lyd en vens råd (послушайте дружеского совета); den prins er jo en halvgammel når (этот принц — /полу/старый дурак).

**Nå, det vilde ingen ende ta! Jeg begyndte å skjælte av forbitrelse og jeg sa:
Men ta nu De doktoren som jeg sier. Lyd en vens råd; den prins er jo en
halvgammel når.**

— Og jeg løi på ham i min ophidselse (и я соврал про него в пылу), overdrev hans alder (преувеличил его возраст), sa at han var skaldet (сказал, что он плешивый), at han var næsten aldeles blind (что он почти совсем слепой); jeg påstod også (и я утверждал также) at han gik med den krone i sine skjorteknapper (что он ходил с короной на запонках рубашки) ene og alene for å blære sig av sin adel (единственно: «одно и единственно» для того, чтобы хвастаться своей знатностью; *adel* — *дворянство*). — Jeg har forøvrig ikke giddet lære ham å kjende (я, впрочем, и не искал познакомиться с ним ближе; *gidde* — *побеспокоиться*; *kjende* — *узнать, познакомиться*), sa jeg. Det er intet i ham som markerer noget (ничего нет в нем, что обозначает что-то = он ничем не выделяется), han mangler hovedlinjerne (у него отсутствует суть: «главные линии»; *hoved* — *голова*), han er ikke noget (он — ничтожество: «он — не нечто»).

— Og jeg løi på ham i min ophidselse, overdrev hans alder, sa at han var skaldet, at han var næsten aldeles blind; jeg påstod også at han gik med den krone i sine skjorteknapper ene og alene for å blære sig av sin adel. — Jeg har forøvrig ikke giddet lære ham å kjende, sa jeg. Det er intet i ham som markerer noget, han mangler hovedlinjerne, han er ikke noget.

Men han er noget, han er noget (он — кое-что = он не ничтожество)! skrek hun og hendes røst klikket av sinne (кричала она, и ее голос срывался от злобы; *klikke* — *давать осечку /о ружье/*). Han er meget mere end du tror (он намного больше, чем ты полагаешь), dit skogmenneske (ты, лесной человек = дикарь)! Men vent du bare (но подожди же), å, han vil tale med dig (он поговорит с

тобой), jeg skal be ham om det (я попрошу его об этом). Du tror ikke at jeg elsker ham (ты не думаешь, что я люблю его), men du skal se at du tar feil (но ты увидишь, что ты ошибаешься).

Men han er noget, han er noget! skrek hun og hendes røst klikket av sinne. Han er meget mere end du tror, dit skogmenneske! Men vent du bare, å, han vil tale med dig, jeg skal be ham om det. Du tror ikke at jeg elsker ham, men du skal se at du tar feil.

Jeg vil gifte mig med ham (я выйду замуж за него), jeg skal tænke på ham nat og dag (я буду думать о нем днем и ночью). Husk på at jeg sier (запомни, что я говорю): jeg elsker ham (я люблю его). Lat bare Eva komme (пусть же Ева приходит; *bare — только, лишь*), håhå Gud i himlen (Господи: «Бог в небесах»), lat hende bare komme (пусть же она приходит), det er mig så usigelig likegyldig (это мне так несказанно = совершенно безразлично). Ja jeg må se å komme bort herfra (да, я должна поскорей уйти прочь отсюда; *se å — постараться /сделать что-либо/*)... Hun begyndte å gå nedover stien fra hytten (она начала спускаться вниз по тропе от дома), hun gjorde nogen små, ivrige skridt (она сделала несколько маленьких, быстрых шажков), vendte sig om (обернулась) endnu likblek i ansigtet (все еще мертвецки бледная в лице) og stønnet (и простонала; *lik — трун, покойник*): Og kom aldrig for mine øine mere (и не попадайся никогда мне на глаза больше).

Jeg vil gifte mig med ham, jeg skal tænke på ham nat og dag. Husk på at jeg sier: jeg elsker ham. Lat bare Eva komme, håhå Gud i himlen, lat hende bare komme, det er mig så usigelig likegyldig. Ja jeg må se å komme bort herfra... Hun begyndte å gå nedover stien fra hytten, hun gjorde nogen små, ivrige skridt, vendte sig om endnu likblek i ansigtet og stønnet: Og kom aldrig for mine øine mere.

XXV

Løvet gulner (листва желтеет), potetgræsset var vokset høit op og stod i blomst (картофельная ботва выросла высокой и стояла в цвету), jagttiden kom igjen (время охоты пришло опять), jeg skjød ryper, årfugl og harer (я стрелял куропаток, глухарей и зайцев), jeg skjød en ørn en dag (я подстрелил орла однажды). Stille, høi himmel (спокойное, высокое небо), svale nætter (прохладные ночи), mange klare klange og skjære lyder i skog og mark (много отчетливых звонких и чистых звуков в лесу и в полях; *skjær* — чистый, прозрачный). Stor og fredelig hvilte verden (большой и спокойный отдыхал мир)...

Løvet gulner, potetgræsset var vokset høit op og stod i blomst, jagttiden kom igjen, jeg skjød ryper, årfugl og harer, jeg skjød en ørn en dag. Stille, høi himmel, svale nætter, mange klare klange og skjære lyder i skog og mark. Stor og fredelig hvilte verden...

Jeg har intet videre hørt fra hr. Mack (я ничего больше не слышал от господина Мака) angående de to alker jeg skjød (относительно двух гагарок, что я подстрелил), sa jeg til doktoren (сказал я доктору).

Det kan De takke Edvarda for (за это можете вы поблагодарить Эдварду), svarte han (ответил он). Jeg vet det (я знаю /это/), jeg hørte at hun motsatte sig det (я слышал, что она противилась этому = заступалась за вас).

Jeg takker hende ikke (я не благодарю ее), sa jeg...

Jeg har intet videre hørt fra hr. Mack angående de to alker jeg skjød, sa jeg til doktoren.

Det kan De takke Edvarda for, svarte han. Jeg vet det, jeg hørte at hun motsatte sig det.

Jeg takker hende ikke, sa jeg...

Indian summer, indian summer (бабье лето: «индейское лето» /англ./). Stjerne lå som bælter ind gjennom den gulnende skog (тропки лежали, как ремни, в желтеющем лесу), en ny stjerne kom hver dag (новая звезда появлялась каждый день), månen skimtedes som en skygge (луна мелькала, как тень), en skygge av guld dyppet i sølv (тень золотая, обмакнутая в серебро)...
Gud hjelpe dig (Бог /да/ поможет тебе), du er jo gift (ты ведь замужем), Eva?

***Indian summer, indian summer.* Stjerne lå som bælter ind gjennom den gulnende skog, en ny stjerne kom hver dag, månen skimtedes som en skygge, en skygge av guld dyppet i sølv...**

Gud hjelpe dig, du er jo gift, Eva?

Visste du det ikke (не знал ты этого)?

Nei jeg visste det ikke (нет, я не знал этого).

Hun knuget taus min hånd (она сжала молча мою руку).

Visste du det ikke?

Nei jeg visste det ikke.

Hun knuget taus min hånd.

Gud hjelpe dig (помоги тебе Бог), barn (дитя), hvad skal vi gjøre nu (что будем мы делать теперь)?

Hvad *du* vil (что ты хочешь). Du reiser kanskje ikke endnu (ты не уезжаешь, наверное, еще), jeg vil være glad sålænge du er her (я буду рада, пока ты здесь).

Nei, Eva.

Jo jo, bare sålænge du er her (да, только пока ты здесь)!

Hun ser forlatt ut og knuger hele tiden min hånd (она выглядит брошенной = жалкой и сжимает все время мою руку).

Nei, Eva, gå (нет, Ева, уходи)! Aldrig mere (никогда больше = все кончено)!

Gud hjelpe dig, barn, hvad skal vi gjøre nu?

Hvad *du* vil. Du reiser kanskje ikke endnu, jeg vil være glad sålänge du er her.

Nei, Eva.

Jo jo, bare sålänge du er her!

Hun ser forlatt ut og knuger hele tiden min hånd.

Nei, Eva, gå! Aldrig mere!

Og nætter forløper og dager kommer (и ночи проходят, и приходят дни). Det er allerede den tredje dag siden denne samtale (уже третий день с той беседы). Eva går på veien med en bør (Ева идет по дороге с вязанкой; *bør* — груз, ноша).

Hvormeget ved (сколько дров) har dog dette barn båret hjem fra skogen i sommer (это дитя переносила домой из леса летом)!

Læg børen ned (положи вязанку /вниз/), Eva, og lat mig se om dine øine er like blå (позволь мне увидеть, такие же ли голубые твои глаза).

Og nætter forløper og dager kommer. Det er allerede den tredje dag siden denne samtale. Eva går på veien med en bør. Hvormeget ved har dog dette barn båret hjem fra skogen i sommer!

Læg børen ned, Eva, og lat mig se om dine øine er like blå.

Hendes øine var røde (ее глаза были красные).

Nei smil igjen (нет, улыбнись снова), Eva! Jeg motstår dig ikke lenger (я не перечу тебе больше; *motstå* — противостоять; *stå* — стоять), jeg er din, jeg er din (я твой)...

Hendes øine var røde.

Nei smil igjen, Eva! Jeg motstår dig ikke lenger, jeg er din, jeg er din...

Kvæld (вечер). Eva synger (Ева поет), jeg hører hendes sang (я слышу ее песню) og det går en hete gjennom mig (и проходит тепло сквозь меня = во мне разливается тепло).

Du synger ikkvæld (ты поешь сегодня вечером), Eva?

Ja jeg er glad (да, я рада).

Og da hun er mindre end jeg (а так как она меньше, чем я) hopper hun litt op for å række mig om halsen (подпрыгивает она немножко, чтобы достать до моей шеи = обнять меня).

Kvæld. Eva synger, jeg hører hendes sang og det går en hete gjennom mig.

Du synger ikkvæld, Eva?

Ja jeg er glad.

Og da hun er mindre end jeg hopper hun litt op for å række mig om halsen.

Men Eva, du har revet dine hænder (но Ева, ты расцарапала /свои/ руки)?

Herregud (Господи), gid du ikke hadde revet dem (если бы ты не поцарапала их = как жалко, что ты поцарапала)!

Det gjør ingenting (ничего/не беда: «это делает ничего»).

Hendes ansigt stråler så vidunderlig (ее лицо сияет так чудесно).

Eva, har du talt med hr. Mack (ты разговаривала с господином Маком)?

Men Eva, du har revet dine hænder? Herregud, gid du ikke hadde revet dem!

Det gjør ingenting.

Hendes ansigt stråler så vidunderlig.

Eva, har du talt med hr. Mack?

En gang (один раз).

Hvad sa han og hvad sa du (что сказал он, и что сказала ты)?

Han er blitt meget hård mot os (он стал очень суров к нам), han later min mand arbeide nat og dag på bryggen (он заставляет моего мужа работать ночью и днем на пристани), mig setter han også til alslags arbeide (меня отправляет он тоже на разного рода работы). Han har befalet mig å gjøre mandfolkarbeide (он приказал мне делать мужскую работу).

Hvorfor gjør han det (почему делает он это)?

Eva ser ned (Ева смотрит вниз = опускает взгляд).

En gang.

Hvad sa han og hvad sa du?

Han er blitt meget hård mot os, han later min mand arbeide nat og dag på bryggen, mig setter han også til alslags arbeide. Han har befalet mig å gjøre mandfolkarbeide.

Hvorfor gjør han det?

Eva ser ned.

Hvorfor gjør han det (почему делает он это), Eva?

Fordi jeg elsker dig (потому что я люблю тебя).

Men hvordan kan han vite det (но как может он знать это)?

Jeg har sagt ham det (я сказала ему это).

Pause (пауза).

Gud gi at han ikke var så hård mot dig (дай Бог, чтобы он не был так суров к тебе), Eva!

Men det gjør ingenting (но это ничего). Ingenting gjør det nu (ничего не важно теперь).

Og ganske som en liten skjælvende sang (и совсем как тоненькая дрожащая песенка) lød hendes røst i skogen (звучал ее голос в лесу; *lyde* — звучать).

Hvorfor gjør han det, Eva?

Fordi jeg elsker dig.

Men hvordan kan han vite det?

Jeg har sagt ham det.

Pause.

Gud gi at han ikke var så hård mot dig, Eva!

Men det gjør ingenting. Ingenting gjør det nu.

Og ganske som en liten skjælvende sang lød hendes røst i skogen.

Og løvet gulner end mere (а листва желтеет еще больше), det lier mot høsten (дело идет к осени; *li* — *проходить, течь, идти /о времени/*), det er kommet nogen flere stjærner på himlen (появилось несколько новых звезд на небе) og månen ser fra nu av ut (и луна выглядит теперь; *fra nu av* — *с этого момента, отныне; nu* — *теперь, ныне*) som en skygge av sølv (как тень из серебра) som er dyppet i guld (которое обмакнули в золото). Det var ingen kulde (не было никакого холода), ingenting (ничего), bare en sval stilhet (только прохладная тишина) og et strømmende liv i skogen (и бурлящая жизнь в лесу). Hvert træ stod og tænkte (каждое дерево стояло и думало). Bærene var modne (ягоды были зрелыми).

Så kom den to og tyvende august (так настало двадцать второе августа) og de tre jærnnætter (и три железные ночи; *jærnnatt* — *ночь с заморозками в конце августа*).

Og løvet gulner end mere, det lier mot høsten, det er kommet nogen flere stjærner på himlen og månen ser fra nu av ut som en skygge av sølv som er dyppet i guld. Det var ingen kulde, ingenting, bare en sval stilhet og et strømmende liv i skogen. Hvert træ stod og tænkte. Bærene var modne. Så kom den to og tyvende august og de tre jærnnætter.

Den første jærnnat (первая железная ночь).

Klokken ni går solen ned (в девять часов заходит солнце). Det lægger sig et mat mørke over jorden (ложится мутная мгла на землю), et par stjærner ses (пара звезд виднеется), to timer efter ses et skjær av månen (два часа спустя виден серп луны).

Jeg vandrer tilskogs med min børse og min hund (я иду в лес с моей сумкой и моей собакой), jeg gjør en nying op (я развожу огонь) og lyset fra mit bål skinner ind mellem furustammerne (и свет от моего костра светится среди стволов сосен; *furu* — *сосна*). Det er ingen frost (никакого мороза).

Den første jærnnat (первая железная ночь), sier jeg. Og en forvirrende hæftig glæde (и головокружительная сильная радость; *forvirre* — *сбивать с толку, запутывать*) over tiden og stedet (ко времени и к месту) gjennomryster mig sælsomt (сотрясает меня странно = заставляет меня странно дрожать)...

Den første jærnnat.

Klokken ni går solen ned. Det lægger sig et mat mørke over jorden, et par stjærner ses, to timer efter ses et skjær av månen.

Jeg vandrer tilskogs med min børse og min hund, jeg gjør en nying op og lyset fra mit bål skinner ind mellem furustammerne. Det er ingen frost.

Den første jærnnat, sier jeg. Og en forvirrende hæftig glæde over tiden og stedet gjennomryster mig sælsomt...

En skål (ваше здоровье; *skål* — *чаша, тост; skål!* — *за ваше здоровье!*), I mennesker og dyr og fugler (вы, люди и животные, и птицы), for den ensomme nat i skoger (/тост/ за одинокую ночь в лесах), i skoger! En skål for mørket og Guds mumlen mellom trærne (за тьму и Божий шорох среди деревьев), for taushetens søte (за сладость тишины), enfoldige vellyd mot mine ører (простое благозвучие в моих ушах), for grønt løv og gult løv (за зеленую листву и золотую листву)! En skål for den livets lyd jeg hører (тост за звук жизни, что я

слышу), en snøftende snute mot græsset (сопящую мордочку в траве), en hund som snuser henover jorden (собаку, обнюхивающую землю; *henover* — *через, над*)!

**En skål, I mennesker og dyr og fugler, for den ensomme nat i skoger, i skoger!
En skål for mørket og Guds mumlen mellem træerne, for taushetens søte,
enfoldige vellyd mot mine ører, for grønt løv og gult løv! En skål for den livets
lyd jeg hører, en snøftende snute mot græsset, en hund som snuser henover
jorden!**

En stormende skål (страстный тост = особый тост) for den vildkat (за дикуую кошку) som ligger på strupen og sigter (которая лежит на шее = прижалась к земле и целится) og bereder sig til spranget på en spurv i mørke (и готовится наброситься на воробья в темноте), i mørke! En skål for den miskundelige stilhet på jorderik (тост за блаженный покой в земном царстве; *miskund* — *милость, милосердие*), for stjernene og for halvmånen (за звезды и месяц), ja for dem og den (да, за них и за него)!...

Jeg reiser mig op og lytter (я поднимаюсь и прислушиваюсь). Ingen har hørt mig (никто не слышал меня). Jeg setter mig igjen (я сажусь снова).

**En stormende skål for den vildkat som ligger på strupen og sigter og bereder
sig til spranget på en spurv i mørke, i mørke! En skål for den miskundelige
stilhet på jorderik, for stjernene og for halvmånen, ja for dem og den!...
Jeg reiser mig op og lytter. Ingen har hørt mig. Jeg setter mig igjen.**

En tak for den ensomme nat (спасибо за одинокую ночь), for bergene, mørkets og havets sus (за горы, тьмы = ночи и моря шум), det suser gjennom mit hjerte (это шумит в моем сердце)! En tak for mit liv (спасибо за мою жизнь), for mit åndepust (мое дыхание), for den nåde å leve inat (за награду = возможность жить сегодня ночью), det takker jeg for av mit hjerte (за это благодарю я от

моего = всего сердца)! Hør i øst og hør i vest (послушайте на западе и послушайте на востоке), nei hør (нет послушайте)! Det er den evige Gud (это вечный Бог)!

En tak for den ensomme nat, for bergene, mørkets og havets sus, det suser gjennom mit hjærte! En tak for mit liv, for mit åndepust, for den nåde å leve inat, det takker jeg for av mit hjærte! Hør i øst og hør i vest, nei hør! Det er den evige Gud!

Denne stilhet (эта тишина) som mumler mot mit øre (которая /что-то/ бормочет мне на ухо; *mumle* — бормотать, говорить невнятно) er alnaturens blod som syder (всей природы кровь, которая кипит), Gud som gjennemvæver verden og mig (Бог, сплетающий = соединяющий /воедино/ мир и меня; *væve* — ткать). Jeg ser en blank spindeltråd i skinnet av min nying (я вижу яркую паутинку в свете моего костра; *spindel* — веретено; *tråd* — нить), jeg hører en roende båt på havnen (я слышу плывущую лодку в гавани), et nordlys glir opover himlen i nord (северное сияние скользит по небу на севере). Å, ved min udødelige sjæl (о, моей бессмертной душой), jeg takker også meget (я благодарю так сильно) fordi det er mig som sitter her (за то, что именно я сижу здесь)!

Denne stilhet som mumler mot mit øre er alnaturens blod som syder, Gud som gjennemvæver verden og mig. Jeg ser en blank spindeltråd i skinnet av min nying, jeg hører en roende båt på havnen, et nordlys glir opover himlen i nord. Å, ved min udødelige sjæl, jeg takker også meget fordi det er mig som sitter her!

Stilhet (тишина). En furukongle falder dumpt til jorden (сосновая шишка падает глухо на землю). En furukongle faldt (сосновая шишка упала)! tænker jeg (думаю я). Månen er høit oppe (луна высоко вверху), ilden flakker på de halvbrændte brande (огонь бродит по догорающему костру) og vil gå ut (и

хочет выйти наружу). Og i den sene nat vandrer jeg hjem (и этой поздней ночью бреду я домой).

Stilhet. En furukongle falder dumpt til jorden. En furukongle faldt! tænker jeg. Månen er høit oppe, ilden flakker på de halvbrændte brande og vil gå ut. Og i den sene nat vandrer jeg hjem.

Den anden jærnnat (вторая железная ночь), den samme stilhet og det milde veir (та же тишина и мягкая = теплая погода). Min sjæl grubler (моя душа размышляет = я весь в раздумьях). Jeg går mekanisk bort til et træ (я подхожу механически = машинально к дереву), trækker luen dypt ned i panden (надвигаю картуз низко на лоб) og læner mig med ryggen til dette træ (и прислоняюсь спиной к этому дереву), med hænderne foldet bak min nakke (с руками, сложенными на затылке). Jeg stirrer og tænker (я смотрю и думаю), flammen fra min nying blænder mine øine (пламя моего огня слепит мне глаза) og jeg føler det ikke (но я не чувствую этого).

Den anden jærnnat, den samme stilhet og det milde veir. Min sjæl grubler. Jeg går mekanisk bort til et træ, trækker luen dypt ned i panden og læner mig med ryggen til dette træ, med hænderne foldet bak min nakke. Jeg stirrer og tænker, flammen fra min nying blænder mine øine og jeg føler det ikke.

Jeg står i denne meningsløse stilling en god stund (я стою в таком нелепом положении некоторое время) og ser på ilden (и смотрю на пламя); mine ben svigter først og blir trætte (мои ноги подводят сначала = сначала затекают и устают: «становятся усталыми»), ganske stivbenet sætter jeg mig ned (с /совсем/ занемевшими ногами сажусь я = ноги совсем занемели, и я сажусь). Først nu tænker jeg over hvad jeg har gjort (только сейчас думаю я о том, что я сделал). Hvorfor dog stirre så længe på ilden (зачем же смотреть так долго на огонь; *stirre* — пристально смотреть, уставиться)?

Æsop reiser hodet og lytter (Эзоп поднимает голову и прислушивается), den hører trin (он слышит шаги), Eva viser sig mellem trærne (Ева показывается между деревьев).

Jeg står i denne meningsløse stilling en god stund og ser på ilden; mine ben svigter først og blir trøtte, ganske stivbenet setter jeg mig ned. Først nu tænker jeg over hvad jeg har gjort. Hvorfor dog stirre så længe på ilden? Æsop reiser hodet og lytter, den hører trin, Eva viser sig mellem trærne.

Jeg er såre tankefuld og bedrøvet i aften (я очень задумчив и печален сегодня вечером; *bedrøve* — *огорчать*), sier jeg.

Og hun svarer av medfølelse intet (и она не отвечает, из сострадания, ничего). Jeg elsker tre ting (я люблю три вещи), sier jeg så (говорю я потом). Jeg elsker en kjærlighetsdrøm (я люблю желанный сон; *kjærlighetsdrøm*: *kjærlighet* — *любовь* + *drøm* — *сновидение*) jeg hadde engang (/что/ у меня был однажды), jeg elsker dig (я люблю тебя) og jeg elsker denne plet jord (и я люблю этот клочок земли).

Og hvad elsker du mest (а что любишь ты больше всего)?

Drømmen (сон).

Jeg er såre tankefuld og bedrøvet i aften, sier jeg.

Og hun svarer av medfølelse intet.

Jeg elsker tre ting, sier jeg så. Jeg elsker en kjærlighetsdrøm jeg hadde engang, jeg elsker dig og jeg elsker denne plet jord.

Og hvad elsker du mest?

Drømmen.

Det blir atter stille (становится снова тихо). Æsop kjender Eva og legger hodet på siden (Эзоп узнает Еву и кладет голову набок) og ser på hende (и смотрит на нее). Jeg mumler (я бормочу = шепчу):

Jeg så en pike på veien idag (я видел одну девушку на дороге сегодня), hun gik arm i arm med sin elsker (она шла рука об руку со своим любимым). Piken pekte på mig med sine øine (девушка показала на меня /своими/ глазами) og kunde vanskelig bare sig for latter (и могла с трудом удержаться от смеха) da jeg kom forbi (когда я проходил мимо).

Det blir atter stille. Æsop kjender Eva og legger hodet på siden og ser på hende. Jeg mumler:

Jeg så en pike på veien idag, hun gik arm i arm med sin elsker. Piken pekte på mig med sine øine og kunde vanskelig bare sig for latter da jeg kom forbi.

Hvad lo hun av (над чем она смеялась)?

Det vet jeg ikke (этого я не знаю). Hun lo vel av mig (она смеялась, конечно, надо мной). Hvorfor spør du om det (почему спрашиваешь ты об этом)?

Kjendte du hende (ты узнал ее)?

Ja. Jeg hilste (да, я поздоровался).

Og kjendte ikke hun dig (а она не узнала тебя)?

Hvad lo hun av?

Det vet jeg ikke. Hun lo vel av mig. Hvorfor spør du om det?

Kjendte du hende?

Ja. Jeg hilste.

Og kjendte ikke hun dig?

Nei, hun lot som hun ikke kjendte mig (нет, она притворилась, будто она не узнала меня)... Men hvorfor sitter du og utfritter mig (но почему ты сидишь и выпытываешь у меня)? Det er stygt av dig (это гадко с твоей стороны). Du får mig ikke til å si hendes navn (ты не заставишь меня сказать ее имя).

Pause (пауза).

Jeg mumler igjen (я шепчу снова):

Hvad lo hun av (над чем она смеялась)? Hun er en flane (она ветреница/кокетка); men hvad lo hun av? I Jesu Kristi navn (Христа ради = Боже мой), hvad har jeg da gjort hende (что я сделал ей)?

Nei, hun lot som hun ikke kjendte mig... Men hvorfor sitter du og utfritter mig? Det er stygt av dig. Du får mig ikke til å si hendes navn.

Pause.

Jeg mumler igjen:

Hvad lo hun av? Hun er en flane; men hvad lo hun av? I Jesu Kristi navn, hvad har jeg da gjort hende?

Eva svarer (Ева отвечает):

Det var stygt av hende å le av dig (это было гадко с ее стороны — смеяться над тобой).

Nei det var ikke stygt av hende skriker jeg (нет, это не было гадко с ее стороны, кричу я). Du skal ikke sitte her og laste hende (ты не должна сидеть тут и упрекать ее), hun gjør intet stygt (она не делает ничего гадкого), det var riktig av hende å le av mig (это было правильно с ее стороны — посмеяться надо мной). Ti stille for satan (замолчи: «молчи тихо/безмолвно», черт побери) og lat mig i fred (и оставь меня в покое), hører du (слышишь ты)!

Eva svarer:

Det var stygt av hende å le av dig.

Nei det var ikke stygt av hendel skriker jeg. Du skal ikke sitte her og laste hende, hun gjør intet stygt, det var riktig av hende å le av mig. Ti stille for satan og lat mig i fred, hører du!

Og Eva later mig forskræmt i fred (и Ева оставляет меня, испугавшись, в покое). Jeg ser på hende (я смотрю на нее) og angreer i samme stund mine hårde ord (и сожалею, в тот же момент, о моих грубых словах), jeg falder ned for

hende (я падаю вниз = на колени перед ней) og vrir mine hænder (и ломаю руки; *vrir* — *вертеть, выворачивать*).

Gå hjem, Eva (иди домой, Ева). Det er dig jeg elsker mest (именно тебя я люблю больше всех: «это ты, кого я люблю больше всех»); hvordan kunde jeg elske en drøm (как мог бы я полюбить сон)? Det var bare en spøk (это была просто шутка), det er dig jeg elsker (именно тебя я люблю). Men gå nu hjem (но иди теперь домой), jeg skal komme til dig imorgen (я приду к тебе завтра); husk på jeg er din (помни, я твой), ja glem det ikke (не забывай этого). Godnat (спокойной ночи).

Og Eva later mig forskræmt i fred. Jeg ser på hende og angrer i samme stund mine hårde ord, jeg falder ned for hende og vrir mine hænder.

Gå hjem, Eva. Det er dig jeg elsker mest; hvordan kunde jeg elske en drøm? Det var bare en spøk, det er dig jeg elsker. Men gå nu hjem, jeg skal komme til dig imorgen; husk på jeg er din, ja glem det ikke. Godnat.

Og Eva går hjem (и Ева уходит домой).

Den tredje jærnnat (третья железная ночь), en nat i den ytterste spænding (ночь крайнего напряжения). Var det endda litt frost (был бы хоть небольшой мороз; *endda* — *все еще; если бы хоть...*)! Istedенfor frosten stillestående varme efter dagens sol (вместо мороза неподвижное тепло после дневного солнца), natten var som et lunkent morads (ночь была, как тепловатое болото). Jeg gjorde min nying op (я развел /мой/ огонь)...

Og Eva går hjem.

Den tredje jærnnat, en nat i den ytterste spænding. Var det endda litt frost! Istedенfor frosten stillestående varme efter dagens sol, natten var som et lunkent morads. Jeg gjorde min nying op...

Eva, det kan undertiden være nogen nytelse (это может временами быть немного приятно; *nyttelse* — наслаждение, удовольствие) å bli trukket efter håret (быть таскаемым за волосы = когда тебя таскают за волосы). Så forvendt kan et menneskes sind bli (таким избалованным = испорченным может стать человеческое сознание). Man kan bli trukket efter håret nedover dale (тебя могут тащить за волосы по долине; *nedover* — вниз) og opover berg (в гору; *opover* — вверх), og hvis nogen spør hvad det da er som foregår (и если кто-то спросит, что же это происходит) så kan man svare aldeles henrykt (можешь ты ответить совершенно восторженно): Jeg trækkes efter håret (меня тянут за волосы)! Og hvis det spørres (а если спрашивается): Men skal jeg ikke hjælpe dig (но не нужно ли /мне/ помочь тебе), befri dig (освободить тебя)? så svarer man (отвечаешь ты): Nei. Og hvis det spørres: Men holder du det ut (но выдержишь /ли/ ты это)? så svarer man: Ja jeg holder det ut (да, я выдержу это), for jeg elsker den hånd som trækker mig (ибо я люблю руку, которая тащит меня)... Vet du (знаешь ты), Eva, hvad det er å håpe (что такое надеяться = надежда)?

Eva, det kan undertiden være nogen nytelse å bli trukket efter håret. Så forvendt kan et menneskes sind bli. Man kan bli trukket efter håret nedover dale og opover berg, og hvis nogen spør hvad det da er som foregår så kan man svare aldeles henrykt: Jeg trækkes efter håret! Og hvis det spørres: Men skal jeg ikke hjelpe dig, befri dig? så svarer man: Nei. Og hvis det spørres: Men holder du det ut? så svarer man: Ja jeg holder det ut, for jeg elsker den hånd som trækker mig... Vet du, Eva, hvad det er å håpe?

Ja jeg tror det (я полагаю так = думаю, что да).

Ser du, Eva, det å håpe det er noget underlig (видишь ли, Ева, надеяться — это что-то странное), ja noget meget besynderlig (что-то очень удивительное). Man kan gå en morgen på en vei (можно выйти утром на дорогу) og håpe å træffe på den vei et menneske (и надеяться встретить на этой дороге человека) som man har kjær (которого любишь: «имеешь любимым»). Og træffer man dette

menneske (и встречаешь этого человека)? Nei (нет). Hvorfor ikke (почему нет)? Fordi mennesket er optat for den morgen (потому что человек занят этим утром) og er ganske andre steder henne (и/находится/ совсем в других местах)...

Ja jeg tror det.

Ser du, Eva, det å håpe det er noget underlig, ja noget meget besynderlig.

Man kan gå en morgen på en vei og håpe å træffe på den vei et menneske som man har kjær. Og træffer man dette menneske? Nei. Hvorfor ikke? Fordi mennesket er optat for den morgen og er ganske andre steder henne...

Jeg lærte å kjende en gammel blind lap tilfjælds (я познакомился со старым слепым лопарем в горах; *lære å kjende* — *познакомиться*: «научиться *знать*»). I otte og femti år hadde han intet set (пятьдесят восемь лет он ничего не видел) og nu var han over sytti (а теперь ему было за семьдесят). Det forekom ham at han så bedre og bedre tid for tid (показалось ему, что он видит /все/ лучше и лучше время от времени = изо дня в день), det gik jævnt fremover (это шло плавно вперед = постепенно становилось лучше), syntes han (казалось ему). Kom ikke noget iveien (если не случиться ничего; *komme i veien* — *случаться, происходить*) vilde han kunne skimte solen om nogen år (он сможет увидеть солнце через несколько лет; *skimte* — *еле различать*).

Jeg lærte å kjende en gammel blind lap tilfjælds. I otte og femti år hadde han intet set og nu var han over sytti. Det forekom ham at han så bedre og bedre tid for tid, det gik jævnt fremover, syntes han. Kom ikke noget iveien vilde han kunne skimte solen om nogen år.

Han hadde endnu sort hår (у него были еще черные волосы), men hans øine var ganske hvite (но его глаза были совсем белые). Når vi sat sammen i hans gamle og røkte (когда мы сидели вместе в его землянке и курили) fortalte han om alt (рассказал он обо всем) han hadde set før han blev blind (что он видел до того,

как он стал слепым). Han var hård og sund (он был крепким и здоровым), uten følelse (без ощущений /боли/ = ничего не болело), uopslitelig (неустанный = без усталости; /op/slite — изнашивать, истрепать), og sit håp bevarte han (и свою надежду он хранил).

Når jeg skulde gå (когда мне надо было уходить) fulgte han mig ut (он меня проводил) og begyndte å peke i forskjellige retninger (и начал указывать разные направления). Der er syd (там юг), sa han, og der er nord (сказал он, а там север). Nu går du først i den retning (сейчас ты пойдешь сначала в этом направлении) og når du er kommet et stykke ned i fjældet (а когда спустишься немного по горе) svinger du om i den retning (ты повернешь в том направлении), sa han. Ganske rigtig (совершенно верно)! svarte jeg (ответил я).

Han hadde endnu sort hår, men hans øine var ganske hvite. Når vi sat sammen i hans gamle og røkte fortalte han om alt han hadde set før han blev blind. Han var hård og sund, uten følelse, uopslitelig, og sit håp bevarte han. Når jeg skulde gå fulgte han mig ut og begyndte å peke i forskjellige retninger. Der er syd, sa han, og der er nord. Nu går du først i den retning og når du er kommet et stykke ned i fjældet svinger du om i den retning, sa han. Ganske rigtig! svarte jeg.

Og da lo lappen tilfreds og sa (и тогда лопарь засмеялся, довольный, и сказал): Se det visste jeg ikke for en firti femti år siden (этого не знал я сорок-пятьдесят лет назад) så jeg ser da bedre nu end den gang (так что я вижу лучше теперь, чем тогда), det går stadig fremover (идет постоянно вперед = зрение постоянно улучшается). Så dukket han sig og krøp ind i gammen igjen (затем скрылся он и пополз в землянку обратно), den evige gamle (вечную землянку), hans hjem på jorden (его дом на земле).

Og da lo lappen tilfreds og sa: Se det visste jeg ikke for en firti femti år siden så jeg ser da bedre nu end dengang, det går stadig fremover. Så dukket han sig og krøp ind i gammen igjen, den evige gamle, hans hjem på jorden.

Og han satte sig foran ilden igjen som før (и он сидел перед огнем опять, как раньше) fuld av håp om at om nogen år kunde han nok skimte solen (полный надежды, что через несколько лет сможет он увидеть солнце)... Eva, det er såre mærkværdig med håpet (/это/ очень замечательно с надеждой = замечательная вещь надежда). Jeg går for eksempel nu (я иду, например, сейчас) og håper å glemme det menneske (и надеюсь забыть человека) som jeg ikke traf på veien imorges (которого я не встретил на дороге утром).

Og han satte sig foran ilden igjen som før fuld av håp om at om nogen år kunde han nok skimte solen... Eva, det er såre mærkværdig med håpet. Jeg går for eksempel nu og håper å glemme det menneske som jeg ikke traf på veien imorges.

Du snakker så underlig (ты говоришь так странно).

Det er den tredje jærnnat (это третья железная ночь). Jeg lover dig (я обещаю тебе), Eva, å bli en anden mand imorgen (стать другим человеком завтра). Lat mig nu være alene (оставь меня сейчас одного: «быть одним»). Du skal ikke kjende mig igjen imorgen (ты не узнаешь меня завтра), jeg skal le og kysse dig (я буду смеяться и целовать тебя), min deilige pike (моя чудесная девочка). Tænk jeg har bare denne nat tilbage (подумай, у меня осталась только эта ночь = всего одна ночь осталась), så blir jeg en anden mand (затем я стану другим человеком), om nogen timer (через несколько часов) er jeg det (я буду им: «этим»). Godnat, Eva (спокойной ночи, Ева).

Du snakker så underlig.

Det er den tredje jærnnat. Jeg lover dig, Eva, å bli en anden mand imorgen. Lat mig nu være alene. Du skal ikke kjende mig igjen imorgen, jeg skal le og kysse dig, min deilige pike. Tænk jeg har bare denne nat tilbake, så blir jeg en anden mand, om nogen timer er jeg det. Godnat, Eva.

Godnat (спокойной ночи).

Jeg legger mig nærmere min nying og betrakter flammerne (я ложусь поближе к моему костру и наблюдаю за пламенем/языками пламени). En grankongle falder fra grenen (еловая шишка падает с ветки), en og anden tørkvist falder også ned (один, потом другой сучок падает /тоже/ вниз). Natten er som et grænseløst dyp (ночь — как бескрайняя глубина). Jeg lukker øinene (я закрываю глаза; *grænse — граница, рубеж*).

Godnat.

Jeg legger mig nærmere min nying og betrakter flammerne. En grankongle falder fra grenen, en og anden tørkvist falder også ned. Natten er som et grænseløst dyp. Jeg lukker øinene.

Efter en time begynder mine sanser å svinge ind (час спустя начинают мои чувства раскачиваться внутри) i en bestemt rytme (в определенном ритме), jeg klinger med i den store stilnet (я созвучен с этой полной тишиной; *klunge — звенеть, звучать*), klinger med. Jeg ser på halvmånen (я смотрю на полумесяц), den står på himlen som et hvitt skjæl (он стоит на небе, как белая скорлупа) og jeg har en fornemmelse av kjærlighet til den (и я испытываю чувство любви к нему), jeg føler at jeg rødmer (я чувствую, что /я/ краснею).

Efter en time begynder mine sanser å svinge ind i en bestemt rytme, jeg klinger med i den store stilnet, klinger med. Jeg ser på halvmånen, den står på himlen som et hvitt skjæl og jeg har en fornemmelse av kjærlighet til den, jeg føler at jeg rødmer.

Det er månen (это луна), sier jeg tyst og lidenskapelig (говорю тихо и страстно; *lide* — *страдать*; *lidenskap* — *страсть*), det er månen! Og mit hjerte hugger imot den (и мое сердце бьется к нему = рвется к нему) i en sagte banken (медленным/тихим боем = и замирает; *banke* — *стучать, бить*). Det varer nogen minutter (это длится несколько минут). Det blåser litt (дует немного), en fremmed vind kommer til mig (незнакомый ветер прилетает ко мне), et sælsomt lufttryk (странное дыхание). Hvad er det (то это)? Jeg ser mig om og ser ingen (я осматриваюсь и не вижу никого).

Vinden kalder mig (ветер зовет меня) og min sjæl bøier sig bejaende imot kaldet (и моя душа склоняется, согласная, навстречу зову = отзывается на зов, слушается зова; *bejae* — *подтверждать, утверждать*; *ja* — *да*) og jeg føler mig løftet ut av min sammenheng (я чувствую себя оторванным от моей связи = вырванным из условий моего бытия и человеческих отношений; *løfte* — *поднимать*; *sammenheng* — *связь*), trykket til et usynlig bryst (прижатым к невидимой груди), mine øine dugger (мои глаза слезятся), jeg sitrer (я дрожу), — Gud står et sted i nærheten og ser på mig (Бог стоит где-то близко и смотрит на меня).

Det er månen, sier jeg tyst og lidenskapelig, det er månen! Og mit hjerte hugger imot den i en sagte banken. Det varer nogen minutter. Det blåser litt, en fremmed vind kommer til mig, et sælsomt lufttryk. Hvad er det? Jeg ser mig om og ser ingen.

Vinden kalder mig og min sjæl bøier sig bejaende imot kaldet og jeg føler mig løftet ut av min sammenheng, trykket til et usynlig bryst, mine øine dugger, jeg sitrer, — Gud står et sted i nærheten og ser på mig.

Dette varer atter nogen minutter (это длится еще несколько минут). Jeg vender hodet om (я поворачиваю голову), det fremmede lufttryk forsvinder (чужое дыхание исчезает) og jeg ser noget som ryggen av en ånd (и я вижу что-то

вроде спины духа) som vandrer lydløst ind gennem skogen (который бредет беззвучно по лесу /углубляясь в лес/)...

Jeg strir en kort stund med en tung bedøvelse (я борюсь некоторое время с тяжким дурманом; *bedøve* — *одурманивать*), jeg var utslæpt av sindsbevægelser (я /был/ измотан волнением: «душевыми движениями»; *bevæge* — *двигать, шевелить*; *bevægelse* — *движение*), jeg blir så dødsens træt og jeg sovner (я так смертельно устал и засыпаю).

Dette varer atter nogen minutter. Jeg vender hodet om, det fremmede lufttryk forsvinder og jeg ser noget som ryggen av en ånd som vandrer lydløst ind gennem skogen...

Jeg strir en kort stund med en tung bedøvelse, jeg var utslæpt av sindsbevægelser, jeg blir så dødsens træt og jeg sovner.

Da jeg våknet var natten forbi (когда я проснулся, ночь миновала). Åk jeg hadde i lang tid gåt om (и я долгое время ходил) i en sørgelig tilstand (в печальном состоянии), fuld av feber (полный лихорадки = будто в горячке), ventende på å falde om av en eller anden sykdom (ожидаю, что /меня/ свалит та или иная болезнь: «свалиться от одной или другой болезни»). Tingene vendtes ofte op og ned for mig (вещи переворачивались часто вверх дном: «вверх и вниз» для меня = все перевернулось вверх ногами), jeg så alt med betændte øine (я смотрел на все воспаленными глазами; *tænde* — *зажигать*), en dyp sorgmodighet behersket mig (глубокая печаль завладела мной).

Nu var det over (теперь /было/ с этим покончено; *over* — *над, по, через; более, выше; зд. мимо /прошло, миновало/*).

Da jeg våknet var natten forbi. Åk jeg hadde i lang tid gåt om i en sørgelig tilstand, fuld av feber, ventende på å falde om av en eller anden sykdom. Tingene vendtes ofte op og ned for mig, jeg så alt med betændte øine, en dyp

sørgmodighet behersket mig.

Nu var det over.

XXVII

Det er høst (осень). Sommeren er forbi (лето прошло), den forsvandt like så hurtig som den kom (оно исчезло также быстро, как /оно/ пришло); åk hvor den gik hurtig (о, как оно ушло быстро). Nu er det kolde dager (сейчас холодные дни), jeg jager, fisker og synger sange i skogen (я охочусь, рыбачу и пою песни в лесу).

Og det er dager med tyk tåke (дни с густым туманом) som svæver ind fra havet (который плывет с моря) og dæmmer alting over med mørke (и закрывает = затягивает все тьмой; *dæmte* — *запруживать, преграждать дамбой*). En sådan dag hændte noget (в один такой день случилось кое-что). Jeg forvildet mig på mine vandringer (я заблудился в своих похождениях = когда бродил) helt ind i anneksets skoger (среди лесов соседнего прихода) og kom frem til doktorens hus (и вышел к дому доктора). Der var fremmede tilstede (были чужие = гости там: «на месте»), de unge damer som jeg tidligere hadde været sammen med (молодые дамы, с которыми я раньше бывал вместе), dansende ungdom (танцующая молодежь), rene gale foler (словно молодые жеребята; *ren* — *чистый*).

Det er høst. Sommeren er forbi, den forsvandt like så hurtig som den kom; åk hvor den gik hurtig. Nu er det kolde dager, jeg jager, fisker og synger sange i skogen.

Og det er dager med tyk tåke som svæver ind fra havet og dæmmer alting over med mørke. En sådan dag hændte noget. Jeg forvildet mig på mine vandringer helt ind i anneksets skoger og kom frem til doktorens hus. Der var

fremmede tilstede, de unge damer som jeg tidligere hadde været sammen med, dansende ungdom, rene gale foler.

En vogn kom rullende og stanset utenfor havegjærdet (коляска подкатила и остановилась у садового забора; *have* — сад); Edvarda sat i vognen (Эдварда сидела в коляске). Hun studset da hun så mig (ее передернуло, когда она увидела меня; *studse* — удивляться, изумляться; *вздрогнуть от изумления*). Farvell sa jeg i stilhet (прощайте, сказал я тихо). Men doktoren holdt mig tilbake (но доктор удержал меня). Edvarda var i begyndelsen trykket av min nærværelse (Эдварда была в начале стеснена = тяготилась моим присутствием) og slog øinene ned når jeg sa noget (и опускала глаза /вниз/ когда я говорил что-то); senere utstod hun mig bedre (позже она выносила меня получше) og rettet endog et par små spørsmål til mig (и задала даже пару незначительных вопросов мне). Hun var påfaldende blek (она была поразительно бледна), tåken la sig grå og kald over hendes ansigt (туман лег, серый и холодный, на ее лицо). Hun steg ikke ut av vognen (она не вышла из коляски; *stige ut* — выходить, спускаться).

En vogn kom rullende og stanset utenfor havegjærdet; Edvarda sat i vognen. Hun studset da hun så mig. Farvell sa jeg i stilhet. Men doktoren holdt mig tilbake. Edvarda var i begyndelsen trykket av min nærværelse og slog øinene ned når jeg sa noget; senere utstod hun mig bedre og rettet endog et par små spørsmål til mig. Hun var påfaldende blek, tåken la sig grå og kald over hendes ansigt. Hun steg ikke ut av vognen.

Jeg reiser i ærend (я еду с поручением), sa hun leende (сказала она, смеясь). Jeg kommer fra hovedkirken (я еду из /главной/ церкви) hvor ingen av dere var å finde (где никого из вас /невозможно/ было найти); man sa at dere var her (сказали, что вы здесь). Jeg har kjørt i timer for å finde dere (я проездила несколько часов, чтобы найти вас). Vi holder et lite selskap imorgen kvæld (мы

собираем небольшое общество завтра вечером), — anledningen er at baronen skal reise i næste uke (причина — барон собирается уезжать на следующей неделе; *anledning* — повод, причина), — og jeg er blit pålagt å indby dere alle (и мне велено пригласить вас всех; *pålægge* — накладывать; возлагать; поручать). Vi skal også danse (мы будем также танцевать). Det er imorgen kvæld (завтра вечером).

Jeg reiser i ærend, sa hun leende. Jeg kommer fra hovedkirken hvor ingen av dere var å finde; man sa at dere var her. Jeg har kjørt i timer for å finde dere. Vi holder et lite selskap imorgen kvæld, — anledningen er at baronen skal reise i næste uke, — og jeg er blit pålagt å indby dere alle. Vi skal også danse. Det er imorgen kvæld.

Allesammen bukket og takket (все поклонились и поблагодарили).

Til mig sa hun endvidere (мне она сказала она):

Utebli nu ikke så er De snil (не отлынивайте в этот раз, будьте добры; *utebli* — не приходить, не являться). Send ikke en billet i siste øieblik (не присылайте записку в последний момент) med undskyldninger (с извинениями). — Dette sa hun ikke til nogen av de andre (этого не сказала она кому-либо другому). Kort efter kjørte hun bort (чуть позже она уехала прочь).

Allesammen bukket og takket.

Til mig sa hun endvidere:

Utebli nu ikke så er De snil. Send ikke en billet i siste øieblik med undskyldninger. — Dette sa hun ikke til nogen av de andre. Kort efter kjørte hun bort.

Jeg blev så bevæget ved denne uventede venlighed (я был так тронут этой неожиданной любезностью; *vente* — ждать), jeg gik et øieblik i skjul og glædet mig (я ушел на мгновение в укрытие = спрятался и радовался). Derpå tok jeg

avsked med doktoren og hans gjæster (затем я попрощался с доктором и его гостями) og begav mig på hjemveien (и отправился домой). Hvor hun var mig nådig (как она была со мной обходительна; *nådig* — милосердный, вежливый, добрый), hvor hun var mig nådig! Hvad kan jeg gjøre for hende igjen (что могу я сделать для нее /в благодарность/)? Mine hænder blev matte (мои руки были слабы), en søt kulde ileet gjennom mine händledd (сладкий холодок пробежал по моим запястьям).

Jeg blev så bevæget ved denne uventede venlighet, jeg gik et øieblik i skjul og glædet mig. Derpå tok jeg avsked med doktoren og hans gjæster og begav mig på hjemveien. Hvor hun var mig nådig, hvor hun var mig nådig! Hvad kan jeg gjøre for hende igjen? Mine hænder blev matte, en søt kulde ileet gjennom mine händledd.

Herregud (Господи), her går jeg og dingler (вот иду я и раскачиваюсь) så mat av glæde (такой слабый от радости), tænkte jeg (подумал я), og jeg kan ikke knytte hænderne (я не могу сжать в кулак руки), men får tårer i øinene av hjælpeløshet (но появляются слезы в глазах от беспомощности; *hjælpe* — помогать); hvad råd er det med det (как помочь этому = что же это такое: «какой совет с этим /какая управа на это»)?

Først sent på kvælden kom jeg hjem (лишь поздно вечером я пришел домой). Jeg la veien om bryggerne (я выбрал дорогу мимо пристани) og spurte en fisker om postskibet kom til imorgen kvæld (и спросил рыбака, придет ли почтовый корабль к завтрашнему утру). Åk nei postskibet skulde komme i næste uke engang (ах нет, почтовый корабль должен прийти на следующей неделе только; *engang* — однажды, один раз). Jeg hastet op til hytten (я поспешил к дому) og gav mig til å undersøke min bedste dragt (и принялся рассматривать мой лучший костюм). Jeg pusset den og gjorde den fin (я почистил его и привел его в порядок: «сделал его элегантным»; *fin* — отличный, хороший), det var

gåt hul på den nogen steder (появились дырки на нем в некоторых местах) og jeg gråt og stoppet hullerne (и я плакал и штопал дырки).

Herregud, her går jeg og dingler så mat av glæde, tænkte jeg, og jeg kan ikke knytte hænderne, men får tårer i øinene av hjelpeløshet; hvad råd er det med det?

Først sent på kvælden kom jeg hjem. Jeg la veien om bryggerne og spurte en fisker om postskibet kom til imorgen kvæld. Åk nei postskibet skulde komme i næste uke engang. Jeg hastet op til hytten og gav mig til å undersøke min bedste dragt. Jeg pusset den og gjorde den fin, det var gåt hul på den nogen steder og jeg gråt og stoppet hullerne.

Da jeg var blit færdig la jeg mig bort på briksen (когда я был готов, прилег я на нары). Et øieblik varer denne hvile (мгновение длится этот отдых), jeg får en tanke (у меня появляется мысль), jeg springer op og blir stående slagen midt på gulvet (я вскакиваю и стою, пораженный, посреди пола = комнаты).

Da jeg var blit færdig la jeg mig bort på briksen. Et øieblik varer denne hvile, jeg får en tanke, jeg springer op og blir stående slagen midt på gulvet.

Det hele er et knep igjen (все это выходка опять)! hvisker jeg (шепчу я). Jeg vilde ikke være blit indbudt (я не был бы приглашен) hvis jeg ikke tilfeldigvis hadde været tilstede (если бы я случайно не был там; *tilfelde* — случай; *tilfeldig* — случайный) da de andre blev indbudt (когда другие были приглашены). Mig gav hun atpå kjøpet det tydeligste vink om å utebli (мне она дала, к тому же, явный намек не приходить; *tyde* — толковать; *tydelig* — ясный, четкий), om å sende en billet med undskyldninger (послать записку с извинениями)...

Det hele er et knep igjen! hvisker jeg. Jeg vilde ikke være blit indbudt hvis jeg ikke tilfeldigvis hadde været tilstede da de andre blev indbudt. Mig gav hun

atpå kjøpet det tydeligste vink om å utebli, om å sende en billet med undskyldninger...

Jeg sov ikke den hele nat (я не спал всю ночь) og da morgningen kom gik jeg til skogs (и когда утро пришло, я пошел в лес), frossen (замерзший), forvåken og febrilsk (невыспавшийся и в горячке). Hei, nu forbereder man et selskap på Sirilund (сейчас готовится = собирается компания в Сирилунне)! Hva så (ну и что)? Jeg skal hverken gå ditbort eller sende nogen undskyldning (я не пойду туда и не отправлю /какое-либо/ извинение; *hverken... eller... — ни... ни...*). Hr. Mack er en såre tænkende mand (господин Мак очень думающий = благоразумный человек; *såre — весьма, очень*), nu gjør han denne fest for baronen (он делает = устраивает этот праздник для барона); men jeg møter ikke op (но я не появлюсь; *møte op — появиться, показаться*), forstår dere det (понимаете вы это)?...

Jeg sov ikke den hele nat og da morgningen kom gik jeg tilskogs, frossen, forvåken og febrilsk. Hei, nu forbereder man et selskap på Sirilund! Hva så? Jeg skal hverken gå ditbort eller sende nogen undskyldning. Hr. Mack er en såre tænkende mand, nu gjør han denne fest for baronen; men jeg møter ikke op, forstår dere det?...

Tåken lå tyk over dal og fjæld (туман лежал густой над долиной и горами), en klam rimdugg la sig over mine klær (влажная изморось ложилась = оседала на моей одежде; *rim — иней; dugg — роса*) og gjorde dem tunge (и делала ее тяжелой), mit ansigt var koldt og vått (мое лицо было холодным и мокрым). Bare nu og da kom et vindpust (только изредка / время от времени налетал порыв ветра) og bragte de sovende tåker til å stige og synke (и заставлял спящие туманы подниматься и опускаться; *bringe — приносить; приводить в какое-либо состояние; заставлять*), stige og synke.

Tåken lå tyk over dal og fjæld, en klam rimdugg la sig over mine klær og gjorde dem tunge, mit ansigt var koldt og vått. Bare nu og da kom et vindpust og bragte de sovende tåker til å stige og synke, stige og synke.

Det blev sent på eftermiddagen (был поздний вечер), det mørknet (темнело). Tåken skjulte alt for mine øine (туман скрывал все от моих глаз) og jeg hadde ingen solmærker å gå efter (не было никаких солнечных знаков = солнца, чтобы следовать). Jeg vimret om i timer på min hjemtur (я плутал часами по дороге домой); men jeg hadde intet å haste efter (но мне было не за чем спешить), jeg tok med den største ro feil av retningen (я принимал с большим: «наибольшим» спокойствием ошибки направления = спокойно сбивался с дороги) og kom til ukjendte steder i skogen (и выходил к незнакомым местам в лесу). Endelig reiser jeg børsen op mot en træstamme (наконец поднимаю = прислоняю я ружье к стволу дерева; *stamme* — *ствол*) og rådspør mit kompas (и сверяюсь с моим компасом; *rådspørre*: *råd* — *совет* + *spørre* — *спрашивать*). Jeg stikker nøiagtig ut min vei (я определяю точно путь; *stikke* — *колоть*; *зд. наносить на карту*) og begynner å gå (и начинаю идти). Klokken kan være otte eller ni (на часах, может быть, восемь или девять). Nu hændte noget (вдруг случилось кое-что).

Det blev sent på eftermiddagen, det mørknet. Tåken skjulte alt for mine øine og jeg hadde ingen solmærker å gå efter. Jeg vimret om i timer på min hjemtur; men jeg hadde intet å haste efter, jeg tok med den største ro feil av retningen og kom til ukjendte steder i skogen. Endelig reiser jeg børsen op mot en træstamme og rådspør mit kompas. Jeg stikker nøiagtig ut min vei og begynner å gå. Klokken kan være otte eller ni. Nu hændte noget.

Efter en halv time hører jeg musik gjennom tåken (спустя полчаса я слышу музыку сквозь туман), nogen minutter efter kjender jeg stedet igjen (несколько минутами позже я узнаю место), jeg står like ved Sirilund hovedbygning (я

стою прямо у главного здания Сирилунна). Hadde mit kompas misvist mig like bort til det sted (мой компас неправильно указал мне как раз к /тому/ месту; *vise* — указывать /направление/; *misvise* — неверно указывать направление, вводить в заблуждение), jeg vilde undfly (/которого/ я хотел избежать)? En kjendt røst kalder på mig (знакомый голос зовет меня), det er doktorens røst (это голос доктора). Kort efter føres jeg ind (чуть позже меня заводят внутрь).

Efter en halv time hører jeg musik gjennem tåken, nogen minutter efter kjender jeg stedet igjen, jeg står like ved Sirilund hovedbygning. Hadde mit kompas misvist mig like bort til det sted, jeg vilde undfly? En kjendt røst kalder på mig, det er doktorens røst. Kort efter føres jeg ind.

Åk, min børsepipe hadde kanskje påvirket kompasset (ах, ствол ружья, наверное, повлиял на компас) og ført det vild (и сбил его с пути = отклонил стрелку; *føre* — вести; *vildføre* — сбивать с курса; вводить в заблуждение). Det har også hendt mig engang siden (это случалось со мной раньше), nu i år (уже в этом году). Jeg vet ikke hvad jeg skal tro (я не знаю, что /я должен/ думать; *tro* — верить; думать, полагать). Kanske var det også skjæbne (может, была это и судьба).

Åk, min børsepipe hadde kanskje påvirket kompasset og ført det vild. Det har også hendt mig engang siden, nu i år. Jeg vet ikke hvad jeg skal tro. Kanske var det også skjæbne.

XXVIII

Jeg hadde hele kvælden et bittert indtryk (у меня было весь вечер горькое ощущение) av at jeg ikke burde være kommet til dette selskap (что мне не

следовало было бы приходить в эту компанию). Min ankomst blev næsten slet ikke bemærket (мой приход остался почти вовсе незамеченным), alle var så optat med hverandre (все были так заняты друг другом), Edvarda sa mig knapt velkommen (Эдварда сказала мне лишь 'добро пожаловать'; *knapt* — *едва*). Jeg begyndte å drikke tæt (я начал напиваться: «пить плотно») fordi jeg forstod at jeg var uvelkommen (потому что понял, что я был нежеланным /гостем/), og dog gik jeg ikke min vei (и все-таки я не ушел: «моим путем» = *восвояси*).

Jeg hadde hele kvælden et bittert indtryk av at jeg ikke burde være kommet til dette selskap. Min ankomst blev næsten slet ikke bemærket, alle var så optat med hverandre, Edvarda sa mig knapt velkommen. Jeg begyndte å drikke tæt fordi jeg forstod at jeg var uvelkommen, og dog gik jeg ikke min vei.

Hr. Mack smilte meget (господин Мак улыбался много) og viste sit behageligste ansigt (и показывал свое самое приятное лицо = выражение лица было любезнейшим), han var iført kjole og så godt ut (он был одет во фрак и выглядел хорошо). Han var snart her, snart der i værelserne (он был то здесь, то там в комнатах), blandet sig med disse halvhundrede gjæster (смешивался с этой полусотней гостей), danset nu og da en dans (танцевал время от времени /танец/), spøkte og lo (шутил и смеялся). Det lurte hemmeligheter i hans øine (были тайны в его глазах; *lure* — *подслушивать*; *sidet* в *засаде*).

Hr. Mack smilte meget og viste sit behageligste ansigt, han var iført kjole og så godt ut. Han var snart her, snart der i værelserne, blandet sig med disse halvhundrede gjæster, danset nu og da en dans, spøkte og lo. Det lurte hemmeligheter i hans øine.

Et brus av musik og stemmer lød gjennom hele huset (шум музыки и голосов раздавался по всему дому; *lyde* — *звучать*). Fem av værelserne var optat av

gjæsterne (пять комнат были заняты гостями) og man danset desuten i den store sal (и танцевали, кроме того, в большой зале). Da jeg kom hadde man spist tilaftens (когда я пришел, съели ужин = уже отужинали).

Et brus av musik og stemmer lød gjennom hele huset. Fem av værelserne var optat av gjæsterne og man danset desuten i den store sal. Da jeg kom hadde man spist tilaftens.

Travle piker løper nu hit og dit med glas og vine (суетливые служанки теперь бегают то туда, то сюда со стаканами/рюмками и вином), kaffekander av skinnende kobber (кофейниками из сияющей меди), cigarer, piper, kaker og frugter (сигарами, трубками, пирожными и фруктами). Det blev ikke spart på nogen ting (не сэкономили ни на чем = не поскупились ни на что; *spare* — экономить, копить). Lysekronerne i værelserne var fulde av usædvanlig tykke lys (люстры в комнатах были заполнены необычно толстыми свечами) som var støpt for anledningen (которые были отлиты по случаю); desuten brændte de nye oljelamper (кроме того, горели новые керосиновые лампы; *olje* — масло /растительное, минеральное/; нефть).

Eva hjalp til i kjøkkenet (Ева помогала на кухне), jeg så et glimt av hende (я увидел мельком ее; *glimt* — мерцание, проблеск). Tænk at Eva også var her (подумать только, /что/ Ева тоже была здесь).

Travle piker løper nu hit og dit med glas og vine, kaffekander av skinnende kobber, cigarer, piper, kaker og frugter. Det blev ikke spart på nogen ting. Lysekronerne i værelserne var fulde av usædvanlig tykke lys som var støpt for anledningen; desuten brændte de nye oljelamper.

Eva hjalp til i kjøkkenet, jeg så et glimt av hende. Tænk at Eva også var her.

Baronen var gjenstand for megen opmærksomhet (барон был объектом большого внимания) skjønt han var stille og beskeden (хотя он был спокоен и

скромн) og ikke ståk sig frem (и не выставлялся). Også han var iført kjole (и он был одет во фрак), dens skjøter var ynkelig krøllet efter pakningen (его полы жалко закрутились после упаковки = чемодана). Han underholdt sig jævnlig med Edvarda (он развлекался постоянно с Эдвардой), fulgte hende med øinene (проводил ее глазами), klinket med hende og kaldte hende frøken (чокался с нею и называл ее фрекен) likesom provstens og distriktslægens døtre (также, как дочерей пробста и доктора).

Baronen var gjenstand for megen opmærksomhet skjønt han var stille og beskeden og ikke ståk sig frem. Også han var iført kjole, dens skjøter var ynkelig krøllet efter pakningen. Han underholdt sig jævnlig med Edvarda, fulgte hende med øinene, klinket med hende og kaldte hende frøken likesom provstens og distriktslægens døtre.

Jeg følte en vedholdende uvilje mot ham (я чувствовал постоянную неприязнь к нему; *holde* — *держатъ, сохранять*; *holde ved* — *придерживаться /чего-либо/*) og kunde næppe kaste øinene på ham (и едва мог взглянуть на него) uten å vende mig bort med en sørgelig og dum grimase (не отвернувшись /прочь/ с унылой и глупой гримасой). Når han talte til mig svarte jeg kort (когда он разговаривал со мной, я отвечал коротко) og knep munden sammen bakefter (и сжимал губы затем; *knipe* — *щипать*).

Jeg følte en vedholdende uvilje mot ham og kunde næppe kaste øinene på ham uten å vende mig bort med en sørgelig og dum grimase. Når han talte til mig svarte jeg kort og knep munden sammen bakefter.

Jeg kommer til å huske noget fra denne kvæld (я кое-что запомнил с этого вечера). Jeg stod i samtale med en unge pike, en blondine (я стоял и беседовал с молодой девушкой, блондинкой), da jeg sa noget eller fortalte hende en historie (я сказал что-то или рассказал ей одну историю) som fik hende til å le (которая

заставила ее засмеяться). Det var næppe nogen mærkelig historie (это была едва ли какая-то замечательная история); men kanskje jeg i min berusede tilstand fortalte den morsommere (но, может, я, в моем хмельном состоянии, рассказал ее забавнее) end jeg nu kan huske (чем я сейчас не могу вспомнить), det er ialfald gåt mig av minde (это, во всяком случае, ушло у меня из памяти = вылетело из головы). Nok herom (так вот /об этом/): da jeg vendte mig om stod Edvarda bak mig (когда я обернулся, Эдварда стояла позади меня). Hun gav mig et anerkjendende blik (она дала = бросила на меня одобрителный взгляд).

Jeg kommer til å huske noget fra denne kvæld. Jeg stod i samtale med en unge pike, en blondine, da jeg sa noget eller fortalte hende en historie som fik hende til å le. Det var næppe nogen mærkelig historie; men kanskje jeg i min berusede tilstand fortalte den morsommere end jeg nu kan huske, det er ialfald gåt mig av minde. Nok herom: da jeg vendte mig om stod Edvarda bak mig. Hun gav mig et anerkjendende blik.

Siden la jeg mærke til (потом обратил я внимание) at hun trak blondinen med sig (что она увлекла блондинку с собой) for å få vite hvad jeg hadde sagt (чтобы узнать, что я сказал). Jeg kan ikke si hvor Edvardas blik gjorde vel imot mig (я не могу сказать, до чего взгляд Эдварды ободрил меня) eftersom jeg hadde gåt noget forstøtt omkring (после того, как я ходил, словно неприкаянный, кругом; *forstøte* — *отмалкивать, отвергать*; *støte* — *толкать*) fra værelse til værelse den hele kvæld (из комнаты в комнату весь вечер); jeg blev straks meget lysere tilmote (я стал тут же намного светлее = веселее; *tilmote* — *на душе*) og talte siden med flere (и разговаривал потом со многими) og var underholdende (и был весел; *underholdende* — *развлекательный, занимательный, интересный*; *underholde* — *содержать; занимать, развлекать*; *holde* — *держат*). Så vidt jeg vet (насколько я знаю) gjorde jeg mig ikke skyldig i nogen feil (я не сделался виноватым = не был я виноват в каких-либо огрехах)...

Siden la jeg mærke til at hun trak blondinen med sig for å få vite hvad jeg hadde sagt. Jeg kan ikke si hvor Edvardas blik gjorde vel imot mig eftersom jeg hadde gåt noget forstøtt omkring fra værelse til værelse den hele kvæld; jeg blev straks meget lysere tilmote og talte siden med flere og var underholdende. Så vidt jeg vet gjorde jeg mig ikke skyldig i nogen feil...

Jeg stod ute på trappen (я стоял на лестнице). Eva kom bærende med nogen saker fra et av værelserne (Ева шла, неся с собой какие-то вещи из одной из комнат). Hun så mig (она увидела меня), kom ut på trappen (вышла на крыльцо) og streifet mig hurtig med hånden over mine hænder (и погладила быстро /рукой/ мои руки/провела быстро рукой по моим рукам), hvorpå hun smilte og gik ind igjen (после чего она улыбнулась и зашла обратно: «внутри снова»). Ingen av os hadde talt (никто из нас не разговаривал). Da jeg vilde følge efter ind (когда я захотел последовать внутрь = зайти) stod Edvarda i gangen og så på mig (Эдварда стояла в прихожей и смотрела на меня). Hun så ret på mig (она смотрела прямо на меня). Heller ikke hun sa noget (и она не сказала ничего). Jeg gik ind i salen (я вошел в залу).

Jeg stod ute på trappen. Eva kom bærende med nogen saker fra et av værelserne. Hun så mig, kom ut på trappen og streifet mig hurtig med hånden over mine hænder, hvorpå hun smilte og gik ind igjen. Ingen av os hadde talt. Da jeg vilde følge efter ind stod Edvarda i gangen og så på mig. Hun så ret på mig. Heller ikke hun sa noget. Jeg gik ind i salen.

Tænk løjtnant Glahn morer sig (подумать /только/, лейтенант Глан забавляется) med å ha sammenkomster med tjenerskapet ute på trapperne (встречами со слугами на крыльце), sa pludselig Edvarda høit (сказала вдруг Эдварда громко). Hun stod i døren (она стояла в дверях). Det var flere som hørte hvad hun sa (многие слышали, что она сказала). Hun lo som om hun spøkte (она

засмеялась, словно /она/ пошутила), men hendes ansigt var meget blekt (но ее лицо было очень бледным).

Tænk løytnant Glahn morer sig med å ha sammenkomster med tjenerskapet ute på trapperne, sa pludselig Edvarda høit. Hun stod i døren. Det var flere som hørte hvad hun sa. Hun lo som om hun spøkte, men hendes ansigt var meget blekt.

Jeg svarte intet hertil (я не ответил ничего на это), jeg mumlet bare (я пробормотал только):

Det var tilfældig (это было случайно), hun kom bare ut (она просто вышла), vi møttes i gangen (мы встретились у входа)...

Det gik en stund (прошло какое-то время), kanskje en times tid (наверное, час: «время часа»). En dame fik et glas væltet over sin kjole (одна дама уронила стакан на свое платье; *vælte* — опрокидывать). Såsnart Edvarda så det ropte hun (как только Эдварда увидела это, она крикнула):

Jeg svarte intet hertil, jeg mumlet bare:

Det var tilfældig, hun kom bare ut, vi møttes i gangen...

Det gik en stund, kanskje en times tid. En dame fik et glas væltet over sin kjole. Såsnart Edvarda så det ropte hun:

Hvad er påfærde (что происходит)? Det har naturligvis Glahn gjort (это, естественно, Глан сделал).

Jeg hadde ikke gjort det (я не сделал этого = это не я сделал), jeg stod i en anden kant av salen da ulykken skedde (я стоял в другом конце залы, когда несчастье произошло). Fra nu av (с этого момента) dråk jeg nogenlunde tætt igjen (пил я довольно много опять; *tæt* — плотно) og holdt mig ved døren for å være av veien for de dansende (и держался у двери, чтобы не быть на пути у танцующих = не мешать танцующим).

Baronen samlet fremdeles damerne om sig (барон собирал все еще дам вокруг себя; *fremdeles* — и впредь, отныне, и в дальнейшем), han beklaget at hans samlinger allerede var nedpakket (он извинялся, что его коллекции уже были упакованы) så at han ikke kunde forevise noget av dem (так что он не мог показать некоторые из них), denne tangklase fra Hvitehavet (этот вид водорослей из Белого моря; *tang* — водоросль), leren fra Korholmerne (глину с Курхольмов), overmåte interessante stenforekomster fra bunden av havet (чрезвычайно интересные окаменелости со дна моря; *sten* — камень; *forekomst* — появление; месторождение).

Hvad er påfærde? Det har naturligvis Glahn gjort.

Jeg hadde ikke gjort det, jeg stod i en anden kant av salen da ulykken skedde. Fra nu av dråk jeg nogenlunde tæt igjen og holdt mig ved døren for å være av veien for de dansende.

Baronen samlet fremdeles damerne om sig, han beklaget at hans samlinger allerede var nedpakket så at han ikke kunde forevise noget av dem, denne tangklase fra Hvitehavet, leren fra Korholmerne, overmåte interessante stenforekomster fra bunden av havet.

Damerne tittet nysgjærrig efter hans skjorteknapper (дамы поглядывали с любопытством на его запонки), disse femtakkete kroner (эти пятизубые короны) som altså betydde baron (которые /стало быть/ означали /что он/ барон; *altså* — итак, следовательно). Under dette gjorde doktoren ingen lykke (при этом у доктора не было никакого успеха; *gjøre lykke* — преуспеть, добиться успеха), selv hans vittige ed (даже его остроумное ругательство; *ed* — клятва; проклятие, ругательство), dette «død og pinsel» (эта «смерть и муки») gjorde ikke lenger nogen virkning (не производила более никакого эффекта). Men når Edvarda talte var han stadig påfærde (но когда Эдварда говорила, он был постоянно начеку), rettet atter hendes sprog (поправлял опять ее речь), satte hende fast med små intrikatheter (ставил ее на место небольшими

колкостями; *fast* — *твердый*; *sette* — *сажать*; *sette fast* — *поставить в тупик*), holdt hende nede (держал ее внизу = не давал спуску) med rolig overlegenhet (со спокойным превосходством).

Hun sa (она сказала):

... like til jeg går over dødens dal (пока я не перейду через долину смерти; *død* — *смерть*).

Damerne tittet nysgjærrig efter hans skjorteknapper, disse femtakket kroner som altså betydde baron. Under dette gjorde doktoren ingen lykke, selv hans vittige ed, dette «død og pinsel» gjorde ikke lenger nogen virkning. Men når Edvarda talte var han stadig påfærde, rettet atter hendes sprog, satte hende fast med små intrikatheter, holdt hende nede med rolig overlegenhet.

Hun sa:

... like til jeg går over dødens dal.

Og doktoren spurte (а доктор спросил):

Over hvad (что)?

Dødens dal (долина смерти). Er det ikke dødens dal det heter (/разве/ не долиной смерти это называется)?

Jeg har hørt snakke om dødens elv (я слышал, что говорят о реке смерти; *elv* — *река*). Det er visst den De mener (/это/, конечно, это вы имеете в виду).

Senere talte hun om å la en ting bevogte som en (потом она сказала о том, чтобы охранять одну вещь: «оставлять/побуждать одну вещь охранять» словно; *bevogte* — *охранять*)...

Drage (драконом), faldt doktoren ind (вставил доктор).

Javel (ну да). Som en drage, svarte hun (словно драконом, ответила она).

Og doktoren spurte:

Over hvad?

Dødens dal. Er det ikke dødens dal det heter?

Jeg har hørt snakke om dødens elv. Det er visst den De mener.

Senere talte hun om å la en ting bevogte som en...

Drage, faldt doktoren ind.

Javel. Som en drage, svarte hun.

Men doktoren sa (но доктор сказал):

Tak mig nu fordi jeg reddet Dem (благодарите меня /теперь/, что я спас вас).

Jeg er sikker på De vilde ha sagt argus (я уверен, что вы хотели сказать Аргус).

Men doktoren sa:

Tak mig nu fordi jeg reddet Dem. Jeg er sikker på De vilde ha sagt argus.

Baronen trak øienbrynene tilveirs (барон вскинул брови вверх) og gav ham et forbauset blik gjennom sine tykke briller (и бросил на него изумленный взгляд сквозь свои толстые очки). Slike flauser hadde han kanskje aldrig hørt (такого вздора он, наверное, никогда не слышал; *flause* — *плоская шутка, глупость*). Men doktoren lot som ingenting (но доктор вел себя, будто ничего /не произошло/). Hvad brydde han sig om baronen (зачем беспокоиться ему о бароне = какое ему дело до барона)!

Baronen trak øienbrynene tilveirs og gav ham et forbauset blik gjennom sine tykke briller. Slike flauser hadde han kanskje aldrig hørt. Men doktoren lot som ingenting. Hvad brydde han sig om baronen!

Jeg står fremdeles ved døren (я стою все еще у двери). Det danses feiende i salen (танцуют размашисто в зале; *feie* — *месту*). Det lykkes mig å få en passiar i gang (мне удастся завести беседу в коридоре) med lærerinden fra præstegården (с учительницей из приходского двора). Vi talte om krigen (мы разговаривали о войне), forholdene på Krim (отношениях/обстоятельствах в Крыму = об обстановке в Крыму), begivenheterne i Frankrike (событиях во Франции),

Napoleon som keiser (о Наполеоне как императоре), hans beskyttelse av tyrkerne (о его поддержке туркам; *beskytte* — *защищать, охранять*); den unge dame hadde læst aviserne i sommer (молодая дама читала газеты летом) og kunde fortælle mig nyheter (и могла рассказать мне новости). Vi sætter os tilslut i en sofa og taler (мы садимся наконец на диван и разговариваем).

Jeg står fremdeles ved døren. Det danses feiende i salen. Det lykkes mig å få en passiar i gang med lærerinden fra præstegården. Vi talte om krigen, forholdene på Krim, begivenheterne i Frankrike, Napoleon som keiser, hans beskyttelse av tyrkerne; den unge dame hadde læst aviserne i sommer og kunde fortælle mig nyheter. Vi sætter os tilslut i en sofa og taler.

Edvarda kommer forbi (Эдварда проходит мимо), hun blir stående foran os (она останавливается: «остается стоять» перед нами). Pludselig sier hun (вдруг она говорит):

I må undskylde, hr. løytnant (вы должны извинить, господин лейтенант), at jeg overrasket Eder ute på trappen (что я застала врасплох вашу милость на лестнице). Jeg skal aldrig gjøre det mere (я не буду никогда делать этого больше).

Hun lo også nu og så ikke på mig (она засмеялась /и тут/ и не смотрела на меня).

Jomfru Edvarda (госпожа Эдварда), hold nu op (перестаньте), sa jeg.

Edvarda kommer forbi, hun blir stående foran os. Pludselig sier hun:

I må undskylde, hr. løytnant, at jeg overrasket Eder ute på trappen. Jeg skal aldrig gjøre det mere.

Hun lo også nu og så ikke på mig.

Jomfru Edvarda, hold nu op, sa jeg.

Hun kaldte mig Eder (она назвала меня ваша милость), det var ikke for det gode (это было не к добру) og hendes mine var ildesindet (и ее мина = ее выражение лица было злое/враждебное). Jeg tænkte på doktoren (я подумал о докторе) og trak overlegent på akslen (и пожал надменно плечами) som han vilde ha gjort (как он бы сделал). Hun sa (она сказала):

Men hvorfor går I ikke ut i kjøkkenet (но почему вы не идете на кухню)? Eva er der (Ева там). Jeg synes I burde holde Eder derute (я думаю, вам следует находиться там, ваша милость).

Efter dette så hun hatefuldt på mig (после этого посмотрела она ненавистно: «полная злобы» на меня; *hat* — ненависть, злоба).

Hun kaldte mig Eder, det var ikke for det gode og hendes mine var ildesindet. Jeg tænkte på doktoren og trak overlegent på akslen som han vilde ha gjort. Hun sa:

Men hvorfor går I ikke ut i kjøkkenet? Eva er der. Jeg synes I burde holde Eder derute.

Efter dette så hun hatefuldt på mig.

Jeg hadde ikke været meget i selskaper (я не бывал много в обществе: «в обществах»), men jeg hadde aldrig hørt en sådan tone før (но я никогда не слышал такого тона раньше) i de få jeg hadde været (в тех редких /случаях/ когда бывал). Jeg sa:

Er ikke De nokså utsat for å bli misforstått (вы все — таки не боитесь быть неправильно понятой; *utsat* — незащищенный, уязвимый), jomfru Edvarda?

Nei hvordan det (нет, почему = а что тут такого)? Jo det kan nok være (это может вполне быть = всякое бывает); men hvordan det?

De taler så uoverveiet iblandt (вы говорите так необдуманно порой; *overveie* — взвешивать; обдумывать). Nu for eksempel forekom det mig (сейчас, например, показалось мне) at De formelig viste mig ut i kjøkkenet (что вы прямо-таки выставляли меня на кухню; *formelig* — форменно, прямо-таки,

можно сказать) og det er naturligvis en misforståelse (*и это, естественно, недоразумение; misforstå — неправильно/превратно понимать*). Jeg vet jo godt (*я знаю хорошо*) at De ikke mente å være uforskammet (*что вы не думали быть грубой; uforskammet — бессовестный, бесстыдный, нахальный; skamme sig — стыдиться*).

Jeg hadde ikke været meget i selskaper, men jeg hadde aldrig hørt en sådan tone før i de få jeg hadde været. Jeg sa:

Er ikke De nokså utsat for å bli misforståt, jomfru Edvarda?

Nei hvordan det? Jo det kan nok være; men hvordan det?

De taler så uoverveiet iblandt. Nu for eksempel forekom det mig at De formelig viste mig ut i kjøkkenet og det er naturligvis en misforståelse. Jeg vet jo godt at De ikke mente å være uforskammet.

Hun går nogen skridt bort fra os (*она отходит на несколько шагов от нас*). Jeg kunde se på hende (*я мог видеть по ней*) at hun tænkte hele tiden på det jeg hadde sagt (*что она думала все время над тем, что я сказал*). Hun vender om og kommer tilbake (*она поворачивается и подходит обратно*), hun sier stakåndet (*она говорит, задыхаясь; stakåndet — задыхающийся, запыхавшийся*):

Det var slet ingen misforståelse (*не было вовсе никакого недоразумения*), hr. løytnant (*господин лейтенант*), I hørte riktig (*вы слышали правильно*), jeg viste Eder ut i kjøkkenet (*я выставяла = гоню вас на кухню*).

Hun går nogen skridt bort fra os. Jeg kunde se på hende at hun tænkte hele tiden på det jeg hadde sagt. Hun vender om og kommer tilbake, hun sier stakåndet:

Det var slet ingen misforståelse, hr. løytnant, I hørte rigtig, jeg viste Eder ut i kjøkkenet.

Nei men Edvarda (но нет /же/, Эдварда)! utbryter den forskrækkede lærerinde (воскликает испуганная учительница; *forskrække* — *пугать, испугать*). Og jeg begyndte atter å tale om krigen og forholdene på Krim (и я начал снова разговаривать о войне и об отношениях = положении дел в Крыму); men min tanke var langt derfra (но мои мысли были далеко оттуда). Jeg var ikke længer beruset (я не был больше пьян; *beruse* — *пьянить, опьянять*), bare ganske fortumlet (только сильно озадачен), grunden gled under mig (земля ускользала из под меня = из под моих ног; *glide* — *скользить*) og jeg mistet atter som så mangen ulykkelig gang før likevægten (и я потерял снова, как и много /неудачных/ раз раньше, уравновешенность; *like* — *равный, одинаковый*; *vægt* — *вес*). Jeg reiser mig op fra sofaen og vil gå ut (я встаю с дивана и хочу уйти). Doktoren stanser mig (доктор останавливает меня).

Nei men Edvarda! utbryter den forskrækkede lærerinde.

Og jeg begyndte atter å tale om krigen og forholdene på Krim; men min tanke var langt derfra. Jeg var ikke længer beruset, bare ganske fortumlet, grunden gled under mig og jeg mistet atter som så mangen ulykkelig gang før likevægten. Jeg reiser mig op fra sofaen og vil gå ut. Doktoren stanser mig.

I dette øieblik har jeg hørt en lovtale over Dem (в этот момент = только что я услышал панегирик в вашу честь; *lov* — *хвала*; *tale* — *речь, слово*), sier han (говорит он).

En lovtale (панегирик)? Av hvem (от кого)?

Av Edvarda (от Эдварды). Hun står endnu der borte i hjørnet (она стоит все еще там в углу) og ser glødende på Dem (и смотрит пламенно на вас; *gløde* — *накаливаться, пылать*). Jeg skal aldrig glemme det (я никогда не забуду это), hun så ganske forelsket ut i øinene (она выглядела совершенно влюбленной /в глазах/ = у нее были влюбленные глаза), og sa høit at hun beundret Dem (и сказала громко, что она восхищается вами).

Det er godt, svarte jeg leende (это хорошо, сказал я, смеясь). Åk det var ikke en klar tanke i mit hode (ах, не было ни одной ясной мысли в моей голове = в моей голове все смешалось).

I dette øieblik har jeg hørt en lovtale over Dem, sier han.

En lovtale? Av hvem?

Av Edvarda. Hun står endnu der borte i hjørnet og ser glødende på Dem. Jeg skal aldrig glemme det, hun så ganske forelsket ut i øinene, og sa høit at hun beundret Dem.

Det er godt, svarte jeg leende. Åk det var ikke en klar tanke i mit hode.

Jeg gik hen til baronen (я подошел к барону), bøiet mig over ham (наклонился к нему) som om jeg vilde hviske noget til ham (как будто я хотел прошептать что-то ему) og da jeg var kommet ham nær (и тогда, когда я наклонился к нему близко) nok spyttet jeg ham ind i øret (плюнул я ему в ухо). Han for op og stirret idiotisk på mig (он вскочил и уставился идиотским образом на меня; *fare* — *ездить*; *fare op* — *вскочить*) over min adfærd (от моего поведения = от моей выходки). Senere så jeg at han berettet Edvarda det passerte (позже я увидел, что он доложил Эдварде о произошедшем) og at hun græmmet sig (и что она огорчилась).

Jeg gik hen til baronen, bøiet mig over ham som om jeg vilde hviske noget til ham og da jeg var kommet ham nær nok spyttet jeg ham ind i øret. Han for op og stirret idiotisk på mig over min adfærd. Senere så jeg at han berettet Edvarda det passerte og at hun græmmet sig.

Hun tænkte vel på sin sko (она подумала, наверное, о своем башмачке) som jeg hadde kastet henover våndet (который я бросил далеко в воду), på de kopper og glas (о чашках и стаканах) jeg hadde været ulykkelig nok å knuse (/которые/ я имел несчастье разбить), på alle de andre brudd jeg hadde gjort på god tone (о

всех других преступлений, /которые/ я сделал = совершил против хорошего тона); alt dette levet sikkert op i hendes erindring påny (все это ожило, конечно, в ее памяти снова).

Jeg skammet mig (я устыдился), det var forbi med mig (/все/ было кончено /со мной/; *forbi* — мимо; *være forbi* — пройти, закончиться); hvor jeg vendte mig (куда бы я не повернулся) møtte jeg rædde og forbausede blikke (я встречал испуганные и изумленные взгляды) og jeg snikte mig bort fra Sirilund (и я прокрался = выбрался прочь из Сирилунна) uten avsked, uten tak (не попрощавшись, не поблагодарив: «без прощания, без благодарности»).

Hun tænkte vel på sin sko som jeg hadde kastet henover våndet, på de kopper og glas jeg hadde været ulykkelig nok å knuse, på alle de andre brudd jeg hadde gjort på god tone; alt dette levet sikkert op i hendes erindring påny. Jeg skammet mig, det var forbi med mig; hvor jeg vendte mig møtte jeg rædde og forbausede blikke og jeg snikte mig bort fra Sirilund uten avsked, uten tak.

XXIX

Baronen skal reise (барон собирается уехать); nuvel (ну что ж)! Jeg vil lade min børs og stige tilfjælds (я заряджу мое ружье и поднимусь в горы) og avskyte et høit skudd til hans og Edvardas ære (и выстрелю громким выстрелом в его и Эдварды честь). Jeg vil minere et dypt hul i en klippe (я заминирую глубокую яму в скале) og sprænge et fjæld istykker til hans og Edvardas ære (и разнесу гору на куски в его и Эдварды честь; *sprænge* — взрывать, взламывать). Og en stor klippeblok skal trille nedover fjældet (и большой кусок скалы покатится вниз с горы) og fare vældig i havet når hans skib passerer (и рухнет /сильно/ в море, когда его корабль будет проходить). Jeg vet et sted (я знаю

одно место), en rænde i fjældet hvor stener har trillet før (ложбина в горе откуда камни скатывались раньше) og gjort en ren vei like til havet (и сделали = проложили прямой путь прямо к морю; *ren* — чистый, ясный, очищенный). Dypt nede ligger en båtstø (глубоко = далеко внизу лежит лодочный причал; *stø* — опора; причал для лодок).

Baronen skal reise; nuvel! Jeg vil lade min børsе og stige tilfjælds og avskyte et høit skudd til hans og Edvardas ære. Jeg vil minere et dypt hul i en klippe og sprænge et fjæld istykker til hans og Edvardas ære.

Og en stor klippeblok skal trille nedover fjældet og fare vældig i havet når hans skib passerer. Jeg vet et sted, en rænde i fjældet hvor stener har trillet før og gjort en ren vei like til havet. Dypt nede ligger en båtstø.

To minerbor (два бура)! sier jeg til smeden (говорю я кузнецу).

Og smeden kvæsser to minerbor (и кузнец вытачивает мне два бура)...

To minerbor! sier jeg til smeden.

Og smeden kvæsser to minerbor...

Eva er blit sat til å kjøre frem og tilbake (Еву заставили ездить вперед и назад) mellom møllen og bryggen med en av hr. Macks hester (между мельницей и пристанью на одной из лошадей господина Мака). Hun må utføre en kars arbeide (она должна выполнять мужскую работу; *kar* — мужчина, молодой человек, парень) og transportere sækker med korn og mel (и перевозить мешки с зерном и мукой). Jeg møter hende (я встречаю ее) og hun ser herlig ut med sit friske ansigt (и она выглядит чудесно со своим здоровым лицом). Gode Gud (правый Боже) hvor hendes smil gløder ømt (как ее улыбка сияет нежно). Hver kvæld traf jeg hende (каждое утро я встречал ее).

Du ser ut som om du ingen sorger har (ты выглядишь так, словно у тебя никаких печалей нет), Eva, min elskede (Ева, моя любимая).

Eva er blitt sat til å kjøre frem og tilbake mellom møllen og bryggen med en av hr. Macks hester. Hun må utføre en kars arbeide og transportere sækker med korn og mel. Jeg møter hende og hun ser herlig ut med sit friske ansigt. Gode Gud hvor hendes smil gløder ømt. Hver kvæld traf jeg hende.

Du ser ut som om du ingen sorger har, Eva, min elskede.

Du kalder mig din elskede (ты называешь меня своей любимой)! Jeg er en ulærd kone (я необразованная женщина), men jeg skal være dig tro (но я буду тебе верна). Jeg vil være dig tro om jeg skal dø for det (я буду тебе верна, даже если я умру за это). Hr. Mack blir strængere og strængere for hver dag (господин Мак становится строже и строже с каждым днем), men det tænker jeg ikke på (но об этом я не думаю); han raser (он злится), men jeg svarer ham ikke (но я не отвечаю ему). Han grep mig i armen og blev grå av raseri (он схватил меня за руку и стал серый от злости; *gripe* — *хватать, схватывать*). Jeg har en sorg (у меня есть одна печаль).

Du kalder mig din elskede! Jeg er en ulærd kone, men jeg skal være dig tro. Jeg vil være dig tro om jeg skal dø for det. Hr. Mack blir strængere og strængere for hver dag, men det tænker jeg ikke på; han raser, men jeg svarer ham ikke. Han grep mig i armen og blev grå av raseri. Jeg har en sorg.

Og hvad er det for en sorg (и что это за печаль)?

Hr. Mack truer dig (господин Мак угрожает тебе). Han sier til mig (он говорит мне): Aha, det er løytnanten som står dig i hodet (ага, это лейтенант /стоит/ у тебя в голове)! Jeg svarer (я отвечаю): Ja jeg tilhører ham (да, я принадлежу ему). Da sier han (тогда говорит он): Ja vent du bare (да подожди ты только), ham skal jeg nok få bort (его я все же выпровожу)! Han sa det i går (он сказал это вчера).

Og hvad er det for en sorg?

Hr. Mack truer dig. Han sier til mig: Aha, det er løytnanten som står dig i hodet! Jeg svarer: Ja jeg tilhører ham. Da sier han: Ja vent du bare, ham skal jeg nok få bort! Han sa det igår.

Det betyr ingenting; lat ham true (это не значит ничего; пусть он угрожает: «дай/позволь ему угрожать»)... Eva, må jeg se om dine føtter er like bittesmå (можно я посмотрю, что, твои ножки такие же крошечные)? Luk øinene og lat mig se (закрой глаза и дай мне посмотреть)!

Og hun falder med lukkede øine om min hals (и она бросается с закрытыми глазами мне на шею). En sitring går gjennom hende (дрожь проходит по ней = она вся дрожит; *sitre* — *трепетать*). Jeg bærer hende ind i skogen (я несу ее в лес). Hesten står og venter (лошадь стоит и ждет).

Det betyr ingenting; lat ham true... Eva, må jeg se om dine føtter er like bittesmå? Luk øinene og lat mig se!

Og hun falder med lukkede øine om min hals. En sitring går gjennom hende. Jeg bærer hende ind i skogen. Hesten står og venter.

XXX

Jeg sitter tilfjælds og minerer (я сижу в горах и минирую). Det er en krystalklar høstluft om mig (кристально чистый осенний воздух вокруг меня). Slagene på mit bor klinger jævnt og taktfast (удары от моего бора звенят ровно и ритмично), Æsop ser på mig med forundrede øine (Эзоп смотрит на меня удивленными глазами). En strøm av tilfredshet trækker nu og da gjennom mit bryst (поток удовлетворенности проносится иногда в моей груди = мое сердце иногда замирает от радости); ingen vet at jeg er her i det øde fjæld

(никто не знает, что я здесь в пустынных = безлюдных горах).

Jeg sitter tilfjælds og minerer. Det er en krystalklar høstluft om mig. Slagene på mit bor klinger jævnt og taktfast, Æsop ser på mig med forundrede øine. En strøm av tilfredshet trækker nu og da gjennom mit bryst; ingen vet at jeg er her i det øde fjæld.

Nu er trækfuglene borte (перелетные птицы улетели); lykkelig reise og velkommen tilbake (счастливого путешествия и добро пожаловать обратно)! Meiser og hængetiter og en og anden jærnsurv (разные виды синицы и время от времени воробей: «один и другой воробей»; *tite* — пичужка, пташка; синица; *surv* — воробей) lever alene i urer og krat (живут одни на каменистых склонах и в кустарнике; *ur* — крутой склон, усыпанный камнями); pippip (пип-пип)!

Nu er trækfuglene borte; lykkelig reise og velkommen tilbake! Meiser og hængetiter og en og anden jærnsurv lever alene i urer og krat; pippip!

Alt er så underlig forandret (все так удивительно изменилось), dværgbjørken bløder rødt mot de grå stener (карликовая березка краснеет на фоне серых камней; *bløde* — кровоточить; *dværg* — гном, карлик), en blåklokke hist (один колокольчик тут; *blå* — голубой; *klokke* — колокол) og en gjeiterams her (один кипрей там) reiser sig op av lynget (поднимаются = высовываются из вереска) og vugger sig (и качаются) og suser sagte en sang (и шелестят тихо песенку); hys (ш-ш)! Men henover alt svæver en fiskejon (а над этим всем парит орлан) med utstrakt hals søkende indover fjældene (с вытянутой шеей высматривая /добычу/ на горах/в сторону гор; *indover* — внутрь; указывает на движение на поверхность другого предмета или в пределах другого предмета к чему-либо: «вверх по горам», «вглубь гор»).

Alt er så underlig forandret, dværgbjørken bløder rødt mot de grå stener, en blåkløkke hist og en gjeiterams her reiser sig op av lynget og vugger sig og suser sagte en sang; hys! Men henover alt svæver en fiskejon med utstrakt hals søkende indover fjældene.

Og kvælden kommer (и вечер приходит), jeg lægger mine bor og min feisel ind under en sten og holder hvil (я кладу мои буры и молоток под камень и отдыхаю). Alting slumrer (все дремлет), månen glir op i nord (луна ползет вверх на севере), bergene kaster gigantiske skygger (горы отбрасывают гигантские тени). Det er fuld måne (полная луна), den ser ut som en glødende ø (она выглядит, как пылающий остров), den ser ut som en rund gåte av messing (она выглядит, словно круглая загадка из латуни) som jeg går utenom og forundrer mig over (словно я хожу вокруг и удивляюсь ей). Æsop reiser sig og er urolig (Эзоп встает и /он/ неспокоен).

Og kvælden kommer, jeg lægger mine bor og min feisel ind under en sten og holder hvil. Alting slumrer, månen glir op i nord, bergene kaster gigantiske skygger. Det er fuld måne, den ser ut som en glødende ø, den ser ut som en rund gåte av messing som jeg går utenom og forundrer mig over. Æsop reiser sig og er urolig.

Hvad vil du, Æsop (что ты хочешь, Эзоп)? Hvad mig angår (что меня касается), jeg er træt av min sorg (я устал от моей печали), jeg vil glemme den (я хочу забыть ее), drukne den (утопить ее). Jeg befaler dig å ligge stille (я приказываю тебе лежать спокойно), Æsop, jeg vil ingen uro ha (я не хочу никакого беспокойства). Eva spør (Ева спрашивает): Tænker du nu og da på mig (ты думаешь иногда обо мне)? Jeg svarer (я отвечаю): Altid på dig (всегда о тебе). Eva spør igjen (Ева спрашивает опять): Og volder det dig glæde å tænke på mig (а это доставляет тебе радость, думать обо мне; *volde* — *причинять*,

вызывать)? Jeg svarer: Idel glæde, aldrig andet end glæde (только радость, никогда ничего другого, кроме радости; *idel* — сплошной, сущий).

Hvad vil du, Æsop? Hvad mig angår, jeg er træt av min sorg, jeg vil glemme den, drukne den. Jeg befaler dig å ligge stille, Æsop, jeg vil ingen uro ha. Eva spør: Tænker du nu og da på mig? Jeg svarer: Altid på dig. Eva spør igjen: Og volder det dig glæde å tænke på mig? Jeg svarer: Idel glæde, aldrig andet end glæde.

Så sier Eva: Dit hår gråner (тогда говорит Ева: твои волосы седеют). Og jeg svarer: Ja det begynner å gråne (и я отвечаю: да, они начинают седеть). Men Eva spør (но Ева спрашивает): Det gråner av noget du tænker på (они седеют от того, о чем ты думаешь)? Og dertil svarer jeg (и на это я отвечаю): Kanske (может быть). Tilsist sier Eva (наконец Ева говорит): Så tænker du ikke bare på mig (значит, ты думаешь не только обо мне)... Æsop, lig stille (Эзоп, лежи спокойно), jeg vil heller fortælle dig noget andet (я лучше расскажу тебе кое-что другое)...

Så sier Eva: Dit hår gråner. Og jeg svarer: Ja det begynner å gråne. Men Eva spør: Det gråner av noget du tænker på? Og dertil svarer jeg: Kanske. Tilsist sier Eva: Så tænker du ikke bare på mig... Æsop, lig stille, jeg vil heller fortælle dig noget andet...

Men Æsop står og snuser spændt nedover mot dalen (но Эзоп встает и принимается напряженно /вниз/ в направлении долины), den pister og trækker mig i klærne (он повизгивает и тянет меня за одежду). Da jeg endelig reiser mig og følger den (когда я наконец встаю и следую за ним) kan den ikke komme fort nok avsted (он не может не бежать быстро достаточно прочь = он бежит со всех ног). En rødme viser sig på himlen over skogen (заревое показывается в небе над лесом), jeg går hurtigere til (я иду быстрее), det viser

sig for mine øine en nying (открывается моим глазам огонь), et uhyre bål (огромный костер). Jeg stanser og stirrer (я останавливаюсь и всматриваюсь), går nogen skridt og stirrer (прохожу несколько шагов и всматриваюсь) — min hytte står i brand (мой дом стоит в огне; *brand* — пожар).

Men Æsop står og snuser spændt nedover mot dalen, den pister og trækker mig i klærne. Da jeg endelig reiser mig og følger den kan den ikke komme fort nok avsted. En rødme viser sig på himlen over skogen, jeg går hurtigere til, det viser sig for mine øine en nying, et uhyre bål. Jeg stanser og stirrer, går nogen skridt og stirrer — min hytte står i brand.

XXXI

Branden den var hr. Macks værk (пожар был делом господина Мака), jeg gjennemskuet det fra første øieblik (я понял это с первого взгляда; *gjennemskue* — видеть насквозь; *skue* — смотреть). Jeg mistet mine dyreskind og mine fuglevinger (я потерял мои шкуры зверей и птичьи крылья; *skind* — кожа, *шкура*), jeg mistet min utstoppede ørn (я потерял мое чучело орла; *utstoppet* — набитый); alt brændte (все сгорело). Hvad nu (что теперь)? Jeg lå i to nætter under åpen himmel (я лежал две ночи под открытым небом) uten å gå til Sirilund og be om ly (не ходил в Сирилунн просить об укрытии = ночлеге), tilsist leiet jeg en forlatt fiskerhytte ved bryggerne (наконец занял я заброшенную рыбацкую хибарку у пристани; *forlate* — покидать, оставлять) og tættet den med tørket mose (и заткнул ее = заткнул щели высохшим мхом). Jeg sov på et lass rød hestebærlyng fra fjældet (я спал на охапке красного вереска с гор). Jeg var atter berget (я был снова в укрытии: «укрыт» = у меня снова был кров; *berge* — укрывать, беречь).

Branden den var hr. Macks værk, jeg gjennemskuet det fra første øieblik. Jeg mistet mine dyreskind og mine fuglevinger, jeg mistet min utstoppede ørn; alt brændte. Hvad nu? Jeg lå i to nætter under åpen himmel uten å gå til Sirilund og be om ly, tilsist leiet jeg en forlatt fiskerhytte ved bryggerne og tættet den med tørket mose. Jeg sov på et lass rød hestebærlyng fra fjældet. Jeg var atter berget.

Edvarda sendte bud (Едварда прислала сообщение) og lot si at hun hadde hørt om min ulykke (и дала знать, что она слышала о моем несчастье) og tilbydde mig nu på farns vegne (и предлагала мне теперь от имени отца) et værelse på Sirilund (жилье в Сирилунне; *værelse* — *комната; пребывание*). Edvarda rørt (Эдварда тронута)? Edvarda ædelmodig (Эдварда благородна; *ædel* — *благородный; ædelmodig* — *благородный, великодушный; mod* — *мужество; состояние духа*)? Jeg sendte intet svar (я не отправил никакого ответа). Gudskelov (слава Богу), jeg var ikke lenger uten ly (я не был более без крова) og det forårsaket mig en stolt glæde (это стало причиной гордой радости = я радовался и гордился; *årsak* — *причина; forårsake* — *причинять, вызывать*) å tie til Edvardas tilbud (что не ответил на предложение Эдварды; *tie* — *молчать*). Jeg møtte hende på veien sammen med baronen (я встретил ее на дороге вместе с бароном), de gik arm i arm (они шли рука об руку), jeg så dem begge ind i ansigtet (я посмотрел им обоим в лицо) og hilste i forbigående (и поприветствовал, проходя). Hun stanset og spurte (они остановились и спросили; *forbi* — *мимо*):

Edvarda sendte bud og lot si at hun hadde hørt om min ulykke og tilbydde mig nu på farns vegne et værelse på Sirilund. Edvarda rørt? Edvarda ædelmodig? Jeg sendte intet svar. Gudskelov, jeg var ikke lenger uten ly og det forårsaket mig en stolt glæde å tie til Edvardas tilbud. Jeg møtte hende på veien sammen med baronen, de gik arm i arm, jeg så dem begge ind i ansigtet og hilste i forbigående. Hun stanset og spurte:

De vil ikke bo hos os, hr. løytnant (вы не хотите жить у нас, господин лейтенант)?

Jeg har allerede min nye bolig færdig (я уже мое новое жилище доделал; *færdig* — *готовый*), svarte jeg og stanset også (ответил я и остановился тоже).

Hun så på mig (она посмотрела на меня), hendes bryst gik stærkt (ее грудь ходила сильно = она с трудом переводила дух).

De skulde jo ikke ha lidt nogen overlast hos os heller (вы бы не страдали ни от какого беспокойства у нас тоже = у нас вам бы было тоже спокойно), sa hun.

Det rørte sig en tak i mit hjærte (в моем сердце шевельнулась благодарность); men jeg var ikke istand til å si noget (но я был не в состоянии сказать что-либо).

Baronen gik sagte avsted (барон пошел медленно прочь).

De vil kanske aldrig se mig mere nu (вы не хотите, наверное, никогда = вовсе видеть меня больше)? spør hun (спрашивает она).

De vil ikke bo hos os, hr. løytnant?

Jeg har allerede min nye bolig færdig, svarte jeg og stanset også.

Hun så på mig, hendes bryst gik stærkt.

De skulde jo ikke ha lidt nogen overlast hos os heller, sa hun.

Det rørte sig en tak i mit hjærte; men jeg var ikke istand til å si noget.

Baronen gik sagte avsted.

De vil kanske aldrig se mig mere nu? spør hun.

Jeg takker Dem (я благодарю вас), jomfru Edvarda, fordi De tilbydde mig husly da min hytte brændte (за то, что вы предложили мне кров, когда мой дом сгорел), sa jeg. Det var så meget ædlere (это /было/ тем более великодушно) som det næppe skedde med Deres fars vilje (что это вряд ли произошло по вашего отца воле = что едва ли на то была воля вашего отца; *næppe* — *едва, вряд ли*). — Og jeg takket hende med blottet hode for hendes tilbud (я

поблагодарил ее с непокрытой головой за ее предложение = снял картуз в знак благодарности; *blotte hode* — *снимать шляпу: «обнажать голову»*).

I Guds navn (Бога ради: «во имя Бога»), vil De aldrig se mig mere (вы не хотите никогда/вовсе меня видеть), Glahn? sa hun med ett (сказала она тут же).

Baronen ropte (барон позвал /ее/).

Baronen roper (барон кричит), sa jeg og tok atter luen dypt av (сказал я и снял снова шляпу в глубоком /поклоне/).

Jeg takker Dem, jomfru Edvarda, fordi De tilbydde mig husly da min hytte brændte, sa jeg. Det var så meget ædlere som det næppe skedde med Deres fars vilje. — Og jeg takket hende med blottet hode for hendes tilbud.

I Guds navn, vil De aldrig se mig mere, Glahn? sa hun med ett.

Baronen ropte.

Baronen roper, sa jeg og tok atter luen dypt av.

Og jeg vandret tilfjælds til min mine (и я побрел в горы к моей mine). Intet, intet skulde bringe mig ut av fatning mere (ничто не выведет меня из себя больше; *fatning* — *спокойствие, самообладание*). Jeg møtte Eva (я встретил Еву).

Der kan du se (теперь ты можешь видеть)! ropte jeg (крикнул я). Hr. Mack kan ikke fordrive mig (господин Мак не может выгнать меня). Han har brændt min hytte av (он сжег мой дом) og jeg har allerede en anden hytte (а у меня уже другой дом)...

Hun bar en kost og en tjærepøs (она несла кисть и ведро с дегтем; *tjærepøs*: *tjære* — *смола, деготь* + *pøs* — *ведро*).

Og jeg vandret tilfjælds til min mine. Intet, intet skulde bringe mig ut av fatning mere. Jeg møtte Eva.

Der kan du se! ropte jeg. Hr. Mack kan ikke fordrive mig. Han har brændt min hytte av og jeg har allerede en anden hytte...

Hun bar en kost og en tjærepøs.

Hvad nu (что теперь), Eva?

Hr. Mack hadde hvælv et en båt i støen under fjældet (господин Мак перевернул лодку у причала под горой) og beordret hende å tjære den (и приказал ей смолить ее). Han bevogtet alle hendes skridt (он следил за всеми ее шагами), hun måtte lystre (она должна была слушаться).

Men hvorfor netop i støen (но почему именно у причала)? Hvorfor ikke ved bryggen (почему не на пристани)?

Hr. Mack hadde befalet det så (господин Мак приказал так)...

Eva, Eva, elskede (любимая), du er gjort til slave og du klager ikke (ты стала рабом: «ты сделана рабом» и ты не жалуешься). Se nu smiler du igjen (вот ты опять улыбаешься) og livet bruser gjennom dit smil skjønt du er slave (и жизнь кипит = пробивается наружу сквозь твою улыбку, хоть ты и раба; *bruse* — *бушевать, шуметь /например, о море; кипеть /например, о крови/*).

Hvad nu, Eva?

Hr. Mack hadde hvælv et en båt i støen under fjældet og beordret hende å tjære den. Han bevogtet alle hendes skridt, hun måtte lystre.

Men hvorfor netop i støen? Hvorfor ikke ved bryggen?

Hr. Mack hadde befalet det så...

Eva, Eva, elskede, du er gjort til slave og du klager ikke. Se nu smiler du igjen og livet bruser gjennom dit smil skjønt du er slave.

Da jeg kom til min mine (когда я подошел к моей mine) møtte der mig en overraskelse (меня встретила там неожиданность; *overraske* — *заставать врасплох*). Jeg så at det hadde været folk ved stedet (я видел, что побывали люди на месте), jeg undersøkte sporene i gruset (я изучил следы на гальке) og gjenkjendte avtrykkene av hr. Macks lange, spidse sko (и опознал отпечатки длинных, остроносых башмаков господина Мака). Hvad går han her og snuser efter (что ходит он здесь и вынюхивает)? tænkte jeg og så mig omkring

(подумал я и осмотрелся вокруг). Ingen var synlig (никого не было видно: «никто не был видим»). Nogen mistanke vakte ikke hos mig (никакого подозрения не шевельнулось во мне).

Og jeg satte mig til å banke på mit bor (я устроился, чтобы стучать по моему бору) uten å ane hvad galt jeg gjorde (не догадываясь, как же неправильно я делал = не ведая, что творил; *ane* — *предчувствовать, чують, догадываться*).

Da jeg kom til min mine møtte der mig en overraskelse. Jeg så at det hadde været folk ved stedet, jeg undersøkte sporene i gruset og gjenkjendte avtrykkene av hr. Macks lange, spidse sko. Hvad går han her og snuser efter? tænkte jeg og så mig omkring. Ingen var synlig. Nogen mistanke vakte ikke hos mig.

Og jeg satte mig til å banke på mit bor uten å ane hvad galt jeg gjorde.

XXXII

Postskibet kom (почтовый корабль прибыл), det bragte mig min uniform (он привез мне мой мундир), det skulde ta baronen (он должен был забрать барона) og alle hans kasser med skjæl og tangarter om bord (и все его ящики с ракушками и водорослями на борт). Nu lastet det tønder med sild og tran ved bryggen (сейчас его загружали бочками с сельдью и рыбьим жиром у пристани; *laste* — *грузить, нагружать*), henimot aften skulde det gå (к вечеру он уйдет).

Postskibet kom, det bragte mig min uniform, det skulde ta baronen og alle hans kasser med skjæl og tangarter ombord. Nu lastet det tønder med sild og tran ved bryggen, henimot aften skulde det gå.

Jeg tar min borse og legger en mængde krudt i begge dens løp (я беру мое ружье и кладу большое количество пороха в оба /его/ ствола; *mængde* — *масса*; *количество*). Da jeg hadde gjort det (когда я сделал это) nikket jeg ved mig selv (я подмигнул себе самому). Jeg går tilfjælds og fylder også min mine med krudt (я иду в горы и заполняю также мою мину порохом); jeg nikker atter (я подмигиваю снова). Nu var alting forberedt (теперь все было готово). Jeg la mig til å vente (я прилег, чтобы ждать).

Jeg tar min borse og legger en mængde krudt i begge dens løp. Da jeg hadde gjort det nikket jeg ved mig selv. Jeg går tilfjælds og fylder også min mine med krudt; jeg nikker atter. Nu var alting forberedt. Jeg la mig til å vente.

Jeg ventet i timer (я ждал несколько часов). Jeg hørte hele tiden (я слышал все время) at dampskibet hivet op og ned med gangspillet ved bryggen (как пароход вздымался вверх и /опускался/ вниз у шпиля возле пристани; *hive* — *вздыматься, подниматься, перемещать*; *damp* — *пар*; *gangspil* — */tex./ ворот; /мор./ шпиль*). Det begyndte allerede å skumre (начало уже смеркаться). Endelig lyder pipen (наконец звучит свисток), lasten er indtat (груз взят), skibet går (корабль уходит). Nu har jeg nogen minutter å vente (теперь мне надо подождать несколько минут). Månen var ikke oppe (луны не было вверху) og jeg stirret som en sindssyk gjennom den skumrende kvæld (и я смотрел, как безумный, сквозь сумрачный вечер = в сумерках; *sindssyk* — *психически больной*; *sind* — *нрав; ум*; *syk* — *больной*).

Jeg ventet i timer. Jeg hørte hele tiden at dampskibet hivet op og ned med gangspillet ved bryggen. Det begyndte allerede å skumre. Endelig lyder pipen, lasten er indtat, skibet går. Nu har jeg nogen minutter å vente. Månen var ikke oppe og jeg stirret som en sindssyk gjennom den skumrende kvæld.

Da den første spids av baugen ståk frem om holmen (когда первые шпили носовой части /корабля/ показались из-за островка) tændte jeg min lunte og trak mig hurtig bort (я поджег мой фитиль и удалился быстро прочь). Det går et minut (проходит минута). Pludselig lyder et knald (вдруг раздается взрыв), et sprøit av stenfliser står tilveirs (пыль из мелких камней взвивается в воздух), fjældet ryster (гора содрогается) og klippen ruller drønende ned i avgrunden (и скала катится, гроыхая, вниз в пропасть). Det gjenlyder fra fjældene omkring (отдают отзвуком горы вокруг; *gjenlyde* — *отдаваться, отзываться, торить*).

Da den første spids av baugen ståk frem om holmen tændte jeg min lunte og trak mig hurtig bort. Det går et minut. Pludselig lyder et knald, et sprøit av stenfliser står tilveirs, fjældet ryster og klippen ruller drønende ned i avgrunden. Det gjenlyder fra fjældene omkring.

Jeg griper min bøsse og avfyrrer mit ene løp (я хватаю мое ружье и стреляю из одного ствола); ekkoet svarer mange — mangedobbelt (эхо отвечает многократно). Efter et øieblik skyter jeg også mit andet løp av (спустя мгновение я стреляю из моего второго ствола); luften skalv av min salut (воздух содрогнулся от моего салюта) og ekkoet kastet larmen ut i den vide verden (и эхо бросило = разнесло шум по всему миру); det var som om alle fjælde hadde slått sig sammen (было так, словно все горы собрались вместе) om å rope høit for det bortdragende skib (чтобы крикнуть громко вслед уходящему кораблю; *bort* — *прочь*; *drage* — *тянуть, тащить*; *drage bort* — *уезжать, отправляться*). Det forløper en kort stund (проходит короткое время), luften stilner (воздух успокаивается), ekkoet tier i alle fjælde (эхо замолкает во всех горах) og atter ligger jorden tyst (и снова лежит земля безмолвно). Skibet forsvinder i skumringen (корабль исчезает в сумерках).

Jeg griper min borse og avfyrrer mit ene løp; ekkoet svarer mange — mangedobbelt. Efter et øieblik skyter jeg også mit andet løp av; luften skalv av min salut og ekkoet kastet larmen ut i den vide verden; det var som om alle fjælde hadde slått sig sammen om å rope høit for det bortdragende skib. Det forløper en kort stund, luften stilner, ekkoet tier i alle fjælde og atter ligger jorden tyst. Skibet forsvinder i skumringen.

Jeg skjælver endnu av en sælsom spænding (я дрожу все еще от странного напряжения), jeg tar mine bor og min borse under armen (я беру мои буры и мое ружье под мышку) og begir mig med slappe knær nedover fjældet (и пускаюсь, на вялых ногах, под гору; *knær* — *колени*). Jeg tok den korteste vei (я взял кратчайший путь), holdende øie med det rykende spor (держа глаз = поглядывая на дымящийся след) som mit skred hadde efterlatt sig (который мой обвал оставил после себя). Æsop går hele tiden og ryster på hodet (Эзоп идет, все время трясет головой) og nyser av den svidde lukt (и чихает от горелого запаха = запаха гари; *svidde* — *палить, жечь*).

Jeg skjælver endnu av en sælsom spænding, jeg tar mine bor og min borse under armen og begir mig med slappe knær nedover fjældet. Jeg tok den korteste vei, holdende øie med det rykende spor som mit skred hadde efterlatt sig. Æsop går hele tiden og ryster på hodet og nyser av den svidde lukt.

Da jeg kom ned til stoen (когда я спустился вниз к причалу) møtte der mig et syn (встретило меня там зрелище) som hensatte mig i den voldsomste sindsbevægelse (которое привело меня в ужаснейшее душевное волнение = которое перевернуло все во мне; *voldsom* — *насильственный; буйный; бурный, стремительный; bevæge* — *двигать; bevægelse* — *движение*): en båt la knust av den nedstyrtede klippeblok (лодка лежала, раздавленная сорвавшейся вниз скалой) og Eva, Eva lå ved siden av (Ева лежала рядом), slått sønder og sammen (разбитая полностью; *sønder og sammen* — *на куски, в пух и*

прах), sprængt av et støt (*разорванная ударом*), oprevet til ukjendelighet i siden (*разодранная до неузнаваемости в боку*) og nedover maven (*и вниз по животу*). Eva var død på stedet (*Ева умерла на месте*).

Da jeg kom ned til stoen møtte der mig et syn som hensatte mig i den voldsomste sindsbevægelse: en båt la knust av den nedstyrtede klippeblok og Eva, Eva lå ved siden av, slått sønder og sammen, sprængt av et støt, oprevet til ukjendelighet i siden og nedover maven. Eva var død på stedet.

XXXIII

Hvad mere har jeg å skrive (*что еще мне писать*)? Det løstes ikke et skudd av mig i flere dager (*не выпускалось ни одного выстрела мною несколько дней*), jeg hadde ingen mat og jeg åt heller ikke (*у меня не было никакой еды, и я не ел /тоже/ ничего*), jeg sat i mit skur (*я сидел в своей сторожке; skur — сарай; навес; сторожка*). Eva førtes til kirken (*Еву отвезли в церковь*) i hr. Macks hvitmalte husbåt (*на белой лодке господина Мака*), jeg gik overland og møtte op ved graven (*я пошел берегом и вышел к могиле; møte — встречать*).

Hvad mere har jeg å skrive? Det løstes ikke et skudd av mig i flere dager, jeg hadde ingen mat og jeg åt heller ikke, jeg sat i mit skur. Eva førtes til kirken i hr. Macks hvitmalte husbåt, jeg gik overland og møtte op ved graven.

Eva er død (*Ева умерла: «мертва»*). Husker du hendes lille pikehode (*помнишь ты ее маленькую девичью головку*) med et hår som en nonne (*с волосами, как у монашки*)? Hun kom så stille (*она подходила так спокойно*), la sin byrde ned og smilte (*клала свою ношу вниз и улыбалась*). Og så du hvorledes dette smil bruste av liv (*а видел ли ты, как эта улыбка кипела жизнью*)? Ti stille (*молчи*),

Æsop, jeg husker et sælsomt sagn (я помню одно странное предание), det er fra fire menneskealdre tilbage (ему четыре человеческих поколения; *tilbake* — *назад*), på Iselins tid da Stamer var præst (/оно/ со времен Иселины, когда Стамер был священником):

Eva er død. Husker du hendes lille pikehode med et hår som en nonne? Hun kom så stille, la sin byrde ned og smilte. Og så du hvorledes dette smil bruste av liv? Ti stille, Æsop, jeg husker et sælsomt sagn, det er fra fire menneskealdre tilbake, på Iselins tid da Stamer var præst:

En pike sat fangen i et muret tårn (одна девочка сидела заключенной в каменной башне; *tur* — *стена* /каменная, кирпичная/; *ture* — *класть стены*). Hun elsket en herre (она любила одного господина). Hvorfor (почему)? Spør vinden og stjærnerne (спроси у ветра и у звезд), spør livets Gud (спроси у Создателя жизни); for ingen anden vet sådant noget (ибо никто другой не знает такого = этого; *sådan* — *такой, подобный*; *noget* — *что-то, кое-что*; *sådan noget* — *такое вот*). Og herren var hendes ven og elsker (а господин был ее другом и возлюбленным); men tiden gik (но время шло) og en ukedag så han en anden (и в один прекрасный день увидел он другую) og hans sind forventes (и его чувство переменялось).

En pike sat fangen i et muret tårn. Hun elsket en herre. Hvorfor? Spør vinden og stjærnerne, spør livets Gud; for ingen anden vet sådant noget. Og herren var hendes ven og elsker; men tiden gik og en ukedag så han en anden og hans sind forventes.

Som en yngling elsket han sin pike (словно юноша любил он свою девушку). Han kaldte hende ofte sin velsignelse (он называл ее часто своим благословением = счастьем; *velsigne* — *благословлять*) og sin due (своей голубкой) og hun hadde en het og bølgende favn (и были горячими и

страстными /ее/ обьятия; *bølge* — волна; *kollyhatся, волноватся*). Han sa (он сказал): Gi mig din hjærte (дай мне твое сердце)! Og hun gjorde det (и она сделала это). Han sa: Tør jeg be dig om noget (смею ли я попросить тебя о чем-то), elskede (любимая; *turde* — сметь, осмеливатся)? Og hun svarte beruset (и она отвечала, опьяненная): Ja (да). Hun gav ham alt (она отдавала ему все) og han takket hende dog ikke (а он не поблагодарил ее даже).

Som en yngling elsket han sin pike. Han kaldte hende ofte sin velsignelse og sin due og hun hadde en het og bølgende favn. Han sa: Gi mig din hjærte! Og hun gjorde det. Han sa: Tør jeg be dig om noget, elskede? Og hun svarte beruset: Ja. Hun gav ham alt og han takket hende dog ikke.

Den anden elsket han som en slave (другую любил он, как раб), som en gal (как безумец) og som en tigger (и как нищий). Hvorfor (почему)? Spør støvet på veien (спроси у пыли на дороге) og løvet som falder (и листву, которая падает), spør livets gåtefulde Gud (спроси загадочного Создателя жизни; *gåtefuld* — загадочный: «полный загадок», непостижимый; *gåte* — загадка); for ingen anden vet sådant (ибо никто другой не знает такого = этого). Hun gav ham intet (она не отдала ему ничего), nei intet gav hun ham (нет, ничего не отдала она ему) og han takket hende dog (а он благодарил ее все же). Hun sa: Gi mig din fred og din forstand (она сказала: отдай мне твой покой и твой разум)! Og han sørget bare over at hun ikke bad om hans liv (и он печалился только, что она не попросила у него жизни).

Den anden elsket han som en slave, som en gal og som en tigger. Hvorfor? Spør støvet på veien og løvet som falder, spør livets gåtefulde Gud; for ingen anden vet sådant. Hun gav ham intet, nei intet gav hun ham og han takket hende dog. Hun sa: Gi mig din fred og din forstand! Og han sørget bare over at hun ikke bad om hans liv.

Og hans pike sattes i tårnet (и его девушку заточили: «посадили» в башню)...
Hvad gjør du, pike (что делаешь ты, девушка), du sitter og smiler (ты сидишь и улыбаешься)?

Og hans pike sattes i tårnet...

Hvad gjør du, pike, du sitter og smiler?

Jeg tænker på noget for ti år siden (я вспоминаю о том, что /было/ десять лет назад). Da møtte jeg ham (тогда встретила я его).

Du husker ham endnu (ты помнишь его еще)?

Jeg husker ham endnu (я помню его еще).

Og tiden går (а время идет)...

Hvad gjør du, pike (что делаешь ты, девушка)? Og hvorfor sitter du og smiler (и почему ты сидишь и улыбаешься)?

Jeg syr hans navn i en duk (я вышиваю его имя на скатерти).

Hvis navn (чье имя)? Er det ham som lukket dig inde (это он /кто/ запер тебя здесь = это /имя/ того, кто тебя здесь запер; *lukke* — закрывать, запира́ть)?

Ja ham som jeg møtte for tyve år siden (да, того, кого я встретила двадцать лет назад).

Jeg tænker på noget for ti år siden. Da møtte jeg ham.

Du husker ham endnu?

Jeg husker ham endnu.

Og tiden går...

Hvad gjør du, pike? Og hvorfor sitter du og smiler?

Jeg syr hans navn i en duk.

Hvis navn? Er det ham som lukket dig inde?

Ja ham som jeg møtte for tyve år siden.

Du husker ham endnu (ты помнишь его еще)?

Jeg husker ham som før (я помню его, как раньше).

Og tiden går (а время идет)...

Hvad gjør du, fange (что делаешь ты, пленница)?

Du husker ham endnu?

Jeg husker ham som før.

Og tiden går...

Hvad gjør du, fange?

Jeg ældes og ser ikke mere å sy (я старюсь и не вижу больше шитья; *су — шить*), jeg skraper kalken av muren (я соскребаю известку со стены). Av kalken ælter jeg en krukke til ham (из известки леплю я кувшин для него), som en liten gave til ham (как маленький подарок для него).

Hvem taler du om (о ком говоришь ты)?

Min elsker (/о/ моем любимом), han som lukket mig inde i tårnet (о том, кто запер меня здесь в башне).

Det smiler du av at han har lukket dig inde (тому улыбаешься ты, что он запер тебя в башне)?

Jeg ældes og ser ikke mere å sy, jeg skraper kalken av muren. Av kalken ælter jeg en krukke til ham, som en liten gave til ham.

Hvem taler du om?

Min elsker, han som lukket mig inde i tårnet.

Det smiler du av at han har lukket dig inde?

Jeg tænker på hvad han nu vil si (я думаю о том /что/ он хочет сейчас сказать).

Se, se, vil han si (смотрите, он скажет), min pike har sendt mig en liten krukke (моя девушка прислала мне маленький кувшин), hun har ikke glemt mig i tredive år (она не забыла меня за тридцать лет).

Og tiden går (а время идет)...

Hvad, fange, du sitter og gjør ingenting og du smiler (ну что, узница, ты сидишь и не делаешь ничего, и улыбаешься)?

Jeg ældes, jeg ældes (я старюсь), mine øine er blinde (мои глаза ослепли), jeg tænker bare (я думаю только).

På ham som du møtte for firti år siden (о нем, кого ты встретила сорок лет назад)?

Jeg tænker på hvad han nu vil si. Se, se, vil han si, min pike har sendt mig en liten krukke, hun har ikke glemt mig i trediva år.

Og tiden går...

Hvad, fange, du sitter og gjør ingenting og du smiler?

Jeg ældes, jeg ældes, mine øine er blinde, jeg tænker bare.

På ham som du møtte for firti år siden?

På ham som jeg møtte da jeg var ung (о нем, кого я встретила, когда была молода). Kanske er det firti år siden (наверное, это было сорок лет назад).

Men vet du da ikke at han er død (но не знаешь ли ты, что он умер)? Du blekner, gamle (ты бледнеешь, старая; *blek* — *бледный*), du svarer ikke (ты не отвечаешь), din mund er hvit (твой рот белый), du ånder ikke mere (ты не дышишь больше)...

Se således var det sælsomme sagn om piken i tårnet (видишь, какое /было/ это странное предание о девушке в башне). Bi litt (постой-ка), Æsop, jeg glemte noget (я забыл кое-что): hun hørte en dag sin elskers røst i gården (она услышала однажды голос своего любимого во дворе) og hun faldt på knæ og rødmet (и она упала на колени и покраснела). Da var hun firti år (тогда ей было сорок лет)...

På ham som jeg møtte da jeg var ung. Kanske er det firti år siden.

Men vet du da ikke at han er død? Du blekner, gamle, du svarer ikke, din mund er hvit, du ånder ikke mere...

Se således var det sælsomme sagn om piken i tårnet. Bi litt, Æsop, jeg glemte noget: hun hørte en dag sin elskers røst i gården og hun faldt på knæ og rødmet. Da var hun firti år...

Jeg jorder dig (я хороню тебя), Eva, og kysser av ydmyghet sandet på din grav (и целую из покорности песок на твоей могиле; *ydmyg* — *покорный, смиренный*). En tyk (густое), rosenrød erindring glir gjennom mit indre (алое воспоминание скользит сквозь мою душу) når jeg tænker på dig (когда я думаю о тебе), jeg blir som overgydt av velsignelse (на меня словно сходит благодать: «я становлюсь словно облитым благодатью»; *overgyde* — *обливать*) når jeg husker dit smil (когда я вспоминаю твою улыбку).

Jeg jorder dig, Eva, og kysser av ydmyghet sandet på din grav. En tyk, rosenrød erindring glir gjennom mit indre når jeg tænker på dig, jeg blir som overgydt av velsignelse når jeg husker dit smil.

Du gav alt (ты отдала все), alt gav du og det kostet dig ingen overvindelse (ты отдала все, и это не стоило тебе никакого труда; *overvindelse* — *преодоление /трудностей/*; *overvinde* — *преодолевать*), for du var selve livets berusede barn (ибо ты была самой жизни опьяненное дитя = очаровательное дитя). Men andre som sparer karrig endog på sit blik (но другая, которая бережет с жадностью лишний свой взгляд = которой лишнего взгляда жалко; *karrig* — *скупой, жадный; скудный, бедный*; *endog* — *даже*), kan ha hele min tanke (может владеть всеми моими мыслями). Hvorfor (почему)? Spør de tolv måneder og skibene på havet (спроси у двенадцати месяцев и у кораблей в море), spør hjærtets gåtefulde Gud (спроси загадочного Создателя сердца)...

Du gav alt, alt gav du og det kostet dig ingen overvindelse, for du var selve livets berusede barn. Men andre som sparer karrig endog på sit blik, kan ha

hele min tanke. Hvorfor? Spør de tolv måneder og skibene på havet, spør hjærtets gåtefulde Gud...

XXXIV

En mand sa (один человек сказал):

De skyter ikke mere (вы не стреляете больше)? Æsop har los i skogen (Эзоп, отвязанный, в лесу; *los* — отвязанный, свободный), den jager en hare (он гонит зайца).

Jeg sa (я сказал): Gå og skyt den for mig (пойдите и подстрелите его за меня).

En mand sa:

De skyter ikke mere? Æsop har los i skogen, den jager en hare.

Jeg sa: Gå og skyt den for mig.

Nogen dager forløp (несколько дней прошло), Hr. Mack søkte mig op (господин Мак навестил меня), han så huløiet ut (он выглядел = был с ввалившимися глазами; *hul* — полый, пустой), hans ansigt var gråt (его лицо было серое). Jeg tænkte (я подумал): Er det så at jeg kan gjennemskue mennesker (это точно, что я могу видеть насквозь людей) eller er det ikke så (или это не так)? Jeg vet det ikke selv (я не знаю этого сам).

Hr. Mack talte om skredet, katastrofen (господин Мак говорил об обвале, катастрофе). Det var en ulykke (это был несчастный случай), en sørgelig tilfældighet (печальная случайность), jeg hadde ingen skyld i den (не было никакой моей вины в этом).

Nogen dager forløp, Hr. Mack søkte mig op, han så huløiet ut, hans ansigt var gråt. Jeg tænkte: Er det så at jeg kan gjennemskue mennesker eller er det ikke så? Jeg vet det ikke selv.

Hr. Mack talte om skredet, katastrofen. Det var en ulykke, en sørgelig tilfældighet, jeg hadde ingen skyld i den.

Jeg sa (я сказал):

Hvis det var nogen (если был кто-нибудь) som for enhver pris vilde skille Eva og mig ad (кто любой ценой хотел разлучить Еву и меня) så har han opnådd det (то он достиг этого = ему удалось это). Gud forbande ham (Бог проклянет его = будь он проклят)!

Hr. Mack skulte mistænksomt på mig (господин Мак посмотрел хмуро /и/ подозрительно на меня). Han mumlet noget om den smukke begravelse (он промямлил что-то о богатых похоронах; *begrave* — *хоронить, похоронить*). Det var intet spart (не было ни на чем сэкономлено = ничего не пожалели).

Jeg sa:

Hvis det var nogen som for enhver pris vilde skille Eva og mig ad så har han opnådd det. Gud forbande ham!

Hr. Mack skulte mistænksomt på mig. Han mumlet noget om den smukke begravelse. Det var intet spart.

Jeg sat og beundret hans store smidighet (я сидел и восхищался его большой гибкостью; *smidig* — *гибкий*).

Han vilde ingen erstatning ha for båten (он не хотел никакого возмещения за лодку) som mit skred hadde knust (которую мой обвал раздавил).

Jo, sa jeg, vil De virkelig ikke ta Dem betalt for båten og for tjærepøsen, kosten (вы не хотите и в самом деле взять /себе/ плату за лодку и ведро дегтя, кисть; *jo* — *да, конечно, же, ведь*)?

Nei bedste hr. løytnant (нет, милейший господин лейтенант), svarte han (ответил он), hvor kan De tænke det (как могли вы подумать такое)! — Og han så på mig med hatefulde øine (и он посмотрел на меня полными ненависти глазами).

Jeg sat og beundret hans store smidighet.

Han vilde ingen erstatning ha for båten som mit skred hadde knust.

Jo, sa jeg, vil De virkelig ikke ta Dem betalt for båten og for tjærepøsen, kosten?

Nei bedste hr. løytnant, svarte han, hvor kan De tænke det! — Og han så på mig med hatefulde øine.

I tre uker så jeg ikke Edvarda (три недели не видел я Эдварду). Jo en gang (да нет, один раз), jeg traf hende i kramboden (я встретил ее в лавке) hvor jeg var gåt hen for å kjøpe brød (куда я пошел, чтобы купить хлеб), hun stod indenfor disken og rotet i forskjellige tøyier (она стояла за прилавком и перебирала разные материи: «рылась в разных материях»; *tøi* — *материя, ткань*). Bare de to betjenter var tilstede foruten hende (только два приказчика были там, кроме нее).

I tre uker så jeg ikke Edvarda. Jo en gang, jeg traf hende i kramboden hvor jeg var gåt hen for å kjøpe brød, hun stod indenfor disken og rotet i forskjellige tøyier. Bare de to betjenter var tilstede foruten hende.

Jeg hilste høit og hun så op (я поприветствовал громко, и она посмотрела вверх = подняла взгляд), men svarte ikke (но не ответила). Det faldt mig ind (мне пришла мысль: «мне запало») at jeg ikke vilde be om brød i hendes påhør (что я не буду спрашивать хлеба в ее присутствии), jeg vendte mig til betjentene (я повернулся к приказчикам) og forlangte hagl og krudt (и попросил дробь и

порох). Mens dette blev veiet av (пока это взвешивалось) holdt jeg øie med hende (я не отводил глаз от нее: «держал глаз= взор с ней»).

Jeg hilste høit og hun så op, men svarte ikke. Det faldt mig ind at jeg ikke vilde be om brød i hendes påhør, jeg vendte mig til betjentene og forlangte hagl og krudt. Mens dette blev veiet av holdt jeg øie med hende.

En grå og altfor liten kjole hvis knaphuller var slitte (серое и слишком маленькое платье, на котором петли были изношены); det flate bryst arbeidet stærkt (плоская грудь работала сильно = маленькая грудь дышала тяжело).

Hvor hun hadde vokset i sommer (как она выросла за лето). Hendes pande tænkte (ее лоб думал = был задумчив), disse aparte buede øienbryn (эти чудные изогнутые брови; *aparte* — странный, своеобразный) stod i hendes ansigt som to gåter (стояли = были на ее лице, словно две загадки), alle hendes bevægelser var blit mere modne (все ее движения стали более зрелыми = степенными). Jeg så på hendes hænder (я смотрел на ее руки), uttrykket i de lange, fine fingrer virket voldsomt på mig (выражение длинных, тонких пальцев подействовало сильно на меня) og lot mig sitre (и заставило меня вздрогнуть). Hun rotet fremdeles i tøierne (она перебирала все еще материи).

En grå og altfor liten kjole hvis knaphuller var slitte; det flate bryst arbeidet stærkt.

Hvor hun hadde vokset i sommer. Hendes pande tænkte, disse aparte buede øienbryn stod i hendes ansigt som to gåter, alle hendes bevægelser var blit mere modne. Jeg så på hendes hænder, uttrykket i de lange, fine fingrer virket voldsomt på mig og lot mig sitre. Hun rotet fremdeles i tøierne.

Jeg stod og ønsket (я стоял и хотел) at Æsop vilde løpe indenfor disken (чтобы Эзоп вбежал за прилавок к ней) bort til hende og kjende hende igjen (и узнал ее), så vilde jeg øieblikkelig kalde den til mig (тогда бы я мгновенно позвал его

ко мне) og be om undskyldning (и попросил бы извинения); hvad vilde hun svare da (чтобы она ответила тогда)?

Vær så god (пожалуйста: «будь так добр»)! sier betjenten (сказал приказчик).

Jeg stod og ønsket at Æsop vilde løpe indenfor disken bort til hende og kjende hende igjen, så vilde jeg øieblikkelig kalde den til mig og be om undskyldning; hvad vilde hun svare da?

Værsågod! sier betjenten.

Jeg betalte (я заплатил), tok mine pakker og hilste atter (взял мои пакеты и поприветствовал /ее/ снова). Hun så op (она посмотрела вверх), men svarte heller ikke nu (но не ответила и теперь; *heller ikke — также не*). Det er godt (хорошо)! tænkte jeg (подумал я); hun er kanskje allerede baronens brud (она, наверное, уже невеста барона). Og jeg gik uten brød (и я ушел без хлеба).

Da jeg var kommet utenfor (когда я вышел наружу) kastet jeg et blik op til vinduet (бросил я взгляд вверх, на окно). Ingen så efter mig (никто не смотрел мне вслед).

Jeg betalte, tok mine pakker og hilste atter. Hun så op, men svarte heller ikke nu. Det er godt! tænkte jeg; hun er kanskje allerede baronens brud. Og jeg gik uten brød.

Da jeg var kommet utenfor kastet jeg et blik op til vinduet. Ingen så efter mig.

XXXV

Så en nat kom sneen (потом однажды ночью выпал снег) og det begyndte å bli kjølig i min hytte (и начинало становиться холодно в моей хибаре). Der var en gruve hvor jeg kokte min mat (тут был очаг, где я варил себе еду), men veden

brændte dårlig (но дрова горели плохо) og det trak meget fra væggene (и тянуло сильно от стен) skjønt jeg hadde tettet dem så godt jeg kunde (хотя я уплотнил = заделал их так хорошо, как я мог). Høsten var forbi og dagene blev korte (осень была позади, и дни стали короткими). Den første sne smeltet endnu bort for solen (первый снег растаял все-таки на солнце) og atter la marken bar (и снова земля лежала голая); men nætterne var kolde og våndet frøs (но ночи были холодные, и вода замерзала; *fryse* — *мерзнуть*). Og alt græs og alle insekter døde (и вся трава, и все насекомые вымерли).

Så en nat kom sneen og det begyndte å bli kjølig i min hytte. Der var en gruve hvor jeg kokte min mat, men veden brændte dårlig og det trak meget fra væggene skjønt jeg hadde tettet dem så godt jeg kunde. Høsten var forbi og dagene blev korte. Den første sne smeltet endnu bort for solen og atter la marken bar; men nætterne var kolde og våndet frøs. Og alt græs og alle insekter døde.

En hemmelighetsfull stilhet la sig over menneskene (таинственная тишина опустилась на людей = воцарилась среди людей; *hemmelig* — *таинственный*; *hemmelighetsfull* — *полный таинственности*), de grublet og tidde (они задумались и замолчали), deres øine ventet vinteren (их глаза ждали зиму). Intet rop lød længer fra tørkeplassen (никакой крик не доносился больше с сушилен; *lyde* — *звучать*) og havnen lå rolig (гавань лежала спокойно), alt gik den evige nordlysnat imøte (все шло вечной полярной ночи навстречу) når solen sov i havet (когда солнце спало в море). Dumpe, dumpe lød åreslagene fra en ensom båt (глухо звучали удары весел с одинокой лодки).

En hemmelighetsfull stilhet la sig over menneskene, de grublet og tidde, deres øine ventet vinteren. Intet rop lød længer fra tørkeplassen og havnen lå rolig, alt gik den evige nordlysnat imøte når solen sov i havet. Dumpe, dumpe lød åreslagene fra en ensom båt.

En pike kom roende (какая-то девушка гребла).

Hvor har du været, min pike (где ты была, моя девочка)!

Ingensteds (нигде).

Ingensteds? Hør du (послушай), jeg kjender dig igjen (я узнаю тебя), jeg traf dig i sommer (я встречал тебя летом; *treffe* — *попадать*; *случайно встретиться*).

Hun la til (она пристала к берегу), steg iland og fortøiet båten (ступила на берег и привязала лодку).

En pike kom roende.

Hvor har du været, min pike!

Ingensteds.

Ingensteds? Hør du, jeg kjender dig igjen, jeg traf dig i sommer.

Hun la til, steg iland og fortøiet båten.

Du var gjæterpike (ты /была/ пастушка), du bandt på en strømpe (ты вязала чулок; *binde* — *вязать*), jeg traf dig en nat (я встретил тебя однажды ночью).

En liten rødme stiger op i hendes kinder (небольшая краснота появляется на ее щеках) og hun ler forlegen (и она смеется смущенно).

Min lille heipike (моя маленькая девочка), kom ind i hytten og lat mig se på dig (зайди в дом и дай мне посмотреть на тебя). Du heter forresten Henriette (тебя зовут, кстати, Генриеттой).

Men hun går mig taus forbi (но она проходит безмолвно мимо). Høsten (осень), vinteren hadde grepet hende (зима прихватила ее), allerede sov hendes sanser (уже спали ее чувства).

Allerede var solen gåt i hav (уже солнце ушло в море).

Du var gjæterpike, du bandt på en strømpe, jeg traf dig en nat.

En liten rødme stiger op i hendes kinder og hun ler forlegen.

Min lille heipike, kom ind i hytten og lat mig se på dig. Du heter forresten Henriette.

Men hun går mig taus forbi. Høsten, vinteren hadde grepet hende, allerede sov hendes sanser.

Allerede var solen gått i hav.

XXXVI

Og jeg tok for første gang min uniform på (я надел, в первый раз, мой мундир) og gik ned til Sirilund (и пошел вниз к Сирилунну). Mit hjerte banket (мое сердце стучало).

Jeg husket alt fra den første dag (я вспомнил все с того первого дня) da Edvarda ilet bort til mig og omfavnet mig i alles påsyn (когда Эдварда прибежала ко мне и обняла меня у всех на виду; *ile* — *спешить, торопиться*); nu hadde hun kastet mig hit og dit i mange måneder (теперь швыряла она мной туда-сюда много месяцев) og fått mit hår til å gråne (и заставила мои волосы поседеть = из-за нее мои волосы поседели). Min egen skyld (моя собственная вина)? Ja min stjerne hadde ledet mig vild (да, моя звезда завела меня неправильно = не туда; *vild* — *дикий*; *lede* — *вести*; *vildlede* — *заводить не туда*; *сбивать с толку*).

Og jeg tok for første gang min uniform på og gik ned til Sirilund. Mit hjerte banket.

Jeg husket alt fra den første dag da Edvarda ilet bort til mig og omfavnet mig i alles påsyn; nu hadde hun kastet mig hit og dit i mange måneder og fått mit hår til å gråne. Min egen skyld? Ja min stjerne hadde ledet mig vild.

Jeg tænkte (я подумал): Hvor hun vil gotte sig hvis jeg kaster mig ned for hende (как она будет злорадствовать, если я брошусь вниз = на колени перед ней) og sier hende mit hjertes hemmelighet idag (и скажу ей мою сердечную тайну сегодня)! Hun vil by mig en stol (она предложит мне стул) og la vin sette ind (и прикажет вина принести; *sette* — *сажать*; *класть*, *ставит*) og just idet hun fører glasset til munden for å drikke med mig vil hun si (и именно когда она поднесет стакан ко рту, чтобы выпить со мной, она скажет): Hr. løytnant, jeg takker for den stund vi har været sammen (господин лейтенант, я благодарю за то время, когда мы были вместе), jeg vil aldrig glemme den (я никогда не забуду его)!

Jeg tænkte: Hvor hun vil gotte sig hvis jeg kaster mig ned for hende og sier hende mit hjertes hemmelighet idag! Hun vil by mig en stol og la vin sette ind og just idet hun fører glasset til munden for å drikke med mig vil hun si: Hr. løytnant, jeg takker for den stund vi har været sammen, jeg vil aldrig glemme den!

Men når jeg da blir glad og får litt håp (но когда я обрадуюсь и получу небольшую надежду) vil hun late som om hun drikker (она притворится, будто она пьет) og sætter glasset urørt ned (и поставит стакан нетронутым /вниз/; *røre* — *трогать*, *касаться*). Og hun vil ikke skjule for mig (и она не захочет скрывать от меня) at hun bare later som hun drikker (что она просто притворяется, будто она пьет), hun vil netop vise mig det (она захочет как раз показать мне это). Således er hun (такая она).

Godt (хорошо), nu slår snart den siste time (уж пробьет скоро последний час)!

Men når jeg da blir glad og får litt håp vil hun late som om hun drikker og sætter glasset urørt ned. Og hun vil ikke skjule for mig at hun bare later som hun drikker, hun vil netop vise mig det. Således er hun.

Godt, nu slår snart den siste time!

Og mens jeg gik nedover veien tænkte jeg videre (и пока я шел вниз по дороге, я думал дальше): Min uniform vil gjøre sit indtryk på hende (мой мундир произведет /свое/ впечатление на нее), dens tresser er nye og smukke (его галуны — новые и красивые). Sabelen vil klirre mot gulvet (сабля будет звенеть по полу). En nervøs glæde rislet gjennom mig (нервная радость разлилась по телу: «сквозь меня») og jeg hvisket til mig selv (и я прошептал себе самому): Hvo vet hvad som endnu kan ske (кто знает, что еще может случиться; *endnu* — *еще*)!

Jeg løftet hodet og slog ut med hånden (я поднял голову и отбивал /такт/ рукой; *slå* — *бить*). Ingen ydmyghet oftere, ære i livet (никакого унижения больше, честь в теле = где моя гордость; *ofte* — *часто, многократно; oftere; ikke oftere* — *больше ни разу; liv* — *талия; живот, утроба*)! Jeg var like glad hvordan det gik (мне было все равно, как это пройдет), jeg skulde ingen tilnærmelse gjøre mere (я не буду никакого сближения делать больше = не стану больше делать попыток сближения). Undskyld at jeg ikke frir til Dem (извините, что я не сватаюсь к вам), skjønjomfru (дева красоты)...

Og mens jeg gik nedover veien tænkte jeg videre: Min uniform vil gjøre sit indtryk på hende, dens tresser er nye og smukke. Sabelen vil klirre mot gulvet. En nervøs glæde rislet gjennom mig og jeg hvisket til mig selv: Hvo vet hvad som endnu kan ske!

Jeg løftet hodet og slog ut med hånden. Ingen ydmyghet oftere, ære i livet! Jeg var like glad hvordan det gik, jeg skulde ingen tilnærmelse gjøre mere. Undskyld at jeg ikke frir til Dem, skjønjomfru...

Hr. Mack møtte mig ute på gårdsplassen (господин Мак встретил меня во дворе), mere huløiet, mere grå (еще с более впавшими глазами, более серый). Reise (едете)? Nå jaså (ну что ж). De har vel heller ikke hat det for hyggelig i det siste (вам не было слишком приятно в последнее время = вам пришлось не

сладко в последнее /время/); hvad (что /скажете/)? Deres hytte brændte (ваш дом сгорел). — Og hr. Mack smilte (и господин Мак улыбнулся).

Det var pludselig som om jeg så verdens klokeste mand foran mig (вдруг я словно увидел умнейшего человека мира перед собой; *verden* — мир, свет).

Gå ind, hr. løjtnant, Edvarda er inde (входите, господин лейтенант, Эдварда дома: «внутри»). Ja farvel (ну прощайте). Vi træffes vel ellers på bryggen når skibet går (мы встретимся, впрочем, на пристани, когда корабль будет уходить). — Han fjærnet sig med lutende hode (он удалился с наклоненной головой = опустил голову), tænkende, plystrende (задумчивый, насвистывающий).

Hr. Mack møtte mig ute på gårdsplassen, mere huløiet, mere grå.

Reise? Nå jaså. De har vel heller ikke hat det for hyggelig i det siste; hvad?

Deres hytte brændte. — Og hr. Mack smilte.

Det var pludselig som om jeg så verdens klokeste mand foran mig.

Gå ind, hr. løjtnant, Edvarda er inde. Ja farvel. Vi træffes vel ellers på bryggen når skibet går. — Han fjærnet sig med lutende hode, tænkende, plystrende.

Edvarda sat i stuen, hun læste (Эдварда сидела в гостиной, она читала). Da jeg trådte ind studset hun et øieblik over min uniform (когда я вошел, она оторопела на мгновение от моего мундира), hun så på mig fra siden (она смотрела на меня со стороны) som en fugl og blev endog rød (словно птица, и стала даже красной = и даже покраснела). Hun årnet munden (она открыла рот).

Jeg kommer for å si farvel (я пришел, чтобы сказать до свидания), fik jeg endelig frem (выдавил я наконец /из себя/; *frem* — вперед).

Hun reiste sig med ett (она встала тотчас) og jeg så at mine ord gjorde nogen virkning på hende (и я увидел, что мои слова оказали некоторое действие на нее).

Edvarda sat i stuen, hun læste. Da jeg trådte ind studset hun et øieblik over min uniform, hun så på mig fra siden som en fugl og blev endog rød. Hun åpnede munden.

Jeg kommer for å si farvel, fik jeg endelig frem.

Hun reiste sig med ett og jeg så at mine ord gjorde nogen virkning på hende.

Glahn, skal De reise (собираетесь вы уезжать)? Nu (сейчас)?

Så snart skibet kommer (как только корабль придет). — Jeg griper hendes hånd (я хватаю ее руку), begge hendes hænder (обе ее руки), en meningsløs henrykkelse bemægtiger sig mig (и бессмысленный восторг овладевает мной; *mening* — *смысл*), jeg utbryter (я выкрикиваю): Edvarda! og stirrer på hende (и пристально смотрю на нее).

Glahn, skal De reise? Nu?

Så snart skibet kommer. — Jeg griper hendes hånd, begge hendes hænder, en meningsløs henrykkelse bemægtiger sig mig, jeg utbryter: Edvarda! og stirrer på hende.

Og i samme stund er hun kold (и в тот же момент /становится/ она холодна), kold og trodsig (холодна и упряма). Alt i hende motstod mig (все в ней противостояло мне = все в ней противилось мне), hun rettet sig op (она выпрямилась). Jeg befandt mig som en tigger foran hende (и я находился = стоял, как попрошайка, перед ней), jeg slap hendes hænder og lot hende gå (я отпустил ее руки и дал ей отойти; *slippe* — *выпускать*).

Jeg husker at fra dette øieblik av stod jeg og gjentok mekanisk (я помню, что с этого момента стоял я и повторял механически = машинально): Edvarda!

Edvarda! flere ganger uten å tænke over det (много раз, не думая над этим) og da hun spurte (и когда она спросила): Ja? Hvad vilde De si (что хотели вы сказать)? forklarte jeg hende intet (я не объяснил ей ничего).

Tænk skal De allerede reise (подумать только, вы собираетесь уже уезжать)!
gjentok hun (повторила она). Hvem skal nu komme til næste år (кто теперь
приедет на следующий год; *nu* — *теперь, ныне*)?

**Og i samme stund er hun kold, kold og trodsig. Alt i hende motstod mig, hun
rettet sig op. Jeg befandt mig som en tigger foran hende, jeg slap hendes
hænder og lot hende gå.**

**Jeg husker at fra dette øieblik av stod jeg og gjentok mekanisk: Edvarda!
Edvarda! flere ganger uten å tænke over det og da hun spurte: Ja? Hvad vilde
De si? forklarte jeg hende intet.**

Tænk skal De allerede reise! gjentok hun. Hvem skal nu komme til næste år?

En anden, svarte jeg (другой, ответил я). Hytten blir vel bygget op igjen (домик
будет отстроен заново).

Pause. Hun grep allerede efter sin bok (она хватается уже за свою книгу).

Jeg beklager at ikke min far er inde (я извиняюсь, что нет моего отца дома), sa
hun. Men jeg skal hilse ham fra Dem (но я поприветствую его от вас).

Dette besvarte jeg ikke (на это не ответил я). Jeg trådte frem (я шагнул вперед),
tok hendes hånd endnu en gang og sa (взял ее руку еще раз и сказал):

En anden, svarte jeg. Hytten blir vel bygget op igjen.

Pause. Hun grep allerede efter sin bok.

Jeg beklager at ikke min far er inde, sa hun. Men jeg skal hilse ham fra Dem.

**Dette besvarte jeg ikke. Jeg trådte frem, tok hendes hånd endnu en gang og
sa:**

Ja farvel (ну, прощайте), Edvarda.

Farvel, svarte hun (прощайте, ответила она).

Jeg åpnet døren og lot som jeg gik (я открыл дверь и сделал вид, что я ушел).

Allerede sat hun med boken i hånden og hun læste (уже сидела она с книгой в

ruke и читала), læste virkelig og bladet om (читала действительно и листала).
Intet, intet indtryk hadde min avsked gjort på hende (никакого впечатления мой уход не произвел на нее).

Ja farvel, Edvarda.

Farvel, svarte hun.

Jeg åpnet døren og lot som jeg gik. Allerede sat hun med boken i hånden og hun læste, læste virkelig og bladet om. Intet, intet indtryk hadde min avsked gjort på hende.

Jeg hostet (я кашлянул).

Hun vendte sig om og sa overrasket (она обернулась и сказала удивленно):

Gik de ikke (вы не ушли)? Jeg syntes De gik (я думала, вы ушли).

Gud alene vet det (Богу одному известно это), men hendes overraskelse var for stor (но ее удивление было очень большим), hun tok sig ikke i agt (она не была на чеку = не была готова) men overdrev sin forbauselse (но преувеличила свое удивление) og jeg fik den tanke at hun kanskje hele tiden hadde visst (и у меня появилась мысль, что она, наверное, все это время знала) at jeg stod bak hende (что я стоял сзади нее).

Jeg hostet.

Hun vendte sig om og sa overrasket:

Gik de ikke? Jeg syntes De gik.

Gud alene vet det, men hendes overraskelse var for stor, hun tok sig ikke i agt men overdrev sin forbauselse og jeg fik den tanke at hun kanskje hele tiden hadde visst at jeg stod bak hende.

Nu skal jeg gå (сейчас я уйду), sa jeg.

Da reiste hun sig og kom bort til mig (тогда встала она и подошла ко мне).

Jeg vilde gjerne ha et minde om Dem når De nu reiser (я хотела бы /очень/ иметь память о вас, когда вы уедете), sa hun. Jeg tænkte å be Dem om noget (я думала попросить вас кое о чем), men det er vel formeget (но это, наверное, слишком). Vil De gi mig Æsop (вы отдадите мне Эзопа)?

Nu skal jeg gå, sa jeg.

Da reiste hun sig og kom bort til mig.

Jeg vilde gjerne ha et minde om Dem når De nu reiser, sa hun. Jeg tænkte å be Dem om noget, men det er vel formeget. Vil De gi mig Æsop?

Jeg betænkte mig ikke (я не раздумывал), men svarte ja (а ответил 'да').

Så vil De kanskje komme med den imorgen (так вы, может, придете с ним завтра), sa hun.

Jeg gik (я ушел).

Jeg så op til vinduet (я посмотрел на окно). Ingen der (никого там).

Nu var alt forbi (теперь было все позади)...

Jeg betænkte mig ikke, men svarte ja.

Så vil De kanskje komme med den imorgen, sa hun.

Jeg gik.

Jeg så op til vinduet. Ingen der.

Nu var alt forbi...

Den siste nat i hytten (последняя ночь в хибаре). Jeg grublet (я размышлял), jeg talte timerne (я считал часы); da morgningen kom tilberedte jeg mit siste måltid (когда утро пришло, я приготовил мою последнюю еду). Det var en kold dag (это был холодный день).

Hvorfor bad hun mig om selv å bringe hunden til hende (почему попросила она меня самого привести собаку к ней)? Vilde hun tale med mig (хотела она

поговорить со мной), si mig noget for siste gang (сказать мне что-то в последний раз)? Jeg hadde intet mere å vente (мне было нечего больше ждать).

Den siste nat i hytten. Jeg grublet, jeg talte timerne; da morgningen kom tilberedte jeg mit siste måltid. Det var en kald dag.

Hvorfor bad hun mig om selv å bringe hunden til hende? Vilde hun tale med mig, si mig noget for siste gang? Jeg hadde intet mere å vente.

Og hvorledes vilde hun behandle Æsop (и как будет она обращаться с Эзопом)? Æsop. Æsop, hun vil pine dig (она будет мучить тебя)! For min skyld vil hun piske dig (за меня будет она сечь тебя; *piske* — *хлестать, стегать*), kanskje også kjæle for dig (/a/ может, и ласкать тебя), men ialfald piske dig i tide og utide (но, в любом случае, сечь тебя кстати и некстати) og aldeles fordærve dig (и совсем испортит тебя)...

Og hvorledes vilde hun behandle Æsop? Æsop. Æsop, hun vil pine dig! For min skyld vil hun piske dig, kanskje også kjæle for dig, men ialfald piske dig i tide og utide og aldeles fordærve dig...

Jeg kaldte Æsop til mig (я позвал Эзопа ко мне), klappet den (похлопал его), la vore hoder sammen (прижал наши головы вместе = прижал его голову к своей) og grep min borse (и схватил мое ружье; *gripe*). Den begyndte allerede å piste av glæde (он начал уже повизгивать от радости) og trodde at vi skulde på jagt (и подумал, что мы пойдем на охоту). Jeg la atter vore hoder sammen (я прижал снова его голову к своей), satte borsepipen mot Æsops nakke (приставил ствол ружья к затылку Эзопа) og trykket av (и спустил /курок/).

Jeg leiet en mand til å bringe Æsops lik til Edvarda (я нанял человека, чтобы отнести Эзопа труп к Эдварде).

Jeg kaldte Æsop til mig, klappet den, la vore hoder sammen og grep min borse. Den begyndte allerede å piste av glæde og trodde at vi skulde på jagt. Jeg la atter vore hoder sammen, satte borsepipen mot Æsops nakke og trykket av.

Jeg leiet en mand til å bringe Æsops lik til Edvarda.

XXXVII

Ut på eftermiddagen skulde postskibet gå (вечером должен был почтовый корабль отходить).

Jeg begav mig ned til bryggen (я отправился вниз к пристани), mit tøy var allerede ombord (мои вещи были уже на борту; *tøy* — материя, ткань; вещи, багаж). Hr. Mack trykket min hånd (господин Мак пожал мне руку) og opmuntret mig med at jeg fik godt veir (и ободрил меня, что я получил хорошую погоду = мне повезло с хорошей погодой), et behagelig veir (приятной погодой), han skulde ikke selv ha noget imot å reise en tur i slikt veir (он бы сам не имел ничего против попутешествовать/прогуляться в такую погоду). Doktoren kom gående (доктор пришел /пешком/: «пришел идущим»), Edvarda fulgte ham (Эдварда сопровождала его); jeg følte at mine knær begyndte å skjælve (я почувствовал, что мои колени начали дрожать). Vi vilde se Dem vel ombord (мы хотели проводить вас на борт; *vel* — хорошо; довольно, вполне; вероятно; зд. ну, пожалуй), sa doktoren (сказал доктор). Og jeg takket (и я поблагодарил).

Ut på eftermiddagen skulde postskibet gå.

Jeg begav mig ned til bryggen, mit tøy var allerede ombord. Hr. Mack trykket min hånd og opmuntret mig med at jeg fik godt veir, et behagelig veir, han

skulde ikke selv ha noget imot å reise en tur i slikt veir. Doktoren kom gående, Edvarda fulgte ham; jeg følte at mine knær begyndte å skjælte. Vi vilde se Dem vel ombord, sa doktoren. Og jeg takket.

Edvarda så mig like ind i ansigtet og sa (Эдварда посмотрела мне прямо в лицо и сказала):

Jeg må takke Eder for Eders hund (я должна поблагодарить вашу милость за собаку). Hun knep sin mund sammen (она сжала рот; *knipe* — *уципнуть*; *sammen* — *вместе*); læberne var hvite (губы были белые). Atter hadde hun kaldt mig Eder (снова она назвала меня вашей милостью).

Edvarda så mig like ind i ansigtet og sa:

Jeg må takke Eder for Eders hund. Hun knep sin mund sammen; læberne var hvite. Atter hadde hun kaldt mig Eder.

Når går skibet (когда отходит корабль)? spurte doktoren en mand (спросил доктор у какого-то человека).

Om en halv time (через полчаса).

Jeg sa intet (я не сказал ничего).

Edvarda vendte sig ophidset hit og dit (Эдварда вертелась беспокойно туда-сюда).

Doktor, skal vi ikke gå hjem igjen (доктор, пойдемте домой обратно)? spurte hun (спросила она). Jeg har gjort det som var mit ærend (я сделала то, что было моим долгом; *ærend* — *поручение, задание*).

Når går skibet? spurte doktoren en mand.

Om en halv time.

Jeg sa intet.

Edvarda vendte sig ophidset hit og dit.

Doktor, skal vi ikke gå hjem igjen? spurte hun. Jeg har gjort det som var mit ærend.

De har besørget Deres ærend (вы исполнили ваш долг), sa doktoren.

Hun lo ydmyget over hans evige rettelser og svarte (она засмеялась жалостно над его постоянными поправками и ответила):

Ja var det ikke omtrent det jeg sa (не было это почти так, как я сказала = а ведь так почти и сказала)?

Nei, svarte han kort og godt (нет, ответил он коротко и четко = отрезал он).

Jeg så på ham (я посмотрел на него). Den lille mand stod der kald og fast (этот маленький человек /стоял там/, хладнокровный и твердый); han hadde lagt en plan og fulgte den til det siste (он составил план и следовал ему до последнего).

Og om han allikevel tapte (а если бы он все же проиграл)? Så vilde han dog ikke vise det (то он и не показал бы этого = вида), hans ansigt fortrak sig aldrig (его лицо не выдавало никогда; *fortrekke* — *искажаться*).

De har besørget Deres ærend, sa doktoren.

Hun lo ydmyget over hans evige rettelser og svarte:

Ja var det ikke omtrent det jeg sa?

Nei, svarte han kort og godt.

Jeg så på ham. Den lille mand stod der kald og fast; han hadde lagt en plan og fulgte den til det siste. Og om han allikevel tapte? Så vilde han dog ikke vise det, hans ansigt fortrak sig aldrig.

Det skumret (темнело).

Ja farvel (ну, прощайте), sa jeg. Og tak for hver dag (и спасибо за каждый день = за все).

Edvarda så stumt på mig (Эдварда смотрела молча на меня). Så dreiet hun sit hode og blev stående og se ut mot skibet (затем повернула она голову и стояла: «осталась стоящей», и смотрела на корабль).

Det skumret.

Ja farvel, sa jeg. Og tak for hver dag.

Edvarda så stumt på mig. Så dreiet hun sit hode og blev stående og se ut mot skibet.

Jeg gik i båten (я сошел в лодку). Endnu stod Edvarda på kaien (Эдварда все еще стояла на пристани). Da jeg var kommet ombord ropte doktoren farvel (когда я поднялся на борт, доктор крикнул 'прощайте'). Jeg så i land (я посмотрел на берег), Edvarda vendte sig i det samme og gik bort fra kaien (Эдварда отвернулась в то же /мгновение/ и пошла прочь с пристани), hjemover (по направлению к дому), hastig og med doktoren langt bak sig (быстро и с доктором далеко позади себя). Dette var det siste jeg så av hende (это был последний раз, /когда/ я видел ее).

Jeg gik i båten. Endnu stod Edvarda på kaien. Da jeg var kommet ombord ropte doktoren farvel. Jeg så iland, Edvarda vendte sig i det samme og gik bort fra kaien, hjemover, hastig og med doktoren langt bak sig. Dette var det siste jeg så av hende.

En bølge av vemod gled gjennom mit hjærte (волна тоски накатила на мое сердце)...

Dampskibet begyndte å gå (пароход начал отходить); jeg så endnu hr. Macks skilt (я видел еще вывеску господина Мака): Opslag av salt og tomtønder (продажа соли и бочонков). Men snart viskedes det ut (но вскоре она стерлась = расплылась). Månen og stjærnerne kom frem (луна и звезды появились: «вышли/выступили вперед»), fjældene reiste sig rundt omkring (горы поднялись вокруг) og jeg så de endeløse skoger (и я увидел бескрайние леса). Der står møllen (там стоит мельница), der, der la min hytte som brændte (а там, там располагался мой домик, который сгорел); den høie grå sten står ensom

tilbake på brandtomten (высокий серый камень стоит одиноко все еще на пепелище; *brandtomt*: *brand* — *пожар* + *tomt* — *пустырь*; *tom* — *пустой*).

Iselin, Eva...

Nordlysnatten breder sig over fjæld og dal (полярная ночь расстилается над горами и долинами).

En bølge av vemod gled gjennom mit hjærte...

Dampskibet begyndte å gå; jeg så endnu hr. Macks skilt: Opslag av salt og tomtønder. Men snart viskedes det ut. Månen og stjærnerne kom frem, fjældene reiste sig rundt omkring og jeg så de endeløse skoger.

Der står møllen, der, der la min hytte som brændte; den høie grå sten står ensom tilbake på brandtomten. Iselin, Eva...

Nordlysnatten breder sig over fjæld og dal.

XXXVIII

Jeg har skrevet dette for å korte tiden (я написал это, чтобы скоротать время). Det fornøiet mig (это развлекло меня) å huske tilbake på den sommer i Nordland (вспомнить то лето на севере) da jeg mangen gang talte timerne (когда я много раз считал часы), men tiden allikevel fløi (но время все-таки летело; *fly* — *летать*). Alt er forandret (все изменилось), dagene vil ikke lenger gå (дни не будут больше идти = дни стоят на месте).

Jeg har skrevet dette for å korte tiden. Det fornøiet mig å huske tilbake på den sommer i Nordland da jeg mangen gang talte timerne, men tiden allikevel fløi. Alt er forandret, dagene vil ikke lenger gå.

Jeg har mangel lystig stund endnu (у меня есть много радостных мгновений еще), men tiden den står stille (но время стоит неподвижно) og jeg skjønner ikke at den kan stå så stille (и я не понимаю, как: «что» оно может стоять так спокойно). Jeg er avskediget militær (я отставной военный; *avsked* — прощание, расставание; *avskedige* — давать отставку, увольнять) og fri som en fyrste (и свободен, как князь), alt er godt (все хорошо), jeg træffer mennesker (я встречаю людей), kjører i vogner (езжу в каретах), nu og da lukker jeg det ene øie og skriver med pekefingeren op i himlen (иногда закрываю я один глаз и пишу указательным пальцем на небе), jeg kildrer månen under haken (я щекочу луну под подбородком) og jeg synes at den ler (и мне кажется, что она смеется), storler av naragtig glæde over å bli kildret under haken (заливается от глупой радости, что /ее/ щекочит под подбородком). Alting smiler (все улыбается). Jeg later en prop knalde (я даю пробкам хлопать = я откупориваю пробки) og kalder glade mennesker til (и зазываю веселых людей).

Jeg har mangel lystig stund endnu, men tiden den står stille og jeg skjønner ikke at den kan stå så stille. Jeg er avskediget militær og fri som en fyrste, alt er godt, jeg træffer mennesker, kjører i vogner, nu og da lukker jeg det ene øie og skriver med pekefingeren op i himlen, jeg kildrer månen under haken og jeg synes at den ler, storler av naragtig glæde over å bli kildret under haken. Alting smiler. Jeg later en prop knalde og kalder glade mennesker til.

Hvad Edvarda angår da tænker jeg ikke på hende (что касается Эдварды, то я не думаю о ней). Hvorfor skulde jeg ikke helt ha glemt hende i denne lange tid (почему бы мне совсем не забыть о ней за это долгое время = как тут не забыть, прошло столько времени)? Jeg har ære i livet (у меня есть честь в теле = во мне есть гордость). Og spør nogen mig om jeg har nogen sorger (и если кто-нибудь меня спрашивает, есть ли у меня какие-либо печали) da svarer jeg bums nei at jeg ingen sorger har (тогда отвечаю я сразу 'нет', что у меня никаких печалей нет; *bums* — сразу, неожиданно, вдруг; *бух! шлеп!*)...

Hvad Edvarda angår da tænker jeg ikke på hende. Hvorfor skulde jeg ikke helt ha glemt hende i denne lange tid? Jeg har ære i livet. Og spør nogen mig om jeg har nogen sorger da svarer jeg bums nei at jeg ingen sorger har...

Cora ligger og ser på mig (Кора лежит и смотрит на меня). Før var det Æsop (раньше был Эзоп), men nu ligger Cora og ser på mig (а теперь лежит Кора и смотрит на меня). Klokken tikker på kaminen (часы тикают на камине), utenfor mine åpne vinduer bruser byens larm (за моими открытыми окнами кипит городская жизнь; *larm* — шум, гам, суматоха). Det banker på døren og postbudet rækker mig et brev (стучат в дверь, и почтальон протягивает мне письмо). Brevet er kronet (письмо с короной). Jeg vet hvem det er fra (я знаю, от кого оно), jeg forstår det straks (я понимаю это тотчас) eller jeg har kanskje drømt det en søvnløs nat (или мне, наверное, снилось это однажды бессонной ночью). Men i brevet er ikke noget skrevet (но в письме ничего не написано), det ligger bare to grønne fuglefjær i det (лежат только два зеленых птичьих пера в нем).

Cora ligger og ser på mig. Før var det Æsop, men nu ligger Cora og ser på mig. Klokken tikker på kaminen, utenfor mine åpne vinduer bruser byens larm. Det banker på døren og postbudet rækker mig et brev. Brevet er kronet. Jeg vet hvem det er fra, jeg forstår det straks eller jeg har kanskje drømt det en søvnløs nat. Men i brevet er ikke noget skrevet, det ligger bare to grønne fuglefjær i det.

En isnende rædsel trækker gjennom mig (леденящий страх проходит сквозь меня = пронзает меня), jeg blir kold (мне становится холодно). To grønne fuglefjær (два зеленых птичьих пера)! sier jeg til mig selv (говорю я себе самому). Nå, hvad er dermed å gjøre (что с этим поделаешь)! Men hvorfor blir

jeg kold (но почему мне стало холодно)? Se det er nu en forbandet træk fra de vinduer der (/смотри/, да это проклятый сквозняк из окон).
Og jeg lukker vinduerne (и я закрываю окна).

En isnende rædsel trækker gennem mig, jeg blir kold. To grønne fuglefjær! sier jeg til mig selv. Nå, hvad er dermed å gjøre! Men hvorfor blir jeg kold? Se det er nu en forbandet træk fra de vinduer der. Og jeg lukker vinduerne.

Der ligger nu to fuglefjær (там лежат сейчас два птичьих пера)! tænker jeg videre (думаю я дальше), jeg synes at jeg skulde kjende dem (мне кажется, я мог бы узнать их = я узнаю их), de minder mig om en liten spøk oppe i Nordland (они напоминают мне о /небольшой/ шутке на Севере), en sådan liten oplevelse blandt mange andre oplevelser (об одном небольшом событии среди многих других событий); det var fornøielig å se de to fjær igjen (было приятно/любопытно видеть эти два пера снова; *fornøie* — радовать; веселить). Og jeg synes pludselig å se et ansigt (и мне показалось вдруг, что я вижу лицо) og høre en røst og røsten sier (и слышу голос, и голос говорит): Vær så god (пожалуйста), hr. løytnant (господин лейтенант), her er Eders fuglefjær (вот перья вашей милости)!
Eders fuglefjær...

Der ligger nu to fuglefjær! tænker jeg videre, jeg synes at jeg skulde kjende dem, de minder mig om en liten spøk oppe i Nordland, en sådan liten oplevelse blandt mange andre oplevelser; det var fornøielig å se de to fjær igjen. Og jeg synes pludselig å se et ansigt og høre en røst og røsten sier: Vær så god, hr. løytnant, her er Eders fuglefjær! Eders fuglefjær...

Cora, du skal ligge stille, hører du (Кора, ты должна лежать спокойно, слышишь ты), jeg slår dig ihjæl hvis du rører dig (я забью тебя до смерти, если ты пошевелишься)! Veiret er varmt (погода теплая), det er en utålelig hete (невыносимая жара); hvad tænkte jeg på som lukket vinduerne (о чем думал я, когда закрывал окна)! Op med vinduerne igjen (настежь окна опять), op med hele døren (настежь /всю/ дверь), hit, I glade mennesker, kom ind (сюда, вы, веселые люди, заходите)! Hei, bybud (эй, посыльный), gå et ærend for mig efter mange mennesker (сходи с поручением от меня за множеством людей = позови ко мне побольше людей)...

Og dagen går (и день идет), men tiden står stille (а время стоит неподвижно).

Cora, du skal ligge stille, hører du, jeg slår dig ihjæl hvis du rører dig! Veiret er varmt, det er en utålelig hete; hvad tænkte jeg på som lukket vinduerne! Op med vinduerne igjen, op med hele døren, hit, I glade mennesker, kom ind! Hei, bybud, gå et ærend for mig efter mange mennesker... Og dagen går, men tiden står stille.

Nu har jeg skrevet dette bare for min fornøielses skyld (вот я написал это своего удовольствия ради) og moret mig som jeg bedst kunde (и позабавился, как я только мог; *bedst* — *лучший, лучшие всего*). Ingen sorg trykker mig (никакая печаль не давит на меня), jeg længes bare bort (я удаляюсь /просто/ прочь), hvorhen vet jeg ikke (куда — не знаю я), men langt bort (но далеко прочь), kanskje til Afrika, til Indien (может быть, в Африку, в Индию). For jeg hører skogene og ensomheten til (потому что я принадлежу лесам и одиночеству; *høre til* — *принадлежать*).

Nu har jeg skrevet dette bare for min fornøielses skyld og moret mig som jeg bedst kunde. Ingen sorg trykker mig, jeg længes bare bort, hvorhen vet jeg ikke, men langt bort, kanskje til Afrika, til Indien. For jeg hører skogene og ensomheten til.

GLAHNS DØD (смерть Глана)

ET PAPIR FRA 1861 (записки: «бумага» от 1861)

GLAHNS DØD

ET PAPIR FRA 1861

I

Familjen Glahn kan længe nok avertere i bladene (семейство Глана может сколько угодно долго сообщать в газетах) efter den forsvundne løjtnant Thomas Glahn (о пропавшем лейтенанте Томасе Глане); men han kommer aldrig mere tilbage (но он не вернется никогда /больше назад/). Han er død (он умер) og jeg vet endog hvorledes han døde (и я знаю даже, как он умер).

Familjen Glahn kan længe nok avertere i bladene efter den forsvundne løjtnant Thomas Glahn; men han kommer aldrig mere tilbage. Han er død og jeg vet endog hvorledes han døde.

Når jeg endelig skal si det (когда = раз уж я наконец должен сказать = говорю это) så forundrer det mig heller ikke (то не удивляет меня также) at hans familie stadig vedblir med sine efterforskninger (/и то/ что его семья постоянно продолжает свои поиски); for Thomas Glahn var i mange måter en usædvanlig og avholdt mand (ибо Томас Глан был, во многих отношениях, необыкновенным и любимым человеком; *måte* — манера, способ, образ действий). Jeg indrømmer dette for å vise retfærdighet (я признаю это, чтобы

показать справедливость = отдать ему должное; *indrømme* — *уступать, признавать, соглашаться*) og det uagtet Glahn endnu er min sjæl fiendsk (и это несмотря на то, что Глан все еще моей душе противен; *fiendsk* — *враждебный*) og hans minde vækker mit hat (и о нем воспоминания пробуждают во мне ненависть).

Når jeg endelig skal si det så forundrer det mig heller ikke at hans familie stadig vedblir med sine efterforskninger; for Thomas Glahn var i mange måter en usædvanlig og avholdt mand. Jeg indrømmer dette for å vise retfærdighet og det uagtet Glahn endnu er min sjæl fiendsk og hans minde vækker mit hat.

Han så prægtig ut (он выглядел роскошно = привлекательно), var fuld av ungdom (он был полон молодости) og hadde et forførerisk væsen (и имел соблазнительную сущность = умел соблазнять; *forføre* — *соблазнять*). Når han så på en med sit hete dyreblik (когда он смотрел на кого-то своим горячим звериным взглядом) følte man godt hans magt (чувствовалась /хорошо/ его власть), endog jeg følte den (даже я чувствовал ее). En dame skal ha sagt (одна дама сказала): Når han ser på mig er jeg fortapt (когда он смотрит на меня, я беспомощна; *fortapt* — *потерянный, погибший, заблудший*; *fortape* — *терять*); jeg føler en bevægelse ved det (я чувствую волнение при этом) som om han rører ved mig (словно он касается меня).

Han så prægtig ut, var fuld av ungdom og hadde et forførerisk væsen. Når han så på en med sit hete dyreblik følte man godt hans magt, endog jeg følte den. En dame skal ha sagt: Når han ser på mig er jeg fortapt; jeg føler en bevægelse ved det som om han rører ved mig.

Men Thomas Glahn hadde sine feil (но Томас Глан имел свои недостатки) og jeg har ikke i sinde å skjule dem da jeg hater ham (и у меня нет и в мыслях

скрывать их, так как я ненавижу его). Han kunde til sine tider være så pjanket som et barn (он мог временами быть так прост, словно ребенок; *pjanket* — *пустой /о человеке/; бессодержательный*), så godmodig var han (таким добродушным был он) og kanske var det derfor han bedåret fruentimmerne så (и, наверное, поэтому он очаровывал женщин так), Gud vet det (Бог знает).

Men Thomas Glahn hadde sine feil og jeg har ikke i sinde å skjule dem da jeg hater ham. Han kunde til sine tider være så pjanket som et barn, så godmodig var han og kanske var det derfor han bedåret fruentimmerne så, Gud vet det.

Han kunde sludre med kvinderne (он мог болтать с дамами) og le av deres intetsigende vrøvl (и смеяться над их бестолковым: «нечего не говорящим» вздором), derfor gjorde han indtryk på dem (поэтому он производил впечатление на них). Han sa om en meget korpulent mand i byen (он сказал про одного очень полного человека в городе) at han så ut som om han gik med fett i bukserne (что он выглядел, будто ходил с жиром в штанах) og denne vittighet lo han selv av (и над этой остротой смеялся он сам; *le* — *смеяться*), skjønt jeg vilde ha skammet mig over den (хотя я бы постыдился этого).

Han kunde sludre med kvinderne og le av deres intetsigende vrøvl, derfor gjorde han indtryk på dem. Han sa om en meget korpulent mand i byen at han så ut som om han gik med fett i bukserne og denne vittighet lo han selv av, skjønt jeg vilde ha skammet mig over den.

Senere engang efter at vi var kommet til å bo i hus sammen (потом, однажды, когда нам пришлось жить в одном доме вместе) viste han også sin pjankethet på en åpenlys måte (показал он свою глупость открытым = откровенным образом): min værtinde kom en morgen ind til mig (моя хозяйка пришла однажды утром ко мне) og spurte hvad jeg ønsket til frokost (и спросила, что я

хотел на завтрак) og i farten kom jeg til å svare en æg og et skive brød (и торопливо мне пришлось ответить: один яйцо и одно ломтик хлеба).

Senere engang efter at vi var kommet til å bo i hus sammen viste han også sin pjankethet på en åpenlys måte: min værtinde kom en morgen ind til mig og spurte hvad jeg ønsket til frokost og i farten kom jeg til å svare en æg og et skive brød.

Thomas Glahn sat netop da i mit værelse (Томас Глан сидел, как раз, тогда в моей комнате) — han bodde på kvisten ovenover (он жил на чердаке сверху), like under taket (прямо под крышей) — og begyndte å le barnagtig over min ringe forsnakkelse (и начал смеяться как ребенок над моей незначительной оговоркой) og glæde sig over den (и радовался этому). En æg og et skive brød (один яйцо и одно ломтик хлеба), gjentok han uophørlig (повторял он беспрестанно; *ophøre* — *прекращать*) indtil jeg så forundret på ham (пока я /не/ посмотрел удивленно на него) og fik ham til å stanse (и /не/ заставил его остановиться).

Thomas Glahn sat netop da i mit værelse — han bodde på kvisten ovenover, like under taket — og begyndte å le barnagtig over min ringe forsnakkelse og glæde sig over den. En æg og et skive brød, gjentok han uophørlig indtil jeg så forundret på ham og fik ham til å stanse.

Kanske husker jeg også flere latterlige træk av ham senerehen (может, я вспомню также больше смешных черточек его позже) og i så fald vil jeg skrive også dem ned (и в этом случае я запишу и их) og ikke spare ham da han stadig er min fiende (и не поберегу его, так как он все еще мой враг; *stadig* — *устойчивый; постоянный; все еще*). Hvorfor skulde jeg være ædelmodig (зачем мне быть великодушным)? Men jeg vil indrømme (но я хочу признать) at han pjattet bare når han var beruset (что он дурачился, только когда он был пьян: «опьянен»;

beruse — опьянять). Men er ikke det å være beruset i sig selv en stor feil (*но не есть ли быть пьяным = пьянство само по себе большой порок*)?

Kanske husker jeg også flere latterlige træk av ham senerehen og i så fald vil jeg skrive også dem ned og ikke spare ham da han stadig er min fiende. Hvorfor skulde jeg være ædelmodig? Men jeg vil indrømme at han pjattet bare når han var beruset. Men er ikke det å være beruset i sig selv en stor feil?

Da jeg traf ham høsten 1859 (*когда я встретил его осенью 1859*) var han en mand på to og tredive år (*был он мужчина тридцати двух лет*), vi var begge like gamle (*мы оба были одинаково стары = одного возраста*). Han hadde dengang helskjæg (*у него была тогда окладистая борода*) og brukte uldne jagtskjorter (*он пользовался = носил тогда шерстяные охотничьи рубахи*) som var nedringet til overdrivelse (*которые были излишне: «до преувеличения, до крайности» открыты у ворота; nedringe — делать вырез, декольтировать; overdrive — преувеличивать; overdrivelse — преувеличение*), og endda hendte det (*и еще случалось*) at han undlot å knappe den øverste knap (*что он не застегивал верхнюю пуговицу; unnlate — не делать, пренебрегать*).

Hans hals forekom mig i begyndelsen å være usædvanlig skjøn (*его шея показалась мне, в начале, необычайно красивой*), men han gjorde mig litt efter litt til sin dødsfiende (*но он сделал меня мало по малу своим смертельным врагом = злейшим врагом*) og jeg syntes da ikke at hans hals var smukkere end min (*и мне не казалось тогда = уже, что его шея была красивее, чем моя*) skjønt jeg ikke bar min så bredt tilskue (*хотя я не выносил мою на широкий показ: «столь широко напоказ» = всеобщее обозрение*).

Da jeg traf ham høsten 1859 var han en mand på to og tredive år, vi var begge like gamle. Han hadde dengang helskjæg og brukte uldne jagtskjorter som

var nedringet til overdrivelse, og endda hændte det at han undlot å knappe den øverste knap.

Hans hals forekom mig i begyndelsen å være usædvanlig skjøn, men han gjorde mig litt efter litt til sin dødsfiende og jeg syntes da ikke at hans hals var smukkere end min skjønt jeg ikke bar min så bredt tilskue.

Jeg traf ham første gang på en flodbåt (я встретил его первый раз на речном корабле/пароме; *flod* — *река, поток*) og skulde til samme sted som han på jagt (и отправлялся в то же место, что и он, на охоту) og vi besluttet straks å slå følge ind i landet med oksevogn (и мы решили тотчас ехать вместе /по земле/ на телеге; *okse* — *бык, вол*; *vogn* — *повозка, телега*) når jærnbanen ikke kunde kjøre os længer (когда железная дорога = поезд не сможет нас везти дальше; *slå følge* — *сопровождать*).

Jeg undgår med flid å nævne stedet (я избегаю, нарочно, называть место; *med flid* — *с усердием, старанием; нарочно, намеренно*) hvor vi reiste hen (куда мы ехали) for ikke å sette nogen på sporet (чтобы не навести кого-нибудь на след); men familien Glahn kan trygt ophøre (но семейство Глан может безопасно = с чистой совестью прекратить) med å avertere efter sin slægtning (писать объявления о своем родственнике; *slægt* — *род, родня*); for han er død på dette sted som vi reiste til (ибо он умер в том месте, куда мы ехали) og som jeg ikke vil nævne (и которое я не буду называть).

Jeg traf ham første gang på en flodbåt og skulde til samme sted som han på jagt og vi besluttet straks å slå følge ind i landet med oksevogn når jærnbanen ikke kunde kjøre os længer.

Jeg undgår med flid å nævne stedet hvor vi reiste hen for ikke å sette nogen på sporet; men familien Glahn kan trygt ophøre med å avertere efter sin slægtning; for han er død på dette sted som vi reiste til og som jeg ikke vil nævne.

Jeg hadde ellers hørt tale om Thomas Glahn før jeg traf ham (я вообще-то слышал, /как говорили/ о Томасе Глане до того, как я встретил его), hans navn var mig ikke ubekjendt (его имя не было мне незнакомым). Jeg hadde hørt at han hadde stat i forbindelse med en ung nordlænderinde fra et stort hus (я слышал, что он состоял в связи с одной молодой северянкой из «большого дома» = из солидного семейства) og at han hadde kompromitteret hende på en eller anden måte (и что он скомпрометировал ее тем или иным образом), hvorpå hun hadde brutt med ham (после чего она порвала с ним; *bryte* — ломать).

Jeg hadde ellers hørt tale om Thomas Glahn før jeg traf ham, hans navn var mig ikke ubekjendt. Jeg hadde hørt at han hadde stat i forbindelse med en ung nordlænderinde fra et stort hus og at han hadde kompromitteret hende på en eller anden måte, hvorpå hun hadde brutt med ham.

Dette hadde han så i sin dumme trods (тогда он в своем глупом упрямстве = потом он сдуру; *trods* — *строптивость, упрямство*) svoret å hævne på sig selv (покаялся отомстить на самом себе = уморить себя) og damen lot ham rolig gjøre (и дама позволила ему спокойно сделать) som han lystet i så måte (так, как он хотел /таким образом/), det angik ikke hende (это не касалось ее). Fra nu av blev Thomas Glahns navn først ordentlig bekjendt (с тех пор стало имя Томаса Глана впервые по настоящему известно), han slog sig vild (он вел себя дико = кутил), gal (безумно), han dråk (он пил), gjorde skandale på skandale (делал скандал за скандалом) og tok avsked fra militærtjenesten (и уволился: «взял увольнение» с военной службы). Det var også en underlig måte å hævne en kurv på (это был удивительный способ мстить за «корзину» = за отказ /женщины/; *gi en kurv* — *отказать /жениху/*)!

Dette hadde han så i sin dumme trods svoret å hævne på sig selv og damen lot ham rolig gjøre som han lystet i så måte, det angik ikke hende. Fra nu av blev Thomas Glahns navn først ordentlig bekjendt, han slog sig vild, gal, han dråk,

gjorde skandale på skandale og tok avsked fra militærtjenesten. Det var også en underlig måte å hævne en kurv på!

Det gik endnu en anden beretning om hans forhold til den unge dame (ходил еще другой слух о его отношениях с этой молодой дамой; *berette* — рассказывать; докладывать; *beretning* — отчет, сообщение; рассказ); at han slet ikke hadde kompromitteret hende (что он вовсе не скомпрометировал ее), men at hendes familie hadde jaget ham på dør (а что ее семья выставила его за дверь; *jage* — охотиться; *gna*, *progonia*) og at hun selv hadde hjulpet til hermed (и что она сама помогла с этим) efter at en svensk greve hvis navn jeg ikke vil nævne (после того, как один шведский граф, чье имя я не хочу называть) hadde fridd til hende (посватался к ней).

Det gik endnu en anden beretning om hans forhold til den unge dame; at han slet ikke hadde kompromitteret hende, men at hendes familie hadde jaget ham på dør og at hun selv hadde hjulpet til hermed efter at en svensk greve hvis navn jeg ikke vil nævne hadde fridd til hende.

Men denne beretning sætter jeg mindre lit til (но этому слуху я доверяю меньше; *lit* — доверие; *sette sin lit til...* — доверять кому-либо) og holder den første for sandere (и считаю: «держу» первый более правдивым) da jeg dog hater Thomas Glahn (так как я все еще ненавижу Томаса Глана) og tror ham istand til det værste (и верю, что он способен на худшее; *istand* — в состоянии). Men hvordan det var eller ikke (но как это ни было), han talte aldrig selv om denne forbindelse med den høitstående dame (он не рассказывал никогда сам об этой связи со знатной: «высоко стоящей» дамой) og jeg spurte ham heller ikke derom (и я не спрашивал его никогда об этом). Hvad vedkom det mig (как касалось это меня = что мне было до этого)?

Men denne beretning sætter jeg mindre lit til og holder den første for sandere da jeg dog hater Thomas Glahn og tror ham istand til det værste. Men hvordan det var eller ikke, han talte aldrig selv om denne forbindelse med den høitstående dame og jeg spurte ham heller ikke derom. Hvad vedkom det mig?

Mens vi sat der på flodbåten (пока мы сидели там на речном пароме) husker jeg ikke at vi talte om noget andet (не помню я, чтобы мы разговаривали о чем-то другом) end om den lille landsby (кроме той маленькой деревеньки) som vi nu skulde til (куда мы направлялись) og hvor ingen av os hadde været før (и где никто из нас не был раньше).

Det skal være et slags hotel der (должно быть что-то вроде гостиницы там; *slag* — *род, вид, сорт*), sa Glahn og så efter på kartet (сказал Глан и сверился по карте). Er vi heldige kan vi komme til å bo der (если нам повезет, мы будем жить там; *heldig* — *удачливый*); værtinden er en gammel engelsk halfbreed (хозяйка — старая английская полукровка), har man fortalt mig (рассказывали мне). Høvdingen bor i nabobyen (вождь живет в соседнем селении; *nabo* — *сосед*), han skal ha mange koner (он, будто бы, имеет много жен: «должен иметь много жен»), nogen er bare ti år (некоторым всего десять лет).

Mens vi sat der på flodbåten husker jeg ikke at vi talte om noget andet end om den lille landsby som vi nu skulde til og hvor ingen av os hadde været før. Det skal være et slags hotel der, sa Glahn og så efter på kartet. Er vi heldige kan vi komme til å bo der; værtinden er en gammel engelsk halfbreed, har man fortalt mig. Høvdingen bor i nabobyen, han skal ha mange koner, nogen er bare ti år.

Nu, det visste jeg ikke om høvdingen hadde mange koner (я не знал, что у вождя было много жен) og om det var et hotel i byen (и что была гостиница в селении), derfor sa jeg ingenting (поэтому не сказал я ничего), men Glahn

smilte og jeg syntes at hans smil var skjønt (но Глан улыбнулся и его улыбка мне показалась красивой).

Jeg glemte forresten (я забыл, впрочем) at han ingenlunde kunde kaldes en fuldkommen mand (что его никаким образом нельзя назвать полноценным человеком; *fuldkommen* — *полный, совершенный*) skjønt han så så prægtig ut (хотя он выглядел столь привлекательно; *prægtig* — *роскошный; великолепный; привлекательный*). Han fortalte selv (он рассказывал мне сам) at han gik med et gammelt skuddsår i venstre fot (что он ходил со старой огнестрельной раной в левой ноге; *skudd* — *выстрел*; *sår* — *рана*) og at dette skuddsår var fuldt av gift (и что эта рана была полна боли = очень ныла) mot alslags veirforandring (при любой перемене погоды; *veir* — *погода*).

Nu, det visste jeg ikke om høvdingen hadde mange koner og om det var et hotel i byen, derfor sa jeg ingenting, men Glahn smilte og jeg syntes at hans smil var skjønt.

Jeg glemte forresten at han ingenlunde kunde kaldes en fuldkommen mand skjønt han så så prægtig ut. Han fortalte selv at han gik med et gammelt skuddsår i venstre fot og at dette skuddsår var fuldt av gift mot alslags veirforandring.

II

En uke senere (неделю спустя) var vi indlogerte i den store hytte (мы были размещены в большой хижине = мы поместились в большой хижине) som gik under navn av hotellet (которая шла под именем гостиницы = которую именовали гостиницей), hos den gamle engelske halfbreed (у той старой английской полукровки). Åk for et hotel (ох, ну и гостиница)! Væggene var av ler og litt træ (стены были из глины и, отчасти, дерева) og dette træ var

gjennemætt av de hvite myrer (и это дерево было насквозь изъедено белыми термитами; *ete* — *поедать*) som krøp omkring allevegne (которые ползали /вокруг/ повсюду; *крупе*).

En uke senere var vi indlogerte i den store hytte som gik under navn av hotellet, hos den gamle engelske halfbreed. Åk for et hotel! Væggene var av ler og litt træ og dette træ var gjennemætt av de hvite myrer som krøp omkring allevegne.

Jeg bodde i et ruin ved siden av stuen med et grønt glasvindu til gaten (я жил в развалине рядом с гостиной, с зеленым окном на улице), en eneste rute som ikke var meget klar (только что окно не было очень прозрачным = окно, правда, было мутным), og Glahn hadde valgt et bitte lite hul ovenpå på kvisten (а Глан выбрал крошечную дыру наверху, на чердаке) hvorfra han også hadde en glasrute til gaten (где у него тоже было окно на улице), men hvor det var meget mørkere og dårligere å bo (но где было намного темнее и хуже жить).

Jeg bodde i et ruin ved siden av stuen med et grønt glasvindu til gaten, en eneste rute som ikke var meget klar, og Glahn hadde valgt et bitte lite hul ovenpå på kvisten hvorfra han også hadde en glasrute til gaten, men hvor det var meget mørkere og dårligere å bo.

Solen glødet stråtakket op hos ham (солнце накаляло соломенную крышу наверху у него) og gjorde det næsten uutholdelig hett i hans rum nat og dag (и делалось почти невыносимо жарко = и было невыносимо жарко в его комнате ночью и днем; *utholde* — *выдерживать, выносить*), dertil kom at det langt fra var en trappe (к тому же: «к этому приходило/присоединялось», что совсем не было лестницы), men en ussel stige med fire trin (но убогая лесенка с четырьмя ступеньками) som førte op til ham (которая вела наверх к нему).

Hvad kunde jeg hjælpe derfor (чем мог я помочь здесь)? Jeg gav Glahn valget og sa (я предоставил Глану выбор и сказал):

Solen glødet stråtaget op hos ham og gjorde det næsten uutholdelig hett i hans rum nat og dag, dertil kom at det langt fra var en trappe, men en ussel stige med fire trin som førte op til ham. Hvad kunde jeg hjælpe derfor? Jeg gav Glahn valget og sa:

Her er to rum (здесь две комнаты), et nedenunder og et ovenpå, vælg (одна внизу и одна наверху, выбирай)!

Og Glahn beså de to rum og valgte det øverste (и Глан осмотрел эти две комнаты и выбрал верхнюю), kanske for å gi mig det bedste (может, чтобы отдать мне лучшую); men var jeg ham kanske ikke også taknemmelig derfor (но /разве/ я не был ему благодарен за это)? Jeg skylder ham intet (я не должен ему ничего).

Her er to rum, et nedenunder og et ovenpå, vælg!

Og Glahn beså de to rum og valgte det øverste, kanske for å gi mig det bedste; men var jeg ham kanske ikke også taknemmelig derfor? Jeg skylder ham intet.

Så længe den værste hete stod på (пока худшая = самая жара стояла) lot vi jagten hvile (мы оставили охоту /в покое/) og holdt os rolige ved hytten (и сидели спокойно: «держали нас = себя спокойными» в хижине); for heten var så overmåte hård (ибо жара была столь чрезвычайно сильна). Vi lå med fluenet omkring briksen om natten (мы лежали с сеткой от насекомых вокруг коек ночью) for insekternes skyld (из-за насекомых); men det hændte allikevel (но случалось все-таки) at blinde flagermus kom flyvende tyst og rasende (что слепая летучая мышь влетала, беззвучно и стремительно) mot vore net og rev dem itu (в наши сетки, и разрывала их пополам/на куски); dette hændte Glahn

altfor ofte (это случалось у Глана очень часто) fordi han stadig måtte ha en luke åpen i taket for heten (потому что он постоянно должен был держать люк открытым на крыше из-за жары), men mig hændte det ikke (а со мной не случалось этого).

Sålænge den værste hete stod på lot vi jagten hvile og holdt os rolige ved hytten; for heten var så overmåte hård. Vi lå med fluenet omkring briksen om natten for insekternes skyld; men det hændte allikevel at blinde flagermus kom flyvende tyst og rasende mot vore net og rev dem itu; dette hændte Glahn altfor ofte fordi han stadig måtte ha en luke åpen i taket for heten, men mig hændte det ikke.

Om dagen lå vi på matter utenfor vor hytte (днем мы лежали на циновках перед нашей хижиной) og røkte og iagttok livet ved de andre hytter (курили и наблюдали жизнь у других хижин). De indfødte var brune og tyklæbede folk (туземцы были темнокожими и толстогубыми людьми; *tyk* — *толстый*; *læbe* — *губа*), alle med ringer i ørene og døde, brune øine (все с кольцами в ушах и безжизненными, карими глазами); de var næsten nakne (они были почти голыми), med bare en strimmel bomuldstøi eller en bladflætning om livet (только с полоской из хлопчатобумажной ткани или из листьев вокруг талии; *bomuld* — *хлопок*; *vata*; *flætning* — *шнурок, плетение*) og kvinderne hadde desuten også et kort skjørt av bomuldstøi til å berge sig i (и женщины имели, кроме того, короткую юбку из ткани, чтобы укрываться в нее = прикрываться ей). Alle børn var splitter nakne nat og dag (все дети были совсем голые днем и ночью), med rigtig store (с весьма большими), utstående maver som glinset av olje (выдающимися животами, которые лоснились от масла). Kvinderne er for fete (женщины слишком жирные), sa Glahn (сказал Глан).

Om dagen lå vi på matter utenfor vor hytte og røkte og iagttok livet ved de andre hytter. De indfødte var brune og tyklæbede folk, alle med ringer i ørene

og døde, brune øine; de var næsten nakne, med bare en strimmel bomuldstøi eller en bladflætning om livet og kvinderne hadde desuten også et kort skjørt av bomuldstøi til å berge sig i. Alle børn var splitternakne nat og dag, med riktig store, utstående maver som glinset av olje.

Kvinderne er for fete, sa Glahn.

Og jeg syntes også at kvinderne var for fete (и мне казалось, что женщины были слишком толстыми) og kanskje var det heller ikke Glahn (и, может быть, это был вовсе не Глан), men mig selv som tænkte det først (а я сам, кто подумал об этом первым); men jeg strides ikke med ham derom (но я не ссорюсь с ним из-за этого) og gir ham gjerne æren (а оставляю ему охотно эту честь).

Forresten var ikke alle kvinder hæslige (к тому же не все женщины были безобразны) skjønt deres ansigter var fete og oppustede (хотя их лица были толстыми и вздутыми); jeg hadde truffet en pike i byen (я встретил одну девушку в селении), en ung halv-tamulerinde med langt hår og snehvite tænder (молодую полутамилку с длинными волосами и белоснежными зубами), hun var den smukkeste av alle (она была самой прелестной из всех).

Og jeg syntes også at kvinderne var for fete og kanskje var det heller ikke Glahn, men mig selv som tænkte det først; men jeg strides ikke med ham derom og gir ham gjerne æren.

Forresten var ikke alle kvinder hæslige skjønt deres ansigter var fete og oppustede; jeg hadde truffet en pike i byen, en ung halv-tamulerinde med langt hår og snehvite tænder, hun var den smukkeste av alle.

Jeg støtte på hende en kvæld i kanten av en rismark (я наткнулся на нее однажды вечером на краю рисового поля), hun lå på maven i det høie græs (она лежала на животе в высокой траве) og sprællet tilveirs med benene (и болтала в воздухе ногами; *sprælle* — *извивать, изгибать*). Hun kunde tale med mig (она могла говорить со мной) og vi talte også sammen sålænge jeg vilde (и мы

разговаривали /вместе/, сколько мне хотелось), det var næsten morgen før vi skiltes (было почти утро, когда мы разошлись) og da gik hun ikke like hjem (и тогда она не пошла /прямо/ домой), men lot som om hun hadde været i nabobyen natten over (а сделала вид = сказала родителям, будто она была в соседнем селении всю ночь).

Jeg støtte på hende en kvæld i kanten av en rismark, hun lå på maven i det høie græs og sprællet tilveirs med benene. Hun kunde tale med mig og vi talte også sammen sålænge jeg vilde, det var næsten morgen før vi skiltes og da gik hun ikke like hjem, men lot som om hun hadde været i nabobyen natten over.

Glahn sat den kvæld midt inde i byen (Глан сидел тем вечером посреди селения), utenfor en liten hytte (у одной маленькой хижины) sammen med to andre piker som var meget unge (вместе с двумя другими девочками, которые были очень молоды), kanskje ikke mere end netop ti år (наверное не больше = не старше десяти лет). Dem sat han og fjaset med og dråk risøl med (с ними сидел он и дурачился, и пил рисовую водку; *drikke*), det var hans smak (это было в его вкусе: «это был его вкус»).

Glahn sat den kvæld midt inde i byen, utenfor en liten hytte sammen med to andre piker som var meget unge, kanskje ikke mere end netop ti år. Dem sat han og fjaset med og dråk risøl med, det var hans smak.

Et par dager efter gik vi på jagt (пару дней спустя пошли мы на охоту). Vi passerte tehaver (мы прошли чайные моря = плантации), rismarker og græssletter (рисовые поля и /травяные/ луга; *slette* — *равнина*), vi levnet byen bak os (мы оставили селение позади нас) og gik i retning av floden (и пошли в направлении реки), vi kom ind i skoger av underlige, fremmede trær (мы вошли в лес из чудесных, незнакомых деревьев), bambus (бамбук), mango (манго), tamarindus (тамаринд), teak- og salttrær (тиковое и соляное деревья), olje- og

gummivækster (масленичное и каучуковое растения), ja Gud vet hvad (да Бог знает что еще) det var for slags trær altsammen (это были разных видов деревья все вместе; *slags* — *вид, род*), vi forstod os ikke meget på det (мы не смыслили /много/ в этом) nogen av os (никто из нас).

Et par dager efter gik vi på jagt. Vi passerte tehaber, rismarker og græssletter, vi levnet byen bak os og gik i retning av floden, vi kom ind i skoger av underlige, fremmede trær, bambus, mango, tamarindus, teak- og salttrær, olje- og gummivækster, ja Gud vet hvad det var for slags trær altsammen, vi forstod os ikke meget på det nogen av os.

Men i floden var det ikke meget vand (но в реке не было много воды) og det vedblev å være lite vand i den like til regntiden (и продолжало оставаться = так и останется мало воды до сезона дождей). Vi skjøt vilde duer og høns (мы стреляли диких голубей и кур) og vi så to panthere ut på eftermiddagen (и мы увидели две пантеры к вечеру); det fløi også papegøier over vore hoder (летали и попугаи над нашими головами).

Men i floden var det ikke meget vand og det vedblev å være lite vand i den like til regntiden. Vi skjøt vilde duer og høns og vi så to panthere ut på eftermiddagen; det fløi også papegøier over vore hoder.

Glahn skjøt skrekkelig sikkert (Глан стрелял страшно уверенно = метко), han feilet aldrig (он не промахивался никогда); men det var også fordi hans børs var bedre end min (но это было и потому, что его ружье было лучше, чем мое), jeg skjøt også skrækkelig sikkert mangel gang (я стрелял тоже страшно = очень метко много раз). Jeg brystet mig aldrig av det (я не хвастал никогда этим), men Glahn sa ofte (а Глан говорил часто): den sukker jeg i halen (этой я попаду в хвост), den klør jeg i hodet (этому попаду в затылок); dette sa han før han trykket av (это говорил он перед тем, как он спускал /курок/) og når fuglen

faldt (и когда птица падала) hadde han ganske riktig (он совершенно верно = он действительно) truffet den i halen eller hodet (попадал в хвост или в голову).

Glahn skjøt skrekkelig sikkert, han feilet aldrig; men det var også fordi hans bøsse var bedre end min, jeg skjøt også skrækkelig sikkert mangen gang. Jeg brystet mig aldrig av det, men Glahn sa ofte: den sukker jeg i halen, den klør jeg i hodet; dette sa han før han trykket av og når fuglen faldt hadde han ganske riktig truffet den i halen eller hodet.

Da vi støtte på de to panthere (когда мы наткнулись на две пантеры) vilde Glahn absolut anfalte dem også med sit haglgevær (хотел Глан уверенно атаковать их из своего дробовика; *hagl* — *град*; *дробь*; *gevær* — *ружье*), men jeg fik ham til å opgi det (но я убедил его оставить это) fordi det var begyndt å mørkne (потому, что начало темнеть) og vi hadde ikke mere end et par patroner tilbake (и у нас не больше, чем пара патронов оставалась). Dette gjorde han sig også til av (это он делал вид; *gjøre sig til* — *притворяться, делать вид*) at han hadde vist mot til å skyte pantherne med hagl (что мог подстрелить пантер дробью). Jeg ærgrer mig over at jeg ikke skjøt allikevel (я сожалею, что не выстрелил, все-таки), sa han til mig (сказал он мне). Hvorfor er De så forbandet forsiktig (почему вы так чертовски осторожны; *forbande* — *проклипать*; *forbandet* — *проклятый, чертовский*)? Vil De leve længe (вы хотите жить долго)?

Da vi støtte på de to panthere vilde Glahn absolut anfalte dem også med sit haglgevær, men jeg fik ham til å opgi det fordi det var begyndt å mørkne og vi hadde ikke mere end et par patroner tilbake. Dette gjorde han sig også til av at han hadde vist mot til å skyte pantherne med hagl.

Jeg ærgrer mig over at jeg ikke skjøt allikevel, sa han til mig. Hvorfor er De så forbandet forsiktig? Vil De leve længe?

Det glæder mig at De finder mig fornuftigere end Dem selv (это меня радует, что вы находите меня благоразумнее себя; *fornuft* — *разум*), svarte jeg (ответил я). Ja lat os ikke bli uvenner for så lite (давайте не будем недругами из-за таких мелочей), sa han så (сказал он затем).

Dette var hans ord og ikke mine (это были его слова, а не мои); hadde han villet være uvenner med mig så gjerne for mig (если бы он захотел быть недругом мне, то я бы охотно /принял это/; *gjærne* — *охотно, с удовольствием*). Jeg var begyndt å føle uvilje mot ham (я начинал чувствовать неприязнь к нему) for hans letsindige adfærd og hans forførvæsen (за его легкомысленное поведение и его соблазнительную натуру; *let* — *легкий*; *sind* — *ум*; *forfører* — *соблазнитель*; *forføre* — *соблазнять*; *væsen* — *суть, сущность*).

Det glæder mig at De finder mig fornuftigere end Dem selv, svarte jeg.

Ja lat os ikke bli uvenner for så lite, sa han så.

Dette var hans ord og ikke mine; hadde han villet være uvenner med mig så gjerne for mig. Jeg var begyndt å føle uvilje mot ham for hans letsindige adfærd og hans forførvæsen.

Igåaftes var jeg kommet gående ganske rolig med Maggie (вчера вечером я шел, совершенно спокойно, с Магги), tamulerinden som var min veninde (тамилкой, которая была моей подругой), og vi var begge i godt humør (и мы были оба в хорошем настроении). Glahn sitter da utenfor hytten og hilser (а Глан сидит у хижины и приветствует; *da* — *тогда, в этот момент*) og smiler til os idet vi går forbi (и улыбается нам, когда мы проходим мимо); men Maggie så ham da for første gang (но Магги увидела его тогда в первый раз) og spurte mig nysgjærrig ut om ham (и расспрашивала меня с любопытством о нем). Så meget indtryk hadde han gjort på hende (такое большое впечатление он произвел на нее) at da vi skiltes gik vi hver til vort (что, когда мы разошлись, пошли каждый восвояси: «пошли мы каждый к нашему = каждый к своему = по своим делам»), hun fulgte mig ikke hjem (она не проводила меня домой).

Igåraftes var jeg kommet gående ganske rolig med Maggie, tamulerinden som var min veninde, og vi var begge i godt humør. Glahn sitter da utenfor hytten og hilser og smiler til os idet vi går forbi; men Maggie så ham da for første gang og spurte mig nysgjærrig ut om ham. Så meget indtryk hadde han gjort på hende at da vi skiltes gik vi hver til vort, hun fulgte mig ikke hjem.

Glahn vilde slå dette hen (Глан хотел представить это так) som om det ingen betydning hadde (словно это никакого значения не имело) da jeg talte til ham derom (когда я разговаривал с ним об этом). Men jeg glemte det ikke (но я не забыл это). Det var heller ikke til mig han lo og smilte (это совсем не мне он смеялся и улыбался) da vi gik forbi hytten (когда мы проходили мимо хижины), det var til Maggie (это /он/ Магги).

Glahn vilde slå dette hen som om det ingen betydning hadde da jeg talte til ham derom. Men jeg glemte det ikke. Det var heller ikke til mig han lo og smilte da vi gik forbi hytten, det var til Maggie.

Hvad er det hun går og tygger på (что это она ходит и жуёт)? spurte han mig (спросил он меня).

Det vet jeg ikke (я этого не знаю), svarte jeg (ответил я); hun tygger (она жуёт), dertil har hun vel fått sine tænder (для этого, видимо, даны ей /ее/ зубы: «она получила свои зубы»).

Og det var heller ingen nyhet for mig (и это было никакой не новостью для меня) at Maggie stadig tygget på noget (что Магги постоянно жевала что-то), det hadde jeg længe lagt mærke til (на это я давно обратил внимание). Men det var ikke betel hun tygget på (но это не бетель она жевала = но она жевала не бетель), for hendes tænder var aldeles hvite (ибо ее зубы были совсем белые), derimot hadde hun den vane å tygge på alle andre ting (напротив, была у нее привычка жевать все другие вещи = что не попадя), stikke dem i munden

(совать их в рот) og tygge på dem som om det var noget godt (и жевать их, словно это было что-то хорошее).

Hvad er det hun går og tygger på? spurte han mig.

Det vet jeg ikke, svarte jeg; hun tygger, dertil har hun vel fåt sine tænder.

Og det var heller ingen nyhet for mig at Maggie stadig tygget på noget, det hadde jeg længe lagt mærke til. Men det var ikke betel hun tygget på, for hendes tænder var aldeles hvite, derimot hadde hun den vane å tygge på alle andre ting, stikke dem i munden og tygge på dem som om det var noget godt.

Det kunde være hvadsomhelst (это могло быть все что угодно), pengestykker (монеты), papirstumper (клочки бумаги), fuglefjær (птичьи перья), men hun tygget på det (но она жевала их). Men det var ialfald ikke noget å nedsætte hende (но это было, в любом случае, не что-то, что могло бы ее умалить = умалить ее достоинства; *nedsætte* — *снижать, умалять*) for når hun var landsbyens smukkeste pike trods det (так как она оставалась самой прелестной девушкой деревни, несмотря на это); men Glahn var misundelig på mig (но Глан был завистлив ко мне = завидовал мне), det var saken (/вот в чем/ было дело). Kvælden efter (на следующий вечер) blev jeg forresten igjen gode venner med Maggie (стал я, впрочем, опять хорошим другом Магги: «хорошими друзьями с Магги») og vi så ikke noget til Glahn (и мы ничего не сказали Глану).

Det kunde være hvadsomhelst, pengestykker, papirstumper, fuglefjær, men hun tygget på det. Men det var ialfald ikke noget å nedsætte hende for når hun var landsbyens smukkeste pike trods det; men Glahn var misundelig på mig, det var saken.

Kvælden efter blev jeg forresten igjen gode venner med Maggie og vi så ikke noget til Glahn.

III

En ukes tid forløp nu (неделя /времени/ прошла), vi gik hver dag på jagt og skjød en mængde vildt (мы ходили каждый день на охоту и стреляли много дичи). En morgning (однажды утром), just som vi trådte ind i skogen (как только мы ступили в лес) grep Glahn mig i armen og hvisket (схватил Глан меня за руку и прошептал): Stans (стой)! I det samme kaster han riflen til kindet og brænder av (и тут же вскидывает он ружье к щеке и выстреливает). Det var en ung leopard han skjød (это молодого леопарда он подстрелил). Jeg kunde også ha skutt da (я мог бы тоже выстрелить тогда), men Glahn beholdt den ære for sig selv (но Глан оставил эту честь для себя /самого/) og skjød først (и выстрелил первым). Hvor han nu vil bryste sig igjen (как он теперь будет хвастаться опять)! tænkte jeg (подумал я). Vi nærmet os det døde dyr (мы приблизились к мертвому животному), det var stendødt (оно было совершенно мертвым = убитым наповал; *stendødt: sten — камень + død — мертвый*), revet op i venstre side (разорванным с левого бока), og kuglen sat i ryggen (и пуля сидела в спине).

En ukes tid forløp nu, vi gik hver dag på jagt og skjød en mængde vildt. En morgning, just som vi trådte ind i skogen grep Glahn mig i armen og hvisket: Stans! I det samme kaster han riflen til kindet og brænder av. Det var en ung leopard han skjød. Jeg kunde også ha skutt da, men Glahn beholdt den ære for sig selv og skjød først. Hvor han nu vil bryste sig igjen! tænkte jeg. Vi nærmet os det døde dyr, det var stendødt, revet op i venstre side, og kuglen sat i ryggen.

Jeg holder ikke av å bli grepet i armen (я не люблю быть схваченным за руку = когда меня хватают за руку; *holde av... — любить, находить удовольствие в чем-либо*), derfor sa jeg (поэтому я сказал):

Det skudd kunde også jeg ha gjort (этот выстрел мог бы и я сделать).

Glahn så på mig (Глан посмотрел на меня).

Jeg sier igjen (я говорю опять):

De tror kanskje ikke at jeg kunde ha gjort det (вы не верите, наверное, что я мог сделать это)?

Glahn svarer ikke nu heller (Глан не отвечает и сейчас). Istedet derfor viser han endnu en gang sin barnagtighet (вместо этого показывает он еще раз свое ребячество; *barn* — ребенок; *barnagtig* — детский, ребяческий) og skyter den døde leopard påny (и выстреливает в мертвого леопарда снова), dennegang gjennom hodet (на этот раз в голову). Jeg ser himmelfalden på ham (я смотрю недоуменно на него; *himmelfalden*: *himmel* — небо + *falden* — упавший).

Ja, sier han til forklaring (он говорит в объяснение), jeg kan ikke være bekjendt av å ha rammet en leopard i siden (я не могу быть известен /тем/, что попал леопарду в бок = = мне неловко, что будут знать, что я попал леопарду в бок).

Jeg holder ikke av å bli grepet i armen, derfor sa jeg:

Det skudd kunde også jeg ha gjort.

Glahn så på mig.

Jeg sier igjen:

De tror kanskje ikke at jeg kunde ha gjort det?

Glahn svarer ikke nu heller. Istedet derfor viser han endnu en gang sin barnagtighet og skyter den døde leopard påny, dennegang gjennom hodet. Jeg ser himmelfalden på ham.

Ja, sier han til forklaring, jeg kan ikke være bekjendt av å ha rammet en leopard i siden.

Det var for meget for hans forfængelighet (это было слишком для его тщеславия; *forfængelig* — тщеславный) at han hadde gjort et så simpelt skudd (что он сделал такой простой выстрел), altid vilde han være den første (всегда он хотел быть первым). Hvor han var naragtig (как он был глуп/нелеп; *nar* —

дурак; шут; naragtig — дурацкий, шутовской)! Men det blev ikke min sak (*но это было не мое дело*), jeg vilde ikke røbe ham (*я не хотел уличать его*).

Om kvadden da vi kom ind til byen med den døde leopard (*вечером, когда мы вошли в селение с мертвым леопардом*) møtte mange av de indfødte op for å beskue den (*явилось много туземцев, чтобы посмотреть на него*). Glahn sa forresten bare at vi hadde skutt den om morgningen (*Глан сказал впрочем только, что мы подстрелили его утром*) og gjorde sig ikke videre til derav da (*и не распространялся больше об этом*). Maggie kom også tilstede (*Магги пришла тоже туда*).

Hvem har skutt den (*кто подстрелил его*)? spurte hun (*спросила она*).

Det var for meget for hans forfængelighet at han hadde gjort et så simpelt skudd, altid vilde han være den første. Hvor han var naragtig! Men det blev ikke min sak, jeg vilde ikke røbe ham.

Om kvadden da vi kom ind til byen med den døde leopard møtte mange av de indfødte op for å beskue den. Glahn sa forresten bare at vi hadde skutt den om morgningen og gjorde sig ikke videre til derav da. Maggie kom også tilstede.

Hvem har skutt den? spurte hun.

Det ser du vel (*это видишь ты хорошо = видно хорошо*), to sår (*две раны*), vi skjød den imorges da vi gik ut (*мы подстрелили его утром, когда выходили*). — Og han vendte dyret om og viste hende de to sår (*и он перевернул животное, чтобы показать две раны*), både det i siden og det i hodet (*и в боку, и в голове; både... og... — и... и...*). Her gik min kugle (*здесь прошла моя пуля*), sa han og pekte på såret i siden (*сказал он и указал на рану в боку*) fordi han i sin naragtighet (*потому, что он, по своей глупости/в своем шутовстве*) vilde overlate til mig å ha rammet i hodet (*хотел уступить мне попадание в голову*). Jeg gad ikke rette ham og gjorde det heller ikke (*я не собирался поправлять его и не сделал этого вовсе; gide — хотеть*). Glahn begyndte derefter å traktere de

indfødte med risøl (Глан начал потом угощать туземцев рисовой водкой; øl — пиво), ja gav en mængde ut til hvem som vilde drikke (раздавал большое количество тем, кто хотел пить).

De har skutt den begge to (они подстрелили его оба), sa Maggie for sig selv (сказала Маги сама себе), og hun så dog hele tiden på Glahn (но она смотрела все-таки все время на Глана).

Det ser du vel, to sår, vi skjød den imorges da vi gik ut. — Og han vendte dyret om og viste hende de to sår, både det i siden og det i hodet. Her gik min kugle, sa han og pekte på såret i siden fordi han i sin naragtighet vilde overlate til mig å ha rammet i hodet. Jeg gad ikke rette ham og gjorde det heller ikke. Glahn begyndte derefter å traktere de indfødte med risøl, ja gav en mængde ut til hvem som vilde drikke.

De har skutt den begge to, sa Maggie for sig selv, og hun så dog hele tiden på Glahn.

Jeg trak hende med mig til siden og sa (я отвел ее со мной в сторону и сказал): Hvorfor ser du hele tiden på ham (почему смотришь ты все время на него)? Står ikke også jeg ganske nær ved (не стою ли я /совсем/ близко)?

Jo, svarte hun (да, сказала она). Og hør: jeg kommer iaften (и послушай: я приду вечером).

Dagen efter var det at Glahn fik det brev (день спустя Глан получил то письмо). Det kom nemlig et brev til ham (пришло именно письмо ему = дело в том, что ему пришло письмо) med ekspres fra flodstationen (экспрессом с речной станции) og det hadde gått en omvei på et hundrede og otti miles (и оно шло окружными путями сто восемьдесят миль). Breves var skrevet med en kvindehånd (письмо было написано женской рукой) og jeg tænkte ved mig selv (и я подумал сам себе) at det kanskje var fra hans forrige veninde (что оно, наверное, было от его бывшей подруги), den høitstående dame (той знатной: «высоко стоящей» дамы).

Jeg trak hende med mig til siden og sa:

Hvorfor ser du hele tiden på ham? Står ikke også jeg ganske nær ved?

Jo, svarte hun. Og hør: jeg kommer iaften.

Dagen efter var det at Glahn fik det brev. Det kom nemlig et brev til ham med ekspres fra flodstationen og det hadde gåt en omvei på et hundrede og otti miles. Breves var skrevet med en kvindehand og jeg tænkte ved mig selv at det kanske var fra hans forrige veninde, den høitstående dame.

Glahn lo nervøst da han hadde læst det (Глан засмеялся нервно, когда он прочитал его; *le — смеяться*) og gav budet en pengeseddel ekstra (и дал посыльному денежную банкноту сверху) fordi han var kommet med det (за то, что он прибыл с ним /с письмом/). Men det varte ikke længe (но это длилось не долго) før han blev taus og mørk (прежде чем он стал молчаливым и мрачным; *før — прежде; пока, до того, как*) og bestilte intet andet end å stirre ret frem for sig (и не делал ничего другого, как только смотреть прямо перед собой; *stirre — пристально смотреть, уставиться*). Om kvælden dråk han sig fuld (вечером напился пьян) med en gammel dværg av en indfødt og dennes søn (со старым карликом из туземцев и его сыном) og han omfavnet også mig (и он обнимал меня) og vilde absolut ha mig til å drikke med (и хотел, конечно, чтобы я пил с /ним/).

De er så elskværdig iaften (вы так любезны/так милы сегодня вечером), sa jeg (сказал я).

Glahn lo nervøst da han hadde læst det og gav budet en pengeseddel ekstra fordi han var kommet med det. Men det varte ikke længe før han blev taus og mørk og bestilte intet andet end å stirre ret frem for sig. Om kvælden dråk han sig fuld med en gammel dværg av en indfødt og dennes søn og han omfavnet også mig og vilde absolut ha mig til å drikke med.

De er så elskværdig iaften, sa jeg.

Så lo han meget høit og sa (тут он засмеялся очень громко и сказал):
Her ligger nu vi to midt indi Indien (вот лежим сейчас мы вдвоем посреди
Индии) og skyter vildt, hvad (и стреляем дичь, так)? Er dette ikke gruelig komisk
(/разве/ это не ужасно комично)? Og skål for alle verdens riker og lande (так
выпьем за все королевства и страны мира; *skål* — *чаша*; *тост*; *Deres skål!* —
Ваши здоровье!) og skål for alle smukke kvinder (выпьем за всех прелестных
женщин), gifte og ugifte (замужних и незамужних), fjærnt og nær (далеко и
близко). Hoho! Tænk Dem en mand (представьте себе мужчину) og en gift kone
frir til ham (и замужняя женщина предлагается ему; *fri* — *свататься*;
добиваться кого-либо), en gift kone (замужняя женщина)!

Så lo han meget høit og sa:

**Her ligger nu vi to midt indi Indien og skyter vildt, hvad? Er dette ikke
gruelig komisk? Og skål for alle verdens riker og lande og skål for alle
smukke kvinder, gifte og ugifte, fjærnt og nær. Hoho! Tænk Dem en mand og
en gift kone frir til ham, en gift kone!**

En grevinde (графиня)! sa jeg spydig (сказал я едко). Jeg sa det meget spydig (я
сказал это очень едко) og det smærtet ham (и это задело его; *smærte* —
причинять боль). Han gren som en hund fordi det smærtet ham (он оскалился,
как собака, потому что это задело его; *grine* — *усмехаться*; *скалиться*). Så
rynket han pludselig panden (потом наморщил он вдруг лоб) og begyndte å
blinke med øinene (и начал моргать глазами) og tænke grundig over (и думать
основательно) om han skulde ha sagt formeget (что он, наверное, сказал
слишком много), så høitidelig anstilte han sig med den smule hemmelighet (так
торжественно выставил он себя с этой крупницей тайны; *smule* — *частица*,
крошка).

En grevinde! sa jeg spydig. Jeg sa det meget spydig og det smærtet ham. Han gren som en hund fordi det smærtet ham. Så rynket han pludselig panden og begyndte å blinke med øinene og tænke grundig over om han skulde ha sagt formeget, så høitidelig anstilte han sig med den smule hemmelighet.

Men i det samme kom endel børn løpende bortimot vor hytte (но тут подбежали несколько детей к нашей хижине; *bortimot* — в направлении к) og ropte og skrek (кричали и вопили; *skrike* — кричать, вопить): Tigrene, ohoi, tigrene (тигры)! Et barn var blit snappet av en tiger næsten like ved landsbyen (один ребенок был схвачен тигром почти у самой деревни), i en kratskog mellem byen og floden (в зарослях кустарника между селением и рекой; *krat* — кустарник, подлесок).

Det var nok for Glahn (этого было достаточно для Глана) som var beruset og i en sønderreven sindstilstand (который был пьян и в смятенном состоянии ума; *sønderrive* — разрывать; терзать, мучить; *rive* — рвать), han grep sin rifle og sprang i et nu ned til kratskogen (он схватил свое ружье и бросился тотчас вниз к кустарнику); han hadde ikke engang hat på (у него не было даже шляпы на /голове/). Men hvorfor tok han riflen nu istedetfor haglbørsen (но почему он взял винтовку сейчас, вместо дробовика) hvis han virkelig var så motig (если он действительно был такой храбрый)?

Men i det samme kom endel børn løpende bortimot vor hytte og ropte og skrek: Tigrene, ohoi, tigrene! Et barn var blit snappet av en tiger næsten like ved landsbyen, i en kratskog mellem byen og floden.

Det var nok for Glahn som var beruset og i en sønderreven sindstilstand, han grep sin rifle og sprang i et nu ned til kratskogen; han hadde ikke engang hat på. Men hvorfor tok han riflen nu istedetfor haglbørsen hvis han virkelig var så motig?

Han måtte vade over floden hvad som ikke var uten fare (он должен перейти вброд реку, что не было безопасно: «без опасности»), men floden var rigtignok også næsten tør nu like til regntiden (но река была, конечно, почти сухой сейчас, до сезона дождей; *rigtignok* — действительно, конечно, в самом деле); en stund efter hørte jeg to skudd (некоторое время спустя услышал я два выстрела) og umiddelbart derpå endnu et tredje skudd (и тут же за ними еще третий выстрел).

Han måtte vade over floden hvad som ikke var uten fare, men floden var rigtignok også næsten tør nu like til regntiden; en stund efter hørte jeg to skudd og umiddelbart derpå endnu et tredje skudd.

Tre skudd til et dyr (три выстрела по одному животному)! tænkte jeg (подумал я); en løve vilde ha tumlet for to skudd og dette er dog bare en tiger (лев упал бы от двух выстрелов, а это /ведь/ всего лишь тигр)! Men endog disse tre skudd var til ingen nytte (и еще эти три выстрела были без никакой необходимости = были напрасны), barnet var allikevel revet ihjæl og halvt opætt da Glahn kom (ребенок был, все равно, разорван /насмёрть/ и наполовину съеден, когда Глан пришел); hvis han ikke hadde været så beruset (если бы он не был так пьян) vilde han heller ikke ha gjort et forsøk på å redde det (он даже не сделал бы попытку спасти его = он бы и не пытался спасти его).

Tre skudd til et dyr! tænkte jeg; en løve vilde ha tumlet for to skudd og dette er dog bare en tiger! Men endog disse tre skudd var til ingen nytte, barnet var allikevel revet ihjæl og halvt opætt da Glahn kom; hvis han ikke hadde været så beruset vilde han heller ikke ha gjort et forsøk på å redde det.

Natten tilbragte han i sus og dus i vor nabohytte (ночь он провел в свое удовольствие в нашей соседней хижине = в соседней с нами хижине; *leve i sus og dus* — прожигать жизнь, жить в свое удовольствие; *sus* — шум)

sammen med en enke og hendes to døtre (вместе с одной вдовой и ее двумя дочерьми), Gud vet sammen med hvem av dem (Бог знает, с кем из них). I to dager var Glahn ikke ædru en eneste stund (два дня не был Глан трезв ни одной минуты) og han hadde også fått mange kamerater å drikke med (и он /также/ приобрел много товарищей, /чтобы/ пить = с которыми пил). Han opfordret mig forgjæves til å ta del i sviren (он зазывал меня напрасно принять участие в попойке), han skjøttet ikke lenger om hvad han sa (он не следил более за тем, что говорил) og bebreidet mig at jeg var skinsyk på ham (и укорял меня, что я был ревнив к нему = ревновал к нему). Deres skinsyke forblinder Dem (ваша ревность ослепляет вас), sa han. Min skinsyke (моя ревность)! Jeg skinsyk på ham (я ревную к нему)! Vet De hvad (знаете /вы/ что), sa jeg, skinsyk på Dem (ревную к вам)! Hvad skulde jeg være skinsyk på Dem for (с чего бы стал я ревновать к вам)?

Natten tilbragte han i sus og dus i vor nabohytte sammen med en enke og hendes to døtre, Gud vet sammen med hvem av dem.

I to dager var Glahn ikke ædru en eneste stund og han hadde også fått mange kamerater å drikke med. Han opfordret mig forgjæves til å ta del i sviren, han skjøttet ikke lenger om hvad han sa og bebreidet mig at jeg var skinsyk på ham.

Deres skinsyke forblinder Dem, sa han.

Min skinsyke! Jeg skinsyk på ham!

Vet De hvad, sa jeg, skinsyk på Dem! Hvad skulde jeg være skinsyk på Dem for?

Neinei (нет), så er De ikke skinsyk på mig (так вы не завидуєте мне), svarte han (ответил он). Jeg har forresten hilst på Maggie i kvæld (я, кстати, поприветствовал Магги сегодня вечером), hun tygget som sædvanlig (она жевала, как обычно).

Jeg bet mit svar i mig og gik (я прикусил язык: «ответ» /в себе/ и отошел; *bite* — *кусать*).

**Neinei, så er De ikke skinsyk på mig, svarte han. Jeg har forresten hilst på Maggie i kvæld, hun tygget som sædvanlig.
Jeg bet mit svar i mig og gik.**

IV

Vi begyndte atter å gå på jagt (мы начали снова ходить на охоту). Glahn følte at han hadde forurettet mig og bad mig om undskyldning herfor (Глан чувствовал, что он обидел меня и попросил прощения за это).

Forresten er jeg jammerlig kjed av det hele (вообще мне ужасно надоело это все), sa han; jeg vilde ønske at De skjød feil en dag (я хотел бы, чтобы вы выстрелили неточно однажды) og gav mig en kugle i strupen (и пустили мне пулю в горло = в затылок).

Det var kanskje atter brevet fra grevinden (это было, наверное, опять письмо от графини) som ulmet i hans erindring og jeg svarte (которое теплилось в его памяти, и я ответил; *ulme* — *тлеть*):

Som man reder så ligger man (как постелешь, так и будешь лежать = что посеешь, то и пожнешь).

Han blev for hver dag mere taus og mørk (он был с каждым днем молчаливее и мрачнее), han drak ikke mere (он не пил больше) og sa heller ikke et ord mere (но и не говорил ни слова больше); hans kinder blev hule (его щеки стали впалыми).

Vi begyndte atter å gå på jagt. Glahn følte at han hadde forurettet mig og bad mig om undskyldning herfor.

Forresten er jeg jammerlig kjed av det hele, sa han; jeg vilde ønske at De skjøt feil en dag og gav mig en kule i strupen.

Det var kanskje atter brevet fra grevinden som ulmet i hans erindring og jeg svarte:

Som man reder så ligger man.

Han blev for hver dag mere taus og mørk, han drak ikke mere og sa heller ikke et ord mere; hans kinder blev hule.

En dag hørte jeg pludselig passiar og latter utenfor mit vindu (однажды я услышал болтовню и смех за моим окном), jeg så ut (я выглянул), Glahn hadde igjen fått sin lystige mine på (Глан опять нацепил радостную мину) og stod og talte høit med Maggie (стоял и разговаривал громко с Магги). Han brukte alle sine bedårende kunster (он использовал все свои очаровывающие искусства = все свое искусство очарования). Maggie måtte nok være kommet like hjemmefra (Магги, должно быть, шла прямо из дома) og Glahn hadde passet hende op (а Глан подстерег ее). De betænkte sig ikke engang (они даже не обдумали = не колебались) på å slå sig sammen ret utenfor min glastrute (встретиться прямо у моего окна; *rute* — *квадрат*; *оконное стекло* /в виде прямоугольника/).

En dag hørte jeg pludselig passiar og latter utenfor mit vindu, jeg så ut, Glahn hadde igjen fått sin lystige mine på og stod og talte høit med Maggie. Han brukte alle sine bedårende kunster. Maggie måtte nok være kommet like hjemmefra og Glahn hadde passet hende op. De betænkte sig ikke engang på å slå sig sammen ret utenfor min glastrute.

Jeg følte en skjælving i alle mine lemmer (я почувствовал дрожь во всех моих членах = во всем теле) og jeg spændte hanen på min rifle (и я взвел курок моего ружья) og lot den igjen gå ned (и опустил его /ружье/ снова; *la* — *позволять*). Jeg trådte ut på plassen og tok Maggie i armen (я вышел на место = к ним и взял Магги за руку); vi gik tause ut efter byen (мы пошли молча по поселку); Glahn

forsvant straks ind i hytten (Глан исчез тотчас в хижине; *forsvinde* — *исчезать, пропадать*).

Hvorfor taler du atter med ham (зачем ты разговариваешь снова с ним)? spurte jeg Maggie (спросил я Магги).

Hun svarte ikke (она не ответила).

Jeg følte en skjælving i alle mine lemmer og jeg spændte hanen på min rifle og lot den igjen gå ned. Jeg trådte ut på plassen og tok Maggie i armen; vi gik tause ut efter byen; Glahn forsvant straks ind i hytten.

Hvorfor taler du atter med ham? spurte jeg Maggie.

Hun svarte ikke.

Jeg var fortvilet til døden (я был отчаянным до смерти = я был в сильном отчаянии), mit hjærte klappet så hårdt (мое сердце стучало так сильно) at jeg knapt kunde trække pusten (что я едва мог вдыхать воздух = переводил дух). Aldrig hadde jeg set Maggie smukkere end da (никогда не видел я Магги более прелестной, чем тогда), jeg hadde aldrig set en helt hvit pike så smuk (я никогда не видел и совсем белой девушки такой прелестной) og derfor glemte jeg at hun var tamuler (и поэтому забыл я, что она была тамилкой) og glemte alt for hendes skyld (и забыл все из-за нее).

Jeg var fortvilet til døden, mit hjærte klappet så hårdt at jeg knapt kunde trække pusten. Aldrig hadde jeg set Maggie smukkere end da, jeg hadde aldrig set en helt hvit pike så smuk og derfor glemte jeg at hun var tamuler og glemte alt for hendes skyld.

Svar mig, sa jeg, hvorfor taler du med ham (ответь мне, сказал я, зачем разговариваешь ты с ним)?

Jeg synes bedre om ham (мне он нравится все больше; *synes* — *казаться*; *synes godt om én* — *иметь склонность к кому-либо*), svarte hun (ответила она).

Synes du bedre om ham end om mig (он нравится тебе больше, чем я)?

Ja (да).

Svar mig, sa jeg, hvorfor taler du med ham?

Jeg synes bedre om ham, svarte hun.

Synes du bedre om ham end om mig?

Ja.

Nå, hun syntes bedre om ham (вот, ей нравится больше он) skjønt jeg nok kunde måle mig med ham (хотя я бы мог потягаться с ним; *måle sig med — сравниться с*)! Hadde jeg ikke alltid været venlig mot hende (/разве/ не был я всегда любезен с нею: «дружелюбен по отношению к ней») og git hende skillinger og foræringer (и давал ей шиллинги и подарки)? Og hvad hadde han gjort (а что он сделал)?

Han gjør løier med dig (он делает насмешки = он насмехается над тобой), han sier at du tygger (он говорит, что ты жуешь), sa jeg.

Nå, hun syntes bedre om ham skjønt jeg nok kunde måle mig med ham!

Hadde jeg ikke alltid været venlig mot hende og git hende skillinger og foræringer? Og hvad hadde han gjort?

Han gjør løier med dig, han sier at du tygger, sa jeg.

Det forstod hun ikke (этого она не поняла) og jeg forklarte hende det bedre (и я объяснил ей это получше) at hun altid hadde den vane å stikke alting i munden (что она постоянно имела привычку засовывать все в рот) og tygge på det (и жевать это) og at Glahn gjorde sig lystig over hende derfor (и Глан подсмеивался над ней за это; *gjorde sig lystig — высмеивать, подсмеиваться*). Dette gjorde mere indtryk på hende end alt andet som jeg sa (это произвело большее впечатления на нее, чем все, что я сказал).

Hør her (слушай /сюда/), Maggie, sa jeg videre (сказал я дальше), du skal være min for alltid (ты будешь моей навсегда); vil du ikke det (/разве/ не хочешь ты этого)? Jeg har tænkt over det (я думал об этом), du skal følge med mig når jeg reiser herfra (ты последуешь со мной, когда я поеду отсюда), jeg vil gifte mig med dig (я хочу жениться на тебе), hører du (слышишь), og vi skal reise til mit eget land og bo (мы поедem в мою /собственную/ страну и будем жить). Det vil du vel (ты этого хочешь)?

Det forstod hun ikke og jeg forklarte hende det bedre at hun alltid hadde den vane å stikke alting i munden og tygge på det og at Glahn gjorde sig lystig over hende derfor. Dette gjorde mere indtryk på hende end alt andet som jeg sa.

Hør her, Maggie, sa jeg videre, du skal være min for alltid; vil du ikke det? Jeg har tænkt over det, du skal følge med mig når jeg reiser herfra, jeg vil gifte mig med dig, hører du, og vi skal reise til mit eget land og bo. Det vil du vel?

Og dette gjorde også indtryk på hende (и это произвело тоже впечатление на нее), Maggie blev livlig og talte meget med mig på spaserturen (Мэгги стала оживленной и разговаривала много со мной на прогулке). Hun nævnte bare en gang Glahn (она назвала только один раз Глана), hun spurte (она спросила):

Og dette gjorde også indtryk på hende, Maggie blev livlig og talte meget med mig på spaserturen. Hun nævnte bare en gang Glahn, hun spurte:

Og skal Glahn være med os når vi reiser (а будет Глан с нами, когда мы поедem)?

Nei, svarte jeg, det skal han ikke (нет, ответил я, он не будет). Er du bedrøvet derfor (ты огорчена этим)?

Nei nei, svarte hun hurtig (нет, ответила она быстро), jeg er glad derfor (я рада этому).

Mere sa hun ikke om ham (больше не говорила она о нем) og jeg følte mig beroliget (и я почувствовал себя успокоенным). Maggie gik også med mig hjem (Магги пошла также со мной домой) da jeg bad hende derom (когда я попросил ее об этом).

Da hun et par timer senere forlot mig (когда она пару часов спустя покинула меня) klatret jeg op stigen til Glahns rum (я забрался вверх по лестнице в комнату Глана) og banket på den tynde rørdør (и постучал в тонкую тростниковую дверь; *rør* — *труба; трубка; камыш, тростник*). Han var hjemme (он был дома). Jeg sa (я сказал):

Jeg kommer for å si Dem (я пришел, чтобы сказать вам) at vi kanskje ikke bør ta på jagt imorgen (что нам, наверное, не следует идти на охоту завтра).

Og skal Glahn være med os når vi reiser?

Nei, svarte jeg, det skal han ikke. Er du bedrøvet derfor?

Nei nei, svarte hun hurtig, jeg er glad derfor.

Mere sa hun ikke om ham og jeg følte mig beroliget. Maggie gik også med mig hjem da jeg bad hende derom.

Da hun et par timer senere forlot mig klatret jeg op stigen til Glahns rum og banket på den tynde rørdør. Han var hjemme. Jeg sa:

Jeg kommer for å si Dem at vi kanskje ikke bør ta på jagt imorgen.

Hvorfor ikke (почему нет)? spurte Glahn (спросил Глан).

Fordi jeg ikke svarer for (потому, что я не отвечаю за то = я не ручаюсь) at jeg ikke kommer til å skyte feil (что я не выстрелю мимо), at jeg ikke gir Dem en kugle i strupen (что я не всажу вам пулю в горло).

Glahn svarte ikke og jeg gik ned igjen (Глан не ответил, и я пошел вниз обратно). Efter denne advarsel torde han vel ikke gå på jagt imorgen (после этого предупреждения он не осмелится, конечно, пойти на охоту завтра); men hvorfor hadde han også lokket Maggie bort under mit vindu (но зачем он все же

заманил Магги под мое окно) og fjaset høit med hende (и любезничал громко с ней; *fjase* — *ребячиться, шутить; флиртовать*)?

Hvorfor ikke? spurte Glahn.

Fordi jeg ikke svarer for at jeg ikke kommer til å skyte feil, at jeg ikke gir Dem en kugle i strupen.

Glahn svarte ikke og jeg gik ned igjen. Efter denne advarsel torde han vel ikke gå på jagt imorgen; men hvorfor hadde han også lokket Maggie bort under mit vindu og fjaset høit med hende?

Hvorfor reiste han ikke hjem igjen (почему не поехал он домой /обратно/) når brevet virkelig kaldte ham tilbake (когда письмо действительно звало его обратно)? Istedet derfor gik han ofte og bet tænderne sammen (вместо этого ходил он /часто/ и сжимал зубы) og ropte hen i luften (и кричал в воздух = в никуда): Aldrig! Aldrig (никогда)! Før later jeg mig partere (лучше позволю я себя четвертовать; *partére* — *делить на части*)!

Men morgningen (но утром) efter at jeg hadde git ham den advarsel om kvælden (после того, как я сделал ему то предупреждение вечером) stod allikevel Glahn foran min seng og ropte (Глан все-таки стоял перед моей кроватью и кричал; *allikevel* — *все-таки, все же, тем не менее*):

Op, op, kamerat (вставай, товарищ)! Det er det deiligste veir (чудеснейшая погода), vi må skyte noget (мы должны подстрелить что-нибудь). Forresten var det dumt det De sa igåraftes (кстати, было глупо то, что высказали вчера вечером).

Hvorfor reiste han ikke hjem igjen når brevet virkelig kaldte ham tilbake?

Istedet derfor gik han ofte og bet tænderne sammen og ropte hen i luften:

Aldrig! Aldrig! Før later jeg mig partere!

Men morgningen efter at jeg hadde git ham den advarsel om kvælden stod allikevel Glahn foran min seng og ropte:

Op, op, kamerat! Det er det deiligste veir, vi må skyte noget. Forresten var det dumt det De sa igårftes.

Klokken var ikke engang mere end fire (на часах было еще не больше четырех), men jeg stod straks op (но я встал тотчас) og gjorde mig istand (и привел в порядок = собрал) til å ta med (что взять с /собой/) fordi han foragtet min advarsel (так как он пренебрег моим предупреждением; *foragte* — *презирать*). Jeg ladde min børsе før jeg tok ut (я заряжал /мое/ ружье перед тем, как отправился) og lot ham stå og se på at jeg gjorde det (и позволил ему стоять и смотреть на то, как я делал это). Det var atpå kjøpet ikke det deiligste veir (в добавок ко всему, не было чудесной погоды) som han sa (как он говорил), det regnet og derved hånet han mig endnu mere (шел дождь, и этим насмехался он надо мной еще больше). Men jeg lot som ingenting og gik taus med (но я сделал вид, будто ничего /не произошло/, и пошел молча с /ним/).

Klokken var ikke engang mere end fire, men jeg stod straks op og gjorde mig istand til å ta med fordi han foragtet min advarsel. Jeg ladde min børsе før jeg tok ut og lot ham stå og se på at jeg gjorde det. Det var atpå kjøpet ikke det deiligste veir som han sa, det regnet og derved hånet han mig endnu mere. Men jeg lot som ingenting og gik taus med.

Hele dagen streifet vi om i skogene (целый день бродили мы по лесам; *streife* — *задевать, касаться; streife om* — *бродить*), hver med sine egne tanker (каждый со своими собственными мыслями). Vi skjød intet (мы не подстрелили ничего), vi gik glip av det ene vildt efter det andre (мы упускали одну дичь за другой; *gå glip av* — *упустить, проворонить*) fordi vi tænkte på andre ting end jagten (потому, что мы думали о других вещах, а не об охоте; *end* — *нежели, кроме*). Ved middagstid begyndte Glahn å gå noget foran mig (около полудня начал Глан идти немного впереди меня) som om han vikle gi mig en bedre leilighet (словно он хотел дать мне лучшую возможность) til å gjøre med ham

hvad jeg vilde (сделать с ним /все/, что я хотел). Han gik like foran min børsemunding (он шел прямо перед /моим/ дулом ружья; *munding* — *устье; жерло*), men også denne hån tålte jeg (но и эту издевку я вынес). Vi vendte hjem om kvælden (мы повернули домой вечером) uten at noget hadde hendt (и при этом ничего не случилось: «без того, чтобы что-либо случилось»). Jeg tænkte (я подумал): Kanske tar han sig nu i agt (кажется будет он теперь поосторожнее = остережется: «возьмет себя во внимание») og later Maggie gå i fred (и оставит Магги в покое)!

Hele dagen streifet vi om i skogene, hver med sine egne tanker. Vi skjøt intet, vi gik glip av det ene vildt efter det andre fordi vi tænkte på andre ting end jagten. Ved middagstid begyndte Glahn å gå noget foran mig som om han vikle gi mig en bedre leilighet til å gjøre med ham hvad jeg vilde. Han gik like foran min børsemunding, men også denne hån tålte jeg. Vi vendte hjem om kvælden uten at noget hadde hendt. Jeg tænkte: Kanske tar han sig nu i agt og later Maggie gå i fred!

Dette har været den længste dag i mit liv (это был самый длинный день в моей жизни), sa Glahn om kvælden da vi stod ved hytten (сказал Глан вечером, когда мы стояли у хижины).

Det blev ikke talt mere mellem os (не было больше разговоров между нами = больше мы не говорили).

Dette har været den længste dag i mit liv, sa Glahn om kvælden da vi stod ved hytten.

Det blev ikke talt mere mellem os.

I de følgende dager var han i det sorteste humør (в последующие дни был он в самом мрачном настроении), vistnok stadig for det samme brevs skyld (наверное, все из-за того самого письма).

Jeg holder det aldeles ikke ut (я не вынесу вовсе этого = я больше не могу), nei jeg holder det ikke ut! sa han stundom om natten (говорил он иногда по ночам); vi hørte det gjennom hele hytten (мы слышали это во всей хижине). Hans tværhet gik også så vidt (его угрюмость зашла так далеко) at han ikke engang besvarte de venligste spørsmål fra vor værtinde (что он даже не отвечал на самые любезные вопросы нашей хозяйки) og han stønnet endog når han sov (и он стонал еще, когда спал; *sove*).

I de følgende dager var han i det sorteste humør, vistnok stadig for det samme brevs skyld.

Jeg holder det aldeles ikke ut, nei jeg holder det ikke ut! sa han stundom om natten; vi hørte det gjennom hele hytten. Hans tværhet gik også så vidt at han ikke engang besvarte de venligste spørsmål fra vor værtinde og han stønnet endog når han sov.

Hans samvittighet bærer på meget (его совесть несет многое = у него совесть не чиста)! tænkte jeg (подумал я); men hvorfor i alverden reiser han ikke hjem (но почему же не едет он домой; *alverden* — вселенная; *hvorfor i alverden* — так почему же, черт возьми /усилительный оборот/)? Hans hovmodighet forbød ham det sagtens (его гордость запрещает ему, без сомнения; *forby* — воспрещать; *sagtens* — легко; несомненно; возможно, наверно), han vilde ikke være den som kom igjen (он не хотел быть тем, кто приехал обратно = он не хотел приезжать обратно) når han engang var blit avvist (когда ему однажды было отказано; *avvise* — отклонять /просьбу/; *vise* — указывать, показывать направление).

Hans samvittighet bærer på meget! tænkte jeg; men hvorfor i alverden reiser han ikke hjem? Hans hovmodighet forbød ham det sagtens, han vilde ikke være den som kom igjen når han engang var blit avvist.

Jeg traf Maggie hver kvæld (я встречался с Магги каждый вечер) og Glahn talte ikke mere med hende (и Глан не разговаривал больше с ней). Jeg la mærke til at hun hadde ophørt å tygge (я обратил внимание, что она перестала жевать), hun tygget slet ikke mere (она не жевала совсем /больше/) og jeg glædet mig derover og tænkte (и я радовался этому и думал): hun tygger ikke mere (она не жуёт больше), det er en feil mindre (одним недостатком меньше) og jeg elsker hende endnu dobbelt så meget (и я люблю ее /еще/ вдвое больше)! En dag spurte hun efter Glahn (однажды спросила она о Глане), hun spurte meget forsiktig (она спросила очень осторожно). Var han ikke frisk (он не здоров)? var han reist (он уехал)?

Jeg traf Maggie hver kvæld og Glahn talte ikke mere med hende. Jeg la mærke til at hun hadde ophørt å tygge, hun tygget slet ikke mere og jeg glædet mig derover og tænkte: hun tygger ikke mere, det er en feil mindre og jeg elsker hende endnu dobbelt så meget! En dag spurte hun efter Glahn, hun spurte meget forsiktig. Var han ikke frisk? var han reist?

Hvis han ikke er død eller reist (если он не умер или не уехал), svarte jeg (ответил я), så ligger han vel hjemme (то лежит он, непременно, дома). Mig er det like meget (мне это все равно). Han er ikke til å holde ut med lenger (он невыносим более; *holde ut* — *выдерживать, выносить*).

Men da vi i det samme kom frem til hytten fik vi se Glahn (но когда мы вдруг подошли к хижине, мы увидели Глана) som lå på en matte på marken med hænderne under nakken (который лежал на циновке, на земле, с руками за затылком) og stirret til himmels (и пялился в небо).

Der ligger han så forresten (вон лежит он, кстати), sa jeg.

Hvis han ikke er død eller reist, svarte jeg, så ligger han vel hjemme. Mig er det like meget. Han er ikke til å holde ut med lenger.

Men da vi i det samme kom frem til hytten fik vi se Glahn som lå på en matte på marken med hænderne under nakken og stirret til himmels.

Der ligger han så forresten, sa jeg.

Maggie gik like bort til ham (Магги подошла прямо к нему) inden jeg kunde forhindre det (прежде чем я смог помешать этому) og sa med glad stemme (и сказала радостным голосом):

Jeg tygger ikke mere (я не жую больше), se selv (видите /сами/)! Ingen fjær, ingen pengestykker (никаких перьев, никаких монет), ingen papirstumper tygger jeg mere (никаких бумажек не жую я больше).

Glahn så knapt på hende og vedblev å ligge stille (Глан глянул едва на нее и остался лежать спокойно); men Maggie og jeg gik (а Магги и я ушли). Da jeg bebreidet hende at hun hadde brutt sit løfte (когда я упрекнул ее, что она нарушила свое обещание; *bryte* — *ломать*) og talt til Glahn igjen (и разговаривала с Гланом опять) svarte hun at hun bare vilde tilrettevise ham (ответила она, что она просто хотела осадить его; *tilrettevise* — *делать выговор, выносить порицание: til + rette + vise* — «к правильному указывать = возвращать в норму»).

Maggie gik like bort til ham inden jeg kunde forhindre det og sa med glad stemme:

Jeg tygger ikke mere, se selv! Ingen fjær, ingen pengestykker, ingen papirstumper tygger jeg mere.

Glahn så knapt på hende og vedblev å ligge stille; men Maggie og jeg gik. Da jeg bebreidet hende at hun hadde brutt sit løfte og talt til Glahn igjen svarte hun at hun bare vilde tilrettevise ham.

Ja det er godt (это хорошо), tilrettevis ham (выговаривай его = ставь его на место), sa jeg; men var det da for hans skyld du hørte op å tygge (но /было/ это не ради него /что/ ты перестала жевать)?

Hun svarte ikke (она не ответила). Hvad, vilde hun ikke svare (она не хотела отвечать)?

Si, hører du, var det for hans skyld (скажи, слышишь, было это из-за него)?

Nei nei, svarte hun så (нет, ответила она тут), det var for din skyld (это было ради тебя).

Og jeg kunde heller ikke tro andet (я и не мог думать иначе = так я и думал). Hvorfor skulde hun gjøre noget for Glahns skyld (зачем ей делать что-то ради Глана)?

Om kvælden lovet Maggie å komme til mig og hun kom også (вечером Магги пообещала прийти ко мне, и она пришла).

Ja det er godt, tilrettevis ham, sa jeg; men var det da for hans skyld du hørte op å tygge?

Hun svarte ikke. Hvad, vilde hun ikke svare?

Si, hører du, var det for hans skyld?

Nei nei, svarte hun så, det var for din skyld.

Og jeg kunde heller ikke tro andet. Hvorfor skulde hun gjøre noget for Glahns skyld?

Om kvælden lovet Maggie å komme til mig og hun kom også.

V

Hun kom klokken ti (она пришла в десять часов), jeg hørte hendes røst utenfor (я слышал ее голос /у дома/), hun talte høit med et barn (она разговаривала громко с ребенком), som hun ledte ved hånden (которого она вела за руку).

Hvorfor kom hun ikke ind (почему не вошла она) og hvorfor hadde hun barnet med (и почему был у нее ребенок с /собой/)? Jeg iagttar hende og får den anelse (я наблюдаю за ней и догадываюсь; *anelse* — догадка; *ane* —

предчувствовать, догадываться) at hun gir et signal ved å tale så høit med barnet (что она подает сигнал, разговаривая так громко с ребенком), jeg ser også (я вижу также) at hun holder øinene rettet mot kvistetagen (что она держит глаза направленными = смотрит прямо на крышу чердака), mot Glahns vindusrute (на окно Глана).

Hun kom klokken ti, jeg hørte hendes røst utenfor, hun talte høit med et barn, som hun ledte ved hånden. Hvorfor kom hun ikke ind og hvorfor hadde hun barnet med? Jeg iagttar hende og får den anelse at hun gir et signal ved å tale så høit med barnet, jeg ser også at hun holder øinene rettet mot kvistetagen, mot Glahns vindusrute.

Hadde han kanskje nikket til hende eller vinket indenfor ruten (может, он кивнул ей или подмигнул в окно) da han hørte hende tale utenfor (когда он слышал, что она разговаривает у /хижины/)? Ialfald forstod jeg så meget (в любом случае я понимал хорошо = было ясно) at man ikke behøver å se høit tilveirs (что нет смысла смотреть высоко вверх) når man taler til et barn nede på jorden (когда разговариваешь с ребенком внизу на земле).

Hadde han kanskje nikket til hende eller vinket indenfor ruten da han hørte hende tale utenfor? Ialfald forstod jeg så meget at man ikke behøver å se høit tilveirs når man taler til et barn nede på jorden.

Jeg var i begrep med å gå ut til hende og ta hende i armen (я был готов выйти к ней и взять ее за руку; *begripe* — *понимать*; *begrep* — *понятие*; *være i begrep med* — *намереваться*); men i det samme slap hun barnets hånd (но тут она отпустила руку ребенка), hun lot barnet bli stående tilbake (она оставила ребенка стоять /сзади/) og kom selv ind gjennom døren til hytten (и вошла сама в дверь хижины). Hun trådte ind i gangen (она ступила на порог). Nå så kom hun endelig (ну вот, пришла она наконец), jeg skulde også revse hende

ettertrykkelig når hun kom (я отчитаю ее /решительно/, когда она войдет; *ettertrykk* — сила, энергия; *ettertrykkelig* — настоятельно, решительно; *trykke* — жать, нажимать)!

Nu står jeg og hører at Maggie træder ind i gangen (вот стою я и слышу, как Магги ступает по коридору), jeg tar slet ikke feil (я вовсе не ошибаюсь), hun er næsten like ved min dør (она почти прямо у моей двери). Men istedetfor å komme ind til mig (но вместо того, чтобы войти ко мне) hører jeg hendes trin opover stigen (слышу я ее шаги вверх по лестнице), op til kvisten (на чердак), til Glahns hul (в нору Глана), jeg hører det så altfor vel (я слышу это слишком хорошо).

Jeg var i begrep med å gå ut til hende og ta hende i armen; men i det samme slap hun barnets hånd, hun lot barnet bli stående tilbake og kom selv ind gjennom døren til hytten. Hun trådte ind i gangen. Nå så kom hun endelig, jeg skulde også revse hende ettertrykkelig når hun kom!

Nu står jeg og hører at Maggie træder ind i gangen, jeg tar slet ikke feil, hun er næsten like ved min dør. Men istedetfor å komme ind til mig hører jeg hendes trin opover stigen, op til kvisten, til Glahns hul, jeg hører det så altfor vel.

Jeg støter min dør op på vid væg (я распахиваю мою дверь настежь; *støte* — толкать; *på vid væg* — широко раскрытый, распахнутый; *vid* — широкий), men Maggie er allerede kommet op (но Магги уже залезла наверх). Døren lukkes efter hende deroppe (дверь закрывается за ней вверху) og jeg hører intet mere (и я не слышу ничего больше). Dette var klokken ti (это было в десять часов).

Jeg støter min dør op på vid væg, men Maggie er allerede kommet op. Døren lukkes efter hende deroppe og jeg hører intet mere. Dette var klokken ti.

Jeg går ind og setter mig i mit eget rum (я захожу и сажусь в моей /собственной/ комнате) og jeg tar min borse og lar den (и я беру /мое/ ружье и заряжаю его) skjønt det er midt på natten (хоть и середина ночи). Klokken tolv går jeg opover stigen (в двенадцать часов иду я вверх по лестнице) og lytter ved Glahns dør (и прислушиваюсь у двери Глана), jeg hører Maggie derinde (я слышу Магги там внутри), jeg hører at hun er god mot Glahn (я слышу что она хороша к Глану = она ладит с Гланом) og jeg går ned igjen (и я иду вниз обратно).

Jeg går ind og setter mig i mit eget rum og jeg tar min borse og lar den skjønt det er midt på natten. Klokken tolv går jeg opover stigen og lytter ved Glahns dør, jeg hører Maggie derinde, jeg hører at hun er god mot Glahn og jeg går ned igjen.

Klokken ett går jeg atter op (в час я иду снова вверх), da er alt stille (теперь все спокойно). Jeg venter utenfor døren til de våkner (я жду за дверью, пока они проснутся). Klokken blir tre (на часах три), blir fire (четыре), og da den blev fem våknet de (и когда было: «стало» пять, они проснулись).

Klokken ett går jeg atter op, da er alt stille. Jeg venter utenfor døren til de våkner. Klokken blir tre, blir fire, og da den blev fem våknet de.

Det er godt (хорошо)! tænkte jeg (подумал я) og jeg tænkte ikke på noget andet end at de nu var våknet (и я не думал о чем-либо другом кроме того, что они сейчас проснулись) og at det var meget godt (и что это было очень хорошо). Men litt efter hørte jeg støi og uro nede i hytten (но чуть позже услышал я шум и беспокойство внизу хижины), fra min værtindes rum (из хозяйкиной комнаты), og jeg måtte skyndsomt begi mig ned igjen (я должен был быстро спуститься /вниз/ обратно; *begi sig* — *отправиться /в путь/*) for ikke å bli overrasket av hende (чтобы не быть застигнутым ею). Glahn og Maggie var tydelig våkne

(Глан и Магги точно проснулись; *tydelig* — *ясный, отчетливый*) og jeg kunne ha lyttet meget mere (*и я мог бы подслушать намного больше*), men måtte gå (*но должен был уйти*).

Det er godt! tænkte jeg og jeg tænkte ikke på noget andet end at de nu var våknet og at det var meget godt. Men litt efter hørte jeg støi og uro nede i hytten, fra min værtindes rum, og jeg måtte skyndsomt begi mig ned igjen for ikke å bli overrasket av hende. Glahn og Maggie var tydelig våkne og jeg kunne ha lyttet meget mere, men måtte gå.

I gangen sa jeg til mig selv (*в коридоре я сказал самому себе*): Se her gik hun (*смотри, здесь прошла она*), hun strøk min dør med sin arm (*она задела мою дверь рукой; stryke — гладить; задевать*), men hun åpnet ikke døren (*но она не открыла дверь*), hun gik opover stigen (*она пошла вверх по лестнице*) og her er stigen også (*а вот и лестница*), disse fire trin har hun trådt på (*эти четыре приступочки, /по которым/ она ступала*).

Min seng stod endnu urørt (*моя кровать стояла все еще нетронутый; røre — трогать, прикасаться*) og jeg la mig heller ikke nu i den (*но я не лег и сейчас на нее*), men jeg satte mig ved vinduet (*а я уселся у окна*) og fingret litt ved min rifle (*и немного перебирал пальцами ружье*). Mit hjærte slog ikke, det skalv (*мое сердце не билось, оно дрожало; slå; skjelve*).

I gangen sa jeg til mig selv: Se her gik hun, hun strøk min dør med sin arm, men hun åpnet ikke døren, hun gik opover stigen og her er stigen også, disse fire trin har hun trådt på.

Min seng stod endnu urørt og jeg la mig heller ikke nu i den, men jeg satte mig ved vinduet og fingret litt ved min rifle. Mit hjærte slog ikke, det skalv.

En halv times tid efter hører jeg påny Maggies trin i stigen (*полчаса спустя я слышу снова шаги Магги по лестнице*). Jeg ligger op mot min rute (*я приникаю*

к моему окну) og ser at hun træder udenfor hytten (и вижу, что она шагает рядом с хижинкой). Hun havde det lille korte bomuldsskjørt på (на ней была маленькая короткая хлопчатобумажная юбка) som ikke rak hende til knærne engang (которая не доходила ей до колен даже) og over akslerne endnu et uldent skjærf (и на плечах еще шерстяной шарф) som hun havde lånt av Glahn (который она одолжила у Глана). Foruten dette var hun aldeles naken (если не считать это, она была совсем голая) og det lille bomuldsskjørt var meget opkrøllet (и маленькая юбка была очень измята). Hun gik langsomt (она шла медленно) som hendes vane altid var (как ее привычка всегда была /так ходить/) og så end ikke nu bort til min rute (и не посмотрела и сейчас в мое окно). Så forsvandt hun om hytterne (потом исчезла она за хижинами).

En halv times tid efter hører jeg påny Maggies trin i stigen. Jeg ligger op mot min rute og ser at hun træder udenfor hytten. Hun havde det lille korte bomuldsskjørt på som ikke rak hende til knærne engang og over akslerne endnu et uldent skjærf som hun havde lånt av Glahn. Foruten dette var hun aldeles naken og det lille bomuldsskjørt var meget opkrøllet. Hun gik langsomt som hendes vane altid var og så end ikke nu bort til min rute. Så forsvandt hun om hytterne.

Noget efter kom Glahn ned med riflen under armen (чуть позже спустился Глан с ружьем под рукой) fuldt færdig til jagt (полностью готовый к охоте). Han var mørk og hilste ikke (он был мрачный и не поздоровался). Forresten hadde han pyntet sig (кроме того, он нарядился) og gjort sig usædvanlig flid med sit toilette (и поработал необыкновенно хорошо: «делал себе необыкновенное усердие» над своим туалетом; *gjøre sig flid* — *хорошо постараться*). Han har pyntet sig som en brudgom (он нарядился, как жених), tænkte jeg (подумал я).

Noget efter kom Glahn ned med riflen under armen fuldt færdig til jagt. Han var mørk og hilste ikke. Forresten hadde han pyntet sig og gjort sig

usædvanlig flid med sit toilette. Han har pyntet sig som en brudgom, tænkte jeg.

Jeg gjorde mig faerdig straks (я приготовился быстро) og gik med ham (и пошел с ним) og ingen av os sa noget (и никто из нас не сказал ничего). De to første høns vi skjøt rev vi ynkelig istykker (первых курочек /что/ мы подстрелили, мы разорвали нещадно в клочья; *ynkelig* — жалкий, ничтожный; несчастный) fordi vi skjøt dem med rifle (потому что мы подстрелили их из ружья), men vi stekte dem under et træ så godt vi kunde (но мы поджарили их под деревом настолько хорошо, /насколько/ могли) og fortæret dem i taushet (и поглотили их в тишине; *fortære* — пожирать, поглощать, поедать). Så gik tiden til klokken tolv (так шло время к двенадцати часам).

Glahn ropte på mig (Глан крикнул мне):

Er De sikker på at De har ladd (вы уверены, что вы зарядили)? Vi kunde kanskje støte på noget uventet (мы можем, пожалуй, наткнуться на что-нибудь неожиданное; *kanske* — может быть). La ialfald (зарядите на всякий случай). Jeg har ladd, svarte jeg tilbake (я зарядил, ответил я /обратно/).

Jeg gjorde mig faerdig straks og gik med ham og ingen av os sa noget. De to første høns vi skjøt rev vi ynkelig istykker fordi vi skjøt dem med rifle, men vi stekte dem under et træ så godt vi kunde og fortæret dem i taushet. Så gik tiden til klokken tolv.

Glahn ropte på mig:

Er De sikker på at De har ladd? Vi kunde kanskje støte på noget uventet. La ialfald.

Jeg har ladd, svarte jeg tilbake.

Så forsvandt han et øieblik bak et krat (потом исчез на мгновение за кустом). Hvor det skulde være mig en fryd å skyte ham (какое это было бы для меня удовольствие подстрелить его), brænde ham ned som en hund (застрелить его,

как собаку; *brænde ned* — сжечь до тла)! Det hastet ikke (незачем спешить), han kunde endnu gjøre sig tilgode ved tanken på det (пусть потешит себя этой мыслью; *gjøre sig tilgode* — воспользоваться: «сделать себе к добру») og han forstod nok tydelig hvad jeg hadde i sinde (и он понимал ясно, что я имел в уме = что у меня было в мыслях), derfor spurte han også om jeg hadde ladd (поэтому он и спросил, зарядил ли я).

End ikke idag (хоть бы сегодня) hadde han kunnet la være å gi efter for sit hovmod (он мог не давать волю своей гордыне; *la være* — оставить, отказать: «оставить быть»); *gi efter* — поддаваться, уступать), han hadde pyntet sig og tat en ny skjorte på (он нарядился и надел новую рубашу); hans mine var over al måte hovmodig (его мина была в высшей степени: «выше всякого образа» высокомерна).

Så forsvandt han et øieblik bak et krat. Hvor det skulde være mig en fryd å skyte ham, brænde ham ned som en hund! Det hastet ikke, han kunde endnu gjøre sig tilgode ved tanken på det og han forstod nok tydelig hvad jeg hadde i sinde, derfor spurte han også om jeg hadde ladd.

End ikke idag hadde han kunnet la være å gi efter for sit hovmod, han hadde pyntet sig og tat en ny skjorte på; hans mine var over al måte hovmodig.

Ved ettiden stanser han blek og sint foran mig og sier (около часа /дня/ останавливается он бледный и злой передо мной и говорит):

Nei jeg holder det ikke ut (нет, я не вынесу этого)! Se dog efter om De har ladd (проверьте еще, что вы зарядили), mand, om De har noget i børsen (что у вас есть что-то = патроны в ружье).

Må jeg be Dem passe Deres egen børse (должен вас попросить следить за вашим собственным ружьем), svarte jeg (ответил я). Men jeg visste meget vel hvorfor han idelig spurte til min børse (но я знал очень хорошо, почему он постоянно спрашивал про мое ружье).

Ved ettiden stanser han blek og sint foran mig og sier:

Nei jeg holder det ikke ut! Se dog efter om De har ladd, mand, om De har noget i børsen.

Må jeg be Dem passe Deres egen børs, svarte jeg. Men jeg visste meget vel hvorfor han idelig spurte til min børs.

Og han gik atter bort fra mig (и он отошел снова прочь от меня). Mit svar hadde vist ham så eftertrykkelig tilbake (мой ответ дал ему решительный отпор = я ясно указал ему его место; *vise tilbake* = *отразить*: «указать /путь/ обратно») at han blev sagtmødig (что он стал кротким) og lot hodet synke da han gik bort (и опустил голову, когда уходил прочь; *synke* — *тонуть, идти вниз*).

Efter en stund skjøt jeg en due og ladde igjen (спустя некоторое время подстрелил я голубя и зарядил снова). Mens jeg var i færd hermed (пока я делал это/занимался этим; *være i færd med* — *как раз делать что-либо /находиться в процессе делания/; приступить к чему-либо; færd* — *поездка; поведение*) står Glahn halvt skjult bak en træstamme (Глан стоит, наполовину спрятавшись, за стволом дерева) og ser på mig og ser på at jeg virkelig lar (и смотрит на меня и видит, что я действительно заряжаю) og litt efter gir han sig til å synge høit og tydelig en salme (и чуть позже он начинает петь громко и отчетливо псалом) og det var endog en bryllupssalme (и это был к тому же свадебный псалом; *endog* — *даже*).

Og han gik atter bort fra mig. Mit svar hadde vist ham så eftertrykkelig tilbake at han blev sagtmødig og lot hodet synke da han gik bort.

Efter en stund skjøt jeg en due og ladde igjen. Mens jeg var i færd hermed står Glahn halvt skjult bak en træstamme og ser på mig og ser på at jeg virkelig lar og litt efter gir han sig til å synge høit og tydelig en salme og det var endog en bryllupssalme.

Han synger bryllupssalmer (он поет свадебные псалмы) og tar sine bedste klær på (и надевает свою лучшую одежду), tænkte jeg (подумал я), på den måte mener han nu å være mest bedårende idag (таким образом считает он /себя/ самым неотразимым сегодня). Endnu før han hadde sunget tilende (еще до того, как он запел /наконец/) begyndte han å gå sagte foran mig (он начал идти медленно передо мной) med hængende hode (с поникшей головой) og mens han gik sang han fremdeles (и, пока он шел, он пел /все еще/).

Han holdt sig atter like foran min riflemunding (он держался снова перед моим дулом) som om han tænkte (как будто думал): Ja se nu skal det ske (сейчас должно это случиться), derfor synger jeg denne bryllupssalme (поэтому я пою этот свадебный псалом)! Men det skedde intet endnu (но не случилось ничего /еще/) og da han tidde måtte han se tilbake på mig (и, когда он замолчал, ему пришлось посмотреть назад, на меня).

Han synger bryllupssalmer og tar sine bedste klær på, tænkte jeg, på den måte mener han nu å være mest bedårende idag. Endnu før han hadde sunget tilende begyndte han å gå sagte foran mig med hængende hode og mens han gik sang han fremdeles.

Han holdt sig atter like foran min riflemunding som om han tænkte: Ja se nu skal det ske, derfor synger jeg denne bryllupssalme! Men det skedde intet endnu og da han tidde måtte han se tilbake på mig.

Vi skyter så allikevel ingenting idag (мы не настреляем так ничего сегодня), sa han og smilte for å undskylde sig hos mig (сказал он и улыбнулся, чтобы извиниться передо мной) og gjøre det godt igjen (и сделать хорошо снова = и поправить дело, загладить вину) at han sang på jagt (за то, что он пел на охоте). Men endnu i dette øieblik var hans smil skjønt (и даже в этот момент его улыбка была красивой), det var som om han gråt i sit indre (было так, будто он плакал внутри /себя/; *indre* — внутренняя часть, внутренность; душа) og hans læber bævet virkelig også (и его губы дрожали действительно также)

skjønt han gjorde sig til av å kunne smile i denne alvorlige stund (хотя он заставлял себя /смочь/ улыбаться в этот серьезный момент).

Vi skyter så allikevel ingenting idag, sa han og smilte for å undskylde sig hos mig og gjøre det godt igjen at han sang på jakt. Men endnu i dette øieblik var hans smil skjønt, det var som om han gråt i sit indre og hans læber bævet virkelig også skjønt han gjorde sig til av å kunne smile i denne alvorlige stund.

Jeg var intet fruentimmer (я был совсем не бабой) og det så han nok (и /это/ видел он хорошо) at han intet indtryk gjorde på mig (что он никакого впечатления не произвел на меня), han blev utålmodig (он стал нетерпелив), blek (бледен), han kredset omkring mig med hidsige skridt (он кружил вокруг меня нервными шагами; *hidsig* — раздражительный, вспыльчивый), var snart tilvenstre og snart tilhøire for mig (был то слева, то справа от меня) og nu og da stanset han og ventet mig op (и время от времени он останавливался и поджидал меня).

Ved femtiden hørte jeg pludselig et knald (около пяти я услышал вдруг выстрел) og en kugle pep forbi mit venstre øre (и пуля просвистела мимо моего левого уха; *pipe* — свистеть). Jeg så op (я посмотрел вверх = поднял глаза), Glahn stod urørlig i nogen skridts avstand fra mig (Глан стоял неподвижно в нескольких шагах /расстояния/ от меня) og stirret på mig (и пристально смотрел на меня), hans rykende gevær lå i hans arm (его дымящееся ружье лежало в его руке). Hadde han villet skyte mig (хотел он застрелить меня)? Jeg sa (я сказал):

Jeg var intet fruentimmer og det så han nok at han intet indtryk gjorde på mig, han blev utålmodig, blek, han kredset omkring mig med hidsige skridt, var snart tilvenstre og snart tilhøire for mig og nu og da stanset han og ventet mig op.

Ved femtiden hørte jeg pludselig et knald og en kugle pep forbi mit venstre øre. Jeg så op, Glahn stod urørlig i nogen skridts afstand fra mig og stirret på mig, hans rykende gevær lå i hans arm. Hadde han villet skyte mig? Jeg sa:

De feilet, De skyter slet i det siste (вы промазали, вы стреляете плохо в последнее время).

Men han skjøt ikke slet (но он стрелял не плохо), han feilet aldrig (он не промахивался никогда), han hadde bare villet opirre mig (он хотел просто взбесить меня).

Så ta hævn (так мстите), for satan (черт побери), skrek han tilbake (крикнул он в ответ).

De feilet, De skyter slet i det siste.

Men han skjøt ikke slet, han feilet aldrig, han hadde bare villet opirre mig.

Så ta hævn, for satan, skrek han tilbake.

Når min tid kommer (когда мое время придет), sa jeg og bet tænderne sammen (сказал я и стиснул зубы).

Vi står og ser på hverandre (мы стоим и смотрим друг на друга) og pludselig trækker Glahn på akslerne (и вдруг пожимает Глан плечами) og roper «kujon» over til mig (и кричит ‘трус’ мне). Hvorfor skulde han også kalde mig en kujon (зачем нужно было ему называть меня трусом)? Jeg kastet min rifle til kindet (я вскинул мое ружье к щеке), sigtet ham like i ansigtet og trak av (прицелился ему прямо в лицо и выстрелил).

Som man reder så ligger man (как постелешь, так и ляжешь = что посеешь, то пожнешь)...

Når min tid kommer, sa jeg og bet tænderne sammen.

Vi står og ser på hverandre og pludselig trækker Glahn på akslerne og roper «kujon» over til mig. Hvorfor skulde han også kalde mig en kujon? Jeg kastet min rifle til kindet, sigtet ham like i ansigtet og trak av.

Som man reder så ligger man...

Men nu behøver ikke familien Glahn å søke mere efter denne mand (и теперь не стоит семейству Глан искать больше этого человека), det irriterer mig stadig å støte på dette tåpelige avertissement (/это/ раздражает меня — постоянно натекать на это дурацкое/нелепое объявление) om så og så stor dusør (о таком-то и таком-то большом вознаграждении; *dusør* — денежное вознаграждение /за находку утерянной вещи/) for opplysninger om en død (за информацию об умершем; opplyse — объяснять, разъяснять; информировать). Thomas Glahn døde ved et ulykkestilfælde (Томас Глан умер от несчастного случая; *ulykke* — несчастие; *tilfælde* — случай, случайность), et vådeskudd på jakt i Indien (от шальной пули на охоте в Индии; *våde* — несчастный случай, несчастие). Retten gjænte hans navn og hans endelig i en protokoll med gjennomdragne blade (суд спрятал = занес его имя и его дату кончины в протокол с подшитыми листами) og i denne protokoll står det at han er død (и в этом протоколе стоит = написано, что он умер), sier jeg Dem (говорю я вам), ja endogså at han døde ved et vådeskudd (да, а именно, что он умер от шальной пули).

Men nu behøver ikke familien Glahn å søke mere efter denne mand, det irriterer mig stadig å støte på dette tåpelige avertissement om så og så stor dusør for opplysninger om en død. Thomas Glahn døde ved et ulykkestilfælde, et vådeskudd på jakt i Indien. Retten gjænte hans navn og hans endelig i en protokoll med gjennomdragne blade og i denne protokoll står det at han er død, sier jeg Dem, ja endogså at han døde ved et vådeskudd.